

உ
சிவபயம்.

திருக்கடவூர் புராணம்.

இஃது,

திருக்கடவூரிலிருக்கும் கும்பகோணம்
பிரம்மஸ்ரீ சர்ஜுவெங்கட்டராம தீக்ஷதரவர்கள்

குமாரர்,

பாலகிருஷ்ண தீக்ஷதரவர்களால்,
மொழிபெயர்த்த தருனியதை

மேற்படிபூர்,

பிரம்மஸ்ரீ முதலதுவையரவர்களால்

தேரிந்து,

மேற்படிபூர்,

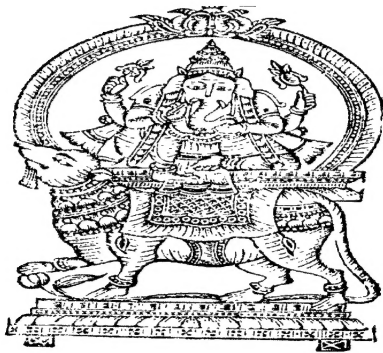
மிர்த்யுஞ்சைய தேசிகர்,

செய்தன,

பெருநூலகசுமி விவாச அச்சியந்திர சாலையிற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1905.

[Registered Copy right.]

அட்டவவண.

சருக்கம்.

பக்கம்.

விமலேசுவன் சருக்கம்	...	...	...	13
யமுதலிங்கச் சருக்கம்	...	...	...	18
யபிராமியமமன் சருக்கம்	...	...	...	22
'முதுண்ட சருக்கம்	...	...	...	28
தவசர்மா சருக்கம்	...	...	...	38
கிரபூஷணன் சருக்கம்	...	...	...	42
வேலன் சருக்கம்	...	...	...	45
ருண்ய சருக்கம்	...	...	...	50
சுண்டி தவம்புரி சருக்கம்	...	...	...	52
ரக்கண்டேயர் உரப்பத்திசருக்கம்	...	...	...	54
ஸ்தலவாச சருக்கம்	...	...	...	59
பூசித்த சருக்கம்	...	...	...	64
காலனுடன் சமவாத சருக்கம்	...	...	...	68
ராலசம்மார சருக்கம்	...	...	...	78
கனக சருக்கம்	...	...	...	84
சில சருக்கம்	...	...	...	99
விவரதன் சருக்கம்	...	...	...	96
மராசன் சருக்கம்	...	...	...	99
யரமதிராசன் சருக்கம்	...	...	...	111
கிரத்தினகரன் சருக்கம்	...	...	...	116
சிபிச்சரவர்த்தி சருக்கம்	...	...	...	122
ஞ்சரலிச் சருக்கம்	...	...	...	130
யரபுரீசச் சருக்கம்	...	...	...	137
சோமசர்மா சருக்கம்	...	...	...	140
தவசாமா சருக்கம்	...	...	...	142
ஹேமகிரீடன் சருக்கம்	...	...	...	144
வதுரக்கை சருக்கம்	...	...	...	146
ததினஸகடன் சருக்கம்	...	...	...	150
ந்திதலதீர்த்த சருக்கம்	...	...	...	151

பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
5	4	பங்	பாதங்
6	13	மருப்ப	மருமப்ப
8	10	ரைத்தா	ரைத்ததா
20	8	வில்வன	வில்வன
22	8	வழுவூ	பூவூ
23	14	ருட்சை	ருவை
25	2	பீரர	பிரா
26	11	ரேசமா	ரேசகமா
	20	பிராண	பிரண
30	10	நிற	நிறை
	21	வாயில்	வாயில்
50	5	கூழ்	பகூழ்
52	14	மகண்	கண்
58	5	யற்றான்	யாற்றான்
64	2	மாத	மதா
77	19	ததுபி	ததும்பி
82	16	யோக	யோக
		சசன	சகன
	17	வழி	நிவழி

உ

சிவமயம்.

உபயபாதம் துணை

திருக்கடவுர் ஸ்தலப்புராண வசனா

கா ப் பு.

உலகெலா முணர்வா மபிராயியோ
லெவியுன் ஞாநாயும் மமுதீச்சுரன்
னிலவுவில்வ நெடுவன மான்மியஞ்
சொல விநாயகன் தூவடி யேற்றுவாம்.

வில்வாரண்யேசுவரர் துதி.

அன்பருக் கன்ப போற்றி
யடியவர்க் கெனியாய் போற்றி
யென்பிழை பொதுத்தான் போற்றி
மெங்குமாய் நிறைந்தாய் போற்றி
மின்பொலி குலபோற்றி
வில்லுவாரண்யா போற்றி
பொன்பொலி சடையாய் போற்றி
டோற்றி நின் சரணம் போற்றி.

திருக்கடவூர் புராணம்.

அழகீசர் துதி.

நீர்பூத்த தாமரையோ நேமியரி தேடரிய
நிகரிலாத
சீர்பூத்த நிறைவாகிக் குறைவின்றி
மறையகத்திற் சேர்ந்தென்னொளும்
பார்பூத்த பொய்ப்பொருளைப் பொய்த்தார்க்கு
வைப்பாய பலத்தை நல்கு
மேர்பூத்த வில்வனைத் தமுத்கடத்துறை
பொருளை யேற்றி வாழ்வாம்.

அபிராம சுந்தரி துதி.

நிலவுகதிர்மண்டலத்தை நெருங்க வோங்கி நெட்டொன்றிற்ற
ளிர்மூன்றா நெடுமிகானத், தலகடுவி லண்டர்களுக் கமுதமாகுந் தா
ணுவின் முனிதத்துதித்துச் சிழ்நோக்காயும், உலகெவையு முட் சி
யினில் வினக்கவன்பர் கொளிரமுத மூற்றவதன் மேல்பாற்றவகி,
யிலகிவளர் குண்டலிடா மபிராமித்தா யிணையடியை யெப்போதுமே
ற்றிவாழ்வாம். (சு)

காலசம்ஹாரழகீந்தி துதி.

சீரான மாரங்கண்டன் செய்தகூசனைக்காகச் சினந்து சுற்றைப்
பாராரும் விரைவரும் பன்னகருங் காணவிடப்பாதத்தாலே, காரா
நங் களத்தரவி னுலகில்விழ வுதைத்தருளிக் கடனூர் வாழும் வாரா
ந முலைமடந்தை யொருபாகனிருதானை மனத்துள் வைப்பாம். (ங)

வாலாம்பிகை துதி.

பாலன்மார்க்கண்டற் கன்பம பாலதகற் கருளாய்த் தேன்றிக்,
ரலனைக் காலான் மாய்கருகு கடவுடன் னுருமைக் காட்ட, நீலவே
சுண்டத் தோர்பால் நிறமிரு மலயேழாநத, வாலையாம் பசுடபொற
மகாமபை மனத்தினு ளை மதது வாழ்வாம். (க)

சுபாதி துதி.

அடல்காளி முடிநாண வடிவச் சமடிசாழ வயனோடி பனைதீரவே,
கடலைக பறைமோத கணநாதாதுதீடுபசு கலையணி மறைமோதவே
வினா-மே வல் ஜனகாதி தவபோகி ரிஷிகாண வெளியிதி லுமையா
ருநன், நடமாடு நடராஜ னிருதானை மறவாது நமனைக நினைவா
மரோ. (எ)

தக்ஷிணமூர்த்தி துதி.

சீலமுனிசால்வர்மதி சிவமேபற்றிச் சின்மய மும்மூலமதிற்
மிரும்பி யென்றாய், எலவுயர் மால்வரையில் வலக்காற் ரெங்க
விடக்கால மடக்கியதி லேற்றிரீண்ட, தாலவிரல்மேலுதவங்குட்டக்
தன்னத்தர்ச்சனியி னுனிதிண்ட மிச்சங் கூட்டிச், சாலவள ரால
மயிற் ருனேதானை, தக்ஷிணமூர்த்தி பதச் சலசம்போற்றி. (அ)

சோரவியாயகர் துதி.

உண்ணும்பொழுது முறங்கும்பொழுது மொருதொழிலைப்
பண்ணும்பொழுதும் பகருப்பொழுது நின்றாதததிலே.

திருக்கடவுள் புராணம்.

ரணணுகரு துத த மியேனுக்கென்றைக்கு கல்குறையே
விண்ணும் டுகம கடவுள் வாழுகளளவிநாயகனை. (சு)

கப்பிரமணியர் துதி.

மந்ரபிமுடி பீடாந்து மன்னுமேற்கடலிற்றேயப்
டதுயதேனருவிமெனறும பூநீமிரதமரவாங்கும்
பெரிதிகைமாமுனிகு ஞானப்பூரணப்பொருளைக காட்டிக்
கதிதருங் கருடேளைக கருத்தினி லிருத்தி வாழ்வாம். (ஐ)

திருமால் துதி.

அமலைநாதிமென நெண்ணி யவாபதம்
விமலநாகத தொழுது விண்டேனருடன்
சமலநீங்கந தனிபமு துணடுவாழ
கமலைநாதன கழலின்னே யேற்றுவாம்.

சுதுர்முகன் துதி.

அலைபுனல் மதுமா உணியு நாதனே
தலைவனென் நெணிமிகத தவமியற்றுகால்
மலைமக னொடுமரன் வழங்கி யவனம்வாழ்
கலைமகன் கொழுனனற்கழ லிறைஞ்சுவாம். (ஐ2)

நாமகள் துதி.

இலக்கண விலக்கியங்கனிமைப்பொழுதே தனுங் கல்லா
சலக்கணூர் புலக்குறம்பை முதமேயிலிங்கமாகுந்
தலத்துயர் மான்மீடத்தைச் சற்குருவருளா லோதக்
கலைக்குயர் வாணிப'தங் கருத்தினி லிருத்தி வாழ்வாம். (௧௩)

திருநந்திதேவர் துதி.

சித்தர்களிருடிகட்குச் சிரேஷ்டமா யுகித்துநித்தம், சுத்தியந்
சாந்தமாதித் தனிப்பதினாறுபேறும், அத்தனா லளிக்கப்பெற்றே
யனுதின மவர்முன்றற்கும், கத்தனா நந்திதானைக் கருத்தினி லிருத்
திவாழ்வாம். (௧௪)

நால்வர் துதி.

கற்பனையுலகமெல்லங் கடந்தரன் பதத்தின்மேவி
விற்பனவடியாராக வினங்குசம்பந்த ரப்பர்
பற்பலயேவலாகப் பதம்புரி சுந்தரேசர்
நற்பொருள் வாட்பூரர் நறுமலர்ப்பதங்கள் போற்றி. (௧௫)

மார்க்கண்டேயர் துதி.

ஈரெட்டை யபனாற் பெற்றேயென்றென்றுமீரெட்டாக, வீரட்
-த் தருதையேற்றி விதியினை மதியால் மாற்றி, மீரெட்டுப் பனிரெ
ண்டெட்டி லீரிரண் டழியா தொன்றாய்ச், சீரிட்டமுனி மார்க்கண்
-ன் செய்யசிறந்தியைத் தாழ்வாம். (௧௬)

அடியார்களே துதி.

திருமாலு மயன்வாணியிந்திரன் சசியும்பர் சித்த ரிஷிமுனிவ
ரகரர், திக்குளோ ரிதுக்களும் பூதேவி துர்க்கையுஞ் சித்திரன் சப்
தகன்னி, குறுமுனி புலஸ்தியர் சரம்பவான் வாசுதி குங்கிலியர் பன்
விரவி, சுந்தனும் பிரமதி யனுமா னிராமனுங் குணவதி தரு
சீலன், மிருகண்டு வாயசம் மார்க்கண்டன் காரியும் மின்னுமதி
சர்ம்ம சிவியும், மிருதானகைடவன் சந்திரபூஷணன் சிவமேலான
சர்ம்மாவடன்; தருமாத்நகரன் ஏமகீடன் பொனித்தண்டிறைவர்;
மாபாரதி, தமிழிலவலவென்றருவ்யயவந்தான் முதந்நுள மலாபணி
ந்து வாழ்வாம். (யெ)

ஸ்ரீ விநுகுந் துதி.

இத்தரியொளியே மும்மூன் நிலைகளாய்த் தழைந்து வாழோர்
வந்தனஞ் செய்ய நீண்டு வனசனுக் குயர்ஞானந்தான், நந்தர
பாற் றங்கித தனையடைந்தவர்கட் கெல்லாம், எந்தையா பதத்தை
நல்கு மெழில் வில்வ மிதறஞ்சி வாழ்வாம். (யெ)

பிஞ்சிலஸ் துதி.

அலகி லுயிரெவையிடத்து மமருப்பனடிகள் மார்க்கண்டயர்க்
காழைத்த ஞானநிலை, உலகெவையுந் தன்னகத்தி லமைத்த வம்மை
யொன்றுமுதல் நவதவிராச் செடிகளாகிச், சலசநிறை கங்கை
யுடன் நிருமயானந்தனிலுதித்துத் தனையடைந்தோர் பவத்தை
மற்றப், புலவர்தொழு மமுதகெடமிடையிலோங்கும் பிஞ்சிலத்தை
யென்னும் போற்றிவாழ்வாம். (யெ)

திருக்கடவுள் புராணம்.

சிந்கர்க்கள் துதி.

முத்தியாகிய முழுமுத லமுதிடையகம்
சத்தியா மயிராமியின் றுட்டுணையிடுமென்
றித்தை வாகட மந்திர மிரசவாதமுதம்.
சித்தியாவுமாய்த் தெருட்டிப் சித்தனைப் பணிவாம்.

திருக்கடவுள் ஸ்துதி.

தருக்கீல யானினத் தருகண் மாபுவி
திருக்கடையாதுயர் தீர்தனாட்டினில்
இருகாவனா தியோர்க்கனிமைநல்கிய
திருக்கடவுரினைத் தினமும் டோறறவாம்.

நாற்பயர்.

விண்டபனிந்திரன்முதலோர் வியந்து குழும்
வில்வனமான்மியததை விளக்குமுன்னாவ்
கொண்டவாகணமண்டலங்கண்மூன் றுகூடக்
கொண்டாடக் குவலயததி லென்றும்வாழ்த்தே
யண்டர்களுக் கரியசதை யதன்மேலாகு
மந்தமிலா வதிற்படிந் தந்தகனைமாற்றிப்
புணையமார்க்கண்டொனப் பதினாறாண்டாய்
பகலிவற்றருள்மயமாய்ப் பல்கு வாரே

திருக்கடவுள் புராணம்.

உ

நூல் வழி.

புண்ணியவியாதனோதும் புராண மூவாறு தம்முள்
எண்ணிய காந்த மேற்று மீச்சங்கிதையினேழு
நண்ணிய வரணயத்தொன்றும் நளிர்வில்வ வனத்தின்மேனமை
பண்ணெழு நாவொன்றாய் படலமன்றுரைத்தார் சூதர். (2-6)

மொழி பெயர்த்தோர்.

நறைகமழும் வில்வவனத் தழுதமாக
நடந்துறையும் பெருங்கருணை நா தன்கீர்த்து
மறைபுகழும் திருக்குடந்தை பாலகிருஷ்ண
மறைமுனியா யுதித்தவயர் மதிசூழ்மேகம்
நிறைதவறா வடமொழியாம் பரவைதன்னை
நிறையவுண்டு தமிழ்மொழியாய் நிரைத்தாலை
நிறைபடு மெச்சீவனுளரு சென்றேபக்திச்
செழுப்பயிராய்ச் சித்திமுத்தி விளைக்குமன்றோ. (2-7)

ஸ்ரீ ந ர வே ந ம:

சிவமயம்.

திருக்கடலூர் புராணம்.

திங்களும் கதிரும் திகழும் எவ்வுலகங்களிலும் இரவுபக
லாய்ப் பரந்து உணர்வு நல்கி அவ்வுணர்வால் பெருகும் அன்
பளவாய் அமுதனிக்கும் மர்தாபிநாவாய அபிராமசுந்தரி
யும் அமுதீசுவரனும் திருவுருக்கொண்டு விளங்கும் பிரம்மா
ந்திரமாகிற விலவவனமான்மியத்தைக் கூறும்பொருட்டு சர்
வாசாரமூலமாகும் கள்ளவாரணமென்னும் பிள்ளை பாரதா
உ பபாதம் சிசிற் பொருத்த முன் பணிந்தேற்றுவாம்.

புராண வாலிபு.

ஆதியில் சர்வரிஷிசெருங்கும் வாசஸ்தானமாய் அனே
கம் பூங்கொத்துகளையுடைய கொடிகளும் உத்தமவிருக்ஷங்க
ளும் ஹம்சமமுதலிய பக்ஷிக்கூட்டங்களும் அமுதம் போன்ற
தீர்த்தங்களும் உடைய பரிசுத்தமான நைமிசாரண்யத்தில்
அனேகம் இருடிகள் பாமசிவனைச் சிந்தித்து இஷ்டகாமியா
ர்த்தமாய் பணிபெண்டு வருட நியமத்தடன் செய்யக்கூடிய
ஒருயாகம் நடத்தினார்கள். அதை பார்க்கும்பொருட்டு மஹாத

போதனர்களாகிற காசிபர் அத்திரி பாரத்துவாசர் கௌதமர்
காலவர் புலத்தியர் புகார் சனகர் சனந்தனர் சனாதனர் சன
தருமார் குசீசர் குஸ்தவர் வாமதேவர் ஆங்கிரசர் வைசம்
பாரீனர் வால்மீகிர் பிரகு அகஸ்சியர் சத்சோபுசர் வசிஷ்டர்
விசுவாமிததாரர் ஐராவதிகர் தேவவர் ததீசு சுபாலா நார்வா
சர் பராசர் சூசர் ருக்ஷிய நிஷாஸ் அனருவந்து வசிக்குங்கா
லததில் ஒருநவர் பிராதக்கால அனுஷ்டானங்களை முடித்துக்
கொண்டு சூதபைநோக்கி பாணசபுக்கிரமாயிப ஹே பிர
புவே தங்கள் திருவாக்கினின்றம பெருகானின்ற அமுதம்
போன்ற புராணங்களை எங்கள் கரணாககளாகிற வாக்காலுண்
டும் வில்வனமான்மியத்தை சவிஸ்தாரமாய்க் கூறுததால் எ
ங்கள் மனம்என்னும் வபிற்றில் அனபென்னும் அனல் ஒங்
கித் தாவுகிறது இதற்குமுன் செஜாரண்யம் என்கிற மூலா
தார மகிமைகளையும் வேதாரண்யம் என்கிற சுவாதிஷ்டான
விசேஷங்களையும் ஸாமிசாரண்யம் என்கிற மணிபூரகத்தின்
நிலையையும் தில்லைவனம் என்கிற அனாதத்தின் பெருமையும்
உடாரண்யம் என்கிற விசத்திரின் செம்மையும் சுவேதாரண்
என்கிற ஆக்ஷௌயின அருமையும் சவிஸ்தாரமாய் தெரிந்தப
டியே வில்வாரண்யம் என்கிற பிரம்மரந்திரத்தின் இரகசிய
உண்மையை அறியப்பெற்றால் எங்கள் மனமாகிற வயிறு
பூணமாகும் ஆனதால் அறையும் சவிஸ்தாரமாய் உரைத்த
ருள வேண்டிய என்று பற்றைய இருஷியள் பிரார்த்தித்தார்
கள்.

அம்மொழி கேட்ட சூதமுனிவர் உரோமர்சிலிர்ந்து ஆனந்தபரவசராய் ஒருமுகூர்த்தகாலம் வரையில் சிவத்தியானமுற்று தனது குருவாகிய வேதவிடாசா ஞானதார சோரணபதி வாக்கின் அதிஷ்டான சரஸ்வதியையும் சைகூப்பி மறதியென்கிற மிருத்புனில்லாத ஜீவனகருங்கு அருதாய் விளங்கும் சுதாகடேசவரரையும் அருளி விடாது பறமும் ஜீவனகருக்கு அமுதின் சுவையாய் விளங்கும் அபிராமியம்பாளை உள் ளத்தமைத்து இருஷிகளை நோக்கி நாதசமுதழுப்ப ஷேரிஷிகளே நீங்கள் தபசிரேஷ்டர்களானதால் அதிரகசியமாய் ள்ள பிர்ம்மரந்திரத்தின் உண்மையைச் சிலதுதெரிநகிருப்பீர்கள் ஆயினும்என்குருவாகியவேதவிடாசரால் தெரிந்தசிலையுயர்சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள்மனதை வேறுவிதத்தில்கிட

உலோட்டயாவர்க்கும் சகலபாபங்களும் நீங்கி புண்யம் கொடுக்கொன்பதோன் ஸிசித்திகள் வளர்ந்து முத்திவிளையும் ஞானபிரியாகிற பிர்ம்மரந்திரத்தின் மகிமையை அளவிடற்கு பிர்ம்மதேவராலும் அரிதாரும். ஞானசாதனமாயுள்ள அந்தகேஷ, திரத்தின் உண்மையை ஞானசத்தியன்றி யாராவும் அறியமுடியாது, மிகப்பரிசுத்தமுள்ளது. தபசிரேஷ்டராகிய சர்வரிஷிகளாலும் தியானிக்கப்பட்டது. சகலகலைகளின் ஆசாரமாயுமுடியாயுமுள்ளது அகஸ்தியாதிமஹாரிஷிகள் ஞானசக்தியால் அத்தலத்தையடைந்து பூரணமாய் விளங்குகிறார்கள். என்கமிருஷிகள் அதன்மகிமையைத் தெரிந்து அசைக்கண்ண அங்கடையும்படி கெடுநாளாய் முயல்கிறார்கள். அதன் அருகி

சென்றால் வேதாங்கநாதங்களும் திரிகாலச்சுடர்களின் ஏகப் பிரகாசமும் நிமிர்ந்துதேன் றும், காமக்குரோதாநி நசித்து வ்டும், சாந்தம் உதிக்கும், ஆனந்தம்பெருகும், சர்வசித்திகளும் சூழும் அந்நிவ்வனமத்தியில் உள்ள ஞானமுதபுஷ்க்காணியின் விசேஷத்தையாரும் உரைப்பதருமை. அதன் முத் துறைகளிலும் பகர்முகமாய்வீசும் அலைகளால் கருமமும் அந்தர்முகமாய் அடங்கும் அலைகளால் ஞானமும் உதிக்கும், சர்வஜீவஜடாதாமாயுள்ள அத்தீர்த்தம் பகர்முகமாய்வீசும் அலைகளால் முற்றும் சுவறிவிடப்பெற்ற ஜீவனுக்கு உடல் உடனே நடுகி ஜனனம் கிடக்கும், பரகுருவின் அருட்பெற்ற சிரேஷ்டர்கள் அதன் துறைகளினிடத்தில் அலைகள் சிதறாமல் படிந்து பக்தி ஞானம் ஆயுள் இவைகளை வளர்ப்பார்கள். அதன் மேல்பாகத்தில் ஞானமுதமருளும் வில்வநாத சுதாவாய் விளங்கும் சிவம் அன்பர்கட்கு அமுதருளும் ரத்திரம் அக்ஞாநிகட்குத்தோன்றுது. சிவ ஞானிகளுக்கும் கோடிகுரூபப்பிரபு சத்துடன் ஆனந்தாமுதம்பெருகும் சப்தம்பெருகத்தோன்றும், அந்தரந்தரத்தின் வழியாய் ஞானமுதைப்பூரணமாயடைந்தவர்கள் பிரம்மஞ்ஞானியாவார்கள். அவர்கள் பெருமைபை பரமசிவனாற்றான் ஓதலாம்.

அமுதலிங்கத்தின் மகிமையை எக்காலத்திலும் பிரியாது வறாய் அதன் முன்னம் இடமாயும் விளங்கும் அபிராமகந்ரியென்னும் சக்தியாலேனும் சோரவிநாயகராலேனும் அறி

பிரம்மா ஞானஉபதேசம்பெற்ற சருக்கம். ௧௩

யலாகும். பிரம்மரந்திரம் என்கிற கைலையில் உமாசமேதராக விளங்கும் இவ்வமுதலிங்கத்தை அடைந்தால் சர்வப்பிரளயத் திலும் மரணம் உண்டாகாது. கிணேத்துத் துதித்தால் அபயி ருத்யு உண்டாகாது. தெரிசித்தால் சகலசெனபாக்கியங்களும் உண்டாகும். அபிஷேகித்தால் சகலபாபங்களும் ரோகங்களும் நீங்கும். அர்ச்சித்தால் பக்திசித்திமுகத்திவிரையும். அவ்விவ் கம்விளங்கும்தலம் சுவேதாரண்யத்தின் அருகு காவேரியின் கீழ்துகடிகைதூரம்தெற்கும் பிரம்மஸ்மசானத்தின் மேல் பக் கமும் மாயுரத்தின்பத்துகடிகைதூரம் கிழக்கும் திருநள்ளாற் றின் பத்துகடிகைதூரம் வடக்கும் பெருமுனையின் ஈசான்ய முமாக வில்வாரண்யம் என்று திரிலோகப்பிரசித்தியாய் வழங்குகிறதென்று சூதர் உரைத்தார்.

1 பிரம்மா ஞானஉபதேசம் பெற்ற சருக்கம்.

நைமிசாரண்யவாசிகள் சூதரைநோக்கி வில்வாரண்யப் என்ற, பெயர்உண்டான காரணத்தைக்கூறவேணும் என்று மிக்கஅன்புடன் வினவினார்கள் அப்போது ஹேரிஷிகளே ஆதியில் சர்வதேவதைகளாலும் வணங்கப்படும் கைலையங்

ரியில் பிரம்மதேவன் ஈசுவரனை விதிமுறை பூஜித்து அடியேற்கு சிவஞானம் அருளவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்து வணங்கினார். ஈசன் ஹேமபிரம்மதேவரே சிவஞானம் தப்போ பூமியிற்சென்றுதபம்செய்தாலொழிய அமராது. சீக்கிரம் சித்தியாகும்படி ஒருபாயம்தெரிவிப்போம் கேண்மின்னன்று தமது சுவரூபமாகிற ஞானத்தை விதைரூபமாக ஸ்மரித்து பிரம்மாவின் கையிற்கொடுத்து மத்தியஉலகத்தில் உதிக்கும் காவேரி சமுத்திரத்தில்சங்கமாராம்வரையில் இருபுறத்தும் உள்ள தலங்களில் இவ்விதையை பவிராரும்வகை இடுவீர். இடுவதில் எவ்விடத்தில் ஒருமுகூர்த்தத்ததுள் முளைத்து விருகூடமாகிறதோ அங்குதங்கி எம்மைசியானிக்கின் ஞானம்பெறாம். என்றருளிய பரமசிவனை பிரம்மதேவன் மும்முறைவலம்வந்து நமஸ்கரித்து உத்தரவுபெற்றுக்கொண்டு பூவுலகம்வந்து காவேரிஎன்கிறதக்ஷணகங்கையின் உற்பத்திஸ்தானமாகிய சகியாமலகத்தில் நின்று கணபதியைத்தறித்து தினம்சீராதக்காலத்தில் காவேரியில் விசிமுறைபடிநது சிவஞல் அளித்தவிதையை காவேரியின் இருபுறத்தும் உள்ள அனேக தலங்களில் இட்டு ஒவ்வொருநாள்கிரமித்து எடுத்துவருகையில் தக்ஷணகங்கை பூர்வசமுத்திரசங்கமம் ஆகும்அருகில் யுக்ளைனின் எல்லையில் முளைக்கும் பருவமாய்க் கண்டு மறுசெனத்தெடுத்து இவ்விடத்தில் அருள் கிடைக்கும் என்று கெழ்ந்து பொண்ணியின் ஐந்து கடிவை தூரம் தெற்கில் சிவத்தியானத்துடன் அவ்விதையை இட்டார் ஞானமயபிரம்மா

திரமாயுகிய அத்தானத்திட்டவிறை உடனே விசிரம்பித்து
 குருளன்கிற முனையாய்த தோன்றி சிவம் என்கிற மரமாயும்
 சக்தி என்கிற பட்டையாயும் மாயை என்கிற கவையாயும்
 தத்துவ புவன வர்ண பத மந்திரங்களாகிற கொம்புசுளாயும்
 ஜீவன்களின் ஸ்தூல ரூக்கும் காரண சரீரங்களாகிற முகுள
 மாயும் வினைகளாகிய முட்டகளாயும் மனம் என்கிற கரம்பில்
 அசைந்து போய்க்களையும் அசையாது சித்திமுத்திகளையும்
 அருளும் திரிசத்திசுவரூபமாய்விவங்கும் முத்தளமாயும் அ
 மீயுளவகிறகரம்பில் மேல்விரிபாக்கரணங்களாகிற அரும்டா
 யும் அன்பால்விமிர்ந்து அந்தர்பூரத்தில் ஞானததையும் பகிர்
 முகததில் தாழ்ந்து கரம் ததையும் வினைக்கும் கரணங்களாகிற
 உள்வெளுத்துவெளிபசத்துத்தேனூறும் நான்கிதழ்மலராயும்
 அன்பிற்கரையுங்கரணங்களாகிற தேனில் ஒட்டிச்சுருங்கும்
 இதனோடுபெருக்கும்காயாயும் சர்வாதாரப்பதியாகிற வித்து
 ம பற்றியதிப்பந்தப்படுத்தும் பாசமாகிற பசையும் நுண்ண
 றிவால்பசையையும் மந்த அறிவால்பாசத்தையும் பறறும் பசு
 வாகிறகோதம் உள்ளகணியாயும் ஞானவித்தின் அங்குரத்தி
 னின்றும் விளங்க இடக்கொபொருத வலக்கையால் ஞானவி
 தையைப்பற்றி இட்ட பிரம்பாவின் கரம் உபருமபடி வளர்ந்
 தது. அதைக்கண்டபிரம்மதேவன் பேரானந்தமஅடைய ஞா
 னப்பிழம்பாகிறஅன்பெண்ணும்தீர்த்தம் பெருகிற்று. அத்தீர்
 ததத்தால் பரீயிருக்கமுலத்தில்சிவபூஜையெய்து அபிஷேகி
 த்து ஆபிரம்தேவவருஷம்வரையில் விதிமுறைபூஜித்து தபம்

செய்தார். அதனால் சர்வஜீவதயாபரன் ஜடாமகுடதாரியாய் திரிநேத்திரமும் புலித்தோலுடையும வரதாபயஸ்தமும் விளங்க அர்த்தநாரீசுவரராய் புன்சிரிப்புடன் சிவலிங்கத்தில் தோன்றினார் பிரம்மதேவன் தேகம் புனகாங்கிதம்மொண்டு கண்ணீர்சொரிய சிரமேற்கைகூப்பி ஆனந்தபரவசமுற்று சற்றுநின்று உமாசமேதா தேவதேவா சங்கரா சந்திரஜடாதரா பக்தப்பிரியா மாணிக்காபரண மேருதனுத்தாரண பாபநாசன பார்வதிபதே போற்றி போற்றி என்று துதித்துப் பணிந்தார். சிவபிரான் பிரம்மதேவரைநோக்கி உமது அன்பிற்கு இரங்கினும் விரும்பியதருள்வோம் கேண்மின் என்று திருவாய்மலர்ந்தார்.

பிரம்மதேவர் கோடி ஞுரியப்பிரகாச கங்காஜடாதரனைப் பணிந்து தயாகிதே சத்பலோகாதிபத்தியத்துடன் சிவஞானம் அருளவேண்டும் என்று அஞ்சலியஸ்தராய் நிற்க நாரிபாகன் பிரம்மதேவரை ஒளியிருளற்ற ஞானம் யோகத்தின் முடிபாகும். யோகம் கிரியையால் அமரும், கிரியை சரிதையில் முதிர்ச்சி. சரிதையென்பது பதி உண்டென்றும் அதை அடைய வேண்டும் என்றும் அடையும்வழியையும் உணர்த்தும் நற்றொழில். கிரிகையென்பது யோகநிலை அமா ஸ்தூலசரீரத்தால் சூக்குமம் பொருந்த இலிங்கதர்ச்சித்தல். யோகம் என்பது மும்முலம் ஏகமாகும்படி சூக்கு மத்திடம் அடங்கி காரணத்தில் கரையப்பழகல். ஞானம் என்பது ஏகபரிபூரணகாரண

பிரம்மா ஞானஉபதேசம்பெற்ற சநுக்கம். கள

மாகும், மூலம் என்கிற ிதகில ஆராம என்கிற இடத் தால் சர்வமும் ஒடுக்கி உதிக்கும். நாம் அளிக்க ஞானவித சால் பிரம்மரஹிதமாகிய இடத்தைக்கண்டு கொண்டு இடை யறாது எகராய்ப் பூரிசதமையால் குருவாய் உதித்தேதாம். உபாய சேவஞானம் ஆடை நயிர் என்று ஆநயினார்.

விஸ்வநாதர்.

பிரபலபொருள் எசாந் அப பணிகளு பரிபூரண மிக ம ம பரிசுத்தமாய் உ கலத்திர் விலவழலததில் பிர ஞானமாவதால் விவநாதர் எவ்வு பாய்வாகித்து இவ்விலிங் சதில் சாசு உறும பாய்ந உபானம் தரிசிப்பவர்களின் மட்டுமே இடங்களைத் து சநுபலே ககம் சேவஞானத்திற்கு எதுவாய் அனா பல பெரு ர ஞானபரிபூரணாகிய தீர்த்தத்த திறகு ஞானபரிபூரண உபாய விபாயவும் அதைத் தரி சித்தேதார் ஸபரிசுத்திதார் பநுசேவாசா ஞானசர்ப்பன்னரா கவும் விலவனம் என்கிற தெநலம் பதமுகழகை அளவில் எதப் பிராயங்கனிலும் அழியாதிருக்கவும் இததலத்தி லும் பூவுலகிலமற்றையதலங்களிலும் இன்னும் விலவம் பரி ரிடுவோர் மறுபிறப்பிராத ஞானம் அடையவும் இத்தலத்திற் செய்யும் தானம், ஜபம், தியானம், பூஜை, ஹோமங்களின்

பலன் ஒன்று கோடியாகவும் அருள்தர வேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தார். ஈசன் அளித்தோம் என்று அருளி இலிங்கத்தில் மறைந்தருளினார் பிர்மதேவர் சிலகாலம் கிரமித்து சததிய உலகம்சென்று சிருஷ்டித்தெழிற்குச் சாஷிமாதிரமாயிருந்து சிவஞானத்திற்படிந்தார் வில்வநாதரின் சுன்னியாபாகத்தில் அமுதகடேசுவரர் அபிரமவல்லி என்னும் சர்வலோகமாதாபிதாவாய் விளங்கும் சுதானிலைக தெரிசனம் மிகவிசேஷமுள்ளதென்று சூதா புகன்றார்.

வில்வநாதச் சருக்கமுற்புகம்.

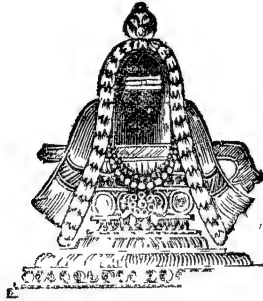
2 அமுதலிங்கச் சருக்கம்.

கைமிசாரண்யவாசிகள் சூதமரோக்கி அத்தலத்தில் ஈசன் அமுதலிங்கமாய் விளங்கும் காரணத்தை விளம்பவேண்டும் என்று வினவினார்கள். ஹேருஷிகளே மாதந்தரகல்பத்தில் சுராசுரர்கள் அமுதபானம்பண்ணவிரும்பியகாலவைகுந்தநாதன் அவ்விருகூட்டங்களின் படைகளைத் ததீசிமஹாரிஷியிடம் ஒப்புவிக்கச்செய்து சுதிராப்தியில் மந்தமகிரியை அமைத்து வாசுகியைக் கயிறுய்ப்பூட்டி அண்டர்கள் வரம்

புறத்தும் அசுரர்கள் தலைப்புறத்தும் பற்றி மதனம்பண்ணும்
 படிசெய்து தாம் மலையகியமத்தைப்பற்றி ஆயிரம்வருஷம்
 வரையில் கடைந்தபோது வாசுகி மெலிந்து விஷத்தைக்கக்கியது
 அதனால் அங்குள்ளபாவரும் கிரிந்துபயந்து பரமேசுவரா அப
 யம் அபயம் என்றார்கள். அப்போது சர்வஜீவஜீவனாகிய
 சிவபிரான் அவர்கள்முன் திருவுருக்கொண்டு தோன்றி அவ்
 விஷத்தைப் புஜித்து மறைந்தருளிநீர் பின்பு சர்வத்தி
 ராரும் கணபதியைதுதித்த முன்போல மதனம் பண்ணி
 னார்கள் பாற்கடலில் ஐராவதம் உச்சைச்சரவம் கற்பகவிரு
 க்கும் காமதேனு ஆமுகோடி அப்ஸரஸ்திரீகள் கொளஸ்து
 பம் இலக்குமியும் அமுதநகடத்துடன் தன்வந்திரியும் தோ
 ன்ற ஐராவதம்முதலிய ஐந்தை இந்திரனும் கொளஸ்துபம்
 முதலிய இரண்டை விஷ்ணுவும் அடைந்து அமுதநகடத்தை
 மஹாசந்தோஷத்துடன் மஹாவிஷ்ணு பற்றித்தாங்கினார்
 சுராசுரகுரவர் இருவரும் இந்திரனிடத்தும் யோஜித்து மூவ
 ருமாய்ப் பரவினிடம் சென்று மிகமிகயாசத்தால் உண்டாகிய
 அமுதை சர்வத்திராரும் வைரமின்றி சமமாயிருந்து புஜித்
 தற்கான இடமேண்டுமேயென்று கேட்டார்கள். பிரம்ம
 தேவன் தேவாகாரும் அசுரர்களும் கிரிவரமாயிருந்து புஜிக்
 கும்படியான உத்தமஸ்தலம் ஒன்றிருக்கிறது அதில் சத்
 ருத்தவாழ்த்தை உலகினரும்படியான நர மிருக பக்ஷி ஊர்வன
 வும் மித்ருப துவமாய் விளையாடும். குளிர்ந்த சோலைகளுப்
 அமுதம்போன்ற நீர்த்தங்கனும் உள்ளது. யான் பாத்தமகல்

பத்தில் ஈசனால் அதலத்தில் மேலான ஞானம் பெற்றிருக்கிறேன். அதலத்திருநாடு தீரிலோகங்களிலும் இல்லை, அத்தலமும் பூதவீழில் காலோரி சங்கமசாட்சுபுகில் வில்வாரண்யமே என்று விளங்குகிறது. என்று புகன் ஸுவிஷ்ணுவின் தனும் கைக் கூப்பிக் கூறினார். உடனே மஹாவீரன் அமுதகடத்துடன் வில்வவனத்தை நோக்கிப் புறப்படவே சர்வதிராஸ்தும் திருமாலின் பின் எழுகடலும் ஒங்கியருவதுபோல சூர்தாலுதந்துடன் வந்தார்கள். சூர்தாமி நாதனானவர் வில்வவனத்தை உடைந்து சித்திரைமாதம் சித்திரை நகரம் பெளர்ணமித்தியில் வில்வபாதரின் நிநுதிமூலையில் பெருந்தியாவதத்துடன் அமுதகடத்தை அமைத்தார். அதலத்தில் சராமாரங்குடபுகை பத்தியுடன் வந்தார்கள் அப்சரமாமகள் ரிதக்கல புத்தியவைகளும் வந்தமையால் தொண்டல் முதலிய சுகுகள் விடையுண்டாயிற்று. வைகுந்தநாதன் சர்வத்திராலையும் சண்டற்ற நீங்கள் எல்லோரும் ஸ்ரீமந்முதலீடநிதிதிகாமம்மங்களை முடித்துக்கொண்டு அமுதபாளம் பண்ணை விரைவில் வாராகள் என்று ஆகனாபித்து ஞானவாபியில் அறுபத்தாறுபிரமகோடி தீர்த்தங்களை ஆகருவிதது நிசதியகர்மங்களை முடித்தனர். மந்தெல்லோரும் மந்திரபலத்தால் தங்கள் வாசஸ்தானங்களிலுள்ள தீர்த்தங்களை வருவித்து ஸ்ரீமந்முதலீடானவர்களை முடித்துக்கொண்டு அமுதகடத்தையும் மஹாவிஷ்ணுவையும் ஸ்ரீகங்கையடி உட்கார்ந்தார்கள். அப்போது பரந்தாமன் அமுதை எடுத்து பரிமாறும்படி அமுதகடத்தருகில்

சென்றகாலையில் அமுதாட ததினின்றும் வெண்ணையாய் உய
ராதது இலிங்காகாரமாய் விளங்கிறது.

அமுதகடேசுவரர்

அவ்வதிசயத்தைகாண்டு வியரது அமரர்களை நோக்கி
அயர்ந்து சிவசசெயலையாரிவாகள் அமுது இலிங்கமாயி
றறு அவ்விலந்ததை அசைத்தால் சர்வாண்டபிண்டங்
களும் அசைகிறது ஆகிலும் சிவஸ்துதி செய்தல் ஏதாவது
வழியுண்டாகும் என்று எல்லோரையும் சிவஸ்துதி செய்யும்
படி ஆக்ஞாபிதது சாகரத்துவனியுடன சங்கத்துவனியும்
உண்டானதுபோல சிரத்தங்கைகூப்பி ஹரா ஓம் ஹரா வெ

ன்று ஆனந்தபாஷ்பம் பொழிய பரவசமாய் தேவதேவாபோ
ற்றி ருத்திரருபாபோற்றி நீலகண்டாபோற்றி பிர்ம்மபதே
போற்றி அம்சிகாபதேபோற்றி தத்புருஷரூபாபோற்றி ஹே
மவர்ண்ணோபோற்றி பிதாம்பரோத்தரீயாபோற்றி கோடி
சூர்யப்பிரகாசாபோற்றி வில்வாரண்யேசுவராபோற்றி உமா
சமேதாபோற்றி பக்தாஷ்டகாபோற்றி போற்றி யென்று கீழ்
புறத்தினின்றும் தகவினாமூர்த்திரூபா சர்வரூபா திரிநேத்திரா
பரசுகபாலஹஸ்தா பன்னகஷ்புண உக்ரரூபா சர்வஜீவஸ்வ
ரூபா ஞானகிருபாகராபோற்றிபோற்றி என்று தென்புறத்தி
ரின்றும் வரமதேவரூபா அர்த்தகாரீசுவரா ரக்தவஸ்திரா ரக்
தகெந்ததாரண சர்வசிருஷ்டிகரா க்ஷேத்திரபதே ஸ்தூப
ரபதே பூபதே வேதபதே வேதஸ்வரூபா வேதாந்தா சர்வதேவ
தாஸ்வரூபா போற்றி போற்றி என்று வடபால் நின்றும் ஸத்
யோஜாதரூபா சுவேதவர்ண்ணு ஸ்படிசுமாவிகாபரண வர்தா
பயஸ்தா சர்வசிரேஷ்டா நிர்மலசித்தவாஸா ஜனனமரண
துக்கரோசன தரளசத்ரா வேதாந்தஞானஸ்வரூபா ஸ்வயம்
பிரகாசா சதாகடேசுவரா போற்றி போற்றி என்றுமேல்பால்
நின்றும் வெகுதூரம் துதித்தார்கள் என்று சூதபுராணிகர்
கூறினார்.

அமுதம் கடைந்த சருக்கமுற்றும்.

3 அபிராமியம்மைச் சருக்கம்

நைமிசாரண்யவாசிகளே சேருந்ரள். அவ்வாறு விஷ்ணுமுதலியதேவர்கள் துகித்தபோது ஓர் அசரீரி உண்டாயிற்று. அதைக்கேட்டு மகிழ்நது மேல் இன்னதுசெய்யலாம்என்றுதோற்றமல் ஒருமுகுடத்தகாலம் சிவமாயையிறகட்டுண்டு விஷ்ணுவானவர் பிர்மாமுதலியவர்களைநோக்கி அமுதகடத்தினின்றும் ஈசன்பிரசன்னமாகும்வரையில் நாம் எல்லோரும் ஒவ்வோர் ஆசிரமம் உண்டுபண்ணிக்கொண்டு தினம் அமுதலிங்கத்தைப் பூஜித்து தபசுசெய்குவோம் என்றுரைத்தார். அவ்வார்த்தையைக்கேட்ட எல்லோரும் தனித்தனி பன்னசராலே உண்டுபண்ணிக்கொண்டு சிவதகியானமும் வேதாத்தியனமும் செய்தார்கள் பிர்ம்மா கிழ்புறத்தும் விஷ்ணு நிருதிபாகத்தும் ஆசிரமம் அமைத்து தினம் ஞானவாயியில் மூழ்கி அநேக முனிக்கூட்டங்கள் சூழ பிர்ம்மா சிவபூஜைக்கான ச்சிருட்சை செய்ய விஷ்ணு மூன்றுகாலத்திலும் காமிசாகமவிதிப்படி பூலோக சுரலோக சத்தியலோக நவலோகங் களிலும் மேன்மையாய்உள்ள பூஜா நைவேத்திய சாமான்களை அபரிமிதம் ய் வநவித்து அபிஷேக அலங்கார நைவேத்திய ஆராதனங்களும் நவலோகாந்தர கைலையினின்றும் ஈசனாற்றரப்பட்ட சந்திரசூர்யாக்கினிஸ் வருபமாகிறவி

ல்வதளங்களால் சுகஸ்திரமாம் கூறி அர்ச்சனையும் அமுதலி
ங்கத்திற்குச் செய்து பூஜாநிதித் தில் சன்னிதியில் அமர்ந்து
சிவத்தியானமுற்று வநங்காலத்தில் ஆழிரம் வருஷம் சென்
றபின் அரக்கர்கள் சுக்கிரமாரியரிடம் சென்று நாங்கள் புர
சுத பத்னிகளைப்பிரிந்து நெடுநாளாய் மிகப் பிரயாசப்பட்டும்
எங்கட்கு அமுதம் கிடைக்காதென்று கோற்றுகிறது தேவர்
கள் அமுதத்துண்டான இலிங்கத்தை வெண்மைமென்று மா
றுபாடாய் உரைப்பதைப்போலவே மற்றவிசத்தும் எங்களை
வஞ்சித்து அவர்களேபுஜிக்குப்படி நாளோட்டுகிறார்கள் நங்
கள் எங்கள் உலகத்திற்குச் செல்கிறோம் என்று அயர்ந்து
உரைத்தார்கள். அதற்கு சுக்கிரமாரியர் மாயை யுள்ளாரக
கு அமுதம் மாறியத்தோன்றும் நீங்கள் எல்லோரும் மிகப்
பிரயாசப்பட்டும் அமுதைப் பெறும் சமையத்தில் புரசுதப
த்னிகளை இச்சித்துச் செல்லவேண்டாம் சீக்கிரத்தில் அமுத
ம் கிடைக்கும்படி இன்னும் முயர்ச்சித்து ப்புஜித்து த்தங்க
ள் நகரை அடையலாம் என்று அமைத்து தேவகுருவாகிப
வியாழபகவானிடம் சென்று அரக்கர்கள் அரற்றிப்பதை வின
வி அவ்விருகுரவரும் பிரணவரிஷிபிடம் சென்று பணிந்
து அமுதகடம்இலிங்கஸ்வரூபமானதும் அவ்விலிங்கத்தை
மஹாவிஷ்ணு முதலானவர்கள் நெடுநாளாய்ப்புஜித்தும் ஈசன்
பிரசன்னமாகாததும் இன்னதினால் என்றும் ஈசன்பிரசன்ன
மாகும்படி விஷ்ணு முதலியவர்களால்செய்யவேண்டியது இன்
னதென்றும் திரிகாலமுணர்ந்த மஹரிஷியாகிய தாங்கள் எங்

கட்கு உணர்த்தி சர்வத்தாராயும் அமு தண்ணுர்படி கிருபை செய்தருளவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தார்கள். அதற்குப் பிரணவரிஷி குரவர்களை நோக்கி நிர்வாகமான ஞானதலத்தில் பக்தகிரேஷ்டரான நாராயணன் சிவதத்யானத்துடன் அமுதை அமைத்தமையால் இலிகமாயிற்று. சர்வாகாசமாய் விளங்கும் சக்திபன்னிரில் சிவதத்யானத்தால் திருவருட்பிரகாசிகளாகு. சகச்சுபக கூட்டிப் பிரற்றினால் ஆனநதாழ்தம் பெருகும். சகதியே சிவ உருவமாவதால் சக்தியின் ருட்கொண்டே சிவத்தைப் பூஜிக்கவேண்டும், என்றும் இவ்வாறு வைகுந்தநாதன் வழவாறு பூஜித்தால் அமுதமகிடைக்கும் என்று முனர்த்தனார்.

அதைச் சேட்ட சுராசரகுரவர்கள் இருவர்களும் சிவ பூஜைசெய்து வெளிவந்தவிஷ்ணுவைப்பணிந்து பிரணவமுனி உரைத்த விஷயங்களைக் கூறினார்கள். உடனே ஸத்திகர்த்தன் மிகக்களித்து பிரணவரிஷியை திரிகாலம் உணர்ந்தவர் என்று புகழ்ந்து அவர் உரைத்தது முக்கியமான ஆதாரம் என்று கொண்டு சர்வலோசமாதாவாகிய தேவி மஹத்துவமான சிவத்தை வசப்படுத்தும் ஸ்வரூபமும் சிவம் என்கிற நாரமும் கிருபையும் உள்ளவள் என்று தேவம்புளகாங்கிதமாய்த்தொகுத்துத்தேவசிற்பிகளால் ஆலயம் அமைப்பித்து பெர்ப்பிக்கரசமத்தியில் அணுவிர்கணுவாகும் அம்பிகையை அமைத்துப் பிராணபாமம் கரநியாசம் அங்கநியாசம் ஸ்தூ

லபூதசுத்திசெய்து ஈராறுதலத்தின் ஆதாரமாகும் ஷோட
 சாக்ஷரூபதம் பேதித்து நான் கிழிந்து முன்னன்காய்மாறி
 நான் கையழித்து இருநான்காகி நான்கைக்கொன்று நான்காய
 மூந்தி முன்றைப்பெருக்கி இணங்கெட்டு முன்று ஐந்து
 ஒன்பது நாற்பத்துமூன்று அன்பத்தொன்று ஏழுசோடி
 சதகோடியாகி யலைக்கூறு மூலத்திற்கூட்டி ஆனந்தாதீதமும்
 றுப் பின்னும் ஆனந்தமபராய் ஹிருசய குஹிய புருஷில்
 பூஜா ஹேராம சமாதியுற்று அகண்டமாய் பிரம்மம் என்பதற்
 கூட்டி க்கூடும் ஞானமயமாய் சிவசீவலையாய் பிரமரத்திரார்
 தரத்தில் நிஷ்களமாயும் புருஷில் சகளநிஷ்களமாயும் இருத
 யத்தில் சகளமாயும் விளங்கும் சர்வகாரணி ரேசமர்க்கமாய்
 வெளிவந்த சூரியசந்திராதி சர்வமும் பசந்து விளங்கும்படி
 அமுதீசனோக்கம் ய் நிற்கக்கண்டு ஆனந்தபரவசமுற்று மிகக்
 காரூண்ய செளந்தர்யமாய் விளங்கிய அம்மையை அபிராம
 சுந்தரி என்று துதித்து பேரென்புடன் காமிகாகமமாய்ப் பூஜி
 த்து முன் அஞ்சலியஸ்சராய் நின்று தேவீ சர்வதேவகார
 ணி கௌரி சர்வசேவருபி முத்தொழிற்கு ஆதாரகாரணி
 பஞ்சபிரம்மஸ்வருபி மாபாஸ்வருபி கர்ம்மாதார அசைவுஸ்
 வருபி பிரம்மஸ்வருபி ஞானாதார நிர்க்ஞஸஸ்வருபி ஆசார்யஸ்
 வருபி பிராணவார்த்தஸ்வருபி ஞானத்தையும் சித்தையுந்ந
 தும் கருணஸ்வருபி ஈசுவரப்பிரியருபி ஞானபூரணஸ்வருபி
 போற்றி போற்றி என்று துதித்து மஹாதேவி அருள்செய்ய
 ஷேண்டும் என்று கண்ணீர்சொரியப் பிரார்த்தித்தார்.

அபிராமசுந்தரி.

மஹா விஷ்ணு.

அபிராமியம்பிகை கிருபாநோக்கமுற்று ஜீவன்களின் வினைப்படி போகம்ஊட்டிக்காற்கும் ஹேவிஷ்ணுவே நீர் சர்வத்திராளுடன் அமுதகடமாப்விளங்கும் சிவலிங்கத்திளிடம் சென்று எம்மைக்கூட்டிக்கட்டாய் செய்குவீராயின் சிவத்தோடும்பிரசன்னமாகி, அமுதளிப்போம் என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினார். அவ்வமுதவசனத்தைக்கேட்ட ஹைகுந்தா

திபதி மஹாசந்தோஷத்துடன் மற்றையரிஷிகள் முசுலியவர்
களிடம் அப்பிகையின் உத்தரவைப்புகன்று ஆனந்தித்தனர்.
என்று சூசபுராணிகர் புன்னூ;

(3) ஐபிராமியம் பைச்சருக்கம் முற்றும்.

4 அமுதம் உண்டசருக்கம்

பைமிசாரண்யவாசிகளை மோக்கி ஹேரிஷிகளை நாராய
ணன் சர்வதேவதைகளுடன் அமுதலிங்கத்தினிடம்சென்று
ஆஞ்சலிபஸ்தராய்சின்னு சுகதீசுவரா கிருபாகரா ஸூக்கசாகரா
ஹராஸசானதிசாவாஸா கெஜாந்ம்மஉத்தரீயா கெங்காதரா சா
த்ரசூர்யாக்ணிகேத்ரா சுதாதகடேசுவரா பக்சபவாசனா சிந்தித
மனோரதவரதா திரிகுணரஹிதா திகம்பரா உமாசமேத்ரா திக்
தேசகாலரஹிதா தீனரஷ்கா பக்தபயஞ்சரஹரா வேதாந்த
நானகிருபாகரா லலாடகேத்ரா ஆபாசவஸ்திரா கபாலஹஸ்தா
கும்பஸ்வருபா நித்தியகல்பாநா சார்த்தூலசர்ம்மதாரணா சந்
திஜடாதரா சுதரருபா பக்தாபராதக்ஷமகா அபிராமிநாதா
போற்றிப்போற்றி என்றுதுகித்து அனேகபுஷ்ப்பங்களால் அ
ர்ச்சித்து இரண்டுபுஷ்பம் ஏகமாகத்தியானம்செய்ததும் பூர் அ
பிராமசுந்தரியோடும் தயாமூர்த்தியாய் சித்திரையாதம் சித்தி
பைநக்ஷத்திரம் கூடிய பெளர்ணமியில் அனேககணங்கள்புடை

போல வின்றார்கள். கைலாயபதி ஹேதேவர்காள் குணமாமு
பத்தில்லாது பூரணமாயுள்ள எம்மை யாரும் அறிவது அரி
தாகும். ஜீவன்களை நிர்ம்மலமாக்கும்படி எம்மைப்பிரியாது
யரவுமாம் சீவசீவமாயுள்ள எமது சத்தியின் வியாபகத்தால்
இசய்யும்பஞ்சகிருத்யபடனத்தில் விளங்கும் பிரம்மாவின்சிரு
ஷ்டிக்கு ஆதாரமாகியநினைப்பைத்தரும் மதியேழ்க்கரைந்து
விஷ்ணுவின்தித்தொழிற்கு ஆதாரமாகிய விநீநிப்பொரு
ந்திருத்திரசதாம்சத்தொன்றுபிரிந்துவிதுமுறைசங்கரித்தற்கு
ஆதாரமாகிய மறப்பைத்தரும்முத்தொழிற்காரணகத்யுநிதி
நந்து மேல்ஒருநெஸ்நாக்கின் கோடியில்ஒருபங்கின் நூற்
றில்ஒருபங்கின் பத்தில்ஒருபங்கின் மூன்றில் ஒருபாகமாயு
ள்ள நாடியின் ரந்திரவழியாய் சப்தகோடிமந்திரங்களின் ஆ
தாரமுன்றகூடம் கூடியஒன்றால் விராட்சுவருபத்தின்பிரம்ம
ரந்திரமாயும் சுவராட்டின் புருமத்தியாயும் சம்விராட்டிலா
தாரமாயும் உள்ளஇடத்துஅமர்ந்த நிர்ம்மலஆத்மாவிற்கு நித்
தியானந்தஞானமுதம் ஊற்றும் சதாசிவகுருவாய் விளங்கு
அளவிற்குஅடங்காப்பூரணம் கடாக்ஷிக்கும்எம்மை இவ்வில்
வவனத்தில் மந்திரமயசர்வதேவாளுடன் சிருஷ்டித்ததிக்க
ர்த்தர்களாகிறநீங்கள் இருவரும் ஒருமித்து கொக்கிரசிந்த
மாய் பதினாயிரம்வருடம் பூஜித்தமையால் நீங்கள்விரும்பிய
அமுதிலும் மிகவிசேஷமாயுள்ள ஞானமுதை ஞானவாயில்
உண்டாகும்படி அருளிணும் சர்வத்திரானும் புஜிக்கலாம்
என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார்.

அத்திருவாக்கைப்பெற்ற கண்ணனாகியதேவர்கள் ஆன ந்தம்மேற்கொண்டு சிவஸ்மரணசெய்து அமுதீசாபோற்றி என்று நமஸ்கரித்து ஞானவாபியைச்சூழ்தபோது அமுதம் தோன்றாமையால் பின்னும் சிவசன்னிதியை அடைந்து மஹாதேவாகமஸ்காரம் தாங்கள் அருளிய ஞானமுதம் எங்கள் அக் ஞானத்தில் தோன்றவில்லை தோன்றும்படி அனுக்மிரஹிக்க வேண்டும் என்று பணிந்தார்கள், சிவபிரான் அன்பர்காள் முன் பாத்தமகல்பத்தில் ஞானத்தின்பொருட்டு சதர்முகன் ஸ்கந்த கணபதியுடன் எம்மைப் பூஜித்திருப்பதால் அது முதல் அவர்கள் யார்க்கும் விருப்பியதனிக்கும்படி இங்குவசிக்கிறார்கள் அவர்களில் கணபதியைச்சிந்தித்துத் தபட்செய்தால் அமுதம் தோன்றும் என்றமொழி டாக்ஷித்தார்'

• தேவாதிகள் ஈசன் அளித்தகட்டளைப்படியே நிருதிமூலையில் தங்கி உள்ளத்திற்குமந்தகணபதியைச்சிந்தித்துத் தபட்செய்தார்கள்.

சோரகணபதி.

அத்தபத்தால் மறைந்தகெண்பதி பிரசன்னமாகி ஹரி
 அயனே நோக்கி எம்மைமறந்ததால் யாம்மறைந்தோம் அதனா
 ல் ஈசன் உங்கட்கு அளித்த அமுதம் தோன்றவில்லை யாம்
 தோன்றியபடியே அமுதம் தோன்றும் சந்தேஷமாய்ப்புவி
 யுங்கள் என்று அருளினு டடன் அனைவருமகணபதியைப்ப
 ணிநது ஐங்கரப்பிரபை தாங்கள் சோரகணபதி யென்ற நார
 ம்வஹிகது அன்பர்காழ்மன் மறையானுஜி வமிடத்தில் சாஸி
 த்தியமாய் விளங்கி இஷ்டசித்தி மனை ஆருவியேண்டும் தாங்
 கள் அருளும் அமுதைத்தகங்கள் அளிப்பால் அமர் துபுவிதக
 நாங்கள் இசுதித்தி நுப்பதால் நான்வாபினை பூவ எங்களாடெ
 ிக்கும பிம்பத்தில் சாஸிநதயாமகவேண்டும் எனமம் பீர
 த்சித்தார்கள். சோரகணபதி நீங்கள் விருப்பம் யாரும் தந்தோ
 ம என்றருளிநார். பின்பு பங்கயனாகயர் சனாபதிகைய
 ணிநது சிவசன்னிதியில் அஞ்சலியஸ்தாய்கீன்று சிவபூ
 அனுக்கனாபெற்று ஞானவாபியின்மேலபால் விவனெகஸாபதி
 ரதிஷ்டைசெய்து புவிநது அமுதகணபதே என்று துதிதன
 ஞானவாபியில் ததும்பும் அமுதைக கண்டுவிரக்ககண்டி நீதவா
 கள் திக்குப்பாலகான் அங்க லகககள் ஸந்தா நுத்தககள்
 ஏகாதசருத்திராள் துவாரசுஆதித்தியாள் அகவினிதேவதை
 கள் பிதிர்க்கள் கணங்கள் சித்தாள் சாத்திராள் அகஸ்கியா
 திரிஷிகள் நாரதாதிமுனிகள் ஆதித்யா திவவக்கிரகங்கள் நகூத
 திரககள் பாலகியாள் ஜனகாதியோகிகள் ரோமசர் செளன
 கர் முதலியதபசிகள் ரிதுக்கள் அப்சரசுக்கள் கின்னர்களும்

கூசுமாண்டன் லோஹிதாசுதன் கும்போதரன் மஹோதரன்
 மஹாகாயன் நமூசி குசுலிவக்கிரன் தந்தவக்கிரன் முதலிய அ
 ரக்கர்கள் பிரகஸ்பதி சுக்கிராசாரியர் முதலியசர்வத்திரானும்
 பந்திபந்தியாய் யேர்ஜனை நூரத்திப்புறத்தும் மஹாசுநதோ
 ஷத்துடன் உட்கார்ந்தார்கள், உடனே பொற்குடத்தில்
 அமுதை எடுத்துவரும்படி பிர்மதேவனுக்கு ஆக்ஞாபித்து
 தமது கரத்தால் சர்வத்திராளுக்கும் பரிமாறி பிர்மமாவிற்கும்
 சாப்பிடும்படி அளித்து சித்திரைமாதம் சித்திராபௌர்ணமி
 யில் மஹாவிஷ்ணு சிவாருகமாகப் புஜித்துப் பின்னும் சர்வ
 த்திராளுடன் சிவசன்னிதியில் சிவராமத்தைபுரைத்து அங்
 கைகொட்டி சிவானந்தக்கூத்தாடிப்பணிந்து பூரணனந்தமரு
 ளும் கிருபாசாகர சுதாகடேசுவரா போற்றி போற்றி என்று
 ஆனைக பிரதக்ஷண நமஸ்காஞ்செய்து அஞ்சலியஸ்தர்களாய்
 சர்வத்திராளும் கின்று கிருபையாகிற அலைகளை விசும் ஆன
 தக்கடலே யாங்கள் தமதருளில் கிருதார்த்தராளோம் சர்வ
 ஜீவன்களும் அத்தியார்ப்புச் புத்தமுதைப்பெற்று சிவானந்த
 மாகுடம்படி சுதாலிங்கத்தில் சாணித்தியமாயிருந்து தம்மை
 தரிசிக்கும்பக்கூட்டுப் பேரானந்தஞானமுதம் சித்திமுத்தி
 களும் அருளவேண்டும் பந்தியாய் இத்தலத்தில் வசிப்பவர்க
 ளின் பாபநசித்துப் புண்யம்பெருகவும் அமுதம்பெருகும்
 ஞானவாபியிற்படிந்தார்கட்கு இஷ்டசித்திகளைத்தந்தருளவு
 ம் அத்தித்தத்ததைப்பருகினோர்களின் ரோகங்களநீங்கவும் அ
 தன்சுராயில்திலநர்ப்பணம்செய்வோர்களின் இருபத்திரூப

லைமுறைவரையில் உள்ள வம்சபிதர்க்கள் திருப்தியடைய
வும் அதன்கரையில்லின்று தியானம் ஜபம் பூஜை செய்பவர்
கள் சர்வசித்திகளுடன் ஞானம்பெறவும் இத்தலம் சர்வரம்
ஹரகாலத்தும் அழியாமல் இருக்கவும் அருள்நமவேண்டும்
என்று பிரார்த்தித்தார்கள், ஈசன் அவ்வாறு அளித்தோம்என்
று திருவாய்மலர்ந்து பூர்ணசுருபநோக்கமாய் விஷ்ணுவைப்
பார்த்து ஹேவிஷ்ணு வேஞானவாபிதீர்த்தத்திற்கு அமுதுபிடி
க்கரணி என்ற நாமமும் தந்தீதாம்நமதிடமாயுதிக்கும் ஞானமு
தம் பூரணமாசக்ரணம்பிரியாது அன்பாயுண்டு சர்வஜீவ
ஸ்தூல சூக்தும் காரணமாயும் அவைகட்கு அநீதமாயும் சக்
திசகிதமாய் உள்ளூலவும் எம்மை அடைந்தவர்கள் நிகரிலாச்
சித்திகளுடன் அழியாதநித்யர்பெறுவார்கள் பக்தியிற்சிறந்து
நம்முன் இடமாயமர்ந்தவி ஷ்ணுவே உமக்கீடுயாரும் இல்லை
எமதருள் நும்மிடம் பூரணமாயிற்று என்று வலக்கரத்தாற்ற
றமுவி தமதிடமாகும் ஞானஸ்திரத்தை அருட்சத்தியிபிந்து
ஆறுகோடிமாயாரூபம்காட்டி மறைக்காவண்ணம் ஒளியிரு
ளற்ற ஞானபூரணசக்ரமமாக்கி தாங்குவீரென்று அருளி இ
ச்சக்ரத்தால் மாயாவிருள்ஒடுங்கும் இராசூதப்பகைவர்கள்
வசமாவார்கள் என்றும் அருளியவுடன் விண்ணவர்கள் பூ
ணசுருபாகரணைப்பணிந்து தீனரகூதகாசராசராதிய சர்வத்தி
ரானும் தமதருளால் ஞானமுதம் உண்ணப்பெற்றிருக்கிறார்
கள் அஹங்கார இராக்கதர்கள் அமுதுண்டபலத்தால் எம்
களை ஹிம்சியாவண்ணம் அவர்கலின்பால் அழியும்படி அனு
க்கிரஹிதமேண்டு என்று பிரார்த்தித்தார்கள்.

சர்வாண்டங்காரும் உத்தியில்விளங்கும் அமுதம் உவ
 அபிராமிநாதன் அவர்களைநோக்கி வானுலகில் உபதாபம்
 பலம் கொள்வாராபிநாம உளருறு அகங்காரமென்பகான்
 டார்கட்கு அழியும் என்று திருவாப்மலர்ந்து தீதய தீத
 விபிஷிகட்குமெகிஷ்டரான அஸ்திபமா முனிரைப அமுதாபி
 நோககிப் பாபமெய்தபுண்ணிபயெயெது நான் தரிசித்த
 ற்து உரித்காலார் தீர் பாபவிமோசனலிங்கமும் அமுதமர்
 புண்ணிபவர்த்தனலிங்கமும் பிரதிஷ்டைசெய்து அமுதவபி
 ககமடவிற்குள் என்று அகநாடிகது அமுதகடத்துள் அமுத
 கார் என்று நுகர்கூமினி. எடன் சிலரிஷ்டை சிவன்
 மானஸ்தலத்தில் அமுதநாடபலம் அரங்குட்கு அழியபே
 ண்டிம என்று சத்தவதுதானைத வந்தவேண்டிய கேளா
 கள் பிரதிஷ்டைபாசனம், அவ்வாறே அருளியது உபதமாரு
 மோ என்று வினவினாதுகள் அவர்களைநோக்கி பிரம்மபந்தபத்
 தலத்து அன்புள்ளாரும் சிர்வைரமாவர் என்பதற்கு ஐயம்
 வேண்டாம் அரங்குகள் ஜபிததற்கு வீரும்பி அமுதகண்ண
 முபன்ற சிலவிண்ணுலகர்கூட வில்வவனதனை அகலாபின்
 அமுதால் மிப்பலம்பெற்ற அரங்கர்கள் வதைப்பார்களை
 என்றபயத்தால் அவ்வாறு கேட்டுக்கொண்டதானும் பின்
 னுட்கிலிற் தாம் என்னும் அகங்காரஇராக்கதர்க்காகி காமாதி
 கனால் அலைத்தற்கேயலும் மனமாதிக்கள் பிரிந்து அவ்வகை
 யுறையண்ணம் சர்வாதாமாடும் அமுதபலத்தைக் கிபசுக்க,
 விருர்பிமதம் ஆகும், வித்யாலுதிக்கும் புத்தி இழந்து

விதியைவளர்த்து விரிந்து அழியாது அவ்விரண்டின் மூலநடு
 மேல்கரைந்து நாதபோதமாய் விருப்பு வெறுப்பு முதலிய
 இரண்டற்ற பேரறிவாளர்க்கு ஆனந்தாதீதமாயும் வெறுப்பு
 றும் விருப்பறத்தமதிடம்ஓங்கும் அன்பர்சட்கு அவ்வளவாய்
 சுணைபெருகப் பொங்கித் ததும்பும் அமுதஅருவி உதித்தற்கு
 இடமாகும் அமுதகடவுளாயும் மதியாலுதிக்கும்விதியுளும்
 விதியாலுதிக்கும்மதியுளும் கட்டுண்டு அவைகளேவிரித்து அ
 ழியும்ஜீவன்கள் முன் அறியாதுநினைந்ததையும் வீரும்பி மற
 ந்ததையும் உணர்த்தி பற்றின் ஊட்டுவிக்கும் ஒளியுள் ஒளி
 யாய் அச்சுவன்கள் அறியாது எங்கும் உலவும் சிவபிரான் இ
 ல்லையென்னாது அளிப்பார். அவரளிப்பதில் திரணமும் தவறி
 ராது. இடுவான் பெறுவான் இவ்விரண்டில் இசைவானும் விரு
 ப்பியபடி நீதிபே அருளுவர். தான் என்னும் அஹங்காரங்
 கொண்டவர்களே அரக்கர்களாவர் அவர்கள் அழுதுண்ணப்
 பெறார் முன் உண்டிருந்தாலும் பலம் குறைவுபடும் ஆதலால்
 வானோர் வீரும்பியபடி ஈசன் அருளியதாகும் என்றும் முறை
 னொருகாலத்தில் மார்க்கண்டேயர்என்னும் முனிவர் அமுதநீ
 ங்கத்தைப்பூஜித்துநித்தயத்துவம்பெற்று சிவத்தோடு ஒன்றிவி
 ளங்கினார். அவர் அனேகபிரளயங்களவரையில் இருந்தும் சிடு
 ஷ்டியின் விதத்தைத் தெரிந்துகொள்ளாததால் ஒருசர்வப்பிர
 ளயகாலத்தின்முன் ஈசுவரனைப்பணிந்து லயஉற்பத்தியின்வி
 தத்தை அடியேன் அறியும்படி கடாசுஷிக்கவேண்டும் என்று
 பிரார்த்தித்தார் அதற்கு ஈசன் பத்தியிற்சிற்றந்தமார்க்கண்டே

யரைநோக்கி எந்தப்பிரளயங்களிலும் அழியாத நித்யத்வத்
தை நம்மால் பெற்றிருப்பதால், யார்க்கும் அறிய அரிதென்ப
தான அதை நீயே அறிந்துகொள்ளலாம் என்று கடாசுபித்தா
ர், பின்பு, சர்வமும் அழியும்படி பிரளயம் உண்டானபோது
மார்க்கண்டேயர் லயவுற்பத்தியைத் தெரிந்துகொள்ளும்படி
சிஸ்ருர் அக்காலத்தில் ஜலம் அனல் காற்றுகள் விரிந்து
அலைத்ததால் களைத்து சுற்று நிர்ச்சிந்தையை அடைந்தவு
டன் பிரளயமாகி பின்புரர்வமும் சிருஷ்டிக்கப்பட்டு இருப்ப
தைக்கண்டு சிவரகசியத்தையும் அறிந்துகொள்வது அரு
மையென்று சிவசிந்தையாயிருந்தார் ஆனதால் மூற்கூறிய
விஷயங்கள் எவ்வாறுளதோ அஃது அன்பளவாய் விளங்கும்
சிவரகசியத்தை நாம் அறியத்தக்கதன்று பிர்ம்மரந்திரதலத்
தில் பிர்ம்மதேவர்க்கு ஈசனாற்றப்பட்ட ஞானவித்தினின்று
ம விளங்கிய ஸ்ரீ விருக்ஷத்தின் மகிழ்ச்சியை நான்முன்னாலும்
உரைத்தற்கரிதாகும் என்றும் குகரோதினார்.

அமுதுண்டச ருக்கம் முற்றும்.

5. தேவசர்மா சநூக்கம்.

நைமிசாரண்யவாசிகளே தேனாங்கர் இந்தவில்லவாணி
 தேஷங்களைக் கோடிவருஷம் கேட்டாலும் பின்னும் கேட்க
 வே அன்பர்கள் இபசிப்பார்கள். எவ்ருநவாகியனியாராம்
 நெரிந்தவரையேற் சொல்கிறேன் என்று நுகரில்கங் கயம
 மடதிரங்காரிப் பஞ்சாக்ஷரமும் மயிதர்சனில் பிராம்மஞ்ஞம்
 பக்ஷிகரிலகருடனும் மிருதங்கனில் பக்ஷிம தானங்கனில் அன்
 னதானமும் ஸ்மிருதிகளிலம னுஸ்மிருதியும் உலகங்களில் அ
 தியுலகமும் சுகபதவியிலவைகுந்த தவியும் பெண்களில் அ
 ருந்திரும் மணிகளில்ருத்திராக்ஷமும் புத்சனில் குசமுட வ
 ருட்சங்கனில் அரசும்பாகங் கனில் அசுவமேதமும் தீதாத்திரவ
 கனில்சசருத்திரமும் பத்தர்கனில்நாராயணமும் வேதனையில்
 ஜனனமரணமும் அபுஷதத்தில் அவவேதனையசும நாம உபுப
 மும் தலங்களில் அவ்வமுதேஇலிங்கமானதலமும் அர்ச்சனை
 யில்விவாச்சனையும் சுகந்தபுஷ்பதத்ஜாதியும் சிபேஷ்ட
 மாகும். அணுவிற்கணுவும் அண்டங்கட்கண் - முகாசவிளங்
 கும் சுதாவ்லிங்கமகிமையை அளவிடறகரிதாகும். அதை
 பத்திதான் சிந்தித்தால் தபத்திற்கு இடமும் சர்வசித்திகளும்
 உதிக்கும். மாணிடலிங்கங்களில் பிராணைம் உத்தமம். அதி
 லும் இராக்கதர்களால் பூஜித்தது உத்தமம். தேவர்களால்

பூலித்தது அதிலும்பேன்னையாரும். அதிலும்சிரேஷ்டம் சுவயம்புலிங்கம். அதிலும்உயர்வு விவ்வனத்தில் விளங்கும் சுதாசுவயம்புலிங்கமாகும். அனதால் அதன்மகிமையை யாரும் அறிவது அருமை என்று யார்க்கும்கூடவிளங்கும். அவ்வி லிங்கவாடையால் சுற்றிலும் உள்ள ஒடு கல் மணல் எல்லாம் இலிங்கமயமாய் அன்பர்களுக்கு விளங்கும். அந்தசேஷநி ருத்தை அடையவேண்டுமென்று மூன்றடி தளராது எழுந்து நடந்தால் எமவாதை நீங்கும். அமுதபுஷ்கரணியில் ஸ்கா னம்செய்து அமுதலிங்கத்தைத்தெரிசித்தவர்கள் பூர்வத்தில் தூறுஜன்மம்வரையில் புண்யமோஆவார்கள் பின் ஏழுஜன்மத் தில்பத்தியளவாய்ச்சிவகடாக்ஷம் பெறுவார்கள். அபிராமி யம்மனைத்தெரிசித்தால் நிறைகலைப்பேறு பெறுவர்கள், சோ ரகணபதி தியானத்தால் எக்கார்பங்களிலும் விக்னம் உண டாகாது. ஸ்கந்ததரிசனத்தால் அறிவேகுருவாகும். வில்வ நாத தெரிசனத்தால் ஞானம் உதிக்கும். பாபவிமோரன புண்யவர்த்தன தரிசனத்தால் பாபம்நீங்கிப் புண்ணியம் வள ரும். அத்தலத்தில் சிவனால்அளித்த ஞானவித்திற்ஞேன்றிய பிரகாசஞான ஸ்ரீவீருக்ஷஸ்பரிசக்காற்று எட்டியவரைவிட உள்ளவர்களின் சர்வரோகங்களும் நீங்கும். சிவத்துரோகத் தால் உண்டானரோகமாயின் விமோசனகாலத்தில் அக்காற்று அவர்கள்மேல் ஸ்பரிசமாகித்தீரும். அதேனெனில் குருத துரோக சிவத்துரோகனின் உடலில் நிற்காற்று அமராது. அவ்விருக்ஷசாயல்பட்டால் பஞ்சமரபாதகங்களும் நீங்கும்.

அவ்விடத்தில் லோகபாலாள் சனகாதியோகிகள் அஸ்தியா திரிவிகள் காலாங்கிமுதலியசித்தர்கள் வசிக்கிறார்கள் என்கிருந் தேனும் மரணகாலத்தில் அத்தலத்தை ஏறநோக்கி மிருத்யு ஞ்ஜயமஹாமந்திரத்தை ஜபித்தால் காலபாசம் கண்டத்திற்குக் கி வருத்தாது. அவ்வில்வமூலத்திற்றங்கி ஜபம்செய்தால் ஒன்று கோடியானபலனைத்தரும். சமாதிகூடும். அங்குதீர்த் தம்பானம்பண்ணத் தானம்செய்தால் பக்திவளரும், இந்த வில்வவனத்தைப்பற்றிய ஒருகதை சொல்கிறேன் கேளுங்கள் முற்காலத்தில் சந்திரபூஷணன் என்கிற கோளாதேசத்தரசனிடத்தில் தீர்த்தயாத்திரையாகப்புறப்பட்ட தேவசர்மாவென் னும் ஒரு பிராமணன் அன்னம்கேட்க அரசன் இன்றையத்தி னைம் எம்மனையில் பிதர்கிராத்தம் செய்வதால் காலதாமசமா கும் விரைவிற்புஜிக்கும்படி. எனதுகுருவின்இரகத்தில் நியம னம் கெய்கிறேன் நித்யவிதிமுடித்து வாரும் என்று உரைத் தார். பிராமணன் உமதுஇரகத்தில் எனக்கு அன்னமிட வேண்டும் என்றார். அதற்கு அரசன் கிராத்தபக்ஷத்தில் த ன்தேகத்தினின்றும் உரோமம் இரத்தம் முதலியதும் பிரியப் படாது கிராத்ததினத்தில் அதற்குமுன் அக்இரகத்தில் இரு ர்த புல் சாம்பல் விறகு வராட்டி முதலியதும் கொடுக்கப்ப டாது தவறிச்செய்யின் கிராத்தம் நஷ்டமாவதுடன் பிதர்க் ன் சாபம்இவோர்கள் என்று ஸ்மிருதிவசனம் கூறுகின்றது. அல்லது பிராம்ணர்த்தத்தில் வரிக்கலாமென்னிலோ கிராத் விதிப்படி நேற்றையத்தினமே வரித்துவிட்டேன், எனது

கிரகத்தில் உமதுபசிமீராவண்ணம் அன்னம் இடும் ஏது என
 க்கு ஒன்றும் தோன்றவில்லை என்றார். அதைக்கேட்டபிரா
 மணன் அரசனை அபஸ்மாரியாகக் கடவதென்று சபித்தார்
 நியாயங்களை உரைத்தும் கேளாத பிராமணனை அரச
 ன்யக்ஷசாகும்படி தட்டினார். அவ்விருவரும் உடனே
 சாபப்படி ரூபம் அடைந்து அனேககாமிகளில் செய்தத
 கா. இழிதொழிற் புரிந்து பெருளாந்திரிந்து பூர்வபுண்யவ
 சத்தால்சீர்காழியில் ரோமசரிஷி ஆச்ரமவாசனில்ரோமசர்
 வைசுவதேவத்தை முடித்துக் காசுபலியிட வெளியில்லாந்மச
 மையத்தில் அவ்வன்னத்தைக்கண்டு பற்றும்படி அவ்விருவ
 ரும் நெருங்கினார்கள். அவர்களை ரோமசர் கண்ணுற்றார்.
 அப்புண்யவசத்தால் அவ்விருவர்களும் நற்சிந்தையுற்று ரோம
 சனீர வணங்கினார்கள். இருவி காசுபலிபிட்டு அவ்விருவரை
 யும்நோக்கி உங்கள் சாபம் நீங்கும்படி ஒருபாயம் உரைப்பே
 ன் கேண்மின்கள், இதன் தென்பால் வில்வாரண்யம் என்
 றொரு தலம் இருக்கிறது. அதில் பிர்ம்மா ஞானம்பெறும்படி
 உதித்த ஸ்ரீ விருக்ஷம் ஒன்றிருக்கிறது. அதன்காற்று உட
 லில் அமர்ந்தால் சர்வரோகங்களும் பாபங்களும் நீங்கும் அ
 தன்மகிமை மிகவிசேஷமாகும். அங்கு ஏகுவீர்கள் என்று
 இரக்கமாய்க் கூறினார். கூறிய மஹாரிஷியைப் பணிந்து வில்
 வனத்தை நோக்கிப்புறப்பட்டுக் காவேரியின்பென்கரையில்
 வருகையில் ஸ்ரீ விருக்ஷத்தின் காற்று தென்னலாய் அவர்கள்
 உடலில் உலவுவதைக்கண்டு உட்கொண்டமாத்நிரத்தில் அவ்

சுஉ

சந்திரபூஷணன் சருக்கம்.

ர்களைப்பற்றிய அபஸ்மாரமும் யக்ஷசும் நீங்கி அறிவொடுமெகி
ழ்லோங்க வில்வவனம் அடைந்து பரிசுத்தமாகிய ஞானவாபி
யிற்பாடி நது நித்தியசர்மங்களைமுடி தது அங்குதபமசெய்யும்
பெரியோர்களைப்பணிந்து வில்வவிருக்ஷத்தை பதினாறு பிரத
க்ஷணம் செயது சந்தி சிவதீதை தர்சித்து பிராமணன் ஐ
து தினமவரையில் திரிகாலஸ்நான பஞ்சாஷ்டா ஜபமும் விதி
வழுவாதூதனையும் நூறுபிரதக்ஷணஐநதுநமஸ்காரமும் தின
மசெய்து திவ்வியதேவத்துடன விவபதம் அடைந்தார். அந்
சன் தனது பாபிபு சக்ராதிக்களை வரவழைத்துத் தீர்த்தக்க
ரைபில சிவாதசங்களை முடித்து அநேக தானதிகளும் ஆல
யத்திருப்பணிகளும் செய்து வந்தானென்று சூதர் கூறினார்.

தேவசர்மம் முத்திபெற்றதருக்கம் முற்றிற்று.

6. சந்திரபூஷணன் சருக்கம்.

நைமிசாரண்யவாசிகள் சந்திரபூஷணன் சரித்திரத்தை
முற்றும்புகலவேண்டும் என்று சூதரைவினவ ரிஷிகளே அவ்
புரவசன் அமுசலிங்கபூனைக்காகவேண்டிய திரவியங்கள் உண்
டாகும்படியான பூமிகளும் நந்தவனங்களும் ஏற்படுத்திவிசே

தேவலோகத்தை அடையும். முக்தியைவிடும்பி இத்தலத்தில் மரணகாலம்வரையில் வசிக்கின் முக்திகடும். அத்தலத்தில் அன்னதானஞ்செய்யின் சக்கரவர்த்தியாய்ப்பிறந்து விசேஷ தானாதிகளைச் செய்யும் ஏதுவுடன் நற்சிந்தையடைவர். ஆணர் ஆடி மாதத்தில் தீர்த்ததானமும் மார்கழியில் விறகும் ஆவட்ட புட்டாசியில் வஸ்திரமும் கார்த்திகையில் தாபபூலமதலம்கள் பளம்பும்புப்பாத்திரமும் அத் தீர்த்தக்கரையில் தானஞ்செய்யின் மஹாபாபங்களும் நீங்கும். ஞானவாபியின் வடபாட உள்ளவிலவ்விருக்கத்தின்கீழ் சிவபூஜைசெய்யின் ஒன்றுகேடியானபலன்வீனையும் என்றுசுதர்ஓதனார்.

சந்திரபூஷணன் முத்திபெற்றசருக்கம் முற்றும்.

தருமசீலன் சருக்கம்.

நைமிசாரண்யவாசிகள் சூதரைநோக்கி மசகம்முதலி. சுவல்பஜந்துக்களும் அத்தலத்தில் இறக்கின் முக்திபெறு என்பதைப்பற்றிய ஒரு பூர்வசரித்திரம் எங்கட்கு உணர்வேண்டும் என்று வினவினார்கள். அதற்கு அமுதபுஷ்கர யின் விசேஷங்களைத் தெரிந்துணைக்க யாரானும்முடியாது உதேவாதிகளும் அதன்கரையில் சந்தியாவேணியில் தபம்மெ

கிறார்கள். சந்திரனாகிய அமுதபுஷ்கராணி நூரிபனாகிய சண்டபுஷ்கராணி ஆகனியாகிய ஞானபுஷ்கராணி என்னும் முத்தியையுடைய சர்வாதாரதீர்சதம் ஆனேக ஜன்ம சந்திரியாவான்கட்கு பாத்திரம் உத்திருஷ்டமாயும் பஹாபாபிகட்கு நிகர்ஷ்டமாயும் விளங்கும். உருத்திராக்ஷம் பூண்டு அதன் உறையில் பஞ்சாக்ஷரம் ஒபிச்சின் மேலானபலனத்தரும். ஸ்ரீமத்சம் முத்து குசமுடி சுசு ருத்திராக்ஷம் பவளம் இவைகளின் ஸ்ரீமதின் மாலையால் எண்ணி நூறு ஆவர்த்தி பஞ்சாக்ஷரம் ஒபிச்சின் நான்குலேத பாராயணபலனும் அசுவ கஜ கபில கன்னிசாதான பலன்களும் அடைவார்கள் விராஜவேராமம் அக்னிஹோத்திரம் தாமதீரீஹயக்ஞியரீருவது சிவசன்னிதி குருவினிடத்திற் பெற்றரீருவது விதமுறையிட்டேனும் அல்லது கலாசத்திசெய்தரீருவது அதன் கரையில்லின்று பெற்றியில் அணியின் அகவமேதபலனும் சிவஞானமும் அடைவார்கள் - தானம் தயை சாரதம் அஹிம்சை இரத்திரியாதிமகரஹம் பக்தி பரோபகாரம் பரதிரவியாதிமகரஹம் பாஸ்திரிங்கிரஹம் மாதாபிதாருருவாக்கியபரிபாலனம் சதயம் மஹாமந்திரஜபம் ஆனந்தம் என்னும் தீர்த்தங்களின் ஸ்ரீநானத்தின் பின்னரன் அமுதபுஷ்கராணி ஸ்ரீநானம் கிடைக்கும். ஞானமுதபுஷ்கராணியில் தோபபெற்றோர் பெருமையை அளவிடற்கரிதாகும். நதிஸ்நானத்திலும் நதிஸ்நானம்விசேஷம் நதத்தில் தக்ஷணவாகினியும் நதியில் உத்தரவாகினியும் விசேஷம், அவைகளில் சமுத்திரவாகினி விசேஷம். நதம் நதி தடையும் கூப்ப

ஷாபாநாங்கள் செய்விதகட்டு வேதாத்தியயன பிராமணா
 க்குப் பரிசாரகர்சுட் சூட ஐயநாறு ரொமங்கள் தானம் செய்
 து பன்னிராசும் பிமலம் புவகனின் ஜீவனாத்தம் வடபா
 ல் புல்லாணாபுரம் விட்டு கிதயத்திருப்பலிசகான நியான
 ரும் செய்து கிததிமைதமசித்திரபெளர்ணாவி அமுதபுஷ்
 க்கரணியில் புடிசை பெருகி அநதினதசில் மககாஜித்த
 மாரும்படி பதினெட்டு பாபா பிரம்மோதஸவமும் அவ்வுத
 ஸவகாலகனில் தினம் ருவாபிம பிராமணாளுக்கு ஷாபா
 ன்ன திருபதிபோஜனமும் பந்தஸவநரிசனிமடகு அன்ன வஸ்
 திர கெத புஷ்பப தாமதுலங்கும கூன் சருகி நொண்டி
 ருத்தக்பலநீர் பால்கட்டு அன்னம் பசுணவகைகள் பா
 பமும் ராக்கரை முதலிய விருடபும் பசுந்தந்தனை அங்
 ங்ருரென்று உபஜரித்து அளித்தும்படி ஏற்படுத்தி அனேக
 கிராமபாளை தததம்செய்து தனது மூத்தமரனாய் மத்தனபூஷ
 னானுக்கு அரசன்ததந் தான் பத்னிபுடன் விலவவனத்தில்
 வசித்து தினம் அமுதபுஷ்கரணியில் முக்காலம்படிந்து ச
 திசிவந்தைப் பரிபாலதேவதைகளுடன் விதிப்படி பூஜித்து வீ
 ல்வதாத்தால் அர்ச்சித்து ஒவ்வொருதினமும் ஹராசம்பே
 மஹாதேவா பார்வதிபதயே சங்கரா கைலாசவாசா கருணை
 ரா சூலகபாலஹஸ்தா காமதஹா கௌமாரிந்தேசா பக்தவ
 ஸலா பிர்ம்மஸ்வரூபா பாபநாசா போற்றிப்போன்றி அடிபூர்
 அனேக அபராதிபாபினும் மாதாபிதாவாகிய தாக்கள் கூறி
 து கிருபைசெய்தவேண்டும் என்று துதித்து வருங்காலத்தி

நெரோளின் பின் வைகாசிமாதம் விசாகபௌர்ணமிமாத்தியா
 னவேளையில் இராஜா துதிக்கும்போது ஸ்பதிகவரண்ணமாகி
 ய சதாலங்கத்தில் உபையோடு சிவந்தோன்றி மந்தஹாசமா
 ய் ஆரசனே உனது மகதியை மெச்சினோம் உனக்கு வேண்டிய
 து அருள்வோம் என்று திருவாய்மலர்சார் அரசனும் இராஜப
 த்னியும் ஐந்துபிரதக்ஷணம் மஸ்காரஞ்செய்துகிருடைக்க-லே
 எங்கள்வம்சவிர்ததியுமளங்கட்கு உன்னவாப'தமுத்தியும்சட
 த்ஷிக்கவேண்டுமென் னு பிரார்த்தித்ததாகுள் ஈசன் அளித்தோ
 ம் என்று அருளிசிவலங்கத்துள் அமர்தார் பின்பு இருவரும்
 இலிங்கத்துசுத்த மோடிநாயபடுகாசனே சிலகாமத்யானி
 த்திருந்து சிவபதம் ஆடைத்தாசன.

வைசாகபௌர்ணமியில் இன்னும் அனேகர்தாலங்கத்
 தைப்பூஜித்து முகையடைந்திருக்கிறார்கள் அத்தலத்துள்ள
 அமுதபூஷக்கரணியில் மார்க்குநடையினசேரம்பரிகாரநிமித்தம்
 ஸ்நானம் செய்தாலும் சர்வபாபங்களுமறீ வதும்பகபக்ஷி மிரு
 தங்களும் அததீர்த்த ஸ்பரிசமாயின் முக்தியடையும் அத்
 தலத்தில் ஜலம் ஆபுதம் வீஷம் தர்வியாதிதீ சத்துரு
 பூததலியதால் பூர்வகோடக்கின்படி தூர்ம்மரணம் ஏறப
 ட்டாலும் அர்காலத்தில் அமுதீசனது அன்பர்களைத்தியானித்
 தால் பிசாசத்துவம் அடையாமல் மறுஜனனகாலம்வரையில்
 ரகாசசருத்திரர்களால் காக்கப்படுவார்கள். ஈமுதலிய சுவ
 ப்ஜந்துக்கும் அத்தலத்தில் இறக்கின் திவ்யசரீரமாய்

தங்கவேளையில் மூழ்கும் புண்யவிசேஷத்தை பிர்மமதேவனாற்றான் உரைக்கலாம் மாசி சிவராத்திரியிலும் பங்குனி பெளரணமியிலும் மூழ்கின் ரௌபாக்ய முக்தியடைவார்கள்;

கலிங்கதேசத்தில் தருமசீலன் என்ற ஒருபிராமணன் பொருளிச்சையால் பிறர்க்காக ரூக்திரஜபம்செய்தும் பொருள் பெற்று வேதம் ஓதுவித்தும் பரான்னம்புஜித்தும் திரணமே னுந்தர்மமயில்லாமல் சிவராத்திரிபோஜனத்தையேவிருப்பிப்புஜித்துவரும் ஓர்தினத்தில் வில்வவனஸ்தலபாத்திரியாய்வந்த ஒருபிராமணன் புஜித்த சேஷான்னத்தைச் சாப்பிட்டு அதிசாரமுண்டாகி மாணவேதுவடைய காலனாதுவர்கள் பயங்கரவுருவத்துடன் தோன்றி மிகவருத்தி எயலோங்குகொண்டு போய கும்பிபாகம்முதலிய நரங்குகளில் நெடுகொளிராது கோடிசண்டாளஜன்மங்களும் அனேகநாயஜன்மங்களும் ஓநகரகஜன்மமும் அளிக்க அங்காஜன்மத்துடன் ஆயிரவருஷம் பலவித துக்கத்தாலும் பசியாலும் வருந்தி ஒருநாள் பெருங்காற்றில் அடிபட்டு இரவில் ஓவனதுள்ள கோட்டால்களால் கொத்தித்துரத்தப்பட்டு சூரியவுதயத்தில் பறக்காரபட்டாமல் பூர்வஜன்மத்தில் ஸ்தலபாத்திரியின் சேஷான்னத்தைப் புஜித்த புண்ணியவசத்தால் சூரியதேவத்தில் நிழன்று உயிராவிடுமபோது தேவமுனகத்திலிருந்து சிவதூதர்கள் விமானங்கொண்டிவந்து அவர்ணக்காக்கரைபாசம் படிசெய்து இரத்தத்தில் ஏறுகென் றுரைத்தார்கள், பாசை நான் மஹா

பாபி எனக்கு இந்ததீர்த்தத்தால் பாபம்போய் புண்யதேகம் கிடைத்தது சமந்தருங்கள் வருகிறேன் என்று தீர்த்தத்தால் பித்திர்ப்பணஞ்செய்து புகிருத்திராக்ஷம்பூண்டு தேவதூதர் களுடன் சிவதரிசனஞ்செய்து விமானதேழி தேவவுலகம் சென்றது. என்று சூதபுராணிகர் மொழிந்தனர்.

தருமசீலன் முத்திபெற்றசருக்கம்முற்றும்.

8வது காலநிர்ணயச்சருக்கம்

நைமிசாரண்யவாசிகள் சூதரைசேரக்கி பிரளயகாலங் களி லும அழியாதிருங்கனவென்று முன்னுரைத்த மார்தகண்டேயமுனிவரது சரித்திரத்தை யாங்கள் அறியும்படி புகல வேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தார்கள். ஹேரிஷிகளே கண்ணிமைமிரண்டு கைநொடி, கைநொடிஇரண்டு மாத்திரை, மாத்திரையிரண்டு குரு, குருவிரண்டு லகு, லகுவிரண்டு துரிதம், துரிதமிரண்டு காஷ்டை, காஷ்டையிரண்டு வீனாடி, வீனாடிஅறுபது கடிசை, கடிசையிரண்டை முகூர்த்தம், முகூர்த்தம்இருபத்தினன்கு கள், நாளெழு வாரம், வாரமிரண்டு பக்ஷம், பக்ஷமிரண்டு மாதம், மாதமிரண்டு ரிசு, ரிசுமூன்று அயனம்பு அயனமிரண்டு வருஷம், இவ்வருஷம் ஹனுசென்றால் மானி

கனிலும் ஈசுவராருகமாம்படி தேவாதிகளாலாகியது உத்தமம். அதிலும் ஈசனாற்றப்பட்டது உத்தமம். ஆனதால் ஞானப்பிழம்பாய் ஈசனாலருளிய தீர்த்தம் மிகவிசேஷமுள்ளதென்பதைத் தெரிந்து ஒவ்வொரு மாதப்பிரவேசத்திலும் அமுதபுஷ்கரணியில் நின்ற சிரசில் அறுகும்பூவம் கூட்டி பதினாறு பன்னிரெண்டு எட்டெனும் ஒரேஆவர்த்தியாக அமுதலிங்க விமானரோக்கமாய் அலைகள்சிறுந்து மூழ்கின் பிரம்மஹத்திமுதலிய பாதகங்களும் மித்ருத்துரோகதோஷமும் நீங்கி முத்திபெறுவார்கள். சித்திரமாதம் ஞாயிற்றுக்கிழமையில் முன்சொன்ன விதிப்படி மூழ்கிச் சிவதரிசனம் செப்தால் சர்வபாபமும் நீங்கும் வைகாசிமாதம் முன்போல் மூழ்கித் தர்ப்பணங்கள்செய்தால் பிதிர்க்கள் எல்லோரும் திருப்தி அடைவார்கள். அதன் கரையினின்றும் அம்மாதத்தில் தயிரன்னமும் ஜலத்துடன்பாத்திரமும் தானம்செய்யின் மரணகாலத்தும் ஐபெருக நாநீர்குன்றாது. ஆஷிமாதம் பெளர்ணமியில் விஷ்ணுக்கிராந்திமசு சிரசில்வைத்துக்கொண்டு அசுவக்கிராதே என்னும் ருகதிர்மாவது பஞ்சாஷ்டாமாவது ஜபித்து ஸ்ரானஞ்செய்து வில்வநாதரைத் தரிசித்தால் பன்னிரெண்டு தலைமுறைவரையில் சந்தோஷசந்தானகிருத்தியை அடைவார்கள். ஆடிப்பெளர்ணமியில் ஸ்ரானஞ்செய்து வில்வநாதருக்கு பெய் பாலுடன் அரிஷேஷித்து சர்க்கரைப்பொங்கல் நிவேதித்து தாமசரயாலட்சித்துக் காராவின் நெய்விளக்கிடின குண்மநீங்கும். ஆவணிமாதம் ஸ்தி

வாரம் படிந்து அபிராமியம்மனுக்கும் அமுதீசர்க்கும் அபிஷேகித்து காலகாலாசன்னிதியில் கம்பளம் அல்லது கறுப்பு வஸ்திரம் இருப்புப்பாத்திரம் தானஞ்செய்தால் சனீசுவர தோஷம்நீங்கி சுகமபெறுவர். ஆவணிஞாயிற்றுக்கிழமையிற் அருணோதயஸ்நானம்பண்ண பாபிகட்டுக்கிட்டாது. புரட்டாசிமாதம் அஷ்டமியில் தோய்ந்து அமுதலிங்கத்திற்கு அபிஷேகித்துத் திலான்னம் நிவேதித்து நான்கு அல்லது மூன்று பிராமணாளுக்கு இடுபவர்களின் வம்சபிதிர்க்கள் அமுதபானம்பண்ணின திருப்தி அடைவர்கள். அற்பசிமாதம் முழுதும் துலாத்தில் சூர்யனுக்கும்வேளையில் மூழ்கி தர்ப்பணங்கள் செய்யின் காவேரிஉற்பத்திமுதல் சங்கமம்வரையில் தினம் மூழ்கி தர்ப்பணஞ்செய்தபலனை அடைவர்கள். கார்த்திகைமாதல் திங்கள் ஞாயிற்றில் படிந்து சக்திசிவதரிசனம் செய்யின் சாரூப்பியத்தை அடைவர்கள், சிவத்தை பஜித்து நெய்விளக்கிட்டு மூன்றுபிரதக்ஷணம்செய்து முன்பணிபவர் சாயுச்சியத்தை அடைவர்கள். கார்த்திகைமாதம் ஞாயிறு திங்களில் அமுதபுஷ்க்ரணியைத்தியானித்து எந்ததீர்த்தத்தில் படிந்தாலும் தன தான்ய புத்திர பெளத்திராதிகளைப் பெறுவார்கள். அந்தத்தலத்தில் அன்று பாலகலய திர்த்தங்களில் எதில்மூழ்கினாலும் மகிழ்வோங்கும். மார்கழிமாதம்பெளரணியில் சுதாதீர்த்தத்தில் மூழ்கி அமுதீசர்க்கு நெய் பால முதலிய அபிஷேகித்து தேன்கலந்த சர்க்கரைப்பொங்கல் நிவேதித்தால் மஹாதனவான்களாவார்கள். தைமாதம் பிரஹு

டர்க்கு ஆயுள் முடிவாகும். மேற்கூறிய அயனம் இரண்டு
கொண்டது தேவர்க்கு ஒருநாள். அப்படியாகிய என் முன்
னுற்றமபத்தைந்து சென்றால் ஒருவருஷம் அவ்வருஷம்
நூறுசென்றால் தேவர்க்கின் ஆயுள் முடிவாகும். இந்த தேவ
வருஷம் பன்னிராயிதம் சென்றால் பிர்ம்மதேவனுக்கு ஒருபக
ல், பிர்ம்மாவின்னுடைய ஒருநாட்கில் பதிநான்கு இந்திரர்கள் (இ)
றக்கொருவர்கள். அவர்கள் இறக்கும்போதெல்லாம் ஸ்வவொருபி
ளையம் உண்டாகும். அதுநாட்குநமியப்பிரளயம் என்று பெ
யர், பிர்ம்மாவின் பகலாழிகில் நடக்கும் பிரளயத்திற்கு நிக
தியப்பிரளயம் என்று பெயர். உபபடிப்பட்ட நாள் முப்பது
கொண்டது பிர்ம்மானிந்து ஒருநாட்கம். மாதம்பனிரெண்டு வ
ருஷம். இவ்வருஷம் நூறு சென்றால் பிர்ம்மாவின் ஆயுள்மு
டிவாகும். அக்காலத்துண்டாகும் பிரளயத்திற்குப் பிர்ம்மப
பிரளயம் என்று பெயர். பிர்ம்மாவின்முடிவுகாலம் விஷ்ணுவி
ற்குஒன்பகல். இவ்விதம், நாள் முற்றுற்றறுபத்தைதுசெ
ன்றால் ஒருவருஷம். அவ்வருஷம் நூறுசென்றால் விஷ்ணுவி
ன் ஆயுள் முடிவாகும். விஷ்ணுவின் முடிவுகாலம் ருத்திரனு
க்கு ஒருபகல். இம்மாதிரியாகிய நாளின்படி. நூறுவருஷம்
சென்றால் சர்வசங்கராஞ்செய்து லயமாவர். எவ்வளவுகாலம்
உலகம்இருந்து விளங்குமற்றோ அவ்வளவுகாலம் குளையமாபிந
ந்து நித்யவஸ்துவினிடத்தில் அபின்னமாயுள்ள சத்தியின்வீ
யாபகத்தால் பின்னும் ஒடுங்கியதுபோல் சாவமுடி உண்டாகு
ம். அப்படியே ண்டாவதில் விஷ்ணுவின் ஒருபகலில் ஒருபிர்ம்ம

௫௨.

மிருகண்டு தவம்புரி சருக்கம்.

கல்பம்முடிந்து மறுபதவின் உதையத்தில் கீவ்ணுவின் உந்தி
ரில் பின்னும் பிர்ம்மா உதிப்பார். பிர்ம்மாஉதிக்கும் கல்பத்
திற்கு பாத்மகல்பம் என்று பெயர். பின் ஜலத்தில் அமிழ்த்த
பூமியை விஷ்ணு வராகரூபமாய்த் தாங்குவதற்கு வராககல்ப
ம் என்றுபெயர். இவ்விதமாகும ஒரு வராககல்பத்தில் ஆ
திருதையுதத்தில் ரிசிமருங்குரென்றவரின் குமாரர் மிருகண்
டேயர். அவர்குமாரர் மார்க்கண்டேயர் என்பவர் முன்சொல்
லிய பிரளயகாலங்களிலும் அழியாத நிகழ்வுத்துவம் அடைந்
திருக்கிறார். மாஹான்கள் சர்வஉபாதிசுளையும் அந்தம் என்
பதையும் இராப்பகல் என்னும் காலங்களையும் தான்என்ப
தையும் லபமாக்கி நித்தியமாவர்கள். அவர்களின்மகிமைமை
யாராலும் அளவிடமுடியாது. அவர்க்ருத்திரப்பிரளயத
திலும்அழியார்கள். என்றுசூதமுனிவர் உரைத்தார்.

8 வது காலமிருகண்டச்சருக்கம் முற்றும்

9 மிருகண்டு தவம்புரிசருக்கம்

நைமிசாரண்யவாசிகளே மார்க்ககண்டேயரென்னும் பக்
தசரித்திரர் உள்ளம்என்னும் தலத்தில் மதியென்னும் வித்
தாய்த்தங்கி சித்தியென்னும் பபிராய்வளர்ந்து முக்தியென்னு

ம் கதிராய் விளையு. சாவதானமாய் க்கேருங்கள், மிருக
 ண்டுவென்டவர் தன்பி. நாவாகிய ரிகியசுருங்கரென்டவரின் ம
 ரணுதத்தில் வேட்கம் தப்படி உத்தரக்கிரமையகளை முடித்து
 தனக்குப்பதநான் இல்லையே என்ற கவலைமேற்கொண்டு அனே
 கவிதகங்களை அறுபடித்து பித்திரகாமேஷ்டி செய்தம் பு. ந
 தின் உண்டா காத்தால் பகவிமாமுலமுற்றக் காசியில் வி
 க்குக்காலத்தில் நாரதமஹா ரி மவரிடமவந்து ஹேமீருக
 ண்டுவே நீர்புத்திரன் இல்லையென்ற வீசனம் நடையவேண்
 டாம் மூவுலகும் வியதகுமாயி சலசுஷணநானபுத்திரன் செய்
 வாநீனததால் உண்டாவான நீர் பத்நியிடல் வில்வவனஞ்
 ரென்று சிவபிரானைக்குறித்துத் தபம்செய்யும் என்று புகன
 டு சென்றார். பின்பு இருவரும் காரதர் உரைத்த வண்ணம்
 வில்வவனத்துள்ள மணமேட்டில் தபம் செய்யும்போது உமா
 ஸ நகசரமேதராய் நான் விடைமேற்றோன்றி மிருகண்டு வே
 உமாது பத்நியோடும் செய்யும் தபத்தால் மகிழ்வுற்றோம் உம
 க்கு வேண்டியதருங்கிறும் என்று அருளியவுடன் மிருகண்
 டுவும் மருக்துவதியும் சிரமீமற்கைகூப்பி தேவதேவா ஜகந
 நாதா பிருநருதிஸ்வரூபா கல்யாணஸ்வரூபா மாயாஸ்வரூபா
 சுவர்ணமாலிகாபரண ஜகன்மாதா ஜகத்பிதா ஜகத்தரு ஜ
 கத்ஸ்வரூபா விராட்சுவரூபா சுவராட்சொரூபா சம்விராட்ச
 வரூபா திரிஸ்வரூபா திரிமூர்த்திஸ்வரூபா உற்பத்திலபா
 தாரா பஞ்சகிருத்தமகவரூபா பஞ்சகிருத்தமசாக்ஷிணி பஞ்சகி

௫௪

மிருகண்டு தவம்புரி சருக்கம்.

ருத்யநடனா உமாஸ்கந்தசமேதா போற்றிபோற்றி என்
துதித்து இருபாநிதே உமது திவ்யகேஜோன்மயஸ்வரூப
தைத்தரிசித்துப் பேரானந்த முற்ற எந்நன்குப் புத்திரம்
அனுக்கரகிக்கவேண்டும் என்று பணிந்தார்கள். சிவபிரா
மிருகண்டுவே சற்குண்ணாய்ப் பதினாறுவயதன் லவனாகவே
பக்தியினமாய் நூறுவயதளவிலோ உமதபேசுகூதயா நெந்
றார்.

பக்தப்பிரியா உம்மைபக்திபண்ணுப்படி யான சத்புத்
திரனே சுடாசுஷிக்கவேண்டும் என்று இருவரும் பிரார்த்தி
தார்கள். சோமாஸ்கந்தமூர்த்தி சுரெட்டுவயதளவாய் உள்
ள புத்திரன் தந்திரம் என்று திருவாய்மலர்ந்து கணங்
ளோடும் மறைந்தருளினார். மிருகண்டுவும் மருத்வதியும் அ
பிராமிமேத அமுதலிங்கத்தை மூன்றுதினம் விதிப்படி வ
சேஷபூஜைசெய்து எங்களுக்கு நல்லரம் அளித்த மகாபெள
ர்ணமியில் உம்மைப்பூஜித்துத் தெரிசிப்பவர்கள் கபுத்திரனை
விரும்பின் அடையவேண்டும் என்று பிரார்த்தித்ததப் பூரண
சந்தேசாஷத்துடன் அங்குள்ள ரிஷிக்கூட்டங்களையும் வில்வ
விருகூதப் பூையும் பணிந்து கங்காதீரம்சென்று வந்தார்கள்
ன். என்று சூதபுராணிகர்மொழிந்தனர்.

மிருகண்டு தவம்புரி சருக்கம் முற்றிற்று.

மார்க்கண்டேயர் உர்ப்பத்திச்

• ச ரு க் க ம்.

நைமிசாரண்யவாசிகளே மிருகண்டு பத்னியுடன் தன் னுச்சிரமமடைந்து சிலநாள் வசித்துவருங்காலத்தில் பங்குனி மாதம் சதையநக்ஷத்திரம் கும்பலக்கினத்தில் குருபகவான்கே ந்திரிக்ககிரஹமாலிகாபோகத்தில் மருத்துவதயின் கருப்பத்தி னின்றும் மார்க்கண்டேயர் உதித்தார் உலகில் உள்ள சர்வஜன க்களுக்கும் அகஸ்மாத்தாய் மகிழ்வோங்கிற்று மிருகண்டு வி ரைதானம்முதலிய புத்ரோத்ஸவமகொண்டாடி வேதவியாசசா ல் குழந்தையின் ஜாதகத்தை வரைந்திடப்பெற்று எல்லோரு ள்ளததும் சுகுணம் இலக்ஷணம் முதலியதால் மகிழ்வோங்க ச்செய்யும் மார்க்கண்டேயரை நலுங்கு போனகமுதலிய நால் வளர்த்து வேதவிதிப்படி மற்றும் கடத்திவித்தியாப்பியாசம செய்விக்கும்போது தெளிந்து அசையாத நீரின் பூணசந்தி ரப்பிரதிபிம்பம்போல குருமுன்னால் மார்க்கண்டேயருள்ளத் தில் வேதம்முதலிய அமர்ந்து வேதவிதிப்படி அறம் பொருள் இன்பம் அன்பு மதிப்பு பொறுமை முதலிய நல்லொழுக்கம் வாய்ந்து அமர்ந்துவருங்காலத்தில் திரிகாலமுழுணர்ந்த நார நமஹாமுனி வீணாதத்தோடு சிவஸ்மரணைசெய்துகொண்டு

மிருகண்டுவிண் ஆசிரமத்திற்கு வந்தார். அம்மஹாமுனியை மிருகண்டு மருத்வதி மார்க்கண்டேயர் மூவரும்பணிந்து ஆசனம் அளித்தல் முதலியபதினாறுபசாரமும் செய்து பாத பிரகாசனம்செய்த நீர்த்தகுதை சிரசில்புரோக்ஷித்து ஆசமனம்பண்ணி நாரதர்முன்னின்று மார்க்கண்டேயரின் மாதாபிதாஇருவரும் கிருபைநிறைந்தமஹாமுனியே பாபியாகிய எங்களுக்குப் புத்திரனுண்டாகும்படி மிகஇரகசியமான உண்மையை உரைத்ததால் புத்திரன் கிடைத்தான் வயதுபதினாற வாய் ஈசன் அளித்திருக்கிறார் என்றார்கள். நாரதர் மார்க்கண்டேயரின் சாமுத்திரிகாலக்ஷணங்களைப் பார்த்து பூர்ணாயுர் உண்டாகும் என்றுரைத்து மார்க்கண்டேயரைத் தமதுகரத்தாற் சிரமுதற்ற--வி மார்க்கண்டசத்குண பிரம்மாரந்திரத்தில் ஞானஜோதிமயமாய் விளங்கும் சுவாவை நயனஜோதியினிடை அழியாதேற்றி அடைந்த மஹான்களின் அருள்பெற்று அங்குற்றால் பூர்ணயுடையபெறலாம் என்று திருவாய் மலர்ந்தவுடன் மார்க்கண்டேயர் நாரதரின் பாடித்தில் பணிந்தார் நாரதர்நீர்க்காயுஷ்மான்பவவென்று ஆசீர்வதித்த த்திருநீறிட்டு சப்தரிஷிகளையும்பணியும்வித்தையுரைத்துத் தமதாச்சிரமம்சென்றார். மார்க்கண்டேயர் நாரதமஹாமுனியருளியபடி சித்தாதிகளைக்கண்டு பணியச்செல்லும்பொருட்டு மாதாபிதாவினிடம் உத்தரவுபெற்றுக்கொண்டு பிராம்மணனையும் தபசிகளையும் பணிந்து ஆசிபெற்று சப்தரிஷிகம் சேர்ந்திருக்கும் சபையிற்சென்று சாஷ்டாங்கமாய்ப்ப

ணிந்தார். வசிஷ்டர்தவிர மற்றைய ஆறுரிஷிகளும் தீர்க்காயுஷ்மான் பவவென்று ஆசிமொழிந்தார்கள். வசிஷ்டர் மௌனமாயிருந்து ஆசியளித்த ரிஷிகளை நோக்கி இம்மிருகண்டு சந்நுக்கு ஈசன் பதினாறு வயதளித்திருக்க பூர்ணாயுள் அடைவாயென்று உரைத்தீர்களே இனி யிதற் கென செய்வது ஆயினும் இம்முனிசந்நுக்கு பாதுகாசித்தி ஆகாசகமனம் குளிகாசித்தி முத்தலியவை அளித்து ர சத்யவலகம் செல்வேம் என்று அவைகளைத் தெரிவித்து மார்க்கண்டேயரை அழைத்துக்கொண்டு மற்றைய ஆறுரிஷிகளுடன் சத்தியவலகம் சென்று சபதப்பிரகாரங்களிலுமுள்ள ரிஷிகூட்டங்களைப்பணிந்து அவர்களால் ஆகி பெறுமபடி செய்து அழைத்துக்கொண்டு பீர்மம தேவரை சபதரிஷிகளும் நமஸ்கரித்தார்கள். அவர்களுடன் மார்க்கண்டேயரும் சாஷ்டாங்கமாய்ப் பணிந்தார். பணிந்த மார்க்கண்டேயரின் சீலம் நறகுணம் சிவசகின்னம் முதலியவைகளைக்கண்ட அம்புயனும் தீர்க்காயுஷ்மான் பவவென்று ஆசீர்வதித்தார். வசிஷ்டர் அருசலியஸ்தராய் நின்று சத்பலோகாதிபதி ஓர்விண்ணப்பம் மிருகண்டு புதலவனாகிய இம்மார்க்கண்டேயருக்குச் சிவபிரான் பதினாறுவயது அளித்திருக்கத் தாங்களும் பூர்ணாயுள் அடைவாயென்றீர்கள், சர்வரிஷிகளும் அவ்வாறே உரைத்திருக்கிறார்கள் என்றார். சதுர்முகன் இதற்கென் செய்வது கமக்குச் சமானமானவயதை பரமசிவனற்றான் தரலாம் என்றெண்ணி மார்க்கண்டேயரின் கிரகித் தன்வலக்கரம் வைத்து நான்வசிப்பது சத்யலோகமாயும் என்

வார்த்தை சத்யமாயும் நீசுவரனை பக்திபண்ணி நித்யம்முதலிய வேண்டியதைப்பெறலாம் என்பதும் சத்யமாயின் இந்த மார்க்கண்டேயன் பூர்ணாயுள் அடைவன் என்று பிரதிக்கினை செய்து நானசிவனை மறவாசவனாயின் நான்சொல்வது பொய்க்காது ஹேகுமுந்தாய் மார்க்கண்டா மந்திரசக்தியற்றான் சிவத்தை அடையலாம் அஸ்தியாதி மஹாசரிஷிகளும் மந்திரசக்திபைக்கொண்டே சர்வசக்திசுடையும் நித்யத்துவத்தையும் அடைந்திருக்கிறார்கள். இத்தமந்திரசக்தியால் காலமகடக்கலாம் உன்னிடம்கொள்ளென்றுடதேசித்துஅந்தத்திரியாசுரங்களின் சந்தி ஆரோகண அவரோகண பலன்களைக் கூட்டி. ஜம்பூதீபிபீல் காவேரியின்தெனபுறத்துள்ள வில்வாரண்யம் என்கிற திவ்யகேசத்திரத்தில் பாத்தமகல்பத்தில் கானசிவனால்ஞானம்பெற்ற அதிரகசியமாயுள்ள பிரம்மரந்திரத்திலிவளங்கும் அபிராமிசுந்திரியையும் அமுதீசரையும் பூஜித்து நீவேண்டிக்கொள்ளும்படியளவாய் நின்வயது வளரப்பெறுவாய். என்று உரைத்து ஏழுஆவர்த்தி தீர்க்காயுஷ்மான்பவவென்று ஆசீர்வதித்தார்.

மார்க்கண்டேயர் நன்மதியருளிய நான்முனை ஏழுபிரதக்ஷிண நமஸ்காரஞ் செய்து அங்குள்ள சர்வரிஷிகளையும் பணிந்து பிரம்மதேவரிடம் உத்தரவுபெற்றார்.

சந்தரிஷிகளும் நான்முனைப்பணிந்து அக்ஷரீதங்களுள் தங்களுள்சீரமம்செல்லும்படிவிடைபெற்று மார்க்கண்டே

இடையறாது ஏற்றும் அன்பர்களை அறிவர்கள் இவைநிற்க அமுதமிருத்யுஞ்செயமென்கிற மஹாமந்திரத்தை மார்க்கண்டேயர் ஏற்றி உள்ளத்தமைத்து இரவு பகல் சந்தி என்கிற முக்காலமும் தோற்றாது சதாதியானமாய் வருகையில் ஜனனித்துப் பதினைந்தாண்டாயிற்றே கர்லன்வநம்பாள்நெருங்கிற்றே என்று எண்ணி மாதாபிதாக்கள் மார்க்கண்டேயரைத் தங்கள்மடியீதமர்ச்சி முத்தமிட்டு புத்திரன் இல்லையென்று ஆறுபதாண்டின்பின் ஆரியதவம்செய்த எங்கட்கு ஈசன் அளித்த நல்லருந்தவமணியே நாங்கள் பாபியாகின்றோமோ புத்திரனில்லாவிடில் சர்வசுகமும் அழிந்துவிடுமே புத்திரனில்லாவிடில் துக்கம் அதிலும் துஷ்டபுத்திரனால் பெருந்துக்கம் அதிலும் சுபுத்திரனாகியஉன்னை இழந்திருப்பது அபாரமானதுக்கமாகுமே என்கட்கு ஈசன்வரமளிக்கும்போது பூர்ணயுளாய் கேட்கத் தவறினோமே பதினாண்டில் உன்னை இழக்கும்படி வரங்கேட்டும் ஈனபுத்தி அடைந்தகான என்னபாதம் செய்தோமோ சிவாபராதம்செய்தோமோ சிவதனங்கவர்ந்தோமோ பிராம்மணாபராதம்செய்தோமோ பரபொருள்கவர்ந்தோமோ ஏழைகளிடத்தில் துர்க்கஷிபேசினோமோ தீர்த்யாத் திரிகள் பசித்திருக்கப்படுகித்தோமோ அதிதிகளைநித்தித்தோமோ இரவில் அன்னங்கேட்ட பசியாளர்க்கில்லையென்றோமோ குழந்தைபால்குடிக்கும்போது துதித்தோமோ நர்புத்திரனைப்போல் பாபுத்திரனைப்பாராமற்போனோமோ தன்னியரையும்புத்திரர்களுள்ளவர்களை யுங்கண்டு பொறுமையற்றோமோ குழந்

தைகளை உங்காரத்துடன் அதட்டினோமோ அங்கயீனர் பரித்
 தியக்காரரை நித்தீதோமோ யதிகள சிவயோகிகளை அலக்ஷிய
 ஞ்செய்தோமோ உத்தமர்களை வசை சொன்னோமோ அன்றன்
 றுசெய்யுந்தவத்தையிசையாற்பரன்னம்புஜித்த இழந்தோ
 மோ கன்றுக்குப்பால் விடாமற் கறந்தோமோ மாதாபிதா குரு
 வின் முன்னாங்கள் மாத் திரமபாலைக்குடித்தோமோ சுறக்கப்பா
 ல்கொடர்ப்பசுவின் கன்றைக்கட்டிப்பசவைத்துத் தினோமோ
 பால்மாறூப்பசவைமாவது கன்றையாவது பிரித்துவிற்று அ
 ல்லது வாங்கிவிட்கலாங்குத்தா தாவா தானோமோ கருப்பத்தை
 அழித்தவர்வம்சம் அழியுமுன் அககுலத்தின்புஜித்தோமோ
 மிருகபக்ஷிகளின் குஞ்சைத் தாய்ப்பாதவிக்கும்படி பிடித்தோ
 மோ பசுநீர் அருந்தற்கு இடர்செய்தோமோ போஜனவேளையி
 லும் பூஜாஜபதபகாலத்திலும் ராஜதண்டனைமுதலிய துக்கசமா
 சாரம் சொன்னோமோ தீர்த்தயாத்திரி ஸ்நானதலவாசிகளின்
 சிவவிஷ்ணுதரிசனத்திற்கு இடர் செய்து அவர்களால் வசை பெ
 ற்றோமோ உத்தமதர்மத்தைத் தடுத்தோமோ நாகத்தைக்கொ
 ன்று அல்லது தடைகட்டினோமோ முன்னம்மத்தில் இப்பேர்ப
 பட்ட பாதகங்களில் ஒன்றாவது செய்திருந்தாற்றான் புத்திர
 நாசம் உண்டாகும் என்று கண்ணீர்தாரைதாரையாய்ப் பெருந்
 புத்திரனில்லாவிட்டாலும் அவ்வளவில்லை சத்குணவானாகிய
 உன்னைப் பதினாறுவயதில் இழப்பதற்கு என்ன கொடியபாதக
 ஞ்செய்தோமோ அடிகண்மணி குழந்தாய் சத்புத்திர மார்க
 கண்டா உன்னை இழந்து என் செய்வோமடா கண்ணே யென்

மார்க்கண்டேயர் ஸ்தலயாத்திரை சநுக்கம். ௫௯

உரையழைத்துக்கொண்டு காசிசேஷத்திரத்தில் மிருகண்டினிடம்வந்து சத்யவுலகத்தின் நடந்த விசேஷங்களை உரைத்து மகிழ்ந்தார்கள். என்னுகுதபுராணிகர்கூறினார்.

மார்க்கண்டேயர் உற்பத்தி சநுக்கமுற்றும்.

மார்க்கண்டேயர் ஸ்தலயாத்திரை சநுக்கம்.

நைமிசாரண்யாவாசிகளே மார்க்கண்டேயசரித்திரத்தை மிகச்சுவனமாய்க்கேளுங்கள். பக்தியாய்க்கேட்டவர்கள் புத்திரபாக்கியத்துடன் ஆயுள்விருத்தியடைவார்கள். மார்க்கண்டேயர்க்குப்பிரம்மா உபதேசித்து ஆசியளித்ததைக் கூறிய சப்தரிஷிகளையும் மிருகண்டு பிரதக்ஷிணநமஸ்காரம்செய்து கந்தரூபலவர்க்கங்களால் உபசரித்து எங்கள் புத்திரன் பூர்ணயுள். அடையுப்படி கடாக்கித்த பூரணகிருபாஸ்வரூபிகளே போற்றிபோற்றி என்று துசித்தார்கள். சப்தரிஷிகளும் மார்க்கண்டேயர் அடைப்போகிற வைபவத்தை ஒருவர்க்கொருவர் பேசிக்கொண்டு தங்கள் தங்களாச்சிரமம் சென்றார்கள். ஹேரிஷிகளே பிரம்மதேவரால் மார்க்கண்டேயர்க்குபதேசி

சுய

மார்க்கண்டேயர் ஸ்தலயாத்திரை சருக்கம்.

த்த மூன்றெழுத்தாடுற மஞ்சரவிசேஷத்தைச் சொல்கிறேன்
கெளுங்ஙன், மூன்றொருகாலத்தில் பார்வதி ஈசுவரனைப்பணி
ந்து ஜீவன் உள் மிருத்யுவை ஜயிப்பதற்கான ஏதுவுண்டோ
என் று வேண்டியபோது கீத்பகல்பாணி நீகெட்டவீஷயம் மிக
வும் இரகசியம் அநுமையில் அருமை. அபிமானம் சலபமாய்
ஜயிக்கும்படியான மிருத்யுஞ்ஜயம என்று பதினெட்டுவகையு
ள்ளது அதில் ஒன்றேனும் தெரிந்தவுடன் சர்வபாபங்களும்
ரோகங்களும் நசிகடும். சர்வலோகங்களிலும் ஜபமுண்டா
கும். சாத்தம் ரொளக்கியம் செளபாக்கியம் வளமு
நனர்களுக்கு உரைக்கலாகாது நனர்களுக்கு உரைப்
போரும் ஈனரேயாவர். மஹாமிருத்யுஞ்செயம்என்னும்ம
கதிரத்திற்கு நந்திகேசுவரர் ரீஷி காபத்திரி சந்தசு பிரண
வம் பீஜம் சும் சுகதி; ஸஹ வீலகம் கோடி சந்திரசீதள ஆர்த்
தசந்திரதாரண பொற்குன்றவண்ண செஞ்சடாமகுட அமு
தம் வரம் அக்ஷமாலிகை பத்திரமுத்திரை தாங்கிய சதுஷ்க
கர வெண்கோவண புலித்தோல்வஸ்திர ஸர்வலோகாந்தரஸி
ரப்பாத பிர்ம்மரந்திரவாஸ திரி தேத்திர மஹாமிருத்யுஞ்ஜயம்
அதீதேவகை. இதைதிபாணிப்பவர்கள் களங்கமற்றுத் தியா
னிக்கவேண்டும். களங்கமற முன்னம்தியானிப்பது காரண
பஞ்சாக்ஷரமென்னும் இருதலைமாணிக்கமாகும். என்றும்
இதுபோல் இன்னும் பதினெழுவகை மிருத்யுஞ்செயத்தையு
ம் விவரமாயுரைத்து இப்பதினெட்டும் காலங்கடக்கற்கு ஏது
வென்று உமைக்காரன் உரைத்திருக்கிறார், அதன்மகிமையை

மார்க்கண்டேயர் ஸதலயிததுரை சருககம்.

அ கலங்கி அழுதார்கள். அப்போது மார்க்கண்டேயர் மா
தாபிகாவை நமஸ்கரித்து என்னை அன்பாய் என்று அரணடி,
க்காளக்கும் கலைகளைப் புகட்டி யதாய்தந்தைகளை விசனப்பட
வேண்டாம் நான் சர்வ ஜீவன்களிடம் ஞானசூர் பாக்கியாயும் உ
ள்ள கடவுளின் அருளை என்னிடமிமிடத்துக்கொள்ளும்படி
பிரம்மதேவரால் உபதேசித்த திரியாகூரத்தை வழுவாதேற்
றி நுரை துறைமூப்பிலாநின்பனாகிறேன் காருண்யராகிய சிவன்
மூன்றுகண்ணுள்ளவர் விருப்பியது அளிப்பவர் காலபாசத்
தில் கட்டுண்ட சுவேதகேதுவை விடுவித்தும் திருநந்திதேவ
ர் சூத் தன்பதத்தைத் தந்தும் மிருத்யுவடைந்தனட்டுவயது
ள்ள சிலாபுத்திரனை உயிர்பெற்றெழுச்செய்தும் கூரார்தியி
ல்வாகுயால்க்கியவிஷத்தை நப்புதித்தும் சலந்தாரூரனைக்
கால்விரலால்கொன்றும் விஷனுவிற்சுச்சக்கரமளித்தும் திரி
புரதகனம்செய்தும் அந்தகாரூரனைச் சூலத்திற்குக்கிபகினாயி
ரம்வருஷம்சூரியனல்வெதுப்பித்த கித்தும்மன்மதனைத்தகித்
துப்பின் னுமஜிதிவேண்ட உண்டாகியும் இன்னும் அனேகவி
தமாய் ஜீவகோடிகளை யிரகூழித்தும் பக்தர்களுக்கு அனேகவ
ரங்களைக்கொடுத்தவர் எனக்கும் அருள்செய்வார் என்று சொ
ல்லியதைக்கேட்டு மிகமகிழ்ந்தமாதாபிதாவைப்பணிந்து பிர
ம்மதேவனருளியபடி வில்வாரண்மடைய விடைபெற்றுக்
கொண்டு அகஸ்தியாச்சிரமஞ்சென்று பணிந்து சிவபூஜாவ்
தியைத்தெரிந்து கங்கையிற்படிந்து துண்டிவியைவர் வீசாலா
சுவிமாமாள் சமேஷவிசுவாதர் ஆலயம் சென்று பூஜித்து அ

ப்பதியில் உள்ள தபசிகளைப் பணிந்து தெற்குநோக்கிப்பிறப்பட்டு கோதாவரி நிர்மாதா கிருஷ்ண முதலிய நதிகளிற்படிந்து மஹாகாளரைப்பூஜித்து ஐகந்நாதம் விருத்தானிலம் காசுதி கச்சி அருணை சிதம்பரம் பஞ்சரதம் ரும்பகோணம் மரபூரம் திராமேச்சுவரம் வேதாரண்யம் ஆரூர சீரகாழி சுவேதாரண்யம் முதலியதலங்களைப் பூஜித்துத் தினம் அபரான்னகாலத்தில் உத்தமபிராமணவீதியிற் சென்று மௌனத்தியானமாப் பிசைக்கவாங்கி அவ்வன்னகதைத்தீர்த்தத்தால் அலம்பி பூதி கூட்டிப்பூஜித்துத் தலபாத்திரியாய்க்வேதாரண்யத்தில் இருந்துவில்வாரண்யத்திற்குப்பிறப்பெம்போது ககிபவளன்று அசரீரிடண்டாடிற்று அவ்வுமுதம்போன்றவார்த்தையைக்கேட்டு கிருவருளைவியந்து ஆனந்தபரவசராய் அதிசீக்கிரமாக வில்வாரண்யம்வந்தானென்று சூசகோதிஷர்,

11. மார்க்கண்டேயர் உர்ப்புத்தி சருக்கம் முற்றும்.

12. மார்க்கண்டேயர் பூஜித்த சருக்கம்,

ஹேரிஷிகளே உந்தியின் அளவளாவும் முந்நூலை வலக் கஅங்குஷ்டையிற்றாங்கி மிடறவரையில்தொங்காமல் வல செவியிற்சுற்றி உஷாகாலத்தின்முன் இருவிழியும் நாகிதுனி

கடுமேல் நாட்டமுற மலமோசித்தல். பதினாறு நாழிகைய
ளவாம் இரவில் சாக்கிரம்குன்றாது துயிலல் மாத்தியானத்
தில் ஏழு உத்தமப்பிராமணமனைமுன்னின்று மௌனபிணை
பெற்று உண்ணல். என்னுமமுன்றைமட்டும் விடாது மற்
றைய உடல்பற்றற்று வில்வவனமஅடைந்தமார்க்கண்டே
யர் இராப்பகல் முன் பின் என்றும் தோற்றமல் சதாபூஜிக்
கும் அன்பின் பெருக்கு உரைக்கடங்காது ஆயினும் அவர்
பூஜித்தவிதத்தைக் கூறுவேன் சேன்மின்கள். மேகமண்ட
லம்வரையில் வியாபிதது பூவகொத்துகளுடன் தழைந்த வில்
வவிருகூத்தின்கீழ் பிரம்மாவினால் பூஜித்த இலிங்கத்தைச்
சூழ அனேகரிஷிகள் தபம்செய்வதையும் அதன்நிருதியில்
உள்ளசுதாலிங்கம் அதன்நிருதியில் சோரகணபதி அதன்நிரு
தியில் அபிராமிசுத்தரி அமுதலிங்கத்தின் கீழ்பால் ஞானவா
பியையும் கண்டு ஆனந்தமேற்கொண்டு நானாவிதபூங்கொத்து
களையும் மதுரக்கனிகளையும் தாங்கித்தழைந்த விருகூங்க
லின். கீழ் தபஞ்செய்வர்களைநமஸ்கரித்து சிவஸ்மரணபு
டன் அமுத புஷ்கரணியில் தேய்ந்து பூதிருத்திராக்ஷம்பூ
ண்டு நித்திபகர்மம்முடித்து த்கிருப்பூங்குடலைபைத்தாங்கி
ஆகாசமனமாய்ச்சாசியிற்சென்று கங்கையும் அபிஷேகதிர
வியங்களும் வனங்களில்சென்று புஷ்பம் முதலிய பூஜாந
வேத்தியசரமான்களும் கொண்டுவிந்து பஞ்சசுத்திகள்செய்து
கலைகளைக்கூட்டி துவாரபூஜைசெய்து ஆனந்தமய அமுதலிங்
கத்தைபுடைந்து காமிகாகமவிதியால் இருக்காதநான்கையும்

வழுவாதேற்றி கங்கையாதிய அபிஷேகதிரவியங்களை கோசி
ருங்கம் சங்கம்சக்ஸ்திரதாரசததார பொற்பாத்திரங்களாலும்
அபிஷேகித்து வஸ்திர கந்த புஷ்பாஸ்திர அறுகும் அனேக
நவரத்தினபரணங்களும் சூட்டி அர்க்கியதுபதீபம்முதலிய
பஞ்சபசாரத்துடன் ஷட்ரஸஸங்கிதபார்த்தங்களையும்சித்தி
ரான்னங்களையும் நிவேசித்து ஷோடசபசாரம்செய்து முன்
விஷ்ணுவாலாக்கியசகஸ்திரநாமமொதி திரிதளவில்வங்களை
அர்ச்சித்து மனோரம்மியமான கணிசஞ்ஞடன்வாசனாதாமபூல
மும், நிவேசித்து சுற்பூரஜூத்திசெய்து நிரோதார்க்கியம்
தந்து அபிராமசுநதரியையும் அதுவிதமேபூஜித்துச் சிவசன்
னிதியில் சிரமேலிருகையுங்கப்பி ஹர ஹராபோற்றி சம்
போ மஹாதேவாபார்வதிநாயகா நீலகண்டா திரிதேத்திரா
மலரஹிதா ஆனந்தரூபா தேவதேவாஜகந்தா விருஷபுத்து
வஜா மாயாதீதா குணாதீதா மாயாரூபா பூணா அனந்த
குணா அனந்தரூபா ஏகரூபா சூன்னியரூபா சச்சிதானந்தா
லலாடநேத்ரா சல்பாதீதா பாவனாதீதா மனாதீதா பத்ததுக்
கஸாகாஹரா திரிபூர்த்திஸ்வரூபா திரிகீர்த்தியசாக்ஷிகவ
ரூபா பஞ்சகிருத்யடனா காலாத்மஸ்வரூபா குணாதா
பசுபதே கோரரூபா பராபரா அகோரரூபா சாந்தரூபா
வேந்தா வேதரூபா திரிபுரசம்ஹாரா திவ்யதேஹா நித்யா
நித்யரூபா நுகரரூபா கங்காஜாதாரா காசுதாயணிபதே ஆத்
ம்பதே ஆத்மரூபா சர்வரூபா சர்வவியாபகா அகாரரூபா ஒங்
காரரூபா அர்த்தநாசிகவரா வீரவீரா திரிசுத்தசஹிதா

வேதஸ்வரூபா திரிசந்திஸ்வரூபா திரிசந்திவாசா திரிகாலஸ்வ
ரூபா ஸிந்துஸ்வரூபா நாதஸ்வரூபா சுஷ்டம்நாஸ்வரூபா அமு
தஸ்வரூபா சர்ப்பாபரணா சர்ப்பகுண்டலா சர்ப்பகங்கணாதிரி
சூலா போற்றி போற்றி என்று துதித்து ஐந்துதினமவரை
யிலும் வேதவிதிவழுவாமல் மூன்றுகாலம் இராப்பகல் ஏகத்
தியானமாய் பிர்ம்மாவினால் உபதேசித்த மந்திரஉருவேற்றிக்
கொண்டு அமுதலிங்கத்தைப் பூஜித்து ஆரூரன் பூஜையின்
பொருட்டு உதையத்தின்புன் ஐந்துநாழிகையளவில் திருப்பூ
ங்குடலையுடன் ஆகாசகமனமாய்க் காசியில் சென்று கங்கையி
ல்படிந்து கங்கைதிரட்டிக்கொண்டு நந்தவனம் அடைந்து மந
தாரம் மல்லிகை வெள்ளெருக்கு தாமரை தும்பை புன்ன
கம் சண்பகம் சுருஷ்ணமத்தை முதலிய அஷ்டபுஷ்பங்களுட
ன் பின்னும் அனேக புஷ்பங்களும் சொய்து சுதாலிங்கத்தை
அர்ச்சிக்கும்படி வில்வம்எடுக்கும் சமையத்தில் காலதுதுவா
கள் வந்தார்கள் என்று சூதர்மொழித்தார்.

12. மார்க்கண்டேயர் பூசித்தச் சருக்கம்முற்றுப் -மதந்

புலித்தண்டையர்.

நீமராஜர்.

ஸ். த்ருமராசன் சம்வாதச் சருக்கம்.

ஹேரிஷிகளே திரிநேத்திரமாகுறவில்வதளங்களை க்கிழ
நின் றுவளைத்தும் அதன்களையில்தங்கியும் தாழ்த்தாமல் ஆந
சாமாய்நின்று எடுத்து அமுதலிங்கத்தைப் பூஜிக்கும் மார்க்

கண்டேயர்க்கும் அவரைப்பிடிக்கவந்த தர்மராஜனுக்கும் நடந்ததும் வாதத்தைச் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள், கால தூதர்கள் மார்க்கண்டேயர்முன் தோன்றி சிவச்சின்னங்க ளுடன் விளங்கி வில்வம் எடுக்கும் மார்க்கண்டேயரின் தபோ மஹிமையால் சமீபத்தில் நெருங்கமாட்டாமல் நடுநடுங்க ஒரு வர்க்கொருவர் தோழர்களே இந்தமார்க்கண்டன் தனதுசரீரத் தில் பூதிருந்திராக்ஷங்களைக் கவசம்போல்தரித்து ஹரஹர வென்று இடையறாது ஏற்றுக்கின்றமையால் இவன்பூர்ணயுள் அடையவான் இவனை நாம் பிடிக்க நெருங்குவோமாயின் அவ ளுடைய தபாகனி கம்மைத் தகித்துவிடும் நமது தர்மமராஜா வினாலும் இவனைப் பிடிக்கமுடியாது என்று பேசிக்கொண்டு திரும்பி மெலோகம் சென்றார்கள். அந்தச்சமையத்தில் சர்வரி ஷிகளுடன் பிரம்மதேவன் கைலேககுச்சென்று நதிகேசுவர ரைப்பணிந்து விடைபெற்று உட்சென்று உமாசமேதனைப பணிந்து சுவாமி மார்க்கண்டேயர்க்குப் பதினாலுவயதளித்த தை அறியாமல் பூர்ணயுளடையும்படி ஆசியளித்து பின்பு தமதாக்கை மதியளவென்று வசிஷ்டரால் தெரிந்து தமதரு னைப்பூரணமாகத்தியானித்து பூரணயுள் பெறுவாய் என்று ஏழுதடவை பின்னும் உரைத்திருக்கிறேன் மற்றையரிஷிகள் முதலியரும் தீர்க்காயுஷ்மான் பவவென்று ஆசியளித்தார்கள் விசேஷபக்தியுடைய மார்க்கண்டேயர்க்கு அருள்செய்யவே ண்டும் என்று பிரார்த்தித்தார். சந்திரசூடன் பிரம்மதேவனை நோக்கி மிருகங்ங்விரும்பிய மதியுளவளித்தோம் விதிமையா

முனிசுதா உன்னுல்செய்யப்படும் பூஜையை விட்டு சீக்கிரம்
 என்னுடன் வைவசுவதபட்டணம் போவதற்குப்புறப்படு
 வாய்என்றுரைக்க அதைக்கவனிக்காமல் தோத்திரம்பண்ணு
 கிற பாலனுடைய பக்திப்பெருக்கைகண்டு இவனை எப்படிப்
 பிடிக்கிறதென்றசஞ்சலம்அடைந்து சிவத்தை அடைந்தவர்க
 ட்குஒருகுறையும்வராதுஇந்தமஹாதபசியைநமதுது துவர்கள்
 நெருங்கமுடியாமல் திரும்பினார்கள் நாய்புறப்படும்போதும்
 அபசகுனமாய இருந்ததுஇப்போதும் இடக்கண்துடிக்கிறது
 ஆயினும் கடவுள்அனுகிரஹப்படிநடக்கும் என்று சஞ்ச
 லம்நீங்கி சிவாதவைதமார்க்கண்டனைப்பாசத்தால்கட்டினால்
 ன்றிப் பிடிக்கமுடியா தென்றும் யோஜித்துக் கோலாகலத்துட
 ன் கெம்பிரமாக ஹேமார்க்கண்டமஹாப்பிராக்ஞா உன்கால
 ம்முடிந்துவிட்டது என்உலகத்திற்குச்சீக்கிரம்புறப்படுவாய்
 என்ற சண்டனை மார்க்கண்டேயர் பார்த்து ஹே தர்மராஜ
 னே நீர் தர்மம்சவருபியாயிருந்தும் சிவபூஜையெய்வதைவிட்
 டிச் சீக்கிரம் புறப்படுன்கிறீரே பூஜையின்மத்தியில் வேறெ
 தையுங் கெவனிக்கலாமா பூஜை ஜபம் துதி செய்வதைத்தடுக்
 கலாமா என்றஉடன் காலன் ஹே முனிபுத்திரா யாரும் அவ
 ரவர்களின் ஆயுள்முடிவில் எல்லாவற்றையும் விட்டுவிடுவார்
 ள்நீயோ உன்னாயுள்முடிவில் சர்வசுதந்தரமாய்ச் சிவபூஜை
 செய்துகொண்டு மத்தியில்தடுக்கவேண்டாம்என்றும்உரைக்கி
 ருப் பிரஜைகளினுடையபிராணனை ஒருநிமிஷங்கூட தாமசி
 க்காட்டல்பிடிக்கும்திற்றம் எனக்குஉண்டு ரோகங்களுக்கிற அப

மிருத்யுவை மணி மந்திர அவுஷதங்களால் மாற்றலாம் காலமிருத்யுவாகிற என்னை ஐயித்தற்கு யாராலும் முடியாது மழைக்குக்குடைபிடிக்கலாம் இடிக்குக்குடைபிடிக்கலாமா எந்தக்காலத்தில் எதையடையலாமோ அதைத்தான் ஈசன் அளிப்பார் பலவிதமாய்விரும்பும் குறைமதியாளர்கள்முன் தோன்றார் பிர்ம்மாவின் ஒர்பகலில் பதினான்குநூற்றார்களும் விஷ்ணுவின் தினத்தில் பிர்ம்மாவும் ருத்திரனுடையதினத்தில்விஷ்ணுவும் லயமடைகிறார்கள் என்பதை நீயறிந்திலையோ ருத்திரனுக்கு ம்லயமுண்டு நானும் அவருடன் ஒடுங்குவேன் குவிசத்தாலும் பிளக்கமுடியாததைஊசியால்பிளக்கமுடியுமா ஈசவர திகளாலும்காலங்கடக்கமுடியாதே ஜடம் அனித்தியம் காலபாசம்கண்டத்திலிருக்கும்போது உலகவிவஹாரம் ஏதுக்கென்று யாரும்சொல்லுவார்களே ஹேமிருகண்டுபுதல்வா சாவகாசம்இல்லையே சரீரமாகிற சட்டையைநீக்கி என்னுடன்வருவாய நீ ஜனனித்துப்பதினாண்டாகிற இன்றிரவுடன் ஆயுள்முடிந்துவிட்டதாய் எனக்கு எனதுகணக்கன் உரைத்தான். அவன் உரைக்கும்கணக்கில் திரணமேனும் தவறிராது சூரியஉதையத்திற்குள்வந்துவிடு இல்லாவிடில் என்பாசத்தால் நெருங்கக்கூட்டி அக்னிமயதண்டத்தால் நசுக்கிப் பிடிப்பேன். நீ எல்லாநெதிரிந்தும்மூடன்போலுரைக்கின்றாய், என்வார்த்தையைத் தள்ளாடுதென்னுடன்புறப்படுவாயென்று கூறினார். கூறியசண்டனை மார்க்கண்டேயர் ஹே தர்மராஜனே பிர்ம்மரந்திரமாகிற இத்தலத்தில் விளங்கும் அமுதவிங்கத்தைப் பூஜித்தபல

னாகிற நான்குவிதபதவிக்களைத்திரும் பொருட்டன்றோ நசன்
கைலையில் உமாசமேதராய் விளங்குகிறார். கருப்புப்பிரிமி
வோர் குருத்து இனங்கரும்பைப்பிடிங்கித்தின்பார்களா வலி
யோர் முதுங்கரும்பையும் தின்று ஆழிக்காது முக்கைக்கிர
ஹிப்பர்கள், நான் எத்தனையோகோடிஜன்மமாய் செய்த
ன்கால் அமுதலிங்கத்தை அடையப்பெற்றேன். சாலோக
சாமீபத்தை அனுபவித்து பின்னும் இருவினைக்காளாகாது
சாந்நியாதித சாயுஜ்யத்தைக் கடாக்கூட்கும்படி எம்பெருமா
னை பூஜிக்கிறேன். அனாதிதோட்டி எடுத்தஜன்மங்கள்நோ
றும் ஒவ்வொருமின்னேரத்துள் அம்மின்னொளிவியாபிக்கும்
ஏல்லை அனேக ஆவர்த்தி விரிந்தெழுந்த ஆகாமயத்தால் ஜன்ம
த்தது அணுவளவும் பிராரத்துவமாய் அனுபவித்ததுபோக
சஞ்சிதமாய் இன்னும் ஜனனத்தைத்தரும்படி தங்கியிருட்
பது அனேக அண்டஅளவாயும் இருக்கிறது. அச்சஞ்சித்
தை தகிக்கும்படியான லலாடநேத்திரம் அமுதலிங்கத்தை அ
டையும்படி கிருபைவாய்ந்த நாரதாதிமஹாமுனி*ளாலும் பி
ர்ம்மதேவராலும் துண்மதியருளப்பெற்ற இந்தஜன்மத்தைநீ
ட்டுப் பின்னும்ஜன்மித்து முன்போல் சஞ்சிதத்துடன் சஞ்சி
தத்தைப்பெருக்கிக்கூட்டுர்ப்படி முன்கூறியவகை ஆகாமயத்
தைவிளைப்பதோடு பிராரத்துவகர்மங்களையனுபவிக்கவும் மர
ணப்படுந்தோறும்சர்வசஞ்சித அனுபவகால அளவுவரையில்
உம்மால்விதிக்கும் வேதனையுறவும்வித்யானந்தம் அளிக்கும்
அமுதலிங்கத்தைப்பிரிடவும் இணக்கி உம்மோடுவரமாட்டே

ன்; என்றதபசியை ஏமன் ஹே முனிசதாசாலன்கண்டத்தி
ருக்கிறான் முடிவிலுபுல்லுனியால்இறககவரும் முடிவில்லாவி
டில் அனேகபாணங்களை லுமஇறவார்கள் என உலகோர்சொ
லவதையுங்கேட்டசுல்லையா அடாபித்தா எததனையோகோடி
இந்திரர்களை ஒருசூனங்கடத தவக்கமன்னியில் பிடித்தயா
ன் மிகச்சிறுவனாகிய உன்னைப்பிடிப்பது அரிதன்று ஆயினு
ம் மிகச்சிறுவயதில் பகடியிலிற்றத்தவனென்பதைப்பற்றிமா
ததிரம் யோஜிக்கிறேன். உனனை விட்டுப்போகேன என்ப
தைத் திண்ணமாய்அறிநனுகொள் பிரதிவுபாசததில் கட்டு
ண்ட ஆத்மாக்கள் அநநியததில் சிவத்தைமறப்பார்க ளாய்
ன் இரும்புமுதலியஉலோகககளையும் சிமைப்பொழுதில் நீரா
யுருகித் தன்மயமாக்கும் விஷத்தைக்கக்கும்படியானை முன்
வளைவாயுள்ள அனேகமுட்களையுடைய மூன்றரைக்கோடிபு
முக்கள் அவர்களுடைய மாமிசத்தில் மிகவேகமாய் உலவுவ
தோடு அனேகவிததுன்பங்களை விளைவிக்கும் ஜில்ப சமிட்
டேனும் பின்னும் மூன்றுலகங்களையும் வறட்டுப் விஷத்தை
ஒருமபிரின் நுனியால் கக்கும்படியான முன்வீனும் வலுவு
முள்ள ரோமங்களையுடைய ஏழுக்கோடிவட்ட ப்புமுக்கள் வீற்ற
ர்றஎன்று தொனித்துச்சுழலும்பம்பாத்தினும் வேகமாய்
ஒன்றுவிட்டொன்று இடமவலமாய் அவர்களுடைய நரம்பெ
ன்புகளின் புழையுள் சுழன்று ஹிம்சைப்பதுடன் அனேகவித
கஷ்டங்களை விளைவிக்கும் அக்னிபாசமிட்டேனும். ஒரு வி
யின் இழியும் விஷச்சுவாலைபால் உலகங்களையாய்

ஜீரணப்படுத்தும் முன்றைக்கோடி வகடுவசிகள் கெருங்கிய எழுகோடி வசிககொத்துகள் பிறைபோல்வளைந்த நூறு கோடி தண்டங்கள் மிகத்தூரிதமாய் மூர்த்தாவில் மோதிமோதிச் சூழல்வதுடன் இன்னும் அனேகவித வதம்செய்விக்கும் வாயுபாசமிட்டேனும். அவர்களைப் பற்றி மனம் என்னும் எனது தோட்டிகைப்படுத்தி வலச்செவி சண் வாய் குறி வழி செல்லச்செய்குவேன். சதயம்தவறி இச்சையின்வழி சிவாபராதம் பராபராதங்கள் செய்தவர்களுக்கு யான் உதக்கும் தண்டனைகளைத் தெரிந்தபிசுனைகள் உடனே நிலை அபமிருத்யுவை அடையும். பூதாபராதிகட்கு அச்சென்ம அந்தியத்திலும் ஜீவாபராதிகட்கு அங்கியம் முதல் பின் பலஜன்மத்துள்ளும் சிவாபராதகட்கு அச்சென்மத்தினுள் மன்னிப்புக்கேட்டுக்கொள்ளாதவரையில் பிரளயம்வரையிலும், மிகவருத்தும் கொடுந்நாண்டனைகளை விதிப்போன். சிவாபராதிகளைப் பிரளயகாலவரையில் மாற்றிமாற்றிக்கருநாகிலும், ஜீவாபராதிகளைப் பலதடவை கருநாகிலும், பூதாபராதிகளைச் சிலகாலம் கருநாகிலும், அமிழ்த்தச்செய்குவேன். இச்சையால் சிவாபராதம்முதலிய செய்யு எண்ணியவர்களை முன்சொல்லியவனும் இம்சித்துப் புன்பு அவர்கள் முன்பு இச்சித்தவண்ணம் சிலது அடையும்படி, எழுவிதராகின் ஐந்தமயிக்கனில் ஆழ்ந்த ஜன்மித்து அஹங்காராஜாவாகும்படிசெய்து மனமாகிற எனதுதோட்டி புத்தியாகிறதுவர்கள் சித்தமாகிறகணத்த

ஸ் முதலானவர்கள் மந்திரிமுதலியவர்களாய் முன் இச்சித்தத்தில் சிலவகை காட்டவும் அதில் அடைதற்கான சில ஏதுவைக்கூட்டவும் செய்குவேன். அவர்கள் இதசத்ருவாய் அமர்ந்து அலைக்குங்காலத்திற்சிரேஷ்டரகையடைந்தபோது அவ்வபராதங்களை செய்ய எண்ணிய அச்சென்மத்திலேயே குருலிங்கசங்கமம்என்பதில்ஒன்றையேனும் வீரும்பி அவ்வபராதமன்னிப்புக்கேட்டிருந்தால் கேட்டஅளவாய் நல்லறிவு தோன்றும்படி மனம்முதலியவர்கள் இசைவார்கள். உடன் அவ்வழிபற்றி அச்சமும்பக்தியும் விளைந்தால் அவர்கட்கு மாணாவஸ்தை ஜாஸ்தியின்றியும்ம மஜன்மங்களில் அன்புஉதிக் கவும் மனம்முதலியவர்களால் கூட்டுவிப்பேன். சத்தர்மங்க ளைப்பற்றாராயின் மேலும்மேலும் அபராதிபாகும்படி உபகா ணங்களைக்கூட்டி முடிவில் எண்ணொணுவதம் செய்விப்பே ன். ஹேமாரக்கண்டா நீ சிவாபராதம்முதலியசெய்பாததால் உன்னை பாசத்தால் கட்டப்படாது என்று பரிதாபப்படுகிறேன். நான்சொல்லும்புத்தியைக்கேட்டு என்னுடன்வா. ௪ என்று சாந்தசித்தமாய் உரைத்தார்.

அவ்வார்த்தையைக் கேட்டமார்க்கண்டேயர் சஞ்சலம் அடைந்து நான்ஜனனித்தபின் வேதவிதியைத்தவிர்த்து நிஷித்தகாரியங்களைச்செய்யவில்லை சிவாபராதம் ஜீவாபரா தங்களைச் செய்யவில்லை. தபசில் அலகஷியமா யிருக்கவில்லை சிவபூஜையில் தவறவில்லை சிவபக்தர்களுக்கு அடிமையாகி

ஆவர்களால் ஆசிபெற்றிருந்தும் எனக்குக் காலபயம் உண்டாயிற்றே. என்று கலங்கி மனதுடிங்கிப் பின்னும் பிர்ம்மா உபதேசித்த அக்ஷரசக்தியைப் பூரணப்படுத்தி அமுதவிஷத்தை யடைந்தால் காலஜயம் பெறலாம் என்று தைரியங்கொண்டு கெம்பீரததுடன் ஹே காலா சிவபக்தர்களுக்குவிஷம் செய்பவர்கள் சீக்கிரம் சித்திபெறுவார்கள் என்பதை நீ அறிந்திலையோ. சிவபக்தர்களை நிர்ப்பாசத்தால்கட்டுவது மத்யானையைத் தாமதா தூலால்கட்டுவதையொக்கும். பாற்கடலில் விஷணுவாதியதேவர்களால் கடைந்தெடுத்த அமுதிலான்றிய சுயஞ்சதாலிங்கபூஜைக்கு விஷம் செய்து சிவபக்தம் பெறாமல் சீக்கிரம் உன்புரம் செல்லென்று தூங்கும் அபும்பாம்பைத் தட்டி எழுப்புவதுபோல் சொன்னார்.

சொல்லும்வார்த்தை முடியுமுன் காலன் அத்யுக்கிரகோபத்துடன் கருமலேபோன்ற ரூபங்கொண்டகோசிலகாலாக்கினியும் கண்காதுவாய்முக்கில்லாதாக்கினியும் ஒங்கிவிந்ந்து சிதறலாகுகளில் சூலம் பாசம் கட்டும் தண்டமும் நவலோகமலைகள் ஒவ்வொன்றையும் ஒவ்வொரு ஆவர்சதிகொடுக்காத்தீண்டி நீராளமாய் உருக்கும் தேள்மாலையாகும். ஒருபலவின்வழி துதுபிச்சிந்தும் விஷத்தால் நவலோகமவரையில் கறுக்கச்செய்யும் பாம்புகளும் மார்பில்விளங்க, ஒருகண்ணிமையன்வில் சர்வவுலங்களையும் பஸ்மீகரமாக்கும் பிரளயாக்கினிபோல் கோரூபம் அடைந்தார், என்று சூதபூரணிகர் புகன்றார்.

காலசம் ஹாரச்சருகீகம்.

~~~~~

தேஹரிஷிகளே நீதியில் தவறின் மெய்யென்னும மயிர்க்
காம்பில் ஒட்டித்தொங்கும் பெரியமலை உடனே சிரசில்
விழுந்து அனலாழியுள் அமிழ்த்தப்பொருந்தும் சிம்ஹாச
னாதிபதியாகிய காலனை ஈசன் மார்க்கண்டனால் மாய்த்த வித
த்தைக்கூறுவேன்கேளுங்கள். மஹாகோபத்தையடைந்த தர்
ம்மராஜன் மார்க்கண்டனோடு அடாமிருகண்டு புதல்வா
நீ சிவனைப் பூஜித்தால் சாலததை மாற்றிவிடலாம் என்ற
துர்புத்தியை அடைந்து எனைக் கேவலமாய் எண்ணினாய்
பூமியிலுள்ள மணலை எண்ணி முடிந்தாலும என்னால் பிடித்த
இந்திரன்களை எண்ணிமுடியுமா அளவற்ற பிரமன்களும்,
அனேகம் விஷ்ணுவும் என்மூலமாய் லயமடைந்திருக்கிறார்
கள். என்பராக்கிரமத்தைப்பார்க்கிறாயா தமது அடியிடத்
தன்பு ஊறிய எளியார்க்குள் விளங்கும் சிவனால் உன்னை இர
கவிக்க முடியுமா உருத்திரனுடைய நூற்றொருகலைகளிலொ
ன்றாய்ப் பிரிந்து ஜீவதண்டனையளிகரும் நான் என்றும்பிரி
யாது ஒன்றாகில் பூரணமாக விளங்கி உனக்கு அருள்தர ஏது
வாகும் நீபக்தியில் சிறந்தவன் என்று இரங்கினேன் சிவன்
மனக்குள் வசப்படுவாரென்று எண்ணி என்னையும் அச்
சிவனைப்போல் கேவலமாய் எண்ணிப் பூஜைசெய்தின்ற

அரற்றி சிரமேற்கைகூப்பி ஒருமுகூர்த்தகாலம் சிவசக்தியை
 பார்த்தபடி சித்திரப்பிரதமைபோல் நின்று பின்பு சரீரப்
 பிரக்ஞையுண்டாகி பிரதக்ஷண நமஸ்காரம் செய்து திருமுன்
 னின்று திரிபுரம் எரித்துத் தேவர்களைக்கார்த்தசந்திரசேகரா
 போற்றி பத்மாதாபோற்றி லலர்ட்நேத்திர காமதக்ஷ
 பஸ்மோத்தாளிததேவ துக்ககாகரஹரா ஏகநாதா ஷேசந்
 ம்மதாரண பிர்ம்மபூஜிதபாதா விஷ்ணுதேத்திரார்ச்சிதபாதா
 கெக்காதர நாககுண்டலா ரிஷபவாகனா காரதாதிமுனிஸே
 விதபாதா புவனேசுவரா அந்தகாசுரஸம்ஹாரா ஆசிருதக்ஷ
 கா குபேரேசோ ஸர்வவாண்டதேதிரா இந்திரனாகு ஸஹஸ்
 ராக்ஷன் என்றநம்ம அளிகததயாபராபாக பரண சண்டிகே
 சுவரபூஜிதபாதா நீலகண்டா மான்மமுஹஸ்தா துக்கசம்ஸார
 ஸாகரேராக நாசனா சர்வாபத் நாசனா தக்ஷயக்ரு நா
 சனாகிரகுணாதமஸ்வரூபா பந்தி சித்தி முக்தி யனுக்கிரகா
 ஸ்வசத்ருநாசனா பக்தானுக்கிரஹா முகுந்தார்ச் சிதபாதா
 ஸாநிக்கிரஹா ஆகாசவஸ்தா பூதநாதா பராபரா அந்திய
 க்ரஹா வேதப்பிரக்ஞாதீதா சந்திர சூர்யக்னிமண்ட
 ல மத்தியவாசா சிருஷ்டித்திசம்ஹாரகிருத்திபா சர்வலோ
 கவாசா மாயாஸ்வரூபா மாயாஹிதா ஸ்கந்தகணபதிடாகா
 தேவதேவா ஈசுவராபரமேசுவரா கிருபாகரா ஜகந்நாதா ஆன
 ந்தரூபா பரிபூரண அனந்தரூபா அனந்தருத்திரரூபா அனந்த
 சந்திரூபா ஆத்மதத்வானுக்கிரகா வித்தியாதத்தவஸ்வரூபா
 சிவதத்துவஸ்வரூபா திரிதத்துவபதே அஷ்டகலாசகித அநீகா

ரூபா பஞ்சக்லாசகித ஈசனரூபா சதுஷ்க்லாசகிததத்புரு
ஷரூபா ஷ்டக்லாசகித சத்திமோஜாதரூபா திரயோதசக்லாசகி
தவாமதேவஸ்ரூபா பஞ்சாஷ்டாசரீரா சதுஷ்டஷ்டிப்பிரகார
அகாரரூபா துவாத்திரிம்சதத்துவஸகித உகாரரூபா ஷோ
டசகித்துவஸஹிதமகாரரூபா அஷ்டதத்துவஸஹித ஏகரூபா
ஒங்காரஸ்வரூபா பிரணவார்த்தஸ்வரூபா அஷ்டப்பிரகாரஷோ
டசமூர்த்தி ஸ்வரூபா பஞ்சவிம்சதிதத்துவஸ்வரூபா அஷ்ட
குணனுக்கிரகா ஷாட்குணமஸ்வரூபா நாசரஹிதஸ்தானவா
சா சூர்மமண்டலவாசாஷண்டஸ்தானவாசா புருமகதியவாசா
சூலஹஸ்தா சம்ஹிராட்கு ஹிஸ்தானவாசா நாதமத்தியவா
சா சந்திரபிம்பவாசா சர்வமங்கலானுக்கிரஹா சிவஸ்வரூபா
சூண்டலிஸ்வரூபா திரிசக்திஸ்வரூபா திரியாக்ரிஸ்வரூபா
சதாசிவஸ்வரூபா சாந்தா மஹேசுவரா பினாகதரா அனந்தாஸ
னாதபதே வலிப்ஹாஸனாதபதே பத்மாஸனாதபதே ஆகாச ஆ
ஸனாதபதே மலரஹிதா ஆத்மஸ்வரூபா யோகிஹிருதயகமல
வாஸாபோகத்தால் அறியும்ஸ்வரூபா தாரணயோகதர்சகனகிரு
பாகரா அனந்தபாதா அனந்தமூர்த்திஸ்வரூபாதேவாஷ்டரிடாச
னா பந்த நிஷ்டாநாசனா காலசாஹாரா அக்ஷண்டரூபாபோற்
ற்போற்றி என்று துத்தனர். காலசரீரத்தைப்பிளந்து எர்
வத்தையும்தரும் தூஷஸ்தூல ரூக்குமருக்கும நித்யகல்பாணர
னசிவபிரான் ஹே முனிசுதா நீ ஏழுஜ்ஜனம் சிவபூஜை வருவா
துவெஃதும் பிரம்மதேவனால் தீர்க்காயுல்மான் பவவென்று
ஏழு ஆவர்த்தி ஆசீர்வதித்து உபதேசிக்கப்பெற்று அவ்வுப

உன்னை இனிவிடேன், என்று அண்டங்கள் ஆதிர்க்கர்ச்
சித்து அனல்சிதறும்படியான வட்டமான கண்களை நிமை
யாது விழித்து சந்திரனைப் பார்ப்பவனே வாயுள்ள கோரதந்
தங்களை நமநறவென்று கடித்து அக்னிபைப்போல் சிவந்த
நாக்ளை மடித்துமுன் காட்டி மலைபோன்றபகிஷத்திருந்து
விரைவாய் மார்க்கண்டேயர் முன் நெருங்கியவுடன் மார்க்க
ண்டேயர் அதிவிரைவாயோடி, அமுதலிங்கத்துடன் ஒன்று
ய்ப்பிடிந்து தயாநிதே அடைக்கலம் என்று நிர்ச்சிந்தையா
யினார். அதுபுகிரகோபங்கொண்ட சண்டன், அமுதீசன்
விளங்கும் கெர்ப்பக்கிரகத்தினுள் செல்லமாட்டாமல், புரு
எல்லையாகிய நந்திவிளங்கும் தலத்தில் நின்றபடி சற்றேனும்
சஞ்சலமடைந்தமையால் என்னால் தண்டிக்கப் படுவாயெ
ன்று மார்க்கண்டேயருடன் சிவலிங்கத்திலும் பாசத்தை
சர்வப்பிராணிகளும் மூச்சித்துச் சகல உலகங்களும் நடு
ய்க்கும்படி வீசினார். வீசும்போதே ஸ்தூலகுக்குமம் என்
னும் இருபுரியும் கரிய காரணம் என்னும் ஐருபுரிமட்டும் உட்
வீசன்றது. சர்வஜீவன்கட்கும் போகமோக்ஷங்கட்கும் சர்வா
ண்டங்கட்கும் சிவத்திற்கும் ஆதாரமாயுள்ள அபிராமசந்தரி
யென்னும் சக்தி நமதன்பன் மார்க்கண்டேயர் பிடிக்கும்படி
காலன், நம்பேரினும் பாசத்தைவீசிய சூற்றத்தைமுன்னிட்டு
காலனை லயமாக்கி மார்க்கண்டேயனுக்கு அருள்தரும் தரு
ணம் இவ்விதம் அமுதீசர்க்கு உணர்த்த அக்ஷணமே ஈசன்
காள்மேகம்போன்ற சரீரமும் எரிசுறத்திப்போற்கேசக்களும்

அசு

காலசம் ஹாரச் சருக்கம்.

தோஷமடைந்து கற்பசத்தைச்சார்ந்தார்க்கு எதுகிடைக்க, து சிவத்தைப்பூஜித்தால் சகலமும். கிடைக்கும் சிவபூஜா லத்தினால் பிர்மமா சத்தியலோகாதிபத்தியத்தையும் விஷ்ணு வைகுந்தாதிபத்யத்தையும் அஷ்டபாலாள் அஷ்டதிசாதிபத் தியத்தையும் பெற்றிருக்கிறார்கள். அஸ்தியர் சாகரபாந ம் வீந்தியகெர்வாசனம்முதலிய அலேக அருஞ்செய்யை செய்து பொதிகாசலத்தில் கும்பமுனியென்று ஸர்வவியாட் கந்துடன் நித்தியமாயிருக்கிறார். அஷ்டவக்கிரமுனி சிரஞ் சிவத்துவம் பெற்றிருக்கிறார். சிவப்பிரஸாதம் எதைத்தரா து எல்லாம்தரும். சிவபூஜாபலனை யாரால அநியமுடியும் யோகிகள் தான்என்பதை சிவாயக்கியமாக ஸதா ஏற்றி சா லாதீதமாக இருக்கிறார்கள். பாஞ்ணிகள் சராசரம் எல்லா ம் சிவமாய்க்கண்டு அதை யடைந்திருக்கிறார்கள். ஞானம் சிவபூஜையால் கிடைக்கும். ஞானகுனியர் சிவபூஜைசெய்ய ப் பெறார்கள். சிவபூஜையால் சர்வசுகமும் கிடைக்கும். சி வபூஜையின் பக்தியளவாய் விரும்பிப்பெறாதனவும் அஃதன் றி விரும்பிப் பெறுவனவும் இல்லை. என்றுசிவபூஜாமகிமை யையும் பிராம்மணசீர்வாத விசேஷத்தையும் சிவத்தையும்ப லவாராய் ச்சிந்தித்துத் தமது புத்திரனைப் புரழ்ந்து அருத் தலிங்கத்தையும் அபிராமியம்பாணையும் தெரிசிக்கும்படி அத் தியந்தப்பிரியத்துடன் வில்வவனத்திற்குப் புறப்பட்டார்கள் என்றுசூதமுனிவர்சாற்றினார்.

கால சம்ஹாரச் சருக்கம் முற்றிற்று.

15 கங்கை சருக்கம்.

நைமிசாரண்யவாசிகளே கங்கை யமுனை ஸாஸ்வதி எ
ன்று பிரிந்துகாணப்படும் தீர்த்தத்தைத்தினம் காசியில் செ
ன்று கொணர்ந்து ஆட்டும் மார்க்கண்டேயரிஷிமுன் ஈசன்
தோன்றி அவைகளின் ஆகியாயுள்ள சங்கையைக் காணும்
படி அருளிய பரசிவாக்கனையால் கங்கை வந்தவிதத்தைச்
சாற்றுகிறேன் கேளுங்கள்.

ஈசனால் காலன் மடிந்து சன்னிதியில் முப்பது விற்கடை
தூரம் பதிந்து ஓடிந்ததுமும் அறுந்தபாசத்துடன் மலை
போல்பிரேதமாய்க்கிடப்பதையும் காலையுதைத்த அதிர்ச்சி
யால்பாதாளத்திருந்து பெருகுஞ்ஜலத்துடன் பிணத்தில்பெரு
தும் உதிரும் பேராறாய்ச் செல்வனாயுந் மார்க்கண்டேயர் கண்
திரும்மராஜனே நான் சிவகடாக்ஷம்பெறும்படி ஈசன்பாதத்தி
ல் மடிந்திரேளன்று சிந்தித்தது அமுதலிங்க பூஜையின்பொரு
ட்டி அவ்விடத்தைச் சுத்திசெய்து அமுதபுஷ்க்ரணியில் மூ
ழ்கித் தினம் உஷக்காலத்தில் புஷ்பங்களும் பூதாநவவேத்திய
சாமான்களும் சேகரித்துக் காமிகாகமவிதிப்படி ஆறுகாலபூ
ஜை செய்துவருசையில் சிலகாலம் சென்றபின் அமுதலிங்க
தரிசனார்த்தமாய் மூன்று வருஷத்திற்குமுன் புறப்பட்ட ம

ருத்துவதியும் மிருகண்டுவும் எத்தியிலுள்ள தீர்த்தங்கரில்
மூழ்கிச் சிவதரிசனம் செய்துகொண்டு வில்வவனம் வந்து
சேர்ந்தார்கள். மார்க்கண்டேயர் ஆத்மபிதாமாதாவாகிய அமு
திகவா அபிராமியம்பாணியும் மாத்தியானபூஜைசெய்து சண்
டிகேசவரபூஜை செய்யுமுன் ஸ்தூல மாதாபிதாவாகிய மருத்
துவதியையும் மிருகண்டேயரையும் கண்டிவணங்கி மிக்க அ
ன்புடன் சிவதேரிசனம்செய்வீர்க அழைத்துவரும்போது
அகஸ்தியர்புலஸ்தியர் மிருகண்டைவைப் பத்னியுடன்நோக்கி ப
க்தியிச்சிறந்த உங்கள்புத்திரனால் திரிலோகப்பிரஸித்தியும் மா
ராமகழுவும் பெற்றீர்கள், ஈசன் அமுதலிங்கத்தில் திருவுரு
க்கொண்டு அருளியபோது தமது ஸ்வரூபமாகிய அமுதலிங்
கத்தைப் பாபம்நீங்கப் புண்யம்ஒங்கித் தரிசித்தல் முறையா
தலால் அகஸ்தியர்புலஸ்தியர் பாபவிமோசன புண்யவர்த்
தன லிங்கப்பிரதிஷ்டைசெய்து இங்கு வசிக்கவென்று ஆக்
ஷாபித்தபடி நடத்தியிருக்கிறோம் அவைகளை முன்பு தெரிசி
த்ததினமேல் அங்கு செல்லுங்கள். என்று உரைத்தார்கள்.,
அம்முனிவர்களைத் தம்பதி அன்போடுபணித்து அவ்விரு இ
லிங்கத்தையும் முன்பு தெரிசித்து அமுதலிங்கத்தைப் பரிவா
ராதேவதைகளுடன் விதிமுறை தெரிசித்துப் பணிந்து போ
ற்றி தங்கள் புத்திரன் சண்டிகேச பூஜைசெய்யத் தாங்கவ
தரிசித்துப் புத்திரனை யழைத்துக்கொண்டு சன்னிதியில் மூ
வரும் பணிந்து புத்திரனை மிக அன்புடன் தழுவி முத்தமி
ட்டு அனாகுழந்தாய் கண்மணி நீ எட்டாக்கணியை எட்டி.

யுண்டு இனித்தாய். நாங்கள் உன்னால் இருதார்த்தராஜே
மென்று புகழ்ந்து மணமேட்டில் முன்னமேயுள்ள தமதாச்சி-
ரமம் சென்று ஆத்மார்த்தபூஜையாகிய மாகதாம்பாள்சமேத
மிருகண்டேசுவரரை அங்கு ஸ்தாபித்து விதிமுறை பூஜித்த
ப்புத்திரனுடன் பூஜித்து வசித்து வருகையில் மார்க்கண்டே-
யர் அபிராமியம்பாளையும் அமுதலிங்கத்தையும் தினம் மூன்-
றுகாலபூசைசெய்து சதா சிவத்தியானமாய் இருந்தார். ஒரு
நாள் பிரதோஷகால பூஜாந்தரத்தில் அன்பில்கட்டுறும் ஈசன்
அமுதலிங்கத்தில் உமையோடுந் தோன்றி மார்க்கண்டேயமு-
னியே உனதுபக்தியை மெச்சி லேம் உனக்குவேண்டியது அ-
ருளுவோம் என்று மந்தஹாசத்தடன் திருவாய்மலர்ந்தனர்.
மார்க்கண்டேயர் உடனே நமஸ்கரித்துச் சரமேற்சைகூப்பி
சுவாமிதமது பூரணகிருபை என்னிடத்துள்ளதால் சம்பூர்ண
மர்ணேன் லோகோபகாரார்த்தமான சிலவரம் அருளவேண்-
டும் என்னால் ஏமன் தமது உருளிலும் பாசம்விசிப குற்றத்-
தை மன்னிக்க வேண்டும். இத்தலம் தபசித்தி சீக்கிரந்தரு-
வதாயும் புண்யம் வளர்வதாயும் இருக்கவேண்டும், இங்கு
வசிக்கும் ஜந்துக்கள் இருபத்தொரு ஜன்மத்திற்குள் முக்தி
படையவேண்டும். சுதாமயமான உம்மை வில்வம் அறுகு ப-
ஷ்பம் அக்ஷதைபால் அர்ச்சிப்பவர்களின் ரோகம் நீங்கிப் பூ-
ரணயுளாகவேண்டும். உமது அருள்மயமாகிற மிருத்யுந்
செய கஹாமந்திர மூன்றகூரத்தை உள்ளத்தில் கூட்டுவோர்
கள் தீர்க்காயுளும் ஞானமும் எளிதாய் அடையவேண்டும்.

வாயுவேககுளிகையால் தினம் கொண்டுவரும் கெங்கையை அன்பர்கள் யாரும் சுலபமாய்ப்பெற்று உமக்காட்டும்படி அருள்செய்யவேண்டும். என்று பிரார்த்தித்தார். பார்வதிசுமேதன் இதன்பூர்வம் இருகூப்பிடுதூரத்திலுளமது அபிஷேக கெங்கை ஜாதிக்கொடியுடன் உதிக்கும் உதையகாலத்தில் தெரி சிக்கலாம் நீ விரும்பிய யாவும் தந்தோம் என்று அருளி இலங்கத்தமர்ந்தனர். உதையகாலத்தில் மார்க்கண்டேயர் மிருகண்டேயர் முதலிய அனேகமிருஷிக்கூட்டங்களாடன் பூரணன் குறித்த இடத்தடைந்து சிவத்தியானம் செய்தார்.

தேவரிஷிகளே ராதந்திரகல்பம் திரேதாயுகம் பவவருஷம் பங்குனிமாதம் கிருஷ்ணபக்ஷம் அசுபதிசுஷத்திரஉதையத்தில் சர்வகணங்களாடன் விருஷபாருடாய் இடத்தமர்ந்த மாதுவிளங்கப் பரமன் உதித்தார். பாதாளத்தில் இருந்து கெங்கையும் அம்பேறும்எல்ல உயர்ந்து தோன்றி ஜாதிக்கொடியுடன் கூபமயமாய் பரிமளவாசனேகமழ விளங்கிற்று. தேவர்கள் அஷ்டாதசவாத்தியகோஷம்செய்து பூமிமுழுதும் மறைபும்படி பூமாரிபெய்தார்கள். பிரஜைகளெல்லாம் பேராணந்தம் அடைந்தார்கள். சர்வரிஷிகள் முனிசுரர்கள் தபசிகள் சித்தாதிகளும் அங்கு-ஹி ஆனந்தித்தார்கள் மார்க்கண்டேயர் அத்தியார்ப்புதத்தையும் விடையுடையானையும் கண்டி ஏகாக்ஷிரசித்தமாய் நின்றார். என்று குதபுராணிகர் கூறினார்.

கங்கைச் சருக்கமுற்றம்.

16 பஞ்சிலச் சருக்கம்.

நைமிசாரண்யவாசிகளே முற்கூறிய கெங்கையின் விசேஷத்தைக் கூறுகிறேன கேளுங்கள். பீர்ம்மா முதலான தேவர் கடரும் சனகாதிமுனிவர்களும் விபாசிதிரிஷிகளும் விசுவதேவர் வசுக்கள் பிதிர்க்கள் மருத்துக்கள் ரிதுக்கள் கணங்கள் தும்புரு நாரதர் பிரணவர் பூதலிபவர்களும் கங்கையின் பிரவாகத்தைக்கண்டு ஆச்சரியமடைந்து மாதாகூறுடையாரைப் போற்றி நின்றார்கள் கைலாசபதி மார்க்கண்டேபரையும் மறைபரிஷிஷ்டமுசலானவர்களையும் அருட்கண்ணுற்று அண்டங்களின் உள்ளும் புறம்புமாகும் எமது ஜடைபிலும் இடைபிலுமுள்ள சக்தியே அபுதமயமாசிய கெங்கையும் ஜாதிக் கொடியுமாய் எமது அன்பர்கள் யாரும் சுலாமாய்ப்பெற்று எமக்காட்டி அர்ச்சிக்குண்டாடி வருகிறார்களது இவைகளின் தெரிசனத்தால் தர்ம்மார்த்தகம்பமோக்ஷாபொறலும் என்ன அமுதுதும் தன் திருக்கரத்தால் அறுபத்தாறுபிரக்கோடி தீர்த்தங்களையும் ஆகர்ஷித்து அக்கூபத்தில் ஸ்தாபித்து அப்யுக்தஸ்செய்து இத்தீர்த்தம் மிகக்ஷேத்ரமுள்ளது புண்மத்தையும் தபத்தையும் வளர்க்கும் இதில் அறுபத்தாறுபிரம்சோடி தீர்த்தத்தையும் எமதுகரத்தால் கூட்டித் தருகிறார்களோம் ஆனதால் அத்தீர்த்தங்களின் பலனையும் அமுதபல

னையும் தரும் மார்க்கண்டேயபக்தசிரேஷ்டன் இதுமுதல் உத்தரகாசிக்குப் போகவேண்டுவதில்லை இக்கங்கையால் அபிஷேகிக்கலாம் இந்த ஜாதிக் கொடியை என் கன்னிபாகத்தில் ஸ்தாபித்து அதன்புஷ்ப்பததால் எம்மை அர்ச்சிக்கலாம். இக் கொடி எப்போதும் எம்பிடத்துள்ளது. இந்ததீர்த்தத்தை எம்மது சொருபமாகிற அமுதலிங்கத்திற்கும் அதன் முன்னும் இடமாயும் உள்ள அபிராமகந்தரிக்கும் அபிஷேகிக்கலாம். வேறு உபபோகம் செய்யில் ஆயுளைகருறைக்கும். இத்தீர்த்தம் மார்க்கண்டேயர் கேட்டுக்கொண்டபடி எம்மால் அசுபதிதினத்தில் வந்தமையால் இதற்கு மார்க்கண்டேயதீர்த்தம் என்றும் மிருத்யுஞ்செய்தீர்த்தம் என்றும் அசுபதிதீர்த்தம் என்றும் பெயர் விளங்கும். நித்யம் அடைந்த மார்க்கண்டேயதீர்த்தத்தில் பக்தியோடு படிந்து ஜாதிக் கொடியைத் தெரிசித்து எம்மைச்சிந்தித்து ப்பணிபவர்க்கு நித்யமுதல் வேண்டிய எல்லாவற்றையும் தருவோம். பங்குனிமாதம் அசுபதிநஷ்டத்திரம், கூடிய அத்தினஉதைபத்தில் சர்வஜனங்களும் ஸ்ரீமான் பண்ணலாம் அன்று இத்தீர்த்தகால எந்தத்தலத்திலுள்ள இலிங்கங்களுக்கேனும் ஆத்மார்த்தபூஜைக்கேனும் அபிஷேகித்தால் ஆத்மலாபமும் ஆயுள்விரத்தியும் அடைவார்கள். இத்தீர்த்தத்தில் விளாயிச்சம்வேர் ஏலத்தூள் சந்தணம் சந்தம் கலந்து அமுதலிங்கத்திற்கு ஆட்டினால் அஷ்டைகவரியுத்திர போகபோக்கியமும் ஞானமும் பெறுவார்கள். கிருஷ்ணபக்ஷம் அசுபதிதினத்தில் அருணோதயகாலஸ்நானம் செய்தால்

டவர்கள் ஐந்தில் ஒன்றாய் எண்ணுவார்கள். பூர்வஜன்மங்களில் சொற்புண்யமும் இல்லாத மஹாபாபிகள் இதில் படிந்து பருகினோர்களை தெரிவிக்கப்பெறவும் மாட்டார்கள். இத்தீர்த்தக்ஷரையில் தபம் யக்யம் தானம் சிவபூஜை முதலியசெய்யின் பலன் ஒன்றுகோடியாகும். இதன்ஊறலாய பக்கத்திலுள்ள பனிமெண்டுதீர்த்தத்தில் இத்தீர்த்தம் வருஷாகாலத்தில் ஏறிப்பொருந்துமாயின் நான்கு இதோடொத்து அமுதமாக நிமிர்ந்தும் எட்டுகோன்றது ஏகநிரதசரமாகும். என்றும் கிருபையோடும் மார்க்கண்டேயர் அறியுமபடி அருளிய சிவபிரானை மார்க்கண்டேயர் பணிந்து கவாமித்தீர்த்தத்தில் ஆயிரம்உரு மிருத்யுஞ் செயம்ஜெபித்துக் கலசத்தில் நிரப்பி உமசுரு அபிஷேகப்பவர் நித்தியானந்தம்பெறவேண்டும், அந்தநிர்மமால்யத்தைப்புஜிப்போர் அபமிருத்யுஇல்லாதிருக்கவேண்டும். ஜன்மவருடம் மாதம் வாரம் நக்ஷத்திரதினங்களில் உமது உருவாகிற அமுதலிங்கத்திற்கு அபிஷேகத்தால் நவக்கரகதோஷம் நீங்கவேண்டும், சங்கராந்தி அபனம் விஷுக் கொறுணம் பித்திர்தினம் முதலிய காலங்களில் அபிஷேகப்பவர் நித்தியசந்துஷ்டியடையவேண்டும். தினம் உமக்கு அபிஷேகித்து நிர்மால்யத்தைச் சாப்பிட்டால் கூடியம் குன்மம் குஷ்டம் ஜ்வரம் முதலிய ரோகங்கள் உறாது ஞானம் அடையவேண்டும். இத்தீர்த்த ஸ்சாபிதமாயுள்ள இத்தலத்தில் நெதவனம் நீலோத்பலம் செங்கழுநீர் அம்புயத்தடாகங்கள் அமைத்து அப்புஷ்பங்கள் உமது அர்ச்சனைக்காயின்

அவர்கட்குவாதபித்தசிலைத்துமநாடிமுறைபிசகாதாடிச்சகத்
தைவினைவிக்கவேண்டும் அன்னியதீர்த்தததால் உமக்கு அபி
ஷேகப்பவர் சர்வபலன்களையும் இழந்து அபராதியாகவே
ண்டும். பங்குனிமாதம் அசுபதிதவிர மற்றையகாலத்தில்
உமக்கபிஷேகிக்காது உபயோகப்படுத்துவோர் கண்கள்
மூளை ரூடல்கள் வியி அல்ப ஆயுளராகி மறுஜன்மத்தில் முய
லகண்டன் குமரகண்டன் முதலியவலிப்புனை யடையவே
ண்டும். தங்களித்திருந்தவந்த இந்த ஜாதிக் கொடியில்
உண்டாகும் புஷ்பப்பங்களால் உமக்கு அர்ச்சிப்போர்கள் சர்
வசித்திகளையும் அடையவேண்டும். இந்தஜாதிக்கொடியின்
ஒருபுஷ்பபார்ச்சனையினால் மற்றைய புஷ்ப சகஸ்திரார்ச்ச
னை பலன்கள் அடையவேண்டும். சர்வபதியாகும் உமக்கு
அன்பிலா மஹாபாபிகள் உமக்கு அர்ச்சிக்காது வேறு உப
யோகித்தாலும் இக்கொடியின் மகிமை அறியாது அழித்தற்
கு எண்ணி முயன்றாலும் அனைக ரோகங்களை அடையவே
ண்டும். அதன் வேரில் உள்ளமண்ணைக்கண்டல் அதைத்த
சர்த்தல் அதன் அருகில்தியுண்டாக்கல் முதலிய ஹிம்சைசெ
ய்வோர்களின் வம்சம் நாசமாகவேண்டும்.

வினோவிவியுயாதுவாசுநாசெஜாநவாயஜிதவ்ய
யவவ்யவிபிரிநகாஸக்யவராஜி

அர்த்தஜாமத்தில்இதன்ஒருபுஷ்பபார்ச்சனைக்குக் கொடி
ம்புபார்ச்சனையின்பலன் தரவேண்டும், மற்றபாலங்களில்

ஆபிரம்கோதான பலனும் நூறு அசுவமேதபலனும் பெறவா
ர்கள். அத்தினம் அருமேதையத்சில் இதன்சார்புள்ள தடா
கத்தில் படிந்து கணநாதரையும் பைரவரையும் தியானித்து
ஆந்தத்தீர்த்தத்தைக் கலாத்தெடுத்தது திரிமங்கம் பஞ்சப்பிரம்
மம் ஷடங்கம் காயத்திரி ருத்திரம் இவைகளில் ஒன்றேனும்
அபிமந்திரித்து ஸ்நானம் செய்தால் பிரம்மஹத்தி முதலிய
மஹாபாபங்கள் நீங்கும். இதில் ஸ்நானம்பண்ணக்கூடக் கா
விட்டாலும் இதை ஓர்மையாய் தியானித்தால் அதுவரையி
ல் ஆகாமயியம் உதிசகாமல் மஹாதபோபலனை அடைவார்க
ள். பங்குனிமுதல் சொல்லிய காலத்தைத்தெரிந்து அக்காலத்
தில் இதைப்பானம்பண்ணினால் ஆயுள்வளரும், ஞானம்கூடும்
சகலசௌபாககியங்களுர் உண்டாகும் மந்தையகாலம் புஜி
த்தால் மண்டைவெடித்துக் கண்கள் பிதுங்கி குடல்வீறி சண்
டம்பிளக்கும். இந்தத்தீர்த்தபானம்பண்ணுங்காலம் மீனவா
சியாகும். இடம் எமதுசன்னிதியாகும். கொள்வதுமஹான்க
ளால் ஆகும். பெறும்முறைவலக்கால் முன்னேன்ஜீழ் இடக்கா
ல் முன்னையமரிற்பதும் கைவிரல்கள் ஐந்தாய்விரியாது கோகர
ணமாக வலப்பின்னடியை இ-முன்னுனிதாங்கி குருமுன்
நிமிர்த்து நீட்டி தீர்த்ததானாசந்தாதுதாரையையும் குருவை
யும் எம்மையும் பார்த்தபடி தாங்குதலுமாகும் மனம் ஒன்றி
நாடுவதாகும். மனம் கரைய அன்புநுகர்க்கூடுவதாகும் கர்
காதேவியைப்போற்றுவதாகும். மஹாமிருத்யுஞ்செயமத்தீரம்
ஜபித்து ஏற்றுவதாகும். இத்தீர்த்தத்தைப் பருகும்காலம்.

இடம் கொளல் பெறும்முறைபாகும்புறத்திலகுவாய் இணங்கும் முன்னுன்கைக்கட்டி அகப்பின்னுன்கையும் வழுவாது அமர்த்தும். திறமற்று பங்குனி அசுபதிதீர்த்தமாயும் மார்ச்சுண்டேயதீர்த்தமாயும் மிருத்யுஞ்சேயதீர்த்தமாயும் மூன்றுகிற தீர்த்தத்தைச் சிந்தம் மதிகேடற்கு இலகுவாகும் முன்னுன்கும் இணங்க ஆசமனப்பண்ணும்படி தீர்த்தத்தை அலக்ஷியமாயெண்ணி அளிப்போர் இடர் உறவார்கள். இத்தீர்த்தத்தை வலக்கையில்தாங்கி உண்ணாது தாகநிமித்தமேனும் இடக்கையால் உண்போர் மிக அபராதியாவார்கள். இத்தீர்த்தம் காசியில் கெங்கையமுனை ஸரஸ்வதி யென்று பிரிந்து ஓடினாப்பட்டு ஒன்றாய் ஊரும். பிரம்மரந்திரமாகிய இத்தலத்தில் அதிமகேயகபமாய் விளங்குகிறது. இத்தீர்த்தத்தை அசுபதிதினத்தில் பெறும்படி மனது அன்பர்களுக்கு அளித்தே அவர்கள் அன்போடு ஏமக்கு அபிஷேகப்பர்களாயின் அவர்களுக்கு உண்டாகும் பலன் தீர்த்தம் அளித்தோர்க்கும் விகிடைக்கும் தீர்த்தத்தைப்பெற்றுச் சிவதுதல்முதலான அபசாரம்செய்பவர்களுக்கு இடின் அவர்கள் அதனால் அடையுமா தண்டனைகளை அளித்தவர்களும் அடையும் தரமாவார்கள். மாயால் பூரண ஆனந்தம்பெற்றோர் ஈனர்கட்கு ஒருசமயம் அளிக்கின் ஈனத்துவம் நீங்கும் அசுபதிதினத்தில் தாகநிமித்தம் பாசனம்பண்ணினாலும் ஆயிரம் சாந்திராயணபலன் அடையார்கள். இத்தீர்த்தத்தைத் தர்ப்பணம்பண்ணுவோர் பூசுப்பாந்தம்வரையில் திருப்தியடைவார்கள். பாசபந்தப்பட்ட

அர்ச்சிப்போர் கோடிநீலோல்பலார்ச்சணியின்பலன் அடைய வேண்டும். கர்ம்மசண்டாளர்தவிர மிக்கஅன்புள்ளயாவரும் ஒப்புவால் இரவில் அர்ச்சித்துத் தீர்க்காயுள் அடையவேண்டும். இதன்வழியாய் இன்னும் பூவுலகத்திலுண்டாகும் ஜாதிப்புஷ்பப்பங்களால் சிவஸகஸ்திராமம் மிருதயுஞ்செய்திரிச தராமம் அஷ்டோத்தராமம் அஷ்டாதசநாமம் இவைகள் உரைத்து அர்ச்சிப்போர்கள் ரோகம் தரித்திரம் கிலேசம் அபமிருத்யு காலபாசஇம்சைகளை ஒருபோதும் அடையாமல் தர்ம்மார்த்தஞானமோக்ஷத்தை அடையவேண்டும். என்றவரங்களைக் கீகட்டார். மதிச்சடைபார் தந்தோம் என்று அருளி மறைந்தார். அப்போது கணங்கள் சங்கத்துவனி செய்கிறார்கள். தேவர்கள் தூந்துபிமுதலியவாத்தியகோஷம்செய்து உலர்ந்தூற்றினார்கள். நாரதாதிமுனிவர்களும் மார்க்கண்டேபரும் சிவநாமத்தைக்கூறி கரங்களைச்சிரமேல்கூப்பி நடிக் கார்கள். தர்ம்மதேவதைகள் ஜயஜபவென்று ஒலித்தார்கள். என்றுசூதர் கூறினார்.

(16) பிஞ்சிலச்சருக்கம் முற்றம்

17சித்திரவிதன் சருக்கம்.

ஹேரிஷிகளேஷன் ஹமுதல் நவசத்திசுவரூபமாகிற தனி
 ர்களையுடைய பிஞ்சிலத்தையும் பொற்குடத்தில் நிரப்பியதீர்
 த்தத்தையும் தாங்கி அமுதீசரையடைந்து ஸ்தாபித்துப் பூஜி
 த்தவிதத்தைச் சொல்லேன் கேண்மின்கள். தேவர்கள்முத
 லிய எல்லோரும் தீர்த்தத்தையெடுத்து மிருத்யுஞ்செய்ததைச்
 செபித்து ஸ்நாஃபண்ணினார்கள். மார்க்கண்டேயர் மாதா
 பிதாவிற்கு ஸ்நாநம்செய்வித்துத் தானும்ஸ்நானுஷ்டானங்
 ர்ப்பணம்செய்து அமுதகங்கையை அஞ்சலிசெய்து செளக்கி
 யத்தைத்தரும்புகாபோற்றி சிவபிரியீ சர்தேவதாசுவரூபி
 சர்வரோக அதாவுஷதரூபி தாபந்தரியநாசனி அமுதஸ்வரூபி
 பக்திமுக்திமங்களம்சரும் சுவரூபி சர்வாரிஷ்ட்டநாசனி சர்
 வபோகா னுக்கிரகி சுவர்க்கத்தரும்மந்தாகினி திரிலோகாத்மச
 வரூபி ஜகத்ஆதி ரி ரேவதிசுவரூபி ஜீவபாசநாசனி சாந்தரூபி
 ஞானகிருபாகரி ஜகன்மாதா துக்ஷாசனி மங்களா னுக்கிரகி
 மூலப்பிரகிருதிசுவரூபி பரமாத்மசுவரூபி போற்றிபோற்றியெ
 ன்று துதித்து இருகையேந்தி ஹேமகங்கா தாம்பிலவ்விடத்தில்
 சாதித்தியமாயெப்போதுமிருந்து உன்னுருவாகிறதீர்த்தத்
 தை அமுதலிங்கத்தில் அபிஷேகப்பவர்கட்கு சீத்தியமேரோ
 தந்தத்தருளவேண்டுமென்றுபிரார்த்தித்தார். சர்வத்திராளு

மகிழும்படி அந்நாடு சென்ற மென்று கவந்தினின்று நெதானிவி
ளங்கென்று மார்ங்கண்டேயர் சாவரிஷி-நான் கெங்கையை
மூன்றுபிரதகத்தமை ஐரதாமஸகாரஞ்செய்து ஈதநபுஷ்பங்
களால் அர்ச்சித்து பொறகு-ததி ல் நீத்தகதையுள் ஜாதிக்
கொடியையும் எடுத்துக்கொண்டு வேதபாராயணத்தடன் அ
முதீசர்முன்வந்து கெடகைபொறப்பட்டதமைத்து அமுதீ
சரிநிநுதியில் சித்தராதமுறைப்படி ஜாதிகொடியைஸ்தா
பித்து அபிராமசந்தரிபையா அமுதீசரையும் காமிகா
கமவிதிட்டி இந்நகராகிசெங்கையாட்டிப் புஜித்தார்.
சுஹரிஷிகளோ அசுபதிரித்தசைப்பற்றி வியாசராற்றெரி
ந்தமுந்நிவசரித்திரதந்தம கூறுகிறேன் கேளுங்கள். டா
ண்டியதேசத்தில் மிகதகுணவானாகிய சித்தரவிராதனென்ற
புராசன் வனத்தில் வேட்டையாடி. சிரமத்து அன்புண்டரீகரி
வியின் ஆசிரமமடைந்து அவயிருடிபுத்திரனாகிய புட்கல
ரென்றவரைக்கண்டு பணிந்து அன்னங்கேட்டார். அதர்க்க
வர் எனதுபிதா சிவபூஜாவேவத்திடான்னம் அமைத்து மாத்
தியானஸ்ரானஞ்செய்யப் போயிருக்கிறார் வந்து சிவபூஜைசெ
ய்தவுடன் புஜிக்கலாமென்று உபசாரமாய்ச்சொல்லிபும் அவ்
வர்க்குதைய அங்கீகரிக்காமல் தமது துதுவர்களால் அன்ன
ங்களை யெடுத்துவரச்செய்து புஜித்து உட்கார்ந்திருக்கும்வே
ளை பில் புண்டரீகர்வந்து அங்குடந்தவிஷயங்களைச்சுதனால்
தெரிந்து அடாமுர்க்கஇராசனே என்சுதனையதட்டி பூஜா
வேவத்தியத்திற்காகும் அன்னத்தைப்புஜித்து சிம்மம்போ

கொஜித்துவீற்றிருக துமரீ சிம்ம மாயபநிறது மிகப்பசியால்
வருநதி பின யகூஸா பவெருகால்ம அலைநது ஞைரவாதி ரா
ங்களையனுபவித்தது அநேகநாய்ந்நமம உல - யககடவாபென
று சபித்தார். உடனே அரசன் ரிஷ்யப ராஜ்ஜாங்கமரக
மஸகரித்து தங்கனின் அடுமைபாசயரான பசுபாறகெடு
தவறுசெபதுவிட்டேன் தாங்கவநுதி மெதாங்கன் மன்னி
து சாபவிமோசனம் அருளவேண்டுமென னு பலமுறைவேண்
டினான். அதற்குப்படி டீகா அரசனே சாபம் அதுபவி
த்து நுறுதியில் பாதம் கதடன கோசாவதிநீர்தில் பார்
ககூலரிஷியின் கருபாபோச்சம்வெற்றி அவநுல - யசுபுர்க
ளுடன் வில்வனம் அடைநுய அங்குள்ள அகபதிநீர்
தம் உனபேரில் வபரிப்படும அச்சுக்கநில உனனுல - ய
சாபமரீககி தியயாராமபெறுவாயென்று சாபவிமோசனம்
கூறி பினஹம் புறாவேருகிய அமைத்து சிவபூநூசெ
ய்து புத்தசுனுடல் புத்தாரா. அரசன் ரிஷியை நகரபாபபு
மிகதனபுற்று ராஜ்ஜம்மத்துடன் சிவாதையால் லேறா
ப்புதைவாசலைபறம் பாகவாசிராமசென்றது பாரகவ
ரின்செவபர்கள் அந்தநாயகநிறுபக புரிபுத்தது இபசு
தார்கள் அதைககண்ட பாகவாசிராமகளை இந்தநாயை இ
ம்சிக்காது அழைத்ததமகொண்டு அகபதிநீர்த்தமபுலா
கனென்று எட்டலாயிட்டா. அவகாமநிப்படி சிஷ்யர்க
நாயைககூட்டிக்கொண்டு வில்வனம் அடைந்து பங்குனிஅ
பதிநீர்த்தமாடுகையில சிஷ்யர்களிலோ நுகர் உலாநிபுலகை

அந்தப் பின்பேரில் விளையட்டாகப்பிழிந்தார். உடனே வாய்
பாறிப்பொடியிச்சிதையெடுத்ததுருருவாகியாண்டரீகரைத்தி
யிரணிபது அசைச்சுத்தில் விதிமுறைஸ்நானஞ்செய்து பார்
சகவசீயாகநாவி அபிராமிமழைமழை அமுதலிவசந்
யதபதகரிசிதநாவிவதூதர்க்களாபவநாணநவநவிநானததில்
அழோலவணிததுசபிவலோகப அமைபாவி. பித்தோ இந்த
அதபததிந்ததுபாவிபவவிபகவிசேதயுபாவி அமைதமுத்
யந்தெரிநதுவிதகவாவினாலுயுமாமெனதுமகுதபசுநிறார்,

செக்கவியக்கவிநாநபபதயா.

தருமராஜன் சருக்கம்.

பாசிரண்யவசிகளநதகண்டகண்யுபபயமர்க்கண்
பாபகருவசபபுபவாநாமகாலனைமாயகதபீசன் பின்
யுபகாலையுணைபவாவிவதோ அவிதெவவாநிபதென்று
பிநாபிகசபாபாவி. பதயநிபிதகேளகேளுககள்மார்
பாண்டேபினைமபகாலபுசைபெய்வருங்காலததில் ஆ
பிததெவவாநதததிரகாபிவநிதேவிபிரமதேவரைச்சரண
வடபுபாபாபிபுவுலமலமாமகண்டேயபென்ணுமொருபவா
தபசிடால்பன்சருமராஜன்சசவகரிபதுபிரமகூலின்பாப

தண்டனையற்று ஆகிருத்தியம்மேலாக மென்னுற்பூபாரந்தாங்
கப்படவில்லை தருமராஜனையுண்டுபண்ணி பரபதண்டனைகளை
நடத்துப்படி செய்யாவிடின் பூபாரத்தைமான்வகிக்கேன் என்
று முறையிட்டான். பீர்மதேவன் இந்திராதிதேவர்களுடன்
பூதேவியை அழைத்துக்கொண்டு வைகுந்தஞ்சென்று லோக
ரெக்சுநேரமஸ்கரித்து தாங்கள்சர்வபிரஜைகளையும் ரெக்சுநீ
ரீரீர் சாலனை யிசனும் சங்கரிக்கப்பட்டு பிராணைகள் எமதண்
டனையைப்பெறுது பரமபரமாயிருப்பதால் பூதேவி பாரந்தா
வசமாட்டாமல் மிகவருந்துகிறாள் காலனையெழுப்பும்படியான
நருபாயஞ்செய்யவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தார். வைகு
ந்தாதன் பூமிதேவிமுதலியவரைமோக்கி சாலன்மடிந்தவிட
த்திற்சென்று ஈசனைப்பிரார்த்தித்தால் விமோசனம்உண்டா
தும் அங்குஒல்லோம் வாருங்களென்று அழைத்துக்கொ
ண்டு வில்வவனம்வந்தார்கள். மார்க்கண்டேயர் விஷ்ணுமுத
லியவர்களைப்பணிந்து சிவசன்னிதிக்கழைக்க ஆவர்கள் நந்தி
கசுவரனைப்பிரார்த்தித்து உட்சென்று சதாலிங்கத்தைப்பூ
சித்து சுவாமி ஏகவஸ்துவாகிற உம்மைத்தவிர வேறுபொரு
தில்லை சர்வஜீவன்களிலும் உள்ளும்புறம்பும் ஜகத்காரணபூ
தமாயும் இந்திரியநுபமாயும் சர்வகாரணமாயும் சச்சிதாநந்த
மாயும் பிராணைகள்ரூபமாயும் திரிகாலநுபமாயும் விளங்கும்
கவமே போற்றிபோற்றியென்று அஞ்சலிசெய்து பஞ்சகிரு
த்யபூதாராபோற்றி சிவமேபோற்றி குருவேபோற்றி ஜோ
நுபா ஏகா நித்தியா பசுபதே சர்வஜீவா சர்வலோகாதீதா

வேதாக்கி லேதாதா தியானாபா தியானானுக்கிரக சத்
 திருபா தத்துவரூபா ஸ்ரீரூபா அன்னரூபா தாமதரூபா ஜக
 க்பதே ஆகாசகேசா ஆகாசரூபா ஸ்ரீதேவதரூபதே விரவிரா
 பையா விரபதாரா அக்ஷரானந்தான சிருபாகரா சூட்சுமச்
 சூட்சுமா ஸ்ரீலலன் தூலா போற்றி போற்றியென்று விஷ்ணு
 லும் லீலகண்டா பிரணவஸ்வரூபா பக்தாபிரியா தததத்கால
 ரூபா தண்டபாசனாந்தா பாகதரூபிதரூபா சர்வரூபா பக்த
 துக்ககிரகா ஹரிபுரி நுதபவாசா ஆனந்தரூபா சிருஷ்
 டிஸ்திதிரம்மாபா ஸ்ரீரூபா சர்வரூபா பாகதரூபா அதிசு
 ஸ்ரீரூபா போற்றி என்று பிர்மாவும் துதித்து ஹேபிரபுவே பூ
 மிதேவிமிதித்தம் காலகிரஹணபிபண்ணவேண்டும் என்று
 பிரார்த்தித்தார்கள் பூமிதேவி சிவசன்னிதியில் பஞ்சாங்கரா
 யப்பணிந்தால் ஈசன சார்தரு தத்துவன ஜடாமகுடராய் கோ
 மிகுரீயப்பிரகாசமும கோடிசந்திரசீதனமும் விளங்க உமாச
 மேதாய் இலிங்கசுதிற்றேன் லிஷ்ணு முதலியவர்களை நோக்
 கி எம்மைப்பக்திபண்ணும்மகாத்மாக்களை யிமிசைசெய்பவர
 கள் ஹரி அயனானாலும் எமக்குத்துரோகந் செய்சுதாசார்கள்
 அதையான்சுகிக்கேன் என்கபாதஞ்செய்யின்றொறுப்பே
 ன் எமதுபக்தர்களுக்குத்துரோகஞ்செய்யின். சீக்கிரம்சு
 ப்பார்கள் ரூபரஹிதமாகிய எமது சர்வரூபங்களுட் பக்தரோ
 ஸ்ரீரூபத்தமாகவே ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று திருவாய்மலர்
 ந்த சிவபிரானை எல்லோரும்மேன்மரித்து தயாசிகே காலன்
 இல்லாமையால் பிரஜைகளின் பாபரூபத்தைப் பூமிதேவியால்

தாங்கமுடியவில்லை என்பத்தநான்கு ஷக்ஷமஜீவபேதங்கட்கு இருபத்தொருகோடிநரகங்களுமொருகோடிவிமானங்களும் பாபபுண்ய அனுபவார்த்தமாய் அமைத்து திரைமரணங்களைவிதிக்கப்பட்ட மரணஜநமில்லாமல் நின்றிருப்பதால் பாபதண்டணையற்று சொரணநரகங்கள் உள்ள துள்ளபடியிருக்கிறது பி ராஜைகளையாவும் சர்வபரிபுளமகாரம் ஆகுஞ்சமையம்போல தெய்வபகதிபற்று அகங்கார இருளிற் அடிப்பட்டிருக்கிறது ஹே ஷமா தேவா கிருபைசெப்து காலையுணடுபண்ணவே ணடுமஇனி சிவபகதர்களுந்ரு யாகொரு அபராத நஞ்செய்யான், எங்கள்பேரிமகிருபைசெய்து ரெஷிக்கவேண்டும னையபணிநசர்கல். மராககண்டேயரும் சிவசன்னிதியிறப் பணிந்து போற்றிப்போற்றியென்று அஞ்சலிசெய்து காலகாலே சுவரா தருமராஜனையெழுபடி தபமையிடையருதேற்றிய டைந்த அன்பர்களுக்குதவும் ஞானததைககடாஷ்க்கவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தார். தயாநிதியாயும் காலகாலனுபுட் ஜீவகலையாயும் உள்ள கடவுள் தருமராஜன் உண்டெண்ணும பொருட்டுசக்தியம்சமாகிற தானது இடதுபாதத்தைச் சண்ட ன்மேல் ஸ்பர்சமாகுர்ப்படிநீட்டி அநதகா என்முதிருவாய்ம லர்ந்தார் உடனே தருமராஜன் நித்திரை நீத்தவர்போல்எழு ந்து சிரசின்மேல்கைகளைக்கூப்பி பிரமாவினால். உபாசிக்கும் உமதுபாதம்போற்றி விஷ்ணுவின்-கண்டங்கும்-பாதம்போற் றி மகாபிரளயசாலததில்- ஷக்ராப்தியில்யோகவித்திரையிலிரு ங்தவிஷ்ணுவைக்கொல்லவந்த மதுகைடவர்களை பிரமாதே

புக் கொண்டபடி நசுப்படுத்திய உமதுபாதம்போற்றி ஒரு
 ருபுஷ்பத்தால் அர்ச்சித்தாலும் சாருப்பியத்தைத்தரும் உ
 மதுபாதம்போற்றி பத்திபண்ணுந்தேவாதிகளைத்தகிக்கவந்
 து காளகூடவிஷத்தை உண்டுஇரகஷித்தஉமதுபாதம்போற்
 றி பாததூளியைத் தாங்கும்அடியூர்கட்டருஜநகரணமில்லா
 துசித்திமுத்தியளிக்கும்உமதுபாதம்போற்றி சரணடைந்தா
 ர்வம்சமுழுதிற்கும்பத்தியைவளாக்கும் தேனூறும்பாதம்போ
 ற்றி யென்முதுதித்துப்பணிந்தார். பலரிந்ததருமராஜனை யிச
 ன் கிருபாநோக்கமாய் ஏமாயாம் எமதுபக்தர்கள் எதைக்கே
 ட்டாலு கொடுப்போம் விவதாத்தால் அர்ச்சித்தால் சர்
 வரபிஷ்டவகலோடுமுத்தியும் அருளுவோம் வில்வவனமென்
 கிறஇந்தப்பிரமரத்திரஸ்தலத்தில் பக்தியோடு ஒரு நாள்வசி
 த்தாலும் எங்கிருந்தாவதுஎன்னைஸ்பரித்தாலும் அவாகளுக்
 கு அபமிருத்யுசாராது பிம்மரத்திரமாகும் தலத்து அன்பாய்
 எம்மைஅடைந்தாரிடத்து நீயனுசவேண்டாம். சர்வஜீவனக்
 ளிடத்தும்ஏழுகோடி அன்பத்தொன்று பதினாறுபனிரெண்டு
 ளட்டு ஐந்து மூன்று அக்ஷரவடிவாய்ப்பொருந்தாதுறைவோ
 ம் மிருத்யுஞ்செயமா'கிறமூன்றெழுத்தைதச்சேர்க்கும் பக்தர்க
 ளிடத்தில் இரண்டற்றபூரணானந்த அத்விதவிரதாண்டவஞ்
 செய்குவோம். மிருத்தியுஞ்செய மூன்றெழுத்தைக்கூட்டும்
 றுண்மதியமர்ந்து எம்மையடைந்தோருடைய முத்திகுலத்தி
 ல் உருவுறாது பிரமவிஷ்ணுக்களுடன் எம்மையடைகுவாய்
 எமதுபக்தர்களை மமதையால் உபத்திரவம்செய்யும் தஷ்டா

களைச் சூலத்தாற்றித் தி பாசத்தாற்கட்டி தண்டத்தாற்சுழல்
 ஹிம்சித்து இருபத்தேருகோடி பாகங்களிலும் பலபலகால
 ம்அமிழ்த்தி நரகமாய் நிறுப்போதெல்லாம் நிற்படைநாளாற்பு
 கர்ப்பாய். சுதாஸிங்கத்தை அக்ஷதை அறுகு விவ்வங்களா
 ல் அர்ச்சித்தடைந்தவர்களுடைய ரோகங்ளைமாற்றிச் சர்வ
 சம்பத்துகளையும்அளித்து அன்பளவாப்விவங்குவோம். அவ
 ர்களிடம் நீடனுகவேண்டாம், மரணகாலத்தில் இத்தலத்தை
 நினைப்பவர்கள்முன் கோரனுபய்கொள்ளவேண்டாம். கோதா
 னம் எய்க்கிவராரின் அவர்த்ரு நகாவஸ்தையில்லாது
 கைலாசவாசாதிரிநிற்கின்றளிப்போம் அன்னதானம்செ
 ய்பவர்களை மரணக்லத்திலும் இம்சுககவேண்டாம். உனது
 ஆபதர்களையும் வைவசுவசாதிபத்திபத்தையும் தந்தோம் எ
 ன்றுஅருளியகர்த்தனைத் தருமராஜன் பக்தியோடுபணிந்து பி
 ரபுவே எனதுசரீரத்தல் பசுபதிபாசமும்முனைச்சூலத்தாற்று
 ச்கி அருள்மயமாகியஇடதுபதத்தால்உனதத்து சோதிமய வ
 லப்பதம்அமர்த்தியதால் நான்என்பதடங்கி ஆனந்தாதீதமுந்
 த அடியேனை நூற்றெவ்வறிவொன்றாய்ப்பிரித்துப் பிரணைகளி
 ன் துஷ்டம்மதண்டனைசெப்பும்படி விதித்தீர். ஸ ஜேவன்
 கீளுள்ளும்அமர்த்து பஞ்சகிருத்தியநடனம்புரித்து பக்தர்களி
 ன் அன்பளவாப்விளங்கிச் சித்திமுத்தியளிக்கும் உமதுபாதத்
 துறும் அமுதசுரைகளிப்பிரிந்து பிரணைகளின் வினைக்கீடா
 யிருண்டமர்த்து அவர்களது வினைக்கீடாய்ப்பிரித்தனுப்பித்த
 த்களித்தபிராபத்தவார்த்தியத்தில் உருக்காட்டி கல்பகோடிகால

ம்வரையில்செய்யவேண்டியதண்டனைகளை நெடுநாளாய்க்கா
ணும்படி ஒவ்வொருநிமிஷகதில்பெற்று எரிந்தகற்பூரப்புகை
யின்நிறையளவாகும் பிரார்த்தனாவாய் வந்ததம் மறுஜனன
த்திற்குணப்பியும் பசிமுதலியவையெல்லாவருத்திக்கொண்
டேஆத்மசோடிகளுக்கு உபமாலவிதிதமமாணகாலங்களை அ
ங்கங்கமாந்துகொண்டு ஆடியேன் உமதாக்களுமேகதியாகவு
டையேன் என்று பலமுறைபாரிந்து தமதுகாலநிலைநித்த
மும்பூனைச்சூலந்தையும முப்பிரிப்பாரந்தையும் பெற்று சு
வாமி சிருஷ்டித்ததென்பது பிரமனிஷ்ணுக்காரின்கலைகள்
மார்த்தண்டையரிடம் அமர்ந்து சொல்லுநாது ஒன்றிலொன்
றாய் என்னுள்ளுங்க அன்பர்களின் வினையகற்றும்சண்டமு
ம் அருளைவிட்டகாலாபந்தப்படுத்தும்பாசமும் மூன்றொன்
றும் சூலமும் தாங்கித்தகுமுதகிபருளும் சத்தியையும் சத்தி
யம்சமாகியஇடக்காலையும் காட்டுமகூலிசூதுடன்விளங்கி நா
ன்னன்பதுமெங்கும்படி என்னதமகுதிருவடியாற்றீண்டிய
அமுதமயவீரதாண்டாவத்தை அன்பர்களையாரும் ஜனனமர
ணதாரகிண்ப்புமறப்பற்று தரிசித்தானந்தமுற்றுகள் அக்
கோலத்தை யடிபேனும் நேத்திரோற்சவமுறும்படி தரிசித்த
ற்கு அருள்செய்யவேண்டும் என்று பிரார்த்தித்ததர்மராஜ
னையீசன் ஹே ஏமா நம்புன்னின்று தரிசிப்பாயென்று பக்த
சிரேஷ்டமார்த்தண்டையர் அஞ்சலியஸ்த்தராய் அருகில்நிற்க
ச்சிவகிங்கரர்கள் பாசத்தால் மேல்பாலீர்க்கும்காலசிரீர்த்தில்
தென்முகமாய் வாலம்பினைபென்னும் சிந்தித்தம்மிடத்த

மரபடித்தார். நம்மகிவவங்கென்றெல்லிதருமபஞ்சுருகீழுதலிய அடங்குமபடி பிரணவாகாரமாகிய சங்களு சல்லரிமுதலிய நாதங்களும் அகண்டாகாரப்பிரகாரமும் விவந்திறறு.

த மராஜன் சுந்தரினருதபரவசமாய் அனேககாலம் அஞ்சலிததபடி சித்தாபாரிதமைபோலசின்று பின்புஸ்மரணை பெற்று கண்ணீர்சொரிய பிரதட்சணமஸ்காரம்செய்து திருமுன் சின்று நித்தியானந்தரூப தமோகுணாகுதிய அடியேனிடங் கிருபைபொணடெழுந்த கிருபாகவநீபத்தை அடியேன் எப்பொழுதும் தரிசிக்குமபடி அனுக்கிரகிக்கவேண்டும்' என்னைச்சங்கரித்த இத்தலம் நிருதயஞ்செயகேஷத்திரமென்றும் மார்க்கண்டேயபுரம்என்றும் விளக்கவேண்டும பீரஞ்ஞாநார குஹரியஸ்தானமாகிய பரஞ்சுதேவதாசவருப கற்பக்கிடக மத்தியில் கீழ்முகமாய் விவாகும மூலகுண்டலியென்னும் அபிராமசுந்தரி அருதட்டத்தினிடத்தருள்மயமாய்விளங்க பிரமரந்திரமத்தியலாச அமுதலிங்கத்தினின்றும நந்திவாசபுருவரையில் சக்திய வேளையில் சர்வலோகங்களிலும் பிரகாசிக்கும்படிபுரியும் அமுதவிரதாண்டலத்தை விஷ்ணுமுதலியோருடன் தினம் அடியேனும் தரிசனைபெறும்படி யனுக்கிரகிக்கவேண்டும். பிரமரந்திரமாகிற இத்தலத்தில் அமுதாய்விளங்கும் தம்மை மரணகாலத்தில் மறவாதார்க்கு மறையாதொளிரும் தமது ஆக்ஷையின்பிரகாரம் மார்க்கண்டேயரையொந்த அன்பர்களிடம் எனது வைவசுவதாதிபத்தியத்தைச்செலுத்து

ஏறதேயில்லை, தமதுடத்தில்முன்பு பத்தியுள்ள தேகாபிமா
 சுகுண்டஸ்தானவியாபிசகை மரணாலத்திற்பற்றி புண்ணி
 ரத்திடாப் திரிலோகங்களில் ஜனனிக்கும்படி யளிக்கவும் தம்
 விடததன்பும சாசீதர்புதலிபலமின்றி மாயாசகித மனோப
 மாயுள்ள பாபிகளை மிரத்தண்டித்து ஜனனநரகங்ஃக்குஅ
 னுப்பவும் அபமிருத்புனைவத்திய்கும வலிபெற்ற சிவபத்தர்
 ளின் மஃமையை யறிவொணு மூடனாகியயான் ஜீவன்களைட்
 பற்றப்புகின முதலில் அபமிருத்புனைவவிடுத்து அது அவர்
 னைப்பற்றின் பின்பு யானனுநிப்பற்றலும் அவ்வபமிருத்து
 நசிக்கின் அச்சிகனோடு வியாபிக்குட் எனது சுவரூபகலை தம்
 மையடையவும் அதுகூட எதரலேவண்டும். தம்மாலுதைக்
 ப்பட்டு அடியேனுடைய சிவச அழந்தியவிடத்திற்பெருகு
 தீர்த்தம் சபாஸ்தீர்த்தம்என்றும் உடலழந்தியவிடத்திற்பெரு
 கும்தீர்த்தம் கரா தீர்த்தம்என்றும் விளங்கி அத்தீர்த்தங்களில்
 ஸ்நாநம்பண்ணுவாராசட்குச் சர்வாபிஷ்ட்டமும் தந்தருள
 ல்வேண்டும், பாணிரட்சத்திரதினம் காயதீர்த்தத்தில் இடை
 யளவாய்த்தென்முகமாய்கின்று ஏமர்திபதினான்குமந்திரங்
 னைஸ்மரித்துத் தோய்பவர்களை நான்ஹிம்ஸிக்கிறதேயில்லை, ஜ
 ப்பசிமா தம்பாணியில் அவ்வாறதில் ஸ்நாநம்செய்து தமக்குள
 ள்ளான்னம்சிவேதிப்பவர்வம்சத்தை ஏழுதலைமுறைவரையில்
 ஹிம்ஸிக்கவில்லை, மார்கழிமாதம் என்னை புதைத்தமஹாவி
 தீபாதஅருணோசயத்தில் காய கபால தீர்த்தஸ்நாநம்பண்ணு
 வோரை ஒருகூப்பர்தந்தம் இம்சிக்கவில்லை, மஹாவியதியச

தஅருணோதயத்தில் ஆப்பிராமஎன்னும் றிக்கும் மிருத்யுஞ்
ஜப மந்திரமும்ஜபித்துத சோர்ந்து தர்ப்பணமசெய்பவர்களை
என்னுலகிற்குக் கொண்டுபோகிறதேதரில்லை. கபாலதீர்த்தத்
தில் அன்றுஅருணோதயஸ்நானம்செய்து யாராகிபுகுபான்கா
தருப்பணம்செய்து மிருத்யுஞ்செயமஹாமகிரம்ஜபித்து
க்கு நீலோற்பலமாலைசூட்டி விலாத்தால்அர்ச்சித்து உருந்த
ன்னம்என்னன்னர் நிலேதித்துத் தமதுபாடுத்துறம என்ன
யும்வகமாகத்தயானித்து என்சரிசையுன்னி தமதுபூரணகிரு
பாசுவருபதரிசனம்செய்பவாக்கின் குலத்தையும் உபதுசா
கதியாகத தொடுகுப தேரில்லை.

தசுகுருகுருபுராஜ சுவபாடுடி வவாக்கிணீ

அவர்களுக்குத் தமதுபதந்தருவ வேண்டிம். தமத
ன்பர்களோடு அடிபேனும் தமதுபதந்தொடுங்கிப்போன
ந்தமுறுவதுடன் வைவசுகாதிபத்தியம டேத்தும்வலிமை
யருளல்வேண்டிம். அடிபேன் மார்க்கண்டேடர்பேரிலும்
உமதுருவிலும் பாசத்தைவிசிய குற்றத்தைதான்னித்து அவ்
வபராதவிவர்த்தியின்பொருட்டு அனுக்கரகம்செய்யவேண்டு
ம். என்றும் பலமுறைபணிந்தார். பணிந்தஏமனை யீசன் அ
ருட்டினுற்று ஏமா எமதுசன்னிதியில் சிவலிங்கப்பிரதிஷ்
டைசெய்துபூஜிப்பாய். நாம் உமாஸ்கந்தசகிதமாய் விடையே
றி மகாவிபதிபாதஅருணோதயத்தில் கபாலதீர்த்தத்தருகில்

விளங்குவோம். ஆச்சிர்ந்தத்திற்படித்து, ரிசிப்பவர்கட்குவீர
தாண்டவதரிசனமும் முத்தியும் தந்தருளுவோம். என்று திரு
வாய்மொந்தார். தேவர்கள் புஷ்பப்பருஷர் செய்து அஷ்டாத
அபரத்தியங்களைக் கோலித்தார்கள். பிரமாமுதலியதேவர்க
ந்துசிவத்தைவணங்கி ஏழையுதைத்த சோலத்தை யெப்பொழு
தும் யாங்கள் தரிசிக்கும்படி உருவவேண்டும் பிரதோஷகால
த்தில் வீரதாண்டவதரிசனம்செப்பவர்கள் பாபம் கீங்கிப் புத்
திரபித்திரகளத்திரதனதான்யாதிருடன் துக்கவின்றிச் சர்
வரீபாகங்களும் அனுபவித்து மோகமும் அடைவோண்டும் எ
ன்றவரங்களை நோட்டுப் பணிந்தார்கள். ஈசன் அருளுதுமெ
ன்றார். காலையுதைத்தகாலத்திற் உதித்த பத்திரகாளி சிவ
னெதிரில்நின்று மமஸ்கரித்து சுவாமி அடியானுக்கு ஒருஉத்
தரவும் அளிக்கயில்லையென்று பிரார்த்தித்தனர். ஈசன் பு
ன்னகையுடன் எமதுசாயலாகிறபத்திரகாளி ரீ உனதுஉருவ
ற்கேற்ற பரிவாரதேவதைதாள்ருழு எமதுவடபால் ஜலமயமா
யமர்ந்து எமஎமத்தரிசிக்குவருபவர்களின்-ரோகங்கையும் பூ
தாப்பிரேதபைசாசங்களையும் வந்திசெய்குவாய் சன்னியா
மாதம் அபரபட்சநவயியில் அத்தீர்த்தத்தின்படித்து எம்மைஸ்
பரித்தால்யாம் விடையிலாரோசணித்தங்குதித்துவேண்டுமெத
ருளுவோம் என்றருளினார். பத்திரகாளியீசனருளியபடிவடபா
கத்தமர்ந்தனர். சிவபிரான்சர்வதேவாதியஅன்பர்களையாவருங்
காணும்படி தென்முகமாய் அவ்வவர்களின் பக்கியளவாய் ஹி
ருதடாந்தரபுருவெல்லையில் உருக்காட்டினின்றார். மார்க்கன்

டேயரின் பக்தியென்னுந் பாசத்தில் ஈசன் சட்டுண்டிருப்பதைப்பற்றி சர்வத்திராளுந் வியந்து மார்க்கண்டேயர்பெற்ற பேறுஅடியேங்கள் எக்ராலம்பெறுவேமோ என்று சிவத்தைச் சிந்தித்தாரச், தருமராஜன் அபுதிசர்சன்னிதியில் எதிராக மாப்காலேசுவரரென்று இலங்கமும் அகிலசுவரிடென்ற ஆம்பிகையையும் பிரதிஷ்டைசெய்து பக்திபுடன் பூஜித்து அநேகபிரதக்ஷணாபலகாரஞ்செய்து அஞ்சலியஸ்சராய்நின்று காலகாலா பிரஸாதாக்னிநுபா சூலபாசஹஸ்தா பத்மபாதா போற்றிபேற்றியென்று துதித்தார். ஈசன் இலங்கமதுதித்து ஹேகாலா எம்பேரி லுர்பாசம்விசியஅபராதத்தைக் க்ஷமித்தோம் வேண்டுமெதருளுவோம் என்று தருவாய்மலகார். காலண்டணிந்து தமது பூசைபின்பொருட்டு அமைத்த வடபாலுள்ள காலதீர்த்தத்திற்படிந்து மஹாமுகதிரையுடனாகாலேசுவரரென்று துதித்தவர்கள் பாபம்நீங்கித் தனதான்யாதிக்களைப்பெறவேண்டும். அயனார ஜென்மநக்ஷத்திரம் அமாவாசைபௌர்ணமி மாசவந்தப் பிரவேசம் கரஹணங்கம்முதலியபுண்ணியகாலங்களிற்படிந்து தம்மையதெரிசிப்பவர்கள் சர்வாபிஷ்டங்களையும் அடைமவேண்டும். என்று பிரார்த்தித்த ஈசன் அவ்வாறருளி மறைந்தனர் தருமராஜன் ஆகலேசுவரியையும் காலேசுவரரையும் அநேகபிரதக்ஷணஞ்செய்து அபுதிசர்சன்னிதியில் உத்தராரோக்சமாப்பபணிந்து வில்வவளத்தப்பரால்மஹிஷமேயிவைவசுதம் அடைந்து சதாகாலமுஞ்சிவத்தியா

னத்து -ன் வீரதாண்டவரோக்கமுற்ற மந்ததார், என்றுகுது||
ராணிகர்கூறினார்.

18 தருராசன் சருக்கர் முற்றும்.

19 பிரமதி ராசன் சருக்கம்.

கைபிசாரண்டவாசிகள் சுதாதீர்த்தமகிமைபைச்சொல்ல
வேணுமென்று அன்போடு சூகதாவினவியுநால் ஹேரிவிசு
ளோ சுதாபுஷ்கரணிகீர்த்ததைபபற்றிய ஒருபூர்வசரித்திர
ம் கேள்விபுண்டு அதாவது விநீரநேசத்தில் வைநீரியனென்ற
அரசன் சிலவதியென்றபாண்டாளோடு கோமத்திர்த்தக்கரை
யில் விசுவசித்துளன்குடாநத்தை நியமபாசர்செய்து தமது
தம்பியாகிய பிரமதியென்பவரிடத்தில் இராச்சியத்தலைப்பு
வித்து தான்தபோலோ மூன்று தபத்திற்குச்சென்றார், பி
மதிராஜன் இராஜ நயபாகஞ்செய்து அநேகதானகளைநடத்
துகிறபோது பார்ப்பவரிடக்குறநு கபிலையத்தானஞ்செய்
தார்; அய்விருடின்சுஷ்யர்கள் அப்பசனை ஆச்சிரமத்தி
ற்குகொண்டபோகையில் பக வெறித்து ஒடிப்போய்விட்டது
பார்க்கவர் இந்துட்டப்பசனைத்தந்தஅரசன் குஷ்டமடைய
க்கடவனென்றும் இக்கபிலை சத்கருமத்திற்குத்வாதாகவே

ண்டுமென்றும் சாட மிட்டு தன்னாச்சிரமஞ்சென்றார். அரசன்
 ரிஷியின் சாபத்தால் குஷ்டமடைந்து மிகவருநதி சனாகுரு
 வாகிற தீர்க்கஜீவியிடஞ்சென்று இன்னோய்க்குள்ளன செய்ய
 லாமென்றுபணிந்துநீகட்க தீர்க்கஜீவி சற்றுயோஜித்து இவ்
 னோய் பிரம்சாபத்தால் ஏற் ட்டி நுக்கிறது இதைவிவர்த்தி
 கும்படியான வில்வவனத்திற்சென்று மாசி மாதம்முதல் அ
 வ்வருஷமுடிவுவரையில் பிராதச்சாலத்தில் இகரநான் குதீர்த்
 தங்களிற்படிந்து பின்புஅமுதபுஷ்க்ரணியில்ஸ்ரானஞ்செய்
 து அபிராமிசமேத அமுதலிங்கத்தனது அன்போடுதெரிசித்தா
 ல் சாபமநீங்கி சசரீரர் அடையலார் என்றும் பிரம்மஹத்தி
 குருஹத்தி சோஹத்தி சிசுஹத்தி ஸ்ரீஹத்தி பாதிருஹத்தி
 பிதிருஹத்தி முதலியவைகளும் அததீர்த்தஸ்ரானததால்நீங்
 கும். அததீர்த்தவிசேஷத்தை ஆதிசேஷனாலும் கூறுதர்க்க
 ரிதாகும். ஞாயி ருதிங்கள்விசேஷாலம்என்றும் அங்குள்ள
 காலதீர்த்தம் சக்கரதீர்த்தம் ஜென்மாந்தரப் பங்ளைநீக்கும்.
 அசுபதிதீர்த்தம் குலபிதிர்க்கனைக் கரைபேற்றி சிவலோகங்
 கொடுத்த ஞானந்தரும். காளிதீர்த்தத்தில் புரட்டாசிஅமர
 பகூழ்மலயியில் ஸ்ரானஞ்செய்தால் குணம் மகோதர முத
 லியநோய்களநீங்கும். சாக்ரங்கில்குஜீரம்விசேஷம் அதிலு
 ம்அதிலுண்டான அமுதம்விசேஷம் அவ்வமுதையீசனாற்றா
 துதித்த அமுதபுஷ்க்ரணியீசேஷமென்பதை உமக்குயான்வி
 சிவாய்க்கூறுவது அவசியமன்று சுகத்தபுஷ்பங்களில்ஜாதியுஞ்
 சிவார்ச்சனையில்வில்வமும் மிச்ச்சிரேஷ்டம் இவ்விரண்டும் நு

சனால் அத்தலத்தில் கைவையிலிருந்து வரப்பெற்றிருக்கிறது அதனாற்றான் பிஞ்சிலாரணியமென்றும் வில்வாரண்யமென்றும் திருநாமம் ஒற்பட்டது. இன்னும்பலகாரணங்களால் அனேகநாமம் அத்தலத்திற்குள்ளது அத்தலம் காவேரியின் நீர்த் தன்பால் வானளாவிய வில்வவிருகூற்றங்களுநிறைந்து மணங்கமழவிளங்குகிறது. அங்குசென்று சுகம்பெறுவீர் என்றுபுகன்றார் அவ்வுணர்பேட்ட அரசன் குருவைப்பணிந்து கட்டளைபெற்று இராச்சியத்தை மந்திரிகளிடம் ஒப்புவித்த அனேக ஓட்டகங்களில் திரவியம்எடுத்துக்கொண்டு சுதபத்தினிசஹிதமாய் அநேகபிரமணர்களுடன் காவேரிதீரம்வந்து கௌபதியிலிங்குயத்த பொன்னதியெயென்று அஞ்சலிசெய்து அதில் சங்கல்பிததுவிதிமுறைபயிழந்து அநேகதானங்களைச்செய்து கொண்டு மூன்றுதினம்அங்குவசித்து பின்புவில்வாரண்யமடைந்து நகர்ப்புறத்தில் ஓட்டகமுதலியமிருகங்களைநிறுத்தி உத்தமப்பிரமணர்களுக்கு அங்குள்ளதீர்த்தங்களிற்படிந்து பூசுருத்திராக்ஷமணிந்து ஆலயத்துட்பிரவேசித்து சங்கல்பித்து கணேசனையும் க்ஷேத்திரபாலகரையுந்துதித்து அமுதபுஷ்பக் கரணியில்ஸ்நானஞ்செய்து விசேஷதானங்களடைத்த மும்முறைவலம்வந்து அபிராமி அம்பாளோத்தெரிசித்து சிவசாஸ்திரியடைந்து வில்வவிருகூற்றைப்பணிந்து பன்முகவாஸகம்சரிசித்து சிவதெசரினார்த்தம்உட்செல்லற்காகனாரு தரப்பி ராக்ஷித்து சிவஸ்மரணையுடன் சிரமேற்றைகூப்பி மெல்லிநனயாய் துவாரபாலகார் சிவரூபமாயுள்ளமகானிஷ்டபுருஷ

மூர்த்தி பிஞ்சிலம் தர்மராஜா சோரகெணபதி அமுதகடே
 சுவார் வீரதாண்டலேசுவரரையுநதேரிசித்து சிவசன்னிதியில்
 நின்று அபிஷேகாலங்காரார்ச்சனைவேத்தியதூபதிப சாமா
 ன்களைச்சேகரித்து சங்கற்பித்து அறுக்கெடுபெற்று ஸ்தப்தி
 புண்யாகஞ்செய்து பச்சிமததுவாரபூஜைசெய்து உட்செவ
 பிரதோஷகாலத்தில் இருபதினாயிரம்பாரம் வாசனதைலமுடி
 அதற்கேற்க பஞ்சசூரண பஞ்சத்துவக் பஞ்சபல்லவ பால்த
 யிர் தேன் சர்க்கரை கருப்பஞ்சாறு பஞ்சசுமீர்தம் இளநீர்
 பஞ்சகௌவியங்களாலும் நெத்தங்களாலும் அபிஷேகித்த
 சுகஸ்திரதார சததார கெவைசிருங்க சங்கங்களானும் புஷ்
 போதக வில்லோதக மந்தரோதகங்களாலும் தாரையாகஅபி
 ஷேகித்து கெத்தகவசமும் வஸ்திராபரணங்களும் இண்டை
 முதலியசுகந்தமாலிகைகளுஞ் சூட்டி சித்திரான்னபக்ஷியவர்
 க்க கனிவர்க்க ரஸவர்க்க தாம்பூலமும் நிவேதித்து சுகஸ்திர
 நாமத்தால்அர்ச்சித்து துதித்து நமஸ்கரித்து நைவேத்தியங்க
 ளைவிநியோகித்து தான் அன்றுஉபவாசமாயிருந்து மதுநிவம்
 முதல் உஷக்காலத்தில் கால காய கபால காளி தீர்த்தங்களி
 ற்படிந்து பின்புஅமுதபுஷ்க்கரணியில்அன்போடுஸ்தானஞ்
 செய்து சத்திசிவத்தைவிதிப்படிபூஜித்துபணிந்து அனேகதா
 னங்களைச்செய்து மத்தியானத்தில்மாத்திரம்புசித்து வசித்து
 வருகையில் தனதுசரீரம் சுவர்னமயமானதைக்கண்டு மிகக்
 சளித்து ஆலயத்தைவிசித்திரமாகஅமைத்து சித்தியபூசைக்
 காக சிலகிராமங்களும் சுவாமிஅம்பாளுக்கு அர்த்தஜாமத்தி

ல் புழுகாப்புசாத்தும்படி புழுகாப்புகோட்டமென்றுசிலகிராமங்களும் ஏற்படுத்தி தெத்தஞ்செய்து அமுதலிங்கத்தின்வாழ்க்கில் ஒருபாணஞ்செல்லுந்தூரத்தில் சிவலிங்கஸ்தாபனஞ் செய்து விதிப்பிரகாரம்பூசித்து அநேகநவரெத்தாபரணங்களைச் சூட்டி தனதுநாமமாறெபிரமதிசுவரரென்றர்ச்சித்து அமுதலிங்கத்திற்கு பதினெட்டுநாள் உத்சவம்சதையநக்ஷத்திரத்தில் துவஜரோகணமும் தேவர்கட்கு அமுதளித்த மேஷசித்திரம்பௌரணியில் மங்கள் தீர்த்தத்துவஜாவரோகணமும் அது நன்னன்குநாள் முன்மஹா துவஜரோகண ஆறந்திருநாள் காலச் சம்ஹாரமாகிய அத்தலமுக்கியஜாதேயமும் மிகவிசேஷாலங்கீர்த்தமாய் நடத்திசித்திரை நக்ஷத்திரதீர்த்தமறுதினமுதல் மௌனோத்சவமுதலியதம உத்சவகாலத்தில் சிவப்பிரதிமைய் சீர்வஜனங்களுக்கும் ஷட்ரஸான்னபோஜனமும் சுவர்னவஸ்திரஆபரண தானங்கள்செய்யும்படியும் அநேககிராமங்கள்தெத்தஞ்செய்து நித்தியபூஜைக்கும் தன்னால்விசேஷமாயேற்படுத்தி தலப்பிரதக்ஷிணஞ்செய்து சுவாமிகன்னிதியில்மஸ்கரித்து தனதுராச்சியஞ்சென்று சிலகாலங்களிப்புடன்வாழ்ந்து சதா சிவத்தியானத்தால்சிவனடியடைந்தார் ஹேரிஷிகளே இந்தலத்தில் தநர் மாதம்திருவாதிரைநக்ஷத்திரத்தில் நூண்டுமாக் கால்தேன்வடிக்கட்டி அமுதலிங்கத்திற்குஅபிஷேகித்து உடனே கலக்காராவின்பால் அபிஷேகித்து தெரிசித்தால் அநேக அற்புதங்களைக்காணலாம் கார்த்திகைமாதம்முழுதும் பிரமதித்தில் அமுதபுஷ்கரணியில் ஸ்நானஞ்செய்து சத்திசி

நாடு

ரெத்நாகரன் முத்திபெற்ற சருக்கம்.

வசன்னிதியில் நெய்விளக்கடுபவர்கள் சர்வசித்திகளுடன்
ஞானம்பெறுவார்கள், வில்வரண்யஸ்தலத்திலுள்ளதைத்
நும்பினாலும்பெறுவார்கள். ஆனதால் அத்தலத்தில்வசித்து
பெற்று ஈனசிந்தைகொள்ளாத நற்சிந்தையே அடையவேண்
ம். இந்த அத்தியாயத்தைசிவபக்தர்களிடம் வாசிப்பவர்
சர்வசித்திகளுக்கான தீசையும் ஞானமும்பெறுவார்கள் என
று ருதமுனிபுகன்றார்.

பிரமதிராஜன் சருக்கம்முற்றும்,

ரெத்நாகரன் முத்திபெற்ற சருக்கம்,

சைமிசாரண்யவாசிகள் பசுபகலிமிருகங்களும் இத்தல
த்தில் மரணமடைந்தால் முத்திபெறுமென்று முன்சொல்லி
யதை யாங்கள் நன்றாய் உணருர்படி உணர்த்தவேணுமென்
று வினவியதற்கு ஹேரிகளே மிகவும் ஆச்சரியத்தைத்தரும்ப
டியான வியாசராமற்றொரிந்த பூர்வசரித்திரத்தைச் சொல்கி
றேன் கேளுங்கள் விசாலாந்திரமென்றபட்டணத்தில் ரெத்நா
கரமென்றவையின் மிகமான ஆகாரத்தையும் சமதிருஷ்டி-

யையும் கொண்டு இந்திரிடங்களை ஜபித்தவனும் வாழ்ந்தவருங்
காலத்தில் பூர்வஜன்மபுண்ணியவராதிகளுல் விபத்திபுண்டாகி
ஓகத்தில் இச்சைவைத்தால் தும்பை தையையுண்டு பண்ணும் சம்
யோகாரத்தால் என்னொளக்கியம் இருக்கிறது பாய்ந்தி
நில் என்னலாபம் ஆதிமத்தியாந்தரில்லாதிருக்கிற பிர்மாதர்
தொளக்கியத்தைக்கொடுக்கிற ஜகமாபையை எவ்விதமாய்
ஜெடிககலாமென்று விசாரமடைந்து தன்னுடைய தனச்சீர்
அன்னதானபூசியவற்றும் நிலவுதையது வைராக்கியபரிணம
படைத்து சலபாதகிரைடாய் அனேகதீர்த்தங்கனிலஸ்மானஞ்செ
ய்து சிவஜாதனஞ்செய்துகொண்டு வில்வாரண்யம் அடைந
து சுதாரில் தலைக்கணை மயிற்சுச்சடைத்து ஆனந்தபாவ
மூன்று சிவசுவரமபாவென்று துதித்து சுதாபுஷ்கலையில்
ஸ்மானஞ்செய்து பாகாபரணபூஷிதராயிருக்கிற தபிராமிசமேச
அபுதலிங்கத்தை விதிமுறை பின்னுதெரிசித்து அகேகபிர
தக்ஷணமஸ்ராரஞ்செய்து அங்குமுன்றுரள்வசித்து இருக
கையில் அவரை அழைக்கும்படி தேவஉல்கதலிருந்து சிவ
தூதர்கள் விமானத்துடன் வர அதேசமயத்தில் வில்வவனத்
தில் ஒருநேடன் ஒருபுலியை அமபாலடிக்க அப்புலி பிராணவி
நிபேதாராதஞ்சமையத்தில் சிவதூதர்கள் பின்னும் ஒருவிமா
னஞ்சருவித்து திவ்யதேகம் அளித்து இருவரையும் சிவலோக
ஞ்சேர்த்தார்கள். அந்தக்ஷேத்திரத்தில் எந்தஜெந்துக்கள் இ
றந்தாலும் சிவலோகத்தைச்சேரும், ஜனனமரணத்திற்குப்ப
பாது முத்தியடையவேண்டுமேயார் அந்தக்ஷேத்திரத்தில்

ஸ்திரமாயிருந்து மரணவஸ்தையன்னியில் முத்திபெறுவார்களாக அதிகாரத்திற்கும் தபசிகளுக்கும் அத்தலத்தில் ஒருவனம் அன்னங்கொடுத்தாற் கொடுத்த ஒரு அன்னத்திற்கு ஆயிரம் வருஷமாக சிவலோகத்தில் வசிப்பார்கள் கிருஷ்ணாங்கா சதுர்த்தசியின்காலையில் அமுதபுஷ்க்கரணியிற் படிந்து சிவத்தியானமாயிருந்து அபரான்னாலத்திலுந்தோய்ந்து தென்முகமாய்வின்று இலம் அக்ஷதைபுடன் ஏமாதிபதினான்குமந்திரங்களால் தர்ப்பணஞ்செய்து திலான்னத்தால மெனை உத்தேசித்து பெலிபோட்டால் சர்வபாபங்களும் நீங்கி சிவலோகத்தை யடைவார்கள். சுதாபுஷ்க்கரணியின் பக்கமிருக்கிற வில்வவிருக்ஷத்தின்கீழ் பாத்திரதானஞ்செய்தால் தேவலோகத்தை அடைவார்கள். ஹேரிஷிளே ஆதியில் கலாநாதரென்ற ஒருபக்தர் முத்தியடைந்த சரித்திரத்தை ஜனகாவிடாசருக்குச் சொன்னதாய் வியாசர் எனக்குரைத்தவண்ணம் கூறுவேன் கேளுங்கள். சோழதேசத்தில் ஸ்ரீவிருத்தியென்ற அனனகாததில் கலாநாதரென்ற ஒரு பிராமணன் உருத்திராக்ஷத்தினால் சிவலோகம்போல் அமைத்துச் சிரசிலும் உருத்திராக்ஷத்தால் சுவசருண்டலங்களும் மாலையும் தேகமுழுவதும் விபூதியும் அணிந்து மிகபக்தியுடன்தினம் திரிகாலவிரதஞ்செய்து அகிலசந்தனக்கட்டைகளால் அமுதீசர் சன்னிதியில் தூபமிட்டுவந்தார். அக்காலத்தில் ஈசுவரபரிஷுடார்த்தமாய் நாளுக்குநாள் வறுமையடையும்படி நேரிட்டது. அக்காலத்தும் புறையிட்டுச் சந்திரியத்தில் லமுவாது நிலம்முதலிடவற்றைவிற்று தூப

மிட்டுவரும்போது தன்னுடையகுழந்தைகளும் பத்தினியும் இரண்டுநாள் உபவாசத்துடன் வருந்தி கலாநாதரிடம் அவர் பத்தினி தன் திருமாங்கிலியத்தைக்கொடுத்து அடிசிலுக்கான மான்வாங்குவரும்படி கொடுக்க அழைக்கைபற்றி கடைவீட்டுக்கிச் செல்லுங்கலாநாதர்முன்பாக சாம்பிராணிவர்த்தகர் போல் ஈசுவரன் பொதிமாட்டுடன் வர அவ்வர்த்தகரைக்கண்டு மிகக்களித்து அமுதுபடிசாமான் வரங்குவதற்குமுன் இவ்வர்த்தகர்வந்து எம்மையாளுஞ் சிவகிருபையேயென்று மாங்கிலியத்தை வர்த்தகர்கையில்லக்கொடுத்து சாம்பிராணியைவாங்கி வீரதாண்டவர்சன்னிதியில் தூபப்பணிசெய்து கொண்டிருந்தார். அவர்கிரஹத்தில் பத்தினியும் குழந்தைகளும் கலாநாதரின் வரவை விரும்பிப்பிப்பசியால்வருக்துவதை மாற்றும்பொருட்டு ஈசன் குடேரனையழைத்து நமதிடம்மிகபத்தியுள்ள கலையன்கிரஹத்தை நின்னகருக்குச்சமமாகச் செய்குவாயென்று ஆக்ஞாபித்து பசிக்கலையால் நித்திரையடைந்த கலாநாதரது பத்தினியின் சொற்பனத்தில்தோன்றி உனதுதிருமங்கல்யத்தைத் தரித்துக்கொள்ளென்று கையில் கொடுத்து உனக்குச்சர்வஐசுவரியமும் அளித்திருக்கிறோம் என்று மறைந்தருளினார். உடனே சொற்பனக்கண்ட அந்த அம்மை விழித்து எழுந்து கையில் திருமங்கல்யம் இருப்பதையும் வீடும் வீட்டிலும் நவரோத்னமயமாய்விளங்குவதையும் அடிசிலுக்கானபதார்த்தங்கள் இருப்பதையும் கண்டு ஆச்சரியமடைந்து திருவருளையிந்து திருவமுதுபாகம்பண்ணி மிக

ச்சந்துஷ்டியாய் கலாநாதரின்வரவை யெதிர்பார்த்திருந்தார் பரமசிவன் கலாநாதரே உன்விட்டில்சென்று அமுதுண்டு பசியொழிப்பாய் என்று கலையநாயனார் அறியும்படி அசரீரியா யுரைத்தனர் அதைக்கேட்டகலையர் சிவாக்களுமையறுத்தற் அஞ்சி சன்னிதியில்பணிந்து தன்மனையில்சென்று அங்கு றைந்துள்ள நிதிக்குவைகளைக்கண்டு இவைகள் உண்டானவி தம் என்னென்று கேட்க மனைவி தான்கண்டசொற்பனத் தையும் விழித்தவுடன் நிதிகள் றைந்துள்ளதையுங் கூற அ தைக்கேட்ட நாயனார் சிறியேனை யாட்கொள்ளும்படி திருவ ருள் இவ்வகையாயிற்றேவென்று கடவுளையணங்கி அடியார் களோடும் அமுதுசெய்து சிவசன்னிதியில் மிகமகிழ்வுடன் சிலநாள்தூபமிட்டுவருகையில் சீதளாபுரம் என்கிற திருப்பனை ற்தாளில் பக்திபீல்கிறந்த ஓர் உத்தமமாதா கித்தழும் அரீனப் பூஜித்துவருகையில் ஒருநாள் புஷ்பபமாலையைச்சாத்தப்பகு ம் வேளையில் தன்னிடையுடை நழுகிற்று. அதைத் தன்முழங் கையால் அணைத்துக்கொண்டபடி சாத்தமுயன்றும் கூடா மையால் மிகவருந்தும் அம்மாதின் பக்திக்கிரங்கிக் கசன் குனி ந்து மாலேசாத்தப்பெற்றுக் கலையரின் பக்திவினையையும் அவ் வுத்தமியின் அன்புப்பெருக்கையும் மற்றுள்ள அடியார்கள் யாரும் அறியும் வண்ணம் நிமிராமு இருந்தனர். அத்தேச த்தாசன் சுவாமி குளிந்திருப்பதைத் தெரிந்து அனேகஉரளை களால் கயிறுமாட்டி இழுத்து நிமிர்க்கமுயன்றும் அவ்வின ங்கம் நிமிராமையால் மிகக்கவலையுற்று இருந்தனன். கலையர்

அக்காரியங்களைத்தெரிந்து அவ்வுரையடைந்து இவ்விங்கத்தில் புஷ்பப்பத்திண்டுளையமைத்து அதிலும்தன்ரமுத்திலும் கயிறுமாட்டி இழுக்கும்போது கிருபையுடன் சிவபிரான் நிமிர்ந்து நார், பின்பு கலையர் சிவலிங்கத்தைப்பணிந்து வில்வவனம் அடைந்து சிலகாலம் னாப்பப்பணிசெய்துவருகையில் அங்கு திரு ஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரும் திருநாவுக்கரசுசுவாமிகளும் சிவதரிசு ஞர்த்தம் எழுந்தருள அவர்கட்கு மிகவிருப்புடன் அமுதுசெய்தித்து அவர்கள் அருளைப்பெற்று அன்புமேன்மேலுமபெருக பத்னியுடன் அலேககாலம் வசித்து சிவபதம் அடைந்தார்.

சோழராஜன் அமுதீசர்சன்னிதியில் எப்போதும் தூபம்இடுகிறபடி குங்கிலி காரைமென்று சிலசுராமங்கள் தானஞ் செய்தனர். ஹேரீஷிகளே சிவசித்தனையுள்ளவர்களால்செய்த பணிவிடைகள் எங்க லக்னும் மாறாமல் அடைதமாற்றமுமில் வோர்களைக் குறைத்து நடத்தமுயல்வோரை நிறைத்து வளரும். என்றுசூதபுராணிகூறிய அத்தலத்தடைந்த காரிநாதர்என்ற பக்தரின்கரித்திரத்தைச் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள். சோழநாட்டில் கெடபுரிஎன்னும்ஊரில் வேதசாஸ்திரங்களுக்கும் ஒவ்வொருதேசபாஷைகளும் முழுதும்கூறந்த காரிநாதர்என்ற பிராமணன் கமனமாரக் கத்தால் அனேககேசங்களிற்சென்று அவ்வவ்வரசர்களும்மகிழும்படி கவிதைகள் சொல்லி விசேஷதிரவிடங்களைச்சும்புரதித்து சூதாக்கேடசர்க்கு

1122 சப்தகன்னிகள் சிபிச்சகர்வர்த்தி சருக்கம்.

அபிஷேகாதித்யமும் ஆலயத்திருப்பணிகளும் அத்தலத்திலுள்ள வீசேஷ அன்னதானமுஞ்செய்து அமுதபுஷ்க்ரணியில் திரிகாலமும் தோய்ந்து நிருவிகற்பமடைந்து தேகச்சாயலற்று நெநாளிருந்து முக்தியைப்பெற்றார். என்று சூதபுராணிக் கூறினார்.

20. இரத்னாகரன் கலையர் காரி சருக்கமுற்றும்.

21. சப்தகன்னிகள் சிபிச்சகர்வர்த்தி சருக்கம்.

ஹேரிஷிகளே அந்தசேஷத்திரத்தில் தேவர்கள் அசுரர்கள் பூசுமார்கள் அரசர்கள் நரர்களாலும் அவேகலிங்கங்கள் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது அவைகளின் தரிசனபலன்களைச் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள் அமுதலிங்கத்தின் எதிரில்காலனால் பூஜிக்கப்பட்ட காலேசுவரன் என்கிற அவ்விளங்கதரிசனத்தால் நரகவாதை நீங்கும். அதன்வடபால் உள்ள காலதீர்த்தஸ்னானத்தால் அபயிருத்யுவிர்கேதுலாகிற ரோகங்கள் நீங்கும். காலேசுவரின் ஸ்னானத்தில் வீரஹத்திவிமோசனத்தின்பொருட்டு தருமங்களை நடத்திக்காட்டுப்படியவதரித்த பூரீராமரால் பூஜிக்கப்பட்ட ராமநந்திசுவரனானும் அவ்

சப்தகன்னிகள் சிபிச்சக்ரவர்த்தி சருக்கம். ௧௨௩

விவிங்கதரிசனத்தால் கோடிபாதகங்கள் நீங்கும். அதன்மேற் புறத்துள்ளலக்ஷ்மிதீர்த்தஸ்நானத்தால் சதருக்ஷயமவைவர்கள் சித்திரைமாதம் ஸ்ரீராமவெய்யில் அத்தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து ஸ்ரீகுத்தம்ஜபித்து பர்வதவர்த்தனிசமேதராமநாதரைத்தரிசித்தால் தரித்திடும்நீங்கும். தைமாதம் வெள்ளக்கிழமை மத்தியானத்தில் அறுகுடன்கோமயந்தரித்துக்கொண்டுஸ்நானஞ்செய்தால் மஹாசௌக்கியத்தை அடைவார்கள். அப்புண்யகாலத்தில் வஸ்திரம் மடிஸஞ்சி வெண்பட்டு இவைகளை அத்தீர்த்தக்கரையில் தானம் செய்தால் தீர்க்க சுமாங்கல்யம் அடைவார்கள். ஸ்ரீராமவெய்யில் பால் நெய் சர்க்கரையுடன் ராமநாதருக்கு அபிஷேகித்துப் பூஜித்து ஸ்ரீராமவெய்யிரதத்தை யனுஷ்டித்தால் சர்வகாமபுலன்களையும் பெறுவார்கள். சுதாவிங்கத்தின் வாயுதிக்கில் பிரமதீசுவரர்என்னும் இலிங்கத்தின் வடபால் உள்ளரோகரிவாரணி என்கிறதீர்த்தத்தில் அற்பசிமாதம் அகபதியன்றுபடிந்து ஆவ்வினிகைத்தைப்பூஜித்து சன்னிதியில் இரண்டிற்குறையாதநெய்விளக்கேற்றினால் அநேகவித நொளபாக்கியங்களையனுபவித்து சாலோகத்தை யடைவார்கள் அத்தீர்த்தக்கரையில் அன்னதானஞ்செய்தால் விசேஷபலனைத்தரும். சுதாவிங்கத்தின் அக்கினிதிக்கில் ஒருகுமோசதூரத்தில் ஸப்தமங்களேசுவரர் என்று ஒருஇலிங்கமிருக்கிறது அதைப்பற்றி யான் தெரிந்த பூர்வசரித்திரத்தைச் சொல்கிறேன் கேளுங்கள் ஆதியில் இமயகிரியில் பூர்வதியேரகி

௩௨௪ சப்தகண்ணிகள் இச்சச்சுவர்த்தி சருக்கம்.

இரந்த ஸப்தகண்ணிகைகள் பூவுலகத்தில் மனுஷியஜன்மமெடுக்கும்படி சாபமும் வில்வாரண்யத்தில் அமுதலிங்கத்தைப்பூஜித்துப் பூர்வரூபம் அடையும்படி சாபவிமோசனமும் பார்வசியினால் அளிக்கப்பெற்று பூவுலகமடைந்து மனுஷியஜன்மத்துடன் சிலநாள்வசித்துவருகையில் சாபவிமோசனகாலம் வரப்பெற்று வில்வவனத்தில் அமுதலிங்கத்தைப் பூஜித்துப் பூர்வரூபம் அடைந்து உனெகவிதமாய்துதித்துத் தபம்செய்யும்போது ஈசபரன் பிரத்சியசூதமாக ஸப்தகண்ணிகைகளை நோக்கி எம்மைபூஜிச்சமைமால் மனுஷ்யஜன்மங்கள் நீங்கிப் பூர்வசந்தரவடிவம் பெற்றீர்கள். இன்னும் உங்கட்கு வேண்டியவைகளை அருளுவோம் கேளுங்கள் என்றார். கண்ணிகைகள் எழுவரும் ஆனந்தபரவசமுற்று அஞ்சலியஸ்தாயிப் பிரசக்ஷிணமஸ்வாரஞ்சய்த்து சுவாமியங்களால் ஸ்தாபித்துப் பூஜிக்கும் ஸப்தமங்கல இலிககத்தில் சதா சானித்தியமாயிருந்து எவ்வளவு செய்யும் பூஜைபையேற்றருளி இவ்வுலகிலுள்ள மனுஷியர்களுக்கும் இஷ்டசித்திகளை அருளவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தார்கள். உமாசமேதன் நீங்கள் வேண்டியயாவும் சந்தோம் என்று அத்தரத்தியானமாயினார். ஏழு கண்ணிகளும் சிவலிங்கப்பிரதிஷ்டைசெய்து ஒருதீர்த்தம் உண்டிபண்ணி அவ்விஷங்கசன்னிதியில் நின்று ஈசனைநோக்கி முட்டாசிமாதம் ஓவள்ளிக்கிழமைகளில் அருளுதயசால்நீதில் எங்களால் அனாத் இக்கண்ணியாதீர்த்தத்தில் ஸ்காநாச்செய்து உபாதுசன்னிதியில் மல்குந்தானஞ்செய்குவேர்கள்

சப்தகன்னிகள் சிபிச்சகரவர்த்தி சருக்கம். ௩௨௫

தீர்க்கசபமாங்கல்லியம் அடையவேண்டும் மூன்றுபுகழ்
 ஸ்ரீராமன்செய்து உம்மைதெரிசித்து உமதுசன்னிதியில் மஞ்
 ள் குங்குமம் சுகந்தம் வஸ்திரம் இவைகளை உத்தரங்களுக்கு
 தானம்செய்பவர்கள் மிருகவந்திபை காகவந்தியை கதலிவா
 தியை ஜன்மவந்தியைகளும் நீங்கி சுபதிபரனை அடையவே
 ண்டும். என்று அஞ்சலித்துப்பிரார்த்தித்தார்கள். உடனே
 இவ்விங்கததின்னு அருளுவோமென்ற தொலியிளங்கிற்று
 ஸப்தகன்னிகைகளும் பலமுறைபணிந்து அபிராமசந்தரிமை
 த்துதித்துத் தங்கள்உலகஞ் சென்றார்கள். அவர்கள் ஈசனை
 கேட்டுக்கொண்டபடி ஸ்ரீராமன் தரிசனம்தானங்களைச் செய்
 யின் அவ்வாறுபெறுவர்கள். அமுதவிங்கத்தின் கிருதிமூலை
 யில் சாம்புவரால் உண்டுபண்ணிய தீர்த்தத்தில் ஸ்ரீராமன் செய்
 து அவரால் பூஜித்த விங்கத்தைத் தரிசித்தால் திடசரீரம் டெ
 லுவார்கள் அமுதவிங்கத்தின் தெற்கில் அரைக்குமோசத்தில்
 மிருகண்டேசவரையும மரகதாம்பரையும தரிசித்தால் ஸ்ரீ
 ராமன் ஸப்தகன்னிபைப் பெறுவார்கள் மார்க்கண்டேயர் முன்
 ஏழுநன்மத்திலும் அமுதேசைச் சிந்தித்து ஆம்ம ர்த் தமாய்ப்
 பூஜித்த அங்குள்ள மார்க்கண்டேயலிங்கத்தைத் தரிசனஞ் செய்
 ய்தால் ஆயுள்விருத்தி யடைவார்கள். அதன்தெங்கிலுள்ள
 தீர்த்தத்தில் பெளர்ணமியில் ஸ்ரீராமனுடையது பிதிரிய
 க்ருதர்ப்பணஞ் செய்தால் பிதிர்க்கள் மிக்கதிருப்பதியடைவா
 ர்கள் பங்குனிமாதம் சதையநஷ்டத்திரத்தில் மாகதார்ப்பாச
 சமேத மிருகண்டேசர்க்கு தைலம் பஞ்சாமிருதம் பங்குகள்

௩௨௬ சப்தகன்னிகள் சிபிச்சக்கரவர்த்தி சருக்கம்.

வியம் சர்க்கரை கணிவர்க்கங்களாலும் அபிஷேகித்துப் பூஜித் தால் அபயிருத்யுன்னியில் திற்காயுசை அடைவர்கள் அ முதலிங்கத்தின் தெற்கில் ஒன்றரைக்கடிகை தூரத்தில் உள்ள சோளேசுவரர் என்ற அவ்வினிகதரிசனத்தால் சர்வபாபமுந் நீங்கும். அதைப்பற்றிய ஒருசரித்திரம் உண்டு அதைக்கூறு வேன் கேளுங்கள்.

சிபிச்சக்கர வர்த்தி என்னும் ஓர் அரசன், பூர்வ ஜன் மங்களில் வினோத ஆகாமியத்தால் தொடரும் பிராரத்துவ சேஷ சஞ்சிதம் தீயும்படிக்கும் அச்சென்மத்தில் ஆகாமிய ம் உதிக்காமலும் சிவத்தியானத்துடன் அரச காரியத் தை நடத்தி வரும்போது ஒரு நாள் வேட்டையாடும்படி காட்டிற் சென்றார். அங்கு அம்பிகையைப் புறாவடிவெ டித்து வரும்படி நசன் ஆக்கிஞ்யாபித்துத் தாம் பருந்துவடி வாய்ப் புறவைத்தாரத்த அது அரசன்மடியில் மிகக்களை த்து அமர்ந்தது அரசன் அப்புறவை தற் காக்கும்படி தாங்கிக் கொண்டிருக்கும் சமையத்தில் பருந்து ஹே அரச னே என்னால் தூரத்தப்பட்ட இப்புறவை என்னிடமா ப் விடாது நீர் பற்றிடுருப்பது நீதி யன்று எனது புற வை என்னிடம் சேர்த்து அமர் வீராகில் யான் மிக மகிழ் வேன் என்றது. அதற்கு அரசன் நான் அபயம் அடைந் த புறவை விட மாட்டேன் என்றாற்றியதைக் கேட்ட பருந்து ஓ அரசனே இப்புற நான் வசீக்கும் கூட்டின்

சப்தகன்னிகள் சிபிச்சக்ரவர்த்தி சருக்கம். ௩௨௭

முன்னுள்ளது இப்புறவின் அங்கம் என் சரீரத்துறையு
ம், இதன் உருசியை நானே அறிசுவேன, ஒரு போதும் என்
னை விட்டுப் போய்விடாது என்று நெடுநாளாய்ப் பார்த்
திருக்கிறேன். இப்புற எவ்விடங்களிலும் பறந்து வசிப்
பதுண்டு இது வசிக்கும் காடுகளில்யானும் உலவுவதுண்டு
என்னுருவைக்கண்டால் மறைத்து விடும் காட்டின் எல்
லையின் மேலுள்ள வெளியில் முற்றும் உராதா காட்டில் உ
லவி தலைநீட்டிக் குனிந்து எச்சமிட்டு உள் துழையின்
யானும் அதைக்கண்டு மறைகு வேன் எத்தக்காட்டிலாவ
து அங்குள்ள, இரைகளையுண்டு வில் நான்கும் கூடும் ப
டி காலேமடித்து தலை கீழுறது பின்புறத்தில் மேலுற நின்
று தூங்குஞ் சமைதத்தில் பற்றி புறவால் வளர்ந்த
என் அங்கத்துள். அடக்கிக் கொண்டு அக்காட்டில் இப்பு
றவின் தொனியுடன் எனது தொனியையுங் காட்டி நி
றை மகிழ்வுடன் மிக உயர் வாயும் யாராலும் அறியப்பட
டாததாயும் உள்ள எனது கூட்டில் அடங்குவதாய் உறு
திகொண்டிருக்கும் நான் வசிக்கப்பெற்ற உம்முடையதான
இக்காட்டில் இன்று மடிந்துவிடாதுகார்க்கும் திறம் உம
க்கு உண்டென்று நீர் மகிழ்வுடன் காணும்படி கரணமிட்
டுயர்ந்து எனது ஆகாயவட்டத்தில் வியாபிக்க நான் அனுதி
ப்பற்றம் தருவாய் நீர் அடைப்பற்றியிருப்பதால் நான் உம்
மையல்லாது பிடிக்கும் அநீதியேன் அன்று நான் எங்கும்
உசித்தாலும் சினைப்புறவன்றி வேறு பகலிழாம் சத்தை

௩௨௮ சப்தகன்னிகள் சிபிச்சகாவர்த்தி சருங்கம்.

அருந்து கிறதேயில்லை. இப்புற இந்த வில்வவனத்தில் என
கிடம்முன் பக்மாய சயீபத்தில் அனேகமுட்டைகளை யின்னு
அவ்வண்டங்களைச் சிறகாலனைத்துக்கீழ்நோக்கும்படி நெடு
நாளாய் அடைவார்த்திருக்கிறது. இதன் குஞ்சுகள் அநே
கம் உண்டு அவைகட்கெனையொதிரி பென்று தெரிவிக்காத
தால் இப்புறவைப் போலவே யானும் உலவுவேன்யான்
அவைகளின் பத்தியில் உலகப்புகும்சமயத்திலும் அகலுஞ்ச
மயத்திலும் என்னுடன் சமையுமே சமமாயுலவும் அ
ப்போதெல்லாம், சூற்கொள்ளட்டும் என் றே, பார்த்திருந்
தேன். குஞ்சுகளில் ஒன்றிற்கேனும் என்னுருவைச் சத்து
ருவென்று காட்டித் தெரிந்த அக்குஞ்சு என்னுடையது
தான் என்பதும் அப்படித் தெரிவிக்கின் எனது கம்பீரத்
துவையுடன் இப்புறவின் குலையும் இதன் சிறகு சிதறு
பிரகாசத்தையும் காட்டுவேனே பொழிய உருக்காட்டேன்
என்பதும் தெரிந்தே தன் குஞ்சு கட்கெல்லாம் வைரி என்
று காட்டாத இப்புற என்னைச் சத்துரு வென்று உமக்க
றிவித்து நீர் முக்குறியிட்டெய்யும் அம்மிற் படும்படி செய்த
ற்கன்றோ என்பால் நெருங்கி ஒடிவந்து மடியில் அமர்ந்
து, உம்மை விட்ட கலாதிருக்கிறது. எனது பக்கத்தில், கீ
ழ் மேலாய்ப் பறந்தும் என்னுடன் வட்ட மிமீம்போதெல்
லாம், பற்றிப்பகலிக்காது, பார்த்திருந்த என் முன் கரண
மிட்டு நெருங்கி சூற்கொண்டதை யறியும் படி நின்றதால்
சருவமர்ந்ததாய்க்காண்டி மிகாவலலாய்த்தானீனென் நீர் சீவ

பகஷைக்குஞ்செய்து சிவஞானப் பெறலாமென்று அபய மிட்டு
 க்கார்க்கிறீர். சீவரக்ஷைம் செய்வதுண்மையாயின் என்பசு
 யை நீக்குவது உமது கடமையாகும் ஆனதால் இதனிறை
 யுக்குச்சரியா யுமதுசரீரத்தைத் தருவீர். பகஷை இறகு
 நீங்குளோடிருக்குமாயின் அதன் சுய ரூபத்தைக் காணமுடியா
 னது செய் சிறைத்தகனியில் இனகதி யிட்டு அடுப்பேற்றித்
 தீமூட்டி யெடுத்துததின் முட்டையினின்று தித்ததுபோல
 வே சுத்தமாய்க்காணும். வேறுபகஷைகளின் செய்கை இவ்வா
 றாகும்- கொல்லப்படாதென்று நீர் அபயங்கார்க்கும் இப்பு
 று இறந்து லொழிய இதனங்கத்தைப் பாரக்கமுடியாது அத
 ற்துள் நீ இறந்தால் உடனே யிப்புறாவும் எனக்குள் அயி
 கையந்தான் என் பதைத்தெரிதும் கார்க்கிறீர் இதன
 டனிறையைவடிவாய்க்காண் பிக்கும திராசு உருவாய்ப்
 பற்றி சிங்கேறேன் அதில் புறவோடு உமது சரீரத்தை யறிந்து
 வைப்பிராயின் திராசு கப்பயின் உடம்பில் மைய வட்டத்து
 ள் இரு முனையும் ஒத்த நிழல்காட்டிப் பெற்றுக்கொள்ளு
 கிறேன் என்றது. அத்தற்கு அரசன் திராசுவொரு தட்டில்
 புறவைவைத்து மற்றொரு தட்டில் தன்சரீரத்தை அறிந்த
 சிறுவனைத்தும் இடைசரியாகாததல் தான் ஏன் உட்கார்க்
 தார். அக்காலத்தில் இராஜனுடைய பகஷைப்பெருநாள் புற
 வது உருவாய் வந்த ஈசுவரனும் புற உருவாய்வாய் ச
 ம்பார்த்து மறைந்து விருஷபருடசாய்த் தோன்றி திரா
 சுத் திவ்யசரீரமாகச்செய்து இலிங்க உருவாய் அமர்

நாடய வாசகியும் பஞ்சரவியும் பூசித்தசருக்கம்.

அரசன் புறாவும் பருந்து மாய் வந்தது சக்தி சிவமே என்ற னுணர்ந்த முன்னமே அறிதற்குத் தவறி விட்டோமே என்று மனம் வருந்து கையில் ஓ அரசனே நாம் இலிங்கமாய், அமர்ந்தோம் எம்மைப்பூஜிப்பாய் என்று அசரீரியுண்டாய் இலிங்கம் தோன்றிற்று அரசன் ஆனந்த பாவசமுற்று அந்நருகில் ஓர் தடாகமமைத்து அத்தடாகத்தில் மூன்றரைக கோடி தீர்த்தங்களை ஈசனூல் ஸ்தாபிக்கப்பெற்று நெடுநாள் பூசித்துத்தன்சரீரச்சாயலற்று கத்தியூடால் முசுவிய சித்திகளையும் முத்தியடைந்தார் என்று சூதபுரானிகர்.. மொழிந்தனர்.

21. சிபிச்சக்கரவர்த்திசருக்க முற்றம்.

22. வாசகியும் பஞ்சரவியும் பூசித்தசருக்கம்

நைமிசாரண்யவாசிகளை நோக்கி அந்த கேஷத்திரத்தி ல் சிபிச்சக்கரவர்த்தியால் சிவபூஜையின் நிமித்தம் உண்டு பண்ணிய தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து அங்கு உதித்த சோ

வீசுவரரைத் தெரிசித்தால் சர்வபாபங்களும் நீங்கி நினைத்திராமும் விடுபடும். அமுதலிங்கத்தின்மேல்பால் ஒரு கடினையால் நாகநாதர் என்ற ஒரு இலிங்கமிருக்கிறது. அதன்விருத்தாங்கத்தைச் சொல்லுவேன் சேண்மீன்கள் முன்னொருகால் நீட்டில் வாசுகியென்றபாம்பானது கண்ணுவருடைய ஆசிரமத்தில் சென்று அவருடையபுத்திரனைக் கடித்து அப்புத்திரன் இறக்கவே கண்ணுவரிஷி கடுஞ்சினமடைந்து வாசுகியை ஜலமில்லாதஉஷ்ணபுமியில்குருட்டு ஆடாகச் சென்மித்து நெடுநாளடைந்து துன்பப்படக்கடவாயென்று சபித்துத் தமதுபுத்திரனை மந்திரசக்தியால் உயிர் பெற்றெழும்படிசெய்தார். வாசுகி கண்ணுவரை நமஸ்கரித்து நான் புத்தியினமாய்த் தமதுபுத்திரனைக் கடித்துவிட்டேன் மூடமாகிய என் பேரில் கிருபைசெய்து சாபவிமோசனம், அருளவேண்டும் என்று பணியகண்ணுவமுனி ஹேவாசுகி காவேரியின் தென்புறம் வில்வாரண்யம் என்று ஒரு சேஷத்திரமிருக்கிறது அவ்விடஞ்சென்று அமுதலிங்கத்தைத் தெரிசித்து உன்பேரால் சிவலிங்கப்பிரதிஷ்டை செய்யின் சபம் நீங்கும் என்றார். வாசுகி குருட்டு ஆடாகச் சென்மித்து ஜலமில்லாப்பாலை நிலத்தில் நெடுநாளடைந்துவருந்தி நற்காலத்தால் வில்வாரண்யம் அடைந்தது கண்ணுண்டாகி அமுதலிங்கத்தைத் தெரிசித்து அத்தலத்தில சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டை செய்துபூஜித்தது. உடனே அவ்விலிங்கத்தில் ஈசன் பிரசன்னமாகி ஹேவாசுகி உள்ளுடைய சாபத்தை நிவர்த்தி செய்தோம் என்று மறைந்தருளினார்.

வாசுதி சுயரூபமடைந்து மிகமகிழ்வாய் அவ்விவந்தத்
தைப் பலகாலம்பூஜித்து அமுதலிங்கத்தைத் தெரிசித்துப்
பணிந்து தன்னுலகஞ்சென்றது, நாகநாதநரிமலத்தால்
சமஸ்தபாபங்களும்நீங்கி மஹாசௌக்யபுக்தை யடைவா
கள், வில்வாரண்யத்தில் புலன்கள்ஒன்றுபட்டு அன்புநீர்
அமுதலிங்கத்தில் வெள்ளிபொன் கூடிய நாகாபரணஞ்சூட்டி
பெற்றோர் தாய்தந்தைப் பள்ளம்மிகிரியாகமர்ந்து களிக் கும்
புத்திரனைப் பெறுவார்கள், நாகநாதலிங்கத்தின் தென்புறத்
தில் வாசுதியால் உண்டாகிய நாகநாதத்தத்தில் ஆவணிமாதம்
சதுர்த்தியில் ஸ்ரீராமஞ்செய்து அமுதலிங்கத்தை நாகாபரண
பூஜிதராய்த் தெரிசித்தால் சாரூப்யத்தையடைவார்மன்.
அமுதலிங்கத்தின்வடபுறம் பஞ்சார்க்கு நாததிலுள்ள கைலாச
நாதரைத் தெரிசித்தால் தேஜோவிர்த்திபடைவார்கள். அவ்வி
லிங்கவிர்த்தாந்தத்தை வழத்துவன் கேளுங்கள் முன்னொரு
காலத்தில் பவிரண்டி ரூபிகளில் ஸ்ரீபெர்களுடையபிர
காசம் குன்றியதால் அவர்கள் அதைவிரித்தெய்துகொள்
ளும்பொருட்டு சர்வஜ்ஞகாரமும் அமுதந்தினின்று உண்டாகு
மென்று யோஜித்து அவ்வமுதீசர்விளங்கும் வில்வனத்தை
யடைந்து அமுதீசனாதத்தெரிசித்து அத்தலத்தில் சிவலிங்கப்
பிரதிஷ்டைசெய்து அதன்முன் தாய்செய்தார்கள். அவ்வி
லிங்கத்தில் ஈசன்மமாசமேதராயத்தோன்றி பஞ்சஅருக்கர்
களைநோக்கி நீங்கள்விரும்பிய தேஜோவிர்த்தியைத் தந்தோம்
என்றருளினார். அப்போது பஞ்சரவியும் பிரதக்ஷண நடஸ்கா

வாசுதியும் பஞ்சரவியும் புஜித்த சகூக்கம். நாடா

ரம் செய்து அஞ்சலியஸ்தராய்சின்று சுவாமி தம்மைத்தரிசித்
தவர்களும் திவ்யயாரீபத்தோடு ஞானம் அடையவேண்டும் தம
காமேல்பாகத்தில் எங்கனால அமைந்த பிரபாகரதீர்த்தத்தில்
புளனஞ்செய்தால் மண்ணைக்குத்தல் மர்வலி கண்ணோய்
கூடியம் வபிற்றுநோய்களும் நீங்கவேண்டும். ஆவணி மாசம்
பானுவாரஉதையத்தில் இத்தீர்த்தத்தில்படிந்து தம்மைச் சிவ
புஷ்பபாததால் அர்ச்சித்து குளான்னம் நிலேதிப்பவர்கள்
சர்வசித்திகளும் பெறவேண்டும் அத்தினம் உதயஸ்தானஞ்
செய்து சிவந்தபுஷ்பத் ததந்தாம்பரபாத்திரத்தில்நிரப்பி உத
தமபிராமணாளுக்குத் தானம்செய்தால் செய்பவர்முதல் பின்
இருபதொருசுலைமுறைவரையில் குருடுமுதலிய அக்ஷரீ
னம் அடையாதநாவேண்டும். அன்று அத்தீர்த்தக்கரை
யில் மாத்தியானவேளையில் தேவதர்ப்பணம் பிதிர்தர்ப்பணம்
முதலிய செய்யின் இஷ்டசித்திகளையடையவேண்டும். அத்
தீர்த்தத்தில் அன்று ஸ்னானஞ்செய்து இருப்புப்பாத்திரத்
தில் எண்ணையிரப்பிலைத்திராமணாளுக்குத் தானஞ்செய்
தாலும் கழுப்புப்பசு தானஞ்செய்தாலும் அச்சென்மத்திலும்
பின்வருஞ்சென்மங்களிலும் அக்குலத்திலும் சனிபீடையுண்
டாகாதிருக்கவேண்டும். அச்சென்மத்தில் ஆறுஎட்டுப்
பனிரெண்டு ஜன்மஸ்தானங்களில் பாபக்கிரஹங்கள் இருந்
தாலும் பீடியாதிருத்தல்வேண்டும். அவர்களின் மறுஜென
னகாலங்களில் பாபக்கிரஹங்கள் அத்தானங்களில் அமையா
கும் நோக்காதும்கிருக்கவேண்டும் அயனம் விஷுட பானுவா

௪௩௪ வாசகியும் பஞ்சரவியும் பூஜித்த சருக்கம்.

ரங்கனில் அத்தீர்த்தத்தில் தோய்ந்து உம்மைத்தெரிசித்தால்
நவக்கிரஹதோஷங்கள் நீங்கவேண்டும். என்று ஈசனைப்
பிரார்த்தித்தார்கள். ஈசன் அருளுயோம் என்று இலிங்கத்
தூல் மறைந்தனர்.

கேட்டிங்களோ ரிஷிகளோ அவ்விலிங்க தெரிசனத்
தால் சூரியதோஷங்கள்நீங்கும். அமுதலிங்கத்தின் ஈசானத்
தில் அனுமந்தரால் முன் ஸ்ரீராமர் இத்தலத்தில் பூஜித்த
போது ஒருசிவலிங்கப்பிரதிஷ்டைசெய்து பூஜிக் கப்பட்டி
ருக்கிறது அதைத்தெரிசித்தால் சர்வசித்திகளும் பெறுவர்
கள். ஹனுமந்தரால் உண்டாக்கிய அவ்விலிங்கத்தின் தென்
பாலுள்ள அன்னபூரணியென்னும் தீர்த்தஸ்நானத்தால் திட
சரீரம் பெறுவார்கள். கார்த்திகைமாதம் ஞாயிற்றுக்கிழமை
யில் அங்கு அன்னதானம்செய்வோர் குபேரசம்பக்கதையடை
வார்கள். வில்வவனத்தில் பாலசுலபர்களாலுண்டாக்கிய
அனேகதீர்த்தங்கள் உள்ளது அவைகளில் கார்த்திகை
மாதம் ஆதிவாரஉதையத்தில் அமுதபுஷ்காணியிலும் மாத்தி
பானகாலம்வரையில் ஒவ்வொன்றாய் இயன்றஅளவில் அத்
தீர்த்தங்களிலும் பின்னும் மாத்தியானத்தில் அமுதபுஷ்கா
ணியிலும் படிந்து அதன்வுட்பால தேவதர்ப்பணம் ரிஷிதர்ப்
பணம் பித்ர்தர்ப்பணம் முதலிய செய்தால் அஷ்டஐசுவரிய
களும் சிவபூஜைசெய்தால் ஞானமும் உண்டாகும். சர்வஜன்
மாக்களும் வினைப்போகங்களையனுபவிக்கும்படி இரகசியம்

வாசகியும் பஞ்சாவியும் பூஜித்த சருக்கம், நாநடு

அமுதநாராயணன் என்னும் வைகுந்தாதிபதி அமுதவல்லியெ
ன்னும் அம்மையுடன் முன் அமுதமண்டலகாலம்முதல்
அமுதீசரின் நிருதிபாகத்தில் உள்ள பன்னகசாலையில் சுரா
நரர்களாலும் பூஜிக்கப்பட்டிருக்கிறார். அவரைத்தெரிசி
ந்தால் சர்வமங்களமும் உண்டாகும் சித்திரைமாதம் சித்திரா
பௌர்ணமியில் அன்றுதிரட்டிய உத்தமப்பசுவின் வெண்ணை
யை நிவேதனஞ்செய்து சன்னிதியில் வினியோகித்துப் பருசி
னால் சர்வநேசுததைகளுடனும் அமுதமண்டலபலனை யடைவர்
கள். துளசியால் அர்ச்சிப்பவர்கள் மரணகாலத்தில் சிவஸ்
மரணைச் செய்யப்பெற்று கபவாதையடையார்கள். சித்திரை
மாதம் ஸ்ரீராமநவமிரிலாவது சிவனைக் கைத்திரங்குளிலாவது
திருமஞ்சனம் ஆட்டி சர்க்கரைப்பொங்கலி வைத்துத் தெரி
சித்தால் வைகுந்தத்தையடைவார்கள். சித்திராபௌர்ணமி
யில் வாழைபிலா திராளைப் பேரீந்து பால் தேன்செய் சர்க்
கரை தெங்கு சேர்ந்தபஞ்சாமிருகம் அமுதீசர்க்கும் அமுத
நாராயணர்க்கும் நிவேதிப்பவர்களின் மூளை கண்கள் நா மார்பு
வயிறுவர ளான சுகத்தைத்தரும். வீரத்தன்மைபொருந்
திய அரக்கர்முதலியவர்களால் பூஜித்த ஸ்ரீராமனைத் தெரிசி
த்து ராமநந்தீசர்க்கபிஷேகித்து ஸ்ரீராமநவமிவிரதத்தை யனு
ஷ்டித்தால் நிராயுதன்முதலியவர்களுடன் போர்புரித்த தோ
ஷங்கள் நீங்கும். என்று சூதமுனிவச்சாற்றினார்.

22. வாசகி பஞ்சார்க்கச் சருக்கமுற்றும்.

23. பிரம்மபுரீச ச நுக்கம்.

கைமிசாரண்யவாசிகளை நோக்கி ஹேரிஷிகளே அமு-
லிங்கத்தின் கீழ்புறத்தில் பிரம்மஸ்மரணம் என்று ஒருதலம்
உள்ளது அதன்மகிமையைச் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள்
அந்தஇடத்தில் பிரம்மாவின்னுடைய சரீரம் லயமானதால் பிர-
ம்மஸ்மரணம் என்னுவிளங்குகிறது என்றகூதரை நோக்கிப்பிர-
ம்மதேவனையமானால் மிச்சம் ஒன்றும் இராது தாங்கள் பிர-
மாவயமான இடம் என்றும் அதன்விசேஷங்களைச் சொல்வதா-
யும் கூறுகிறீர்கள் முன்னம் பிரமாவின்னு லயஉற்பத்தியைத்
தெரிவித்துப் பின்பு அத்தலவிசேஷத்தை உரைக்கவேண்டும்
என்றுசிலரிஷிகள் கேட்டார்கள். அதற்கு ருசர் ஆயிரம்
சதுர்யுகம் சொண்டது பிரம்மாவிற்கு ஒர்பகல் இவ்வகையாய்
நூறு வருஷம் சென்றால் யோகாக்கினியில் லோகநாயகனு
சதுர்யுகன் சரீரத்தை லயப்படுத்துவார். அவருடைய
யோகாக்கினியானது சரீரத்தை லயப்பண்ணி சிவதேஜசாய்
விளங்கி தத்போதம் உற்றார் அறியாததான நிறைவல்லவாய்
அமரும். சிருஷ்டிகாலத்தில் முன் லயப்படுத்திய இடத்தில்
தேஜகண்டாகி தன்னுட்படுத்திய பஸ்மத்தை வெளிப்படுத்-
தும் அந்தபஸ்மத்தின் ஏகநூனியில் பிரம்மாமுதலிய சர்வ-
மும் உண்டாகும். அஃது உண்டாகிய அத்தானமே முதல்

பிரம்மாவின் ஸ்மசானமகும். அவ்வகையாய் மூன்றாவது பிரம்மா லயமடைந்த இந்த உத்தமகலத்தில் மமசிநஷ்டி லத்தின்பின் சர்வதேவர்களும் ஓநசிவலிங்கஸ்தாபனஞ் செய்து அதன் கென்பாகத்தில் பிரம்மகுண்டம் என்ற தீர்த் து அமைத்து பிரம்மபுரீசுவரையும் அவர்கள் முன்வாமபாகத் தில் அமர்லான குராமகியையும் பூஜித்து அநேககாலம் தப ஞ்செய்தார்கள்.

பு கேளுங்கள் ரிஷிகளே ஈசுவரன் பூதிகாரணராய் பிங்கல வர்ண்ணஜடையோடும் வெண்கொம்பினர் சரித்து கருணாமூர்த் தியாய் சிவகணங்கள் சூழத் தோன்றினார். தபசிகள் எல் லோரும் மஹாசுதோஷத்துடன் நமஸ்கரித்து தேவதேவா பூரண ஆதிருபா குணரவிகா சாவகுணதாரா திக்பதே விருஷ்பதே அன்னபதே ஹிரண்மகல்பப்பதே ஜ்யோதிபதே அம்பிகாபதே ஆத்மபதே திரிலோகபதே திரிநேத்திரபதே மேருதனுத்சாரண விருஷபகருவரூ காஸஸம்ஹாரா கைவல் யகிருபாகரா திரிகர்த்திய ஆதாரா போற்றி போற்றி என்று தோத்திரஞ்செய்து ஸ்வாமி பிரம்மஸ்மசானம்என்ற இந்த இடத்தில் எங்களால் பூஜிக்கப்பட்ட இலிங்கத்தில் சானித் தியராயிருந்து பிராணைகள் விநாசப்புவகைத்தந்தருளவேண் டும் என்று பிரார்த்தித்தார்கள். அவ்வண்ணம் ஆகுமென்று ஈசன் திருவாய்மலர்ந்து மறைந்தருளினார். அத்தலத்தில் மரிப் பவர்கள் ஞானத்தையடைவார்கள். பிரம்மதீர்த்தக்கரையில்

பிதிர்கர்மங்களைச் செய்தால் பிதிர்க்கள் கல்ப்பபரியந்தம் திருப்தியடைவார்கள். சிவஞானத்தால் முக்தியடைந்த மூன்றுவது பிரம்மஸாமசானமானதாலும் மார்க்கண்டேயதீர்த்தம் உள்ளதாலும் அவ்விடத்தில் பிதிர்கர்மங்களைச் செய்யின் காயில் செய்வதைப்பார்க்கிலும் அதிசயலனைத் தரும். பிரம்மண்டத்தின் தென்புறத்துள்ள முக்கோடி தீர்த்தங்கள் விரியாதங்கியமார்க்கண்டேயதீர்த்தம் என்றுசன் ஆக்கினையால்வந்த அத்தீர்த்தத்தில் பங்குனிமாதம் கிருஷ்ணபக்ஷம் அசுபதியில் ஸ்நானஞ்செய்தால் ஞானத்தை யடைவார்கள். பிரம்மகுண்டஸ்நானத்தால் ஓர்அரசன் கருங்குஷ்டம்நீங்கிச் சர்வாபிஷ்டங்களும்அடைந்த ஒருசரித்திரம் வேதவியாசரால் தெரிந்ததைச்சொல்கிறேன் கேளுங்கள்.

சோழதேசத்தரசன் சிவபக்திபிராம்மணபக்தியில்சிறந்து அனேகதானானிகளைச்செய்து தீர்த்தயாத்திரையாகப்புறப்பட்டுக் காவேரிதீரம்வந்து பொன்னிநதியில்படிந்து அனேக தானங்களைச் செய்து அங்குவசிக்கும்போது ஒருநாள் ஓர்பிராம்மணன் மிகப்பசியுடன் அரசனை அன்னங்கேட்க அரசன் பரிசாககரையழைத்து அன்னம்இடும்படி உத்தரவளிக்க அவ்வேலைக்காரன் அன்னந்தருவதாய் பிராம்மணனையும் அவர் மனைவியையும் அழைத்துக்கொண்டுப்பாய் அன்னங்கொடாமல் கெட்டபுத்தியால் பார்ப்பனியை இச்சித்தான் அதைத்தெரிந்த அவ்வுத்தமபார்ப்பனி உடனேகோபங்கொண்டு ஆஹா

என்றிறைந்து இத்துஷ்டவேலைக்காரனைவைத்திருந்த அரசன் குஷ்டரோகமும் இத்துஷ்டபரிசாரகன் நாசமும் அடைவதென்கொண்டிருந்தான். அப்போது பரிசாரகன் பஸ்மீசுரமாய்விட்டான். அரசன் குஷ்டரோகம் அடைந்து மிகத்துக்கத்தூடந்தான். ஆசரியரிடம்கொரிவிக்க அவர் வில்வாரண்யத்தில் ஸ்ரீமத்குண்டம் என்ற தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்தால் தீரும் என்று சொன்னார். அரசன் குருஅருளிப்பட்ட பிரம்மகுண்டத்தில் ஸ்நானம் செய்தான். அப்போது அம்மலானகுடிநாயகியோடு பிரம்மபுரீச உரையும் தெரிசித்தான். அங்கு குஷ்டம் நீங்கப்பெற்று அனேகதானங்கள் சிவாலயத்திற்குப்பணிகள் ஆபரணங்கள் வாரணங்கள் இரதங்கள் முதலியவைகளை எற்படுத்தி மாசிமாச பௌர்ணமியில் தீர்த்தம் போகும்படி உச்சுவமும் தன்னால் நித்தியபூஜையும் தற்படுத்தி எகவரணச்சிந்தித்துத் தனதுகரம் சென்றார். பிரம்மதீர்த்தக்கரையில் ஜெபம் தீரணம் ஹோமம் முதலியவைகளைச் செய்யின் விசேஷபலனைத் தரும். என்று குருட புத்திரர்.

பிரம்மபுரீசச் சருக்கம் முற்றும்.

24. சோமசர்மா சருக்கம்.

ஹேரிஷிஷோ பிர்மஸ்மசானர்என்கிற அத்தலத்திற்
 பிர்மதீர்த்தத்தில் அமாவாசை பொன்னமி வியதீபர்
 மாதப்பிவேசம் அயனங்கள் கெஹனங்கள் அஸ்தோத்
 ஹேதயங்கள் பிதீர்தனங்கள் இவ்வாயில் ஸ்ரானஞ்செயது
 மார்க்கண்டேயதீர்த்தத்திற்கும் பிர்மகுண்டத்திற்கும் மத
 தியில் தேவரிஷிபிதீர்தர்பணங்கள் செய்தால் பிதீர்தர்கள் நித
 தியசிருப்தியடைவார்கள். ஹிரண்யம் வஸ்திரம் தானஞ்
 செய்தால் தேவர்களாய் சொக்தகையடைவார்கள். அன்
 னதானஞ்செய்தால் ஒரு அன்னத்திந்து ஆயிரம்வருஷமாக
 சிவலோகத்தில் வசிப்பார்கள். மாகாண்டேயதீர்த்தத்திற்
 குச் சம்பாக மூன் றலகத்க்ஷுமவேறுதீர்த்தம் கிடையாது.
 அத்தலத்துள்ள பாலசுயதீர்ததற்குளில் கார்த்திகை ஞாயி
 த்றுக்கிழமைகளில் ஸ்ரானஞ்செய்வது விபேஷம். ஆகியில்
 காம்போஜதேசத்தில் சோமசபமாவென்கிற ஒரு சோமணன்
 தைய நர்மமம் சீலம் சார்த்தத்துடன் சிவபத்தியில் சிறந்தவரா
 ப்ரீருந்தார். அவர் இரவில் ப்ராஜனஞ்செய்து சிஷ்யர்களுடன்,
 தீத்திரசெய்யுந்காலத்தில் அவருடையகெஹம் தீப்பற்றிய
 ல்ரால் சிஷ்யர்கள் இறந்துவிட்டார்கள். சோமசர்மா அப்
 ப்ரீருந்தார். ப்ராஜனஞ்செய்து வேதசாஸ்திரம் தெரிந்த

வர்களை யழைத்து இத்தோஷத்திறகு என் செய்வதாம் என் றனர். அதற்கு அவர்கள் பிர்மகத்திமீதாஷ்வான் நீங்கும்பொ ருட்டுத் தீர்த்தயாததிறை செய்யவேண்டுமென்று கூறினார்கள். சோமசுரீமா அதைக்கேட்டவுடனே தீர்த்தயாத்திரையாகப் ப்லிப்பட்டுக் காசிமுதலியகேஷத்திரங்களில் தீர்த்தமாகச் ஸ்ரீதரிசனங்களைச் செய்து பிர்ம்மஸ்ரீசானத்தைக் கண்ணுற் ற்ளும் பிர்ம்மஹத்தி அப்புறம் நின்றவிட்டது. அதனால் பூசை ஆச்சரியமடைந்து மயிற்சூச்சுற ஆனந்தப்படும்போது இத்தலத்தில் பிர்ம்மஹத்திமுதலியது வரமாட்டாதென்று அசுரீரி புண்டாயிற்று, அதைக்கேட்ட சோமசுரீமா மிக மகிழ்ந்து பிர்ம்மதீர்த்தத்தில் ஸ்ரீசானஞ்செய்து ஆறுநாள் அத் தலத்தில் சிவதரிசனம்பண்ணிகொண்டு அங்குவதித்துப் பின்பு தனதிருப்பிடஞ்சென்று சர்வநகங்களைபும் அனுபவித் து ஈசன் திருவடிநீழலை யடைந்ததொன்று குதபுராணிகர் கூறினார்.

24. சோமசுரீமா சருங்கம் முற்றும்.

25. சிவசர்மா சருக்கம்.

நைமிசாரண்யவாசிகளை நோக்கி பிர்ம்மஸ்தலம் சென்று
தலத்தில் பசுபசுஷிகளும் முக்தியடைந்திருக்கிற துளன் ரிஷி
ரைபி ரிஷிகள் நோக்கி அதன்விந்ததார்த்தத்தைச் சவிஸ்தவந்த
ய்க்கூறவேண்டுமென்று வினவிய ரிஷிகளைக்கண்ணாற்றும் செல்
ரிஷிகளோ பாண்டியேசத்தின், பிர்ம்மஸ்தலம் என்கிற ஊரி
சர்வப்பிராம்மணனும் வேகோகாதமாய் அக்ளிஷோத்திரம்
முதலிய குலக்கிரிபைகளை உடதத சிவசர்மாவென்ற ஒருவர்
மாத்திரம் வேகவிதியைத்தவிர்த்து சபிலம் டிகரணம் ஏகோதி
ஷ்டம் ஸ்திரீசேஷம் சூத்திரசேஷம் தினசேஷம் முதலியவை
களை தனஇச்சைபாற் புஜித்து வபேரீதிகமடைந்தகாலத்தும்
கோலூன்றி ஊருராய்ச்சென்று பரான்னபோஜனஞ்செய்து
வருமலர் இரவில் மிதமீறிய ஆகாரத்தில் அதிசாரமுண்டாகி
மரணத்திற்கேதுவாகும் சமையம் எமகங்கரர்கள் பிராம
ணன் உயிரை பாசத்தால்பற்றி தண்டத்தால்மோதியபடி வை
வசவதஞ்சென்று நெருப்புமுதலியவரகங்களில் ஏழுமனுவந்த
ரம்வரையில் அமிழ்த்தி மழுவைச்சாப்பிடச்செய்தும் மழுத்
தம்பங்களை அணையசெய்தும் மழுச்செக்கில்இட்டு அரைத்து
ம் இன்னும்பலவிதமாக ஹிம்சித்துப் பின்பு கழுதைய் ஏழு
பன்றியாய் ஐந்து நாயாய்மூன்று இவ்வகையினஜென்மம்

களை அடையும்படிசெய்து முடிவில் ஒருகாகஜன்மத்தையும் பெறச்செய்தார்கள். அந்தசிவசர்மாவாகியகாக்கை ஆயிரம்வருஷம்வரையில், வருந்தி பெலிபோஜனங்களையருந்தி அனேகவனங்களில் சஞ்சரித்து பிரம்மஸ்மசானம் அடைந்து பிரம்மதீர்த்தத்தைப்பருசி அதில்ஸ்நானம்பண்ணியவுடன் ஒருபருந்து அந்தக்காக்கையைத்தூர்த்த காகம்சிவாலயத்தின்நேர்ஒடிற்று. பருந்து பின்தொடர்ந்து தூரத்தியதால் காகம் மூன்றுதரம் விமானத்தைச்சுற்றிக் களைத்து சன்னிதியில் வீழ்ந்து உயிர்விடுத்தருவாய். எம்படாள் காக்கையின்உயிரைக் கொண்டு போவதாகப் பற்றினார்கள். சிவகணங்கள் விமானத்துடன் அங்குவந்து எமதூதர்களை இம்சித்துத் தூரத்திக் காகத்திற்குத் திவலியதேகம் அளித்து இரதத்தில் மிகஅன்புபாடுவற்றிககொண்டு சிவலோகஞ்சென்றார்கள். எம்படாள் ஆயர்ந்து தங்கள் அரட்சனிடஞ்சென்று இங்குற்றதைக் கூறினார்கள். அசுற்றுத்தர்ம்மராஜன் ஹேமூடர்களே சிவதீர்த்தத்தில்படிந்து சிவத்தைமூன்றுபிரதக்ஷணஞ்செய்து சிவசன்னிதியில் நிர்ச்சிந்தையாய் விழுந்த காகஜீவனை நீங்கள்பற்றியதால் சிவதூதர்கள் தண்டித்தார்கள் அவர்கள் தண்டித்ததால் நான்உங்களைத் தண்டிக்கவில்லை இனிஅவ்வகை செய்யாதீர்களென்று ஆக்ஞாபித்தார் என்று குதபுருணிகர் கூறினார்.

ஹேமகிரீடன் சருக்கம்.

நைமிசாரண்யவாசிகளை நோக்கிப் பிர்ம்மலிங்கத்தின்கீழ் பால் ஒருகுரோசத்தில் விளங்கும் அபிமுகநீசுவரரைத் தெரிசித்தால் முக்திக்குவதுவாகும் அதன்தென்பக்கத்தில் ஆம்பிரவனமும் அவ்வனத்தில் சுந்தாவனேசுவரர் என்ற இலிங்கமும் இருக்கிறது அந்நாற்புவத்தில் அனேகரிஷிகள் தபஞ்சுசொண்டிருக்கிறார்கள் பிர்ம்மஸ்மசானம் என்கிற க்ஷேத்திரம் கல்பாந்தத்திலும் அழியாது அனாதியாய்விளங்கும், ஒவ்வொருசுருஷ்ணபக்ஷம் சதர்த்தியிலும் பிர்ம்மகுண்டத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து பிரம்மபுரீசுவரரைத் தெரிசித்து வில்வாரணியத்தைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்தால் அனேகதடவை பூப்பிரதக்ஷணஞ்செய்தபலன் அடைவார்கள். அத்தலத்தில் விளங்கும் கார்த்திகேயரை ஓர் அரசன் ஆராதிகது சத்ருஜெயம்பெற்றதைச் சொல்வேன் கேளுங்கள். தர்ம்மசிந்தையையுடைய ஹேமகிரீடன் எண்ணும் சாளுவசேசததரசன் இரானுவமஇல்லாதிருந்தமையால் இராச்சியங்களை வேற அரசன் அபகரித்துக்கொண்டு ஹேமகிரீடனைத் தூரத்திலிட்டான். ஹேமகிரீடன் அனேகதலங்களைத் தரிசித்துக்கொண்டு பிர்ம்மஸ்மசானம் அடைந்து அம்லானகுஜநாயகசமேத பிர்ம்மபுரீசுவரையுமீடுங்காரவேலரையுந் தெரிவித்து மெய்ப்புளகாங்கிதம்கொள்

ள மிக ஆனந்தித்து பக்தியுடன் உபவாசமாபிஞ்சு சிங்கார வேலரைத்தயானித்தபடி அன்றிவில் துயின்றான். அவனது கனவில் குறுமுனிக்குபதேசித்த குமாரக்கடவுள் தோன்றி பக்தியிற்சிறந்த அரட்சனே உன்னுடைய சத்ருவை எமதுமஹா மாயையால் நாசம்பண்ணிவிட்டோம் உன்னுடைய ராச்சியத்திற்குச் சென்று உன் சத்ருவினுடைய தேசங்களையும் கைக் கொண்டு அரசியற்றுவாய் என்ற கூறினார். அரட்சன் வீழ்ந்து குகப்பெருமானின் உருவாய் அவர் உரைத்த கண்மொய்களையும் மனங்கசிந்து உன்னிக்கொண்டு உறைந்துபிராதக் காலத்தில் நிததியக்கடனைமுடித்து சிங்காரவேலரைக் கடம்பு விசுஷி முதலிய புஷ்பங்களால் அரட்சித்துப் பணிந்து தன் தேசம் அடைந்து முன்போல் தனது இராச்சியத்தையும் முருகக் கடவுளால் அழிந்த சத்ருவின் சமஸ்தானத்தையும் கைக்கொண்டு பின்னுபவிலவலனம அடைந்து ஸ்கந்தசஷ்டி உத்ஸவத்தை மிக விமரிசையாய் நடத்தும்படி ஆபரிமிதமான சாமான்களைச் சேகரித்து அற்பசிமாதம் பூர்வாஷ்டம் பிரதமை முதல் சஷ்டிவரையில் உபவாசத்துடன் இருந்து சிங்காரவேலர்க்குச் சர்வஉபசாரங்களுடன் சஷ்டி உத்ஸவத்தை நடத்தி எப்போதும் அவ்வுத்ஸவம் நடத்தேறும்படி சிலபூமிகளைத் தானஞ்செய்து ஆலயத்திருப்பணிகளையும் நடத்தி சன்னிதியில் பல மூறைபணிந்து சாளுவதேசம் அடைந்து மனுமுறைதவறாது அரட்சிப்பற்றி வருடத்தோறும் மனைமகவுடன் ஸ்கந்தசஷ்டியில் சிங்காரவேலரைத்தொரிசித்து பிராம்மணபேஜ்ஜனம் முதலி

யடத்தி வாழ்ந்தான். அந்தக்ஷேத்திரத்தில் சர்வாபீஷ்டத்
தையும் தருவதான ஸ்கந்தசஷ்டிவிரதத்தை யனுஷ்டித்து ச
த்ருசம்ஹார சிங்காரவேலரைத் தெரிசித்தால் சத்ருவைஜெ
யிப்பார்கள் அந்தக்ஷேத்திரத்தில் ஆருத்திராதினத்தில் பிர்ம
மதீர்தந்தத்தில் ஸ்நானஞ்செப்து சுவாமிசன்னிதியில் டெயவி
ளக்கேற்றியவர்கள் சிவஞானத்தை அடைவார்கள். கார்த்தி
கைமாதம் சோமவாரத்தில் தீபங்கள் ஏற்றினால் அக்ஞானம்
என்ற இருள்நீங்கி ஞானப்பிரகாசத்தை ப்பெறுவார்கள் ஹே
ரிஷிகளே இந்தக்ஷேத்திரவையவத்தைக் கேட்டவர்கள் சிவ
பக்தியில் சிறந்து ஞானத்தை அடைவார்கள் என்றுசூதர்ஜ்ஞ
ஸ்.

26. ஹேமகிரீடன்சருக்கம் முற்றும்.

27. நவதூர்க்கைச்சருக்கம்.

— 25 —

மைசாரண்யவாசிகளே யாஞ்சொல்வதைச் செவ்வன
மாய்க்கேளுங்கள். மஹாஸ்மசானத்தின் கீழ்பக்கவில் ஆழி
முத்தமென்றஸ்தலத்தில் நவதூர்க்கைகள் பூஜித்திருக்கிறா
கள். அதேனெனில் முன்னொருகாலத்தில் மஹிஷாசுரனை
ஜெயித்த அம்பிகை பிம்மவிஷ்ணுக்களும் நமக்கீடாவாரோ
சசுவரன்கூட எம்பெலத்திற்கு ஸடாகாரென்று இமசலத்தில்
நினைத்துக் கெர்வமடைந்ததை சசுந்தெரிந்து ஹேதூர்க்கா
நீஎல்லோரையும் அவமதிப்பாய்எண்ணியதால் உன்பலம்,
இழந்து நவரூபமாய் எங்கும்சஞ்சரிப்பாயென்று சபித்தார்.
உடனே தேவிரமஸ்கரித்துத் தங்களோடும் ஏகரூபத்தால்
என்றநியாமல் நினைத்துவிட்டேன். எனக்குத் தாங்களே
கெதியானதால் சாபந்தீர்த்து ஆளவேண்டும் என்றுபணிந்
தார். சிவபிரான் கிருபைகூர்ந்து தூர்க்கையைநோக்கி வில்
வாரண்யத்தில் லிங்கப்பிரதிஷ்டைசெய்து அமுதலிங்கத்தை
ப்பூஜித்துத் தபசுபண்ணினால் சர்வபலமுள்ள ஏகரூபம்
ஆடையலாமென்று அருளினார். தேவிரவதூர்க்கைரூபங்
கொண்டு பூவுலகில்வில்வவனத்தில் ஏகசக்தியோடு லிங்கபிர
திஷ்டைசெய்து பூஜித்து இரவுபகல் சந்தியாவேளையென்குற
மூன்றுகாசத்திலும் அமுதலிங்கத்தை நூறுவருடம் பூஜித்து

வருகையில் ஈசன் ரூபீகரித்து நவதூர்க்கைகளைப் புன்சிரிப்புடன்
கோக்கி நீங்கள் ஏகரூபம் அடைவீர்கள் என்று அருளியதும்
தேவி ஏகரூபமாகி சுவாமிநான் சிவலிங்கப்பிரதிஷ்டை செய்து
பூஜித்த அவ்விலிங்கத்திலும் நீர் சாணித்தியமாயிருந்து அன்
பர்கட்குச் சர்வசித்திகளையுந் தரவேண்டும். நான் ஏகமான
இதலத்தில் தபசுசெய்யின் சீக்கிரத்தில் அருள் தரவேண்டும்
என்னால் உண்டுபண்ணிய முக்திதீர்த்தததில் ஸ்ரீநாமப்பண்ணி
னால் முக்திக்கு ஆகாரஞானத்தைத் தரவேண்டும் அதில்
ஹீனஜெந்துக்கள் அகஸ்மாத்தாய் பூழ்கினாலும் பதவி
அடையவேண்டும். அதன்கரையில் தர்ப்பணஞ்செய்தால் வமி
சவிரூபதியடையவேண்டும். அற்பசிமாதம் சுகிலபகஷம்
நவமியிழ்முத்திதீர்த்தத்தில் ஸ்ரீநாமஞ்செய்தால் கலியின் உபா
தையடையாமல் மஹாபாக்கியங்களைப் பெறவேண்டும். அந்
பசிமாதம் நவமியில் அவ்விலிங்கத்தைப் பூஜித்து நெய்விளக்கி
டினஞ்ஞானம் அடையவேண்டும். என்று கேட்டுக்கொண்டபடி
அருளுவதாய்த் திருவாய்மலர்ந்து ஏகரூபமான உமையுடன்
இலிங்கத்துள் மறைந்தருளினா.

தேவரிஷிகளே நவதூர்க்கைகளால் பூஜித்த அவ்விலிங்க
தெரிசனத்தால் ஞானமங்களஜெயத்தையடைவார்கள். அதன்
தென்புறத்தில் யானையால் காண்பிக்கப்பட்ட ஒருதலம் இரு
க்கிறது அதன்மான்மியத்தையும் கூறுவேன்கேளுங்கள் ஆதி
வ்யீதிரநாவுக்கரசர் வாமிசுளும் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி.

வாமிகளும் சிவஸ்தலயாத்திரைசெய்துவரும்போது சோர
 வினாயகர் யானேருபமாகச்சென்று அழைத்துவர அப்போது
 கெஜபுரிமென்னும் அத்தலத்தில் சிரமத்துடன் ஒருராமாநிழ
 லில் சிவநாமத்தைச்சொல்லி உட்கார்ந்தார்கள், யானைமறைந்
 துவிட்டது. அதைக்கண்டு அவர்களும் அயர்கள் அடியார்கள்
 றும் ஆச்சரியப்பட்டுத் துதித்தபோது வெள்ளைவஸ்திரம்
 குண்டலம் திரிபுண்டரம்ருத்திராக்ஷம் யக்ஞோபவீதம் சந்த
 னம் தரித்து மிக்கஅழகுள்ளபிராமணயடிவாய் ஈசுவரன்
 தோன்றி நீங்கள்மிகக்களைத்திருக்கிறீர்கள் தீர்த்தபானம்பண்
 னலாம் வாருங்களென்று அழைத்துக்கொண்டுபோய் ஒருந
 டாசத்தையும் இலிங்கத்தையுங் காண்பித்து மறைந்துவிட்
 டார் அப்போது அவர்கள் பரவசமடைந்து சிவபிரானைத்து
 தித்து த்திருவருளைவிபத்து பிராம்மணயடிவாய்த்தோன்றி
 மறைந்துசுந்தரவனேசுவரர்என்றறிந்து பலமுறைததித்து
 ஈசனாட்கூட்டிய சுந்தரதீர்த்தபானம்பண்ணிக் கடவுரைய
 டைந்து அமுகபுஷ்கராணியில்ஸ்நானஞ்செய்து அபிராமிஅ
 ம்பாள்சமேதஅமுதலிங்கத்தைத்தெரிசித்து அப்பர்சுவாமிக
 ளால் ஒவ்வொருநேவாரத்திலும் யானைஎன்னும்பதங்கள் அ
 மைந்தொருபதிகமும் அவ்விருவர்களால் இன்னும்சிலபதிங்
 களும் பாடித்துசித்து அவர்களையுபசரித்துஅழைத்த குங்கி
 லியக்கலையுபயனாச்செய்ததில் திருவமுதுசெய்து சிவநாள்
 அங்குவசித்து திருமயானம்முதலியஸ்தலங்களைத்தெரிசித்து
 ப் பதிகம்பாடிக்கொண்டு சென்றார்கள். சிவனாற்காட்டப்பட்ட

நாடு

இரத்நகைடன் சருக்கம்.

ட தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம்பண்ணினால் மரணகாலத்திலும்கபட
உண்டாகாது சுத்தரலிங்கத்தைத் தெரிசித்தால் சன்மார்ச்
முத்தியடைவார்கள் என்று நைமிசாடிணிகளுக்குச் சூத்
கூறினார்

ந்வதுர்க்கைச் சருக்கம்.

இரத்நகைடன் சருக்கம்.

நைமிசாரண்யவாசிகளை நோக்கி ஹேரிஷிகளே யிரெத்ந
கைடன் என்ற அரணுடைய சரித்திரத்தைச் சொல்லுகிறே
ன் மேலும் முன்னொருகாலத்தில் துண்டாதேசத்தில் சத்
நமத்திலும் யோகத்திலும் பரோபகாரத்திலும் பக்திரிஷ்ட
சிறந்த ரெத்நகைடன் என்ற ஒரு அரண் அசுவமேதயாக
செய்தறினைத்துத் தனது குருவாகிய தால்பியரிஷியிடம்
ன்று பணிந்த தாங்கள் தலைமையாயிருந்து அசுவமேதயாக
நடத்தவேணும் என்று கேட்க அவர் சர்மதித்து அனேகசப
களையும் பிராம்மணையும் வரவழைத்து மிகவிமரிசையாக
யாகத்தை நடத்தியதைக் காணாதிரத்தில்வசிக்கும் பிராம்ம
ணரும் அங்கு சென்று வசனியப்பெருக்கையும் தீர்த்தையும்

சுத்குணத்தையுங்கண்டு மகிழ்ந்து அனேகதானங்கள் தரப்பெற்று நான்கள் வசிக்கும் பொன்னிக்கரையில் புலிமுதலியதுஷ்டமிருகங்கள் விசேஷமாயுண்டு அவைகளால் துன்பம் அடைகிறோம் என்றும் அவடத்திற்குத் தாங்கள் வந்து அத்துன்பத்தை நிவர்த்திக்கவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொண்டதால் அவ்வரசன் யாகம் முடிந்த மூன்றாமாதம் புத்திரனை இராச்சியத்திலவைத்துத் தான் அனேககேசிகளுடன் தெற்குநோக்கிப் புறப்பட்டு அங்கக்குள்ள சிவஸ்தல தீர்த்தங்களில் வசித்து சமுத்திர ஹரிஹரதேரிசனமும் அனேகதானங்களும் செய்து துலாத்தில் இரவிவரும்போது காவேரி உற்பத்தியில் சமுத்திர விக்ஷணுவைத் தெரிசித்து கெணபதியையும் அகஸ்தியரையும் துலானித்து மந்திரிமுதலான சையங்கள் வேட்டையாடச் சமுத்திரசங்கமம் வரையில் இருபாலுமுள்ள சிவஸ்தல விக்ஷணுஸ்தலங்களைத் தெரிசித்து அனேகதானங்களைச் செய்துவருகையில் மிகவுத்தமையுடன் உயர்ந்து மணங்கமழவிளங்கும் வில்வவனத்தைக்கண்டு அதனுள் அனேகபக்ஷி கூட்டங்களும் மிருகஜெந்துக்களும் வேதபாராயணிகளும் வசிப்பதாகத் தொனியால் தெரிந்து வனத்துள் பிரவேசித்து அதன் மத்தியில் ஓர் அர்ப்புதமான ஆலயத்தையும் அமுதமபோன்ற தடாகத்தையும் சர்வஜீவாதாரமாய்விளங்கும் அமுசலிங்கத்தையும் அபிராமகந்தரியையும் கண்டு ஆனந்தபரவசமடைந்து பணிந்து அங்குள்ள ரிஷிகளையும் தெரிசித்து தீர்த்தங்களிற் படிந்து ; அபிராமிகமேத அமுதகடேசவாரை மஸவர்க்கங்களால் அபிஷேகித்துப்

பூதித்து அனேகதருமங்களைச்செய்து வசித்துவருகையில் ஐந்
தாநாள் ஸ்வர்ணமயமான ஒருபுலியைக்கண்டு அதைத்தரத்
திப்பிடிக்கமுயன்றபோது அம்மிருகம் கையில்அகப்படுவது
போலசமீபத்திலின்றும் வெகுதூரத்தில்பலவாயக்காணப்ப
ட்டும் வலையில்அகப்பட்டுக்கையால்பிடிக்கநெருங்கும்போது
அனேகசையியங்களைத் தும்சம்பண்ணிஓடியும் மிகஅலைத்த
தால் அரசன்களைத்து பிடிக்கமுடியாதென்றுஎண்ணிச் சமீப
த்தில்வந்தபோது பாணத்தால் எய்தான். உடனே அந்த
மிருகமனது அரசனால்எய்த பாணத்தைத்து இரத்தம்பெ
கிய கோலத்தடன் சிவலிங்கரூபமாய்த் தோன்றிற்று* அ
தைக்கண்ட அரசன் பயந்து அடிக்கடிநமஸ்கரித்து சுவாமி
என்னுடையஅபராதத்தை சுஷமிக்கவேண்டும். வேட்டை
யாடும்படிபுறப்பட்டு இவ்வனத்தில்வந்தஎன்னை யாட்கொள்
ளும்வண்ணம் ஜோதிஸ்வரூபமிருகவடிவாய்த்தோன்றியதெ
ன்று அறியாமல் பாணத்தால் எய்துவிட்டேன் தயாநிதெ
மன்னிக்கவெண்டும் என்றுதுதித்து நிர்ச்சிந்தையாய் நிற்
கும்போது நகவான் விருஷபாருடராய்த்தோன்றி ஹேஅர
சனே கவலைப்படவேண்டாம் நீ பக்தியில்சிறந்தவன் உன்ஜோ
யாட்கொள்ளும்வண்ணமே மிருகவடிவாய்த்தோன்றி இவ்வி
னையாடலைச்செய்தோம். நீஎய்தஅம்பானது எமக்கு அனே
கபூஷிப்பங்களால் அர்ச்சித்ததை ஒக்கும். ஜோதிப்புலியாய்
த்தோன்றி உன்னால்எய்த அம்பின்வடுவும் இரத்தக்கசிவுட
ன் இவ்விருகவடிவாகியது யாமென்று நீயறியும்பொருட்டேயா

சூர், எமதுவடிவைப் பக்தரன்னியில் மற்றயாராலும் கா
வுந் தீண்டவும் முடியாது. நீ சஞ்சலம் அடையவேண்டா
நாம்மிகுகிழந்தோம். உனக்குவேண்டியதைக்கேளென்று
மாசமேதன் திருவாய்மலர்ந்தருளினார்.

உடனே அரசன் நமஸ்கரித்துத் தோத்திரஞ்செய்து :
தரகூடா முக்திக்கானஞானம் அருளவேண்டும் என்று பிர
த்தித்தான், நகவரன் எமக்கு ஆலயம் அமைத்து விமலசுரன்
ன்றதீர்த்தம் உண்டாக்கி பூஜித்து சுதாபுஷக் கரணியிலுள்ள
ஞ்செய்து அமுகலிங்கத்தைமும்மண்டலம் ஏககாலமாக
சித்தமாத்திரத்தில் ஞானமாகிற அறிவில் பேரறிவாய்விள
குவேமாம் என்று அனுக்ரேசித்து இலிங்கத்தான் மறைந்தரு
ளார். அரசன் சி பாக்கைஒபின்வண்ணம் தீர்த்தஸ்தாபன
ஆலயத்திருப்பணியுர்தெய்து ரெத்னகைடேசுவரர் என்று
ச்சித்து சாங்கையப்பூஜித்து நித்யபூஜைநடக்கும்படித்
டம்செய்து சேனைகள் த்தன் லோச்சியத்திற்கு அனுப்பி ரு
காலங்களிலும் அமுதபுஷக் கரணிஸ்ரீ எனஞ்செய்து அமுத
ங்கத்னகப்பூஜித்து ஞானம் அடைந்து முக்திபெற்றான். தே
ரிஷிகளே இன்னும் அந்தஇலிங்கத்தில் பாணவநிவும் உதி
கிவம் தோன்றுகிறது என்று சூதபுராணிர் வழக்தினர்.

இரத்தினகைடமஹாராஜன் சருக்கம் முற்றும்.

29. மூர்த்தி தல தீர்த்த சருக்கம்,

நைமிசாரண்யவாசிகள் சூதபுராணிகரைகோக்கி அதிர
சியமாயும் மேன்மையாயும் உள்ள வில்வவனமான்மியத்தை
நாங்கள் அறியும்படி கிருபைகூர்ந்து உரைத்தீர் அமுதலிங்
த்தின் பூஜை பிரதக்ஷணம் நமஸ்காரம் தெரிசனம் தியான்
அமுதபுஷ்க் காணியின்ஸ்நானம் கெடபுரியின்வாசம் இவை
ளைச்செய்யும் முறைமைகளையும் தெரிந்துடக்கும்படி உ
ரத்தருளவேண்டும் என்று வினவினார்கள் சூகர் ரிஷிகளை
நாக்கி சிவபூஜையின்பலன் சர்வாபிஷ்டங்களையும் தரும் சா
தானமாயக்கேளுங்கள் ஈசுவரனிடத்தில் அன்புஒங்கி ஏகாக்
சித்தமாதல் மிகவும் அபூர்வம். ஜடசம்பந்தஜீவன்சருக்
ந யௌவனம் மனைவி மனைதனம் வாசஸ்தானம் மகவு இவை
ள்எல்லாம் ஸ்திரமாயிராது. பூர்வபுண்யவசத்தின் அளவாய்
ண்டாகி வாழையின்நீர்போல் போய்விடும். ஆனதால் அனி
திபதார்த்தங்களில் இச்சையுறுது சித்தியவஸ்துவினருளு
ருத்தினிடத்திலேமனதைச்செலுத்தி நித்யத்துவம்முதலிய
ர்வமங்களத்தையும் அளிக்கும்படியான சிவபூசைசெய்வது
ளிதில்கிடைக்கும் பெருஞ்ஞொல்வமாகும். ஈசுவரன் திக் தேச
ாலமில்லாதவர். மனோவாக்கிற்சுளட்டாதவர், களங்கமில்லா
வர்கிரிகையற்றவர் என்கும்நிறைந்தவர் அவருடையபூஜையா

ல்பெருதலும் பூஜையன்னியில் பெறுவது ஒன்றும் இல்லை அன்புஞானம் இரண்டும் இல்லாமல் கோடி கோடி மந்திரங்கள் ஓதி கோடி கோடி புஷ்பங்களால் கோடி கோடி காலம் பூஜித்தாலும் அருள்பூரணமாகாது. இலிங்க அர்ச்சனைக்கு ராடு வேறொன்றும் இல்லை. இலிங்க அர்ச்சனையும் நற்றலவாசமும் புண்யதீர்த்தஸ்நானமும் சத்சங்கத்தால் டைக்குமேயன்றி வேறொன்றால் பெறார்கள் இவ்வளவுதான் சிவலோகத்தை அடைபுற்பது செய்யும். மஹாபாபிகள் கூட சத்சாவகாசத்தால் முன்கூறிப் பூஜிக்கும் பெற்று முக்தியுடைவார்கள். அரைக்கண்ணமாவது சிவசாதககாரியமாயிருந்தால் அனைக்காலம் சிவலோகத்திலே வசிக்கும் பாடியானவனுடைய உண்டாக்கும், சிவவிஷயமாய் ஒன்றாக விராகனிடையாவது அதில் பாதிபாவது தானஞ்செய்தால் ஜீவவிஷயமாய் ஆயிரம் விராகனிடையானதானஞ்செய்தபின்னைத் தரும். மஹாவிஷயங்கள் தன்சக்திக்குத் தக்கபடி குருகுல ஜெயிராம்மணபூஜை சிவபூஜைகளைச் செய்பவோன்றும் சரீரம் அனித்தியமுள்ளது. வமோதிகமும் இத்திரியமுவுதலும் வருவதற்குள் சிவத்தை அர்ச்சிக்கவேண்டும். சரீரக்கருமுறைச் சக்திசகிதமாகிற சிவத்தைத் தியானிக்கவும் துதிக்கவும் பூஜிக்கவும் முடியாமல் மனம் வாக்குக்காயம் என்னும்படி பொருளும் ஓர்மையுற்று நில்லாது அலைந்து அழிந்துவிடும் சிவகாரியத்திற்கு விக்கினஞ்செய்வார்கள். பூமியுள்ளவையிலுள்ளிரகில் வருந்துவார்கள் சிவத்திரவியம் என்றுதெரிந்தும் அதைக்கொக்க இச்சித்தவர்களுக்கு மஹாஸ்பிருதியில்

ராயச்சித்தம் விதிக்கவில்லை. அமுதீச அபராதிகள் அடைபுயம்நரகங்கட்குக் கரைரில்லை. தர்ம்மராஜன்செய்யும் தண்டனைகளால் கல்பாந்தத்தில் ஒரு சமையம் விமோஜனமாவதம் அரிதாகும். அபராதத்தைச் செய்த அதேஜென்மத்தில் அப்பாபவிமோஜனைத்தின்பொருட்டு அமுதீசவரனை ஒருமாத்நிரைப்பொழுதேனும் ஒவ்வொருநிமைப்பொழுதாக ஒருஉசவாசநிசவாசகாலம்வரையிலேனும் தியானிக்கப்பெற்றால் அவ்வபராதம்நீங்கிமுத்திபெறுவார்கள். சிவத்துரோகிகளுக்கு பலவிதரோகங்கள் உண்டாகும் சிவத்துரோகஞ்செய்பவர்களின் குலம் மூன்று அல்லது எழுதலைமுறைக்குள் சூன்யமாகும். பிரதிவிளிங்கம்பூதவிய விங்கபூஜாபலனால் அமுதலிங்கரீக்தியும் அவ்விளிங்கங்களின் அபராதபாபத்தால் தர்ம்மரந்தத்தின் அமுதீசத்தரோகமும் செய்யப்பெறுவார்கள். அமுதலிங்கத்தை யடைந்தார்க்கும் அமுதலிங்கத்துரோகிகட்கும் நிறப்பிறப்பில்லை. இடையறாதேற்றி அமுதலிங்கத்தை யடைந்தாரையும் நற்சிந்தையற்ற அமுதீசத்தரோகியையும் தர்ம்மராஜன் தண்டார். மஹாத்துரோகிகளை அபமிருத்யுபற்றியிச்சிசத்துவமனிக்கப் பரளயக லங்களில் அப்பிசாசகளை குலநோற்குத்திச் சொருகிப் பனிரண்டு சூரியர்களின்மத்தியில் ஈட்டி வெதுப்பிப் பின்னும் அபமிருத்யுக்களிடம் உதறிவிடுவர். பாசம்என்னும் அரபொடியால் மூடப்பட்ட பசுரமும் ஈரத்தக்கல் உலகென்னும் இருப்புப்பாறையில் சிவதவம்என்னும் தங்கரேணுக்கள் ஓட்டிக்கவசமாம்படி உருண்டு

பின்னும் சேற்றிலாழ்ந்து எங்குமாய்இளகும் பொற்காந்தம
 லையையகன் டு துன்புறுவண்ணம் குருவருளென்னும் பொற்
 காந்தசத்தைக்கூறித்துப் பலரளன்னும்மிகயிருதுவாகியதங்
 கப்பாறையில்உருண்டு அயத்தூட்களைப்போக்கிப் பரிசுத்த
 மாய் ஞானம்என்னும் ஜோதியால் தங்கமலைஇளகும்தருவாய்
 பரத்துடன்ஒன்றி சித்தியானந்தசுகத்தைப்பெறாமல் தூலம்
 என்னும் சம்மட்டியை சூக்குமம்என்னுர்காம்பால்பற்றி அ
 யசத்துஅறம்வரையில் காய்ச்சிக் காய்ச்சி அயப்பாறையிள்
 வைத்து மோதும் சாரணர்என்னும் தருமராஜனாகிய கொல்ல
 ன் கைப்படுவது மதயினத்தால்அனரூர, மேலும் அழிபருத்
 யுவாகிறகடலில் உடைந்து ஜலம்புகுந்துகொண்டேமிதக்குர்
 கப்பலையொத்த ஜெடத்தைததாங்கிய ஆத்மாக்கள் காற்றுப்
 பாய்ரளில் நீரமாயுள்ளதின் முனையை உள்ஒட்டையில் அ
 மைத்துப் பின்வழிபிதுங்காதுஇருத்தி அதன்மேல் நங்கூரத்
 தையூன்றிக் கட்டலையமிழத்துமச்சரக்குகளைநீக்கிப் பின்அணி
 யிற்றங்கிக் கரைமுசமோக்குப்படி சுக்கானைப் பற்றிந்
 ன்றுசிறுதோணியோடு பெருநீரிற்றாவும் ஆயத்தமாகிற சி
 வபூதஜயை அதிதுரிதமாய்ச்செய்து முக்திபெறாது சிவத
 துரோகஞ்செய்வது அக்கப்பல் கரைமோதாது சுக்கானை மு
 ன்அணியின்முன்னுறக்க நங்கூரமிட்டு அக்கப்பலின் ஒட்டை
 யை அடைப்பதாய் மண்ணைக்கரைத்தூற்றுவதே ஒக்கும்
 மற்றையதலச்சிவத்துரோகிகளை சாலன்உடனே தண்டிப்ப
 ி. அமுதீசத்துரோகிகளைமரணந்தத்திற்குள் அமுதீசத்

பாணம்முதிர்ந்து முக்திக்குவதுவாவரோஎன்ற அச்சத்தால்
நெருங்காதுமரணந்தமுன்னிலையில் அபமிருத்யுவாஸ்துலஜை
-த்தை மூலரதார முதல்மூலாவரையில் அணுவணுவாய்ச்சி
தைக்கச்செய்து பிசாசத்தவத்தை அடைந்தவுடன் பாசத்
தால் நெருங்கக்கண்டத்திம்கற்றி உரோமத்துவாரங்களால்
வழியும்படி கவத்துவாரங்களிலும்மழுவையூற்றி கப்பப்பாறை
ளாலடைத்து சூலத்திற் சொருகி அக்னிமண்டலத்தில்
ட்டி வெதுப்பிப் பின்னும்அக்கட்டுடன் அபமிருத்யுக்களி
ள் வசப்படுத்துவார்.

அமுதலிங்கத்தைசதாதிபாணிப்போர் பெறுஞ்சம்பத்து
னை நெடுநாள்புகன்றாலும் முடிவுபெறாது பூவுலகத்தில் ரூப
தம் சம்பத்தும் சத்ருணமும் உடையவர்கள் பூர்வஜன்மத்
தில் சிவகைங்கரியம் செய்தவர்களாகும். கூன்குருடு முத
திய அஞ்சலினங்கள் வயிற்றுவிழாதவியகோய்கள்உடைய
வர்கள் பூர்வஜன்மத்தில்சிவத்துரோகஞ்செய்தவர்களாகும்.
பூர்வஜன்மத்தில்சிவசிந்தையுள்ளவர்கள் அழகுருணம்வாய்ந்த
னைவி பசு பரி கிரகம் தனம் ஏவலான் குணம் சீலம் திடசரீ
ம் சுபுத்திரர்கள் சந்துஷ்டி சிங்காரத்தோட்டம் இவைகள்
ல்லாம் அடைவார்கள். இவைகள் யாவும் இருந்தும்சந்து
ஷ்டி இல்லாதவர்கள்சிவகாரியத்தில் முயலாது ஜீவ
யவுள்ளவர்களாகும் சிவசிந்தையன்னியில் செய்யுந்தபசு
ரதம் ஹோமம் ஜபம் இவைகள்பலனைந்தராது குருடன்

தன்சாயலைபார்ப்பதற்குக் கண்ணாடியைக் கையிலிவந்துவதை
 ஓக்கும். சிவத்துரோகஞ்செய்பவர்கள் கல்பாந்தம் வரையில்
 கருநரகை மாறிமீறி யடைந்து பின்புகிருஷ்டியுண்டாகும்
 போது மயானத்திலுமமாகமுளைத்து இன்மமுதலியமுட்
 கொடிகளைத்தாங்குவார்கள். • சிவத்தியானம் தெரிசனப்
 பூஜைஇவைகளைச்செய்பவர்கள் நித்யம் ஆனந்தம்முதலியவை
 களைப் பெறுவர்கள் பூரணமாயும் பாவஞதீதமாயும் பிர்ம்ப
 வீஷ்ணுருத்திரரூபமாயும் ஜீவஜீவனாயும் சர்வஜீவன்களையுந்
 தமதுஉந்திபிற்கொண்டகாரணரூபமாயும் ஞானமாயும் சர்வ
 மாயும் ஞானபூமியாயும் சர்வம் பூமியாயும் ஞானபூமியில் நிஷ்
 களமாயும் வர்ம்பூமியில் சுகளமாயும் ஊர்த்துவநடனகதரிசி
 கட்டு ஞானாதாரமோக்ஷமாயும் அதோநடனதெரிசிகட்டுக்க
 மாதாரமாயாரூபமாயும் ஜீவ ஆதாரமாயும் ஜடாதாரமாயும்
 அத்துவிதமாயும் ஏகமாயும் சூன்யம் அல்லாததாயும் விளங்
 கும் நித்தியவஸ்துவின் அருள்வடிவாய்க்காணும் இடத்தை
 இலிங்கமாக்கிப் பகலில் தினந்தினம் ஆவாயுறனஸ்தாபனஞ்
 செய்து தாம்அதனுள் உத்தியாபனமாகப்பூஜித்துத் தம்முள்
 உத்தியாபனஞ்செய்வது பார்த்திபபூஜையென்றும் சரலிங்கம்
 என்றும் பெயர். பிர்ம்பவீஷ்ணுக்களும் அண்டபிண்டங்க
 ளும் லயஉர்ப்பத்திக்கு இடமாயுள்ள சக்திசிவஞ் சேர்ந்து ஜோ
 திவிளங்கும் ஸ்திரவஸ்துவில் ஏகமாய்ப்பூஜிப்பது ஸ்திரலிங்
 கம் என்றும் உடையவர்பூஜையென்றும் பெயர். இவ்விரண்டு
 விதபூஜைக்கும் தாம்சக்திமயமாகிசிவத்தைப்பூஜிப்பதும் மேல்

1. மூகமாய்முன்னடி சூரியபூஜைசெய்வதும் அப்பூஜையின்
 2. முறைமையாகும் மிருத்திகை விபூதி அக்ஷதை உருத்திராக்ஷ
 - ம்வெல்லம கெந்தம் கோமயம் மாவு அல்லது அன்னம் முதலி
 3. யபரிசுத்தமும் மனோம்மிபமாயும் உள்ளவஸ்துவை இலிங்க
 4. மாக்கி பூஜிக்கும் பார்த்திபபூஜைவிதியும் இரத்தினக்கல்முந்
 5. பூஜியவைகளில் பூஜிக்கும் ஸ்திரலிங்கபூஜாவிதியும் மனோபூர்வ
 6. ர்மாய் சித்தியகம்மவிதியில் சலிஸ்தாரமாய்கூறப்பட்ட அவ்
 7. டலிதம் தினம்தினம் வழுவாது மரணாதமவரையில் பூஜித்
 8. தால் அதியத்தில் தர்மமராஜாவின் பாசமாகிற கபடீயீயந்து
 9. நித்தியத்துவம்பெறுவர்கள். பூஜிப்பதில் அன்புருசறையுமாயி
 10. ன் மறுமுன்று ஏழு இருபத்தொன்றாவது ஜென்மத்திலேனும்
 11. நித்தியத்துவம்பெறுவார்கள். சிவசக்தியைவழுவாது பூஜை
 12. செய்பவர்கள் சித்தியத்துவம் பெறுமவரையில் சக்தி சிவ
 13. தீர்த்தின் அனுக்கிரகத்தால் புத்திரமித்திரகளத்திராத்களுடன்
 14. ிசௌபாக்கியத்தையடைந்து சத்சாவதாசம் ஓங்கி மகிழ்வுறு
 15. வர்கள். முன்கூறியபார்த்திபலிங்கம் நூற்றெட்டு ஆபிரத்
 16. ந்தெட்டு பதினாயிரம் இலக்ஷம் கோடி தினம்தினம் அமைத்துப்
 17. பூஜிப்பவர்கள் பக்திஓங்கிப் பூஜிக்கும் அளவாய் சித்திகளும்
 18. ன்மதண்டனை நீங்குதலும் ஆபுளவிருத்தியும் அடைவார்கள்.
 19. இந்திரநீலஇலிங்கத்தை விஷ்ணுபூஜித்து வைகுந்தாதிபத்திய
 20. தத்தைப் பெற்றிருக்கிறார். மாணிக்கலிங்கத்தை இந்திரன்
 21. பூஜித்துத் தேவராஜாவாக சத்ருஜெயம் பெற்றிருக்கிறார். சுவ
 22. ர்ண இலிங்கத்தைக் குபேரன் பூஜித்து அளகாபுரியென்னும்

உத்தாதிக்கிற்கு அதிபதியானார். ஸ்படிகஇலிங்கத்தை வருணன் பூஜித்தது மேனமை அடைந்தார் இன்னும் அனேகர் சிவபூஜையால் மேலான சித்திமுத்திகளைப் பெற்றிருக்கிறார்கள் மூன் மலகங்களிலும் சிவபூஜையன்னியில் முக்திபெற்றவர்கள் இல்லை. தினந்தோறும் சிவபூஜையன்னியில் பூஜிக்கலாகாது சிவபூஜையென்று சிவாருகம் செய்யாத அன்னத்தைப் பூஜித்தால் மலப்புழுவிற் குச சமாமமாகும். சிவபூஜையால் பக்திவளரும் ஞானம் உதிக்கும் காலன அனுசான் நிருவிகற்பம் பெறலாம் சிவத்தை மறந்த காலமே வினை என்னும் ஆகாமியம் வளர்ந்து சகுசிதம் பெருகும் காலமாம். அவ்வாகாமியத்தால் காலதண்டனையும் மரணஜனனமும் உண்டாகும். கற்பமுடிவில் சர்வதேவாதிகளும் லயமாய் விடுவார்கள். மறுபடியும் வீரோராசரூபம்தோன்ற இடத்தில் விஷ்ணுவும் வலக் கிர்ச்சி முருகும் ஹிருநாதரும் ஆகாயத்திற் புகழ்மீயமந்திரதேவதைகளும் வேதங்களும் தலையில் ஆறு அங்கங்களும் வயிற்றில் தாபரசங்கமங்களும் சர்வஜெசத்தும் உதிக்கும் எப்படியுண்டா குமோரூர்ப்படியேரணஜலத்திலும் ஜலம் அனலிலும் அனல்காற்றிலும் சுற்றி ஆகாயபூமியிலும் ஆகாயவெளிசுதிராயத்திலும் அவ்வவ்வதிதேவதைகளுடன் முறையே லயமாகும். உற்பத்திக்கும் லயத்திற்கும் அமுதலிகமே இடமாக இருக்கும். எந்தகற்பங்களிலும் அழிபாது சர்வப்பிராணிகளையும் கோயிலாகவுடைய அவ்வமுதலிங்கம் சர்வமாய் உள்ளதாயினும் மெய்யாகிய உற்பாசத்திற்குட் றுதி. மூன்றாவது திவ்யபூமிக்குள்ளே

திரிதிசுஷ்யம் பஞ்சப்பிரம்ஸ்தாபனமும் பெற்று காமிக விதிவழுவாதுகொண்ட உத்தமர்களே அமுதலிங்க பிரத்தி பஞ்சபூஜைக்கு உரித்தாராவர் அன்பர்களுக்கு மனோம்யிப த்தை விளைக்கும்படி பிரம்மரந்திரதலத்தில் விளங்கும் அமுத லிங்கத்தைமுன்னுல்விதிவழி அடைந்துதித்தியம்புஜிக்கஇயலாத வர்கள் முன்கூறிய அஷ்டவிதலிங்கங்களில் மனது அடங்கிப் பூஜித்த அந்தப்பலனால் அமுதலிங்கத்தைப் பிரத்தியக்ஷமா ய்ப்பூஜிக்கப்பெறுவார்கள். அமுதலிங்கத்தைப் பூஜிப்பவர் சர்க்கஜீவனங்களையும் தன்னுயிப்போற் கொள்ளல்வேண்டும் அமுதீசர் ஆலயத்தைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்தால் அசுவமேத பலனையடைவார்கள் சோமருத்திரபிரதக்ஷணஞ்செய்தால் ஆயிரம் வாஜபேயயாகபலனும் நூறுசாந்திராயனவிருதபலனும் பெறுவர். அடிப்பிரதக்ஷணம் நமஸ்காரப்பிரதக்ஷணம் அங்கப்பிரதக்ஷணம் செய்வதால் சர்வசாம்பிரதாத்தி சக்ஷத்யம் அடைவார்கள் சனிப்பிரதோஷகாலத்தின் சந்தியாவேளையில் சோமருத்திரப் பிரதக்ஷணம்செய்தால் மற்றையகாலங்களில் செய்வதைப்பார்க்கிலும் கேரடிபங்கு விசேஷபலனை யடைவர் கள் அடர்கள் சர்வசம்பத்துகளையும் பெற்றுயின்புசாரூப்யம டைந்து சர்வமும் தன்மயமாய்க்காணுவர்கள் அவர்கள் முன் அ முதீசர் சந்திரஜடாமருதிரீரேத்திர காளகண்ட சதுர்ப்புஷ வரதாபயஸ்தத்துடன் உமாசுமேதராய் எஞ்சுமாய்க்காணப்ப ட்டு சாயுச்சியபதஞானம் கடாஷிப்பர் வில்வவனத்தில் திரி க்ஷணைகங்கரியங்கள் செய்தால் அப்தோர்யாமம்என்ற யாக

பல்வேறு அடைவர்கள் சிவ சூகசுககாக மனிதர்களில் உண்டா
ககியதீர்த்தஸ்ரீனம் ஒருசார்திராயணபலனைத் தீரும்அரக்கா
களாலாகியதுஒருகிரிசிரபலனைத் தீரும் தேவர்களாகியது
முற்றுது கிரிசிரபலனைத்தரும் கூகவரனற்றரபபட்டது
கோடிகிருச்சிரபலனைத்தரும் இரவில்மாதகிரம்புஜித்தால் பாத
கிருச்சிரம்என்றுபெயர் ஆல புரக வில்வபததிங்கன் குசாத
கம் இவைகளில் ஒவ்வொன்றைத்தினம்சாப்பிடுவது பண்ணி
ருச்சிரம் என்றுபெயர். புண்ணுகரு ரெய் மேர் ஜலம் இவை
களை எருககொன்றாய்ச்சாப்பிடுவது செளமியகிருச்சிரம்
என்றுபெயர் ஹவிஸ் சாப்பிட்டு மூன்றுநாள் உபவாசமிரு
ந்தால் அகிகிருச்சிரமென்று பெயர். இருபததோருதினம்
பகல்மாதிரஞ்சாப்பிட்டுப் பனிரண்டுநாள் உபவாசமிருந
தால் பாரகம் என்றுபெயர் மூன்றுதினம் காலமேசாப்பிட்டு
மூன்றுதினம் இரவில்புஜித்த மூன்றுதினம் உபவாசமிருந்
தால் பிராஜாபத்தியம் என்றுபெயர் கோமூத்திரம் பகல் தயிர்
ரெய் குசாதகத்தை ஒவ்வொருதினம் ஒவ்வொன்றாய்ச்
சாப்பிட்டு ஒருதினம் உபவாசமிருந்தால் சாரதபனம் என்று
பெயர். சாரதபனதிரவியங்களை நாளுக்குநாளுக்குப் சாப்
பிட்டு ஆறுதினம் உபவாசமிருந்தால் மஹாசார்தபனம்
என்றுபெயர் ரெய் பால் ஜலத்தை மூன்றுதினம் உபவாசமிருந்
தால் சாப்பிட்டு ஒவ்வொன்றையும் மும்மூன்றுதினம் ஜலம் பதந
ரெய் வரிசையுடன் உஷ்ணமாகச்சாப்பிட்டு மூன்றுதினம்
வாயுவைச்சாப்பிடுவது தக்தகிருத்தம் என்றுபெயர். இவை

சைச்சாப்பிடும் அளவு எள்ளுன்றுக்கு பால்பலம் ஒன்று ரெய்
பலம் இரண்டு ஜலமபலம் ஒன்றும் ஆகும் கோமுகரத்தினால்
காராமணியைச் சமைத்துச் சாப்பிடுவது ஆன்னீககரு சசிரம் என்
றுபெயர் இது சரீரத்தையும் சுதகிபண்ணு கையை உயர்த்துக்கி
ரின்று பகலில் காற்றைச் சாப்பிட்டு இரவில் ஜலத்தில் இருப்ப
து பிராஜாபத்தியம் என்று பெயர் சுக்கிலபக்ஷ முதற்கொண்டு
ஒவ்வொரு கவளமாய் ஏற்றிப் பெளர்ணமியில் பதினேழைகவ
ளம் சாப்பிட்டு கிருஷ்ணபக்ஷத்தில் ஒவ்வொரு கவளமாய்ச்
சுறைத்துச் சாப்பிடுவது சாந்திராயணம் என்று பெயர் இவ்
விரதகாலத்தில் மூன்றுவேளையும் ஸ்கானஞ்செய்யவேண்டும்
காலையிலும் மாலை யிலும் நான்காவளம் சாப்பிடுவது சிசுரா
ந்திராயணம் என்று பெயர் காலையிலு மதத்யானத்திலும்
எட்டுகவளம் சாப்பிடுவது அதிசிசுராந்திராயணம் என்று
பெயர் மூன்றுகவளம் ஒரேவேளையாக இரண்டுபக்ஷம் சாப்பி
ட்டால் சந்திரலோகத்தை யடைவார்கள். சோமவாரத்தின்
முதற்றின்பாணுவார உச்சியிற் புணிகது சோமவார உபவாசத்து
டன்மனமுதற் பரிசுத்தமாகச் சனியாவேளையில் நாதியடிவல
த்தில் மூன்னமர்த்த பால் தயிர் ரெய் கெங்கை கூட்டி அத்து
டன் அங்குத திலம் கடுகு குசாந்திரம் கலந்து இருகையே
த்தி உர்த்து உட்சென்று உத்தியின் அளவாகும்
கொப்பச்சிரமம் உத்தியில் கீழ் முகமாய் சுகளமாய் விளங்கிச்
சாவாணம் உத்தியும் இரண்டிலும் அபிர மகத்தரி அன்பாத
த்துருவமுதற் அந்நம் வண்ணம் அவாபசணமாய் அமர

வினவரும் அமுதீசரைத் தெரிசித்து சாக்கிரம்குன்றாது சுத்த
பூமியிற்றுமின்று லெவ்வாய் உதயத்தன் அமுதபுஷ்கராணி
யில் படிந்து ஆத்மார்த்தபூஜைமுடித்துப் பாரணையெவது
சோமவாரவிரதமாகுர்சோமவாரவிரதம் அனுஷ்டித்து விதி
யோடுபிரம்மரந்திரத்தலத்தில் உத்தியாபனஞ்செய்யப் பெற்றார்
மகிமை அளவிடற்கரிதாகும். திரிலோகங்களும் ஏகாதிபத்தி
யமாய் ஆளப்பெறுவாகள் அவர்கள் எண்ணியபடியெல்லாம்
ஆண்பெண்ணுகவும் பெண் ஆணுகவும் உலகங்கள் பொன்னுகவு
ம நரகம் சொர்க்கமாகவும் விஷம் அமுதமாகவும் நீசீதளமாகவும்
இருள் பிரகாசமாகவும் ஆகும் அவர்களுடைய கிருபைபெற்ற
வர்களும் மனோபிஷ்டப்பெறுவார்கள். சோமவாரவிரதம் அனு
ஷ்டித்துப் பரிரண்டு வருஷகாலம் அமர்ந்து பிரம்மரந்திரதல
த்தில் உத்தியாபனம் செய்யவியலாமல் முன்விதிவழி
உத்தியாபனஞ்செய்யப்பெறினும் பதினாறுபேறும் அஷ்டமா
சித்தும் நான்குபதவிகளில் பக்தியளவாயும் பெறுவார்கள்.
இதரதலத்தார்த்த அமுதீசத்தியானமாய்சோமவாரவிரதம்
அனுஷ்டித்து முன்பு அமர்ந்த தலத்திலேயே உத்தியாபனஞ்
செய்யப்பெறினும் சர்வகாமரூபலன்களையும் பெறுவார்கள்
அமுதபுஷ்கராணியில் ஸ்நானஞ்செய்து சாந்தசித்தராய் ஒரு
நிஷ்க்கமாவது உத்தமபிராமணனுக்குத் தானஞ்செய்தால் இ
தரதலங்களிற் செய்வதைப் பார்த்துவிட்டுக் கொடிமுடங்கினாலும்
லாபபலனை யடைவார்கள். வேதத்தையும் கணேசத்திரிகாருக்கு
த்தானஞ்செய்தால் பித்தன்கொடிபங்கும் வந்துவிடுவாய். கரு

நமப்பிராமணாளுககுத தன்னஞ்செய்தால் நூறுகோடிபங்கும்
 சிவபக்தர்கட்குத தானமசெய்தால் ஆபிரங்கோடிபங்கும் சிவ
 தீசைஷ்யானபிராமணாளுககுத தானமசெய்தால் பதினாபிரங்
 கோடிபங்கு மேலானபலனையும் பெறுவார்கள். சிவதீர்த்தக்
 கரைசில உத்தமபிராமணாளுககு கோடிபசு இதரதலத்தில்
 தானம்பண்ணுமபலன்களை அமுதபுஷ்க்கரணிககரையில்பரிசுத்
 பசுதினந்தால் பெறலாம். அமுதபுஷ்க்கரணிககரையில்பரிசுத்
 தமனனுடன் உத்தமபிராமணாளுக்கு ஒருகவளம்அன்னம்
 தந்தால் அநதக்கவளத்தின் ஒருவெருஅன்னத்திற்குக் கோடி
 வருஷமாகக் காலாசத்தில வசிப்பர்கள் சிவகேசுததிர
 வாசமும் சிவதீர்த்தஸ்நானமும் சிவபூஜையும் நரானுக்குப்
 பூர்வஜன்மபுண்யவசத்தால்தான் அன்புமுதனியமறறைய
 சௌபாதிங்களும கிடைக்கும் எளிதில்கிடைப்பதரிது. எப்
 பெருமும் சிவபூஜைமுதலிய மூன்றும் செய்யப்பெறுதவர்கள்
 சாயங்காலத்தில் அமுதீசுத்திதானஞ் செய்தால் மஹாபாதகங்
 ள்முதலிய தோஷங்கள் நீங்கிச சாகாபிஷ்டங்கடையும் பெ
 ற்று எமவாதையகற்றுவார்கள். சந்தியாகாலத்தில் மிகபக்தி
 யாளர்மாத்திரம காணும்படி நந்திஸ்தானம்வரையில் சலக்கும்
 ஒளியிருள்மயமாய் நடிக்கும் வீரதாண்டவதெரிசனஞ்செய்ய
 ப்பெற்றீரார் நித்தியத்துவம்பெறுவர்கள் அமுதவீரதாண்டவ
 தெரிசனம் இடையறாதேற்றும் அன்பர்கள் பெறுவரெயன்றி
 சாமான்ய பக்தியாளர்கள் தெரிசிக்கப்பெறார்கள். அமுதனிக்க
 த்தைப் பரிசுத்தமாகிய மார்க்கண்டேயதீர்த்தத்தால் அபிஷே

கித்தால் அக்ஞானமும் பாபமும் நீங்கும். காராம்பசுவினாலா
கிய பஞ்சகவ்வியமும் குசோதகமும் மந்திரபூர்வமாய் ஒருகா
லம் அபிஷேகித்தாலும் பிரம்மஸ்நானபலன் அடைந்து பாபம்
விடுபட்டு நெடுகள் சிவலோகத்தில் வசிப்பார்கள்; நூறுபங்கு
மேன்மைமாயகிய பஞ்சகவ்வியத்துடன் ஒரோபசுவின்பால்தயிர்
அபிஷேகித்தால் ஐயமின்றி பிரம்மஸ்நானபலன் அடைவர்
கள். அமுதலிங்கத்தில் காராம்பசுவினெய்யைத் தடவினால்
ஆயிரக்கோடிவருஷம்வரையில் முன்சம்பவித்த பாபங்கள்
நசிக்கும் சுவர்ணபரணம் வஸ்திரங்கூட்டுவோர் நெய்அபிஷே
கித்தபலனை யடைவார்கள் ஒருமரக்கால் பால் அபிஷேகித்தா
லும் வெள்ளிறுதத்தில் ஆரோகணித்த சோமலோகத்தை
யடைவார்கள். கிருஷ்ணபக்ஷம் அஷ்டமியில் புத்துருக்குநெய்
அபிஷேகித்தால் இருபத்தொருதலைமுறைவரையில் உள்ள வ
மிசுபிதிரீர்கள் சிவலோகத்தை யடைவார்கள். அபிஷே
கித்தவர்கள் பதினாயிரம்வருஷம்வரையில் வேதபாராயணராக
வும் யோகவானாகவும் ஆவார்கள். எண்ணெய் அபிஷேகித்தால்
க்ஷயம்முதலிய பஹாரோகங்களும் பிரம்மஹத்தியும் நீங்கும்.
தயிர் அபிஷேகித்தால் லக்ஷுமிகடாக்ஷம் பெறுவர்கள்.
தேன்அபிஷேகித்தால் சாரீரசம்பத்தும் வித்தையும் கருப்ப
ந்சாறு அபிஷேகித்தால் கின்னரலோகத்தையும் சந்தனம்
நபிஷேகித்தால் கீர்த்தியுடன் சந்தர்வபோகமும் எனுமிச்
சம்பழம் அபிஷேகித்தால் நல்லமனதும் இளநீர்அபிஷேகித்
தால் நவலோகமும் பெறுவர்கள். தமரத்தம்பழம் அபிஷேகித்

தால் மேகரோசமும் ஈரல்துடல்களைப் பற்றியபாசியும் நீங்குல்
 ரஸ்தாளிப்பழம் அபிஷேகத்தால் ருத்திரலோசமும் பெறு
 வார்கள். ஸுமெஷுஸாஸாஜிநாம் மெஷுஸாஸாஜிஷெ
 வநம் யுகெரொகிவிஸுஷாஜா ருஷுஷொகூலீஹியதெ
 பிதிர் சிராத்த தினங் களில் எண்ணையபிஷே கித்தால்
 ரகவாச மாயுள்ள பிதிர்க்களும் மிக திருப்தி யுடன்
 சொர்க்கத்தை யடைவார்கள் சத்த கெங்கை யபிஷேகித்
 தாலும் வென்னீரபிஷேகத்தாலும் நெய்யபிஷேகத்தாலும்
 ம், பலன் சமமாகும். பக்தியுடன் இர்மூன்றுஞ் செய்வித்து
 ப்பூஜித்தால், ஆபிரம் அச வமேதபலனைப்பெறுவர்கள்
 கிருஷ்ணபக்தம் அஷ்டமியில், நெய்யபிஷேகப்போர் உப
 வாசமாயிருத்தல் வேண்டும் விதிப்படி சங்காபிஷேகஞ் செ
 ய்வித்தால் மேற்கூறிய எல்லாவற்றையும் பெறுவதுடன்
 முத்தி பெறு வர்கள், திருநீறு அபிஷேகத்தால், சாஸுப்பிய
 த்தையும், புஷ்ப ஜெல அபிஷேகத்தால் சூரிய லோகத்தையும்
 ம் சொர்ண ஜெல அபிஷேகத்தால், குபேர லோகத்தையும்,
 இரத்தின ஜெல அபிஷேகத்தால் இர்திரலோகத்தையும், வில்
 வம்சேர்ந்த ஜெல அபிஷேகத்தால், சத்திய லோகத்தையும்
 வெள்ளைச்சர்க்கரை யபிஷேகத்தால், மோகூத்திற்கேதுவா
 ரும் ஞானமும் பச்சைக்கற்பூரம் குங்குமப்பூ சேர்ந்தசந்தன
 பிஷேகத்தால், இஷ்டபோகம் அனுபவித்து சாயுஜ்யமும் வ
 டிக்ஷுட்டின தீர்த்தத்தால்தானையா கவியோம வியாபினம் என்
 னைதஸ் மரித்து அபிஷேகத்தால் பக்திவளர்வும்பெறுவர்மன்.

கலசத்தால் அபிஷேகிப்பதற்கு தாம் பரபாத்திரம் நூறுபங்
கும்வெள்ளிப்பாத்திரம் லக்ஷப்பங்கும் சொர்ணப்பாத்திரம்
கோடி பங்கும் அதிகபலனாகும் சமுத்திரத்து தித்த வலம்
புரி, அல்லது இ-ம்புரி அல்லது சுந்தசங்கத்தா
லேனும் அபிஷேகித்தால், அனந்த விசேஷ பலனா
கும் அதனால் பெறும் பலன்களை பரமசிவனுற்றான் ஓதலா
ம் தைலத்தினால் பிஷேகம்படுத்துப்பங்கும் ரெய்பதினாயிரம்பங்
கும் அசுபதி கெங்கை கோடிபங்கும் அதிகபலனைத்தரும்
மெவை, கோதுமை, வில்வபுத்திரம் சேர்ந்த, ஜெலத்தினால்
அபிஷேகித்துப், பிறகு சுத்த ஜெலத்தினால், அபிஷேகித்தால்
உத்தமர்களுக்குப்பதினாயிரம் பசுதானம் பண்ணினபலனையும்
சாயுச்சியத்தையும் அடைவார்கள். புஷ்பஞ் சேர்ந்த ஜெலத்தினால்
அர்க்கியம் செய்வதைப்பார்க்கிலும் சுந்தனம் சேர்ந்தது பத்
துபங்கும் பஞ்சகவ்வியார்க்கியம் நூறுமடங்கும் விசேஷபல
னைத்தரும் கெங்காஜெலம் பால்குசார்க்கிரம் ரெய் தயிர் அக்ஷ
தைள்ளுகடுகு இவைகள் சேர்ந்த அஷ்டாங்க அர்க்கிய அபி
ஷேகத்தால் பதினாயிரம் வருஷம் ருத்திரலோகவா சம்பெறு
வர்கள். இன்னும் அதன்பலன்கள் அநேகம் உள்ளது மரப்பாத்திர
மார்க்கிய ஜெலத்தைப்பார்க்கிலும் மண்பாத்திரம்பத்துப்பங்
கும் தாம்பரம் நூறுபங்கும் வெள்ளி பிலக்ஷம்பங்கும் சொர்ணம்
கோடிபங்கும் அதிகமாகும் புரதிலையும் தாமரை பிலையும் செப்
புப்பாத்திரத்திற்கு ஒக்கும். அமுதீசர்க்கு அபிஷேகம் அர்க்
கியம் அர்ச்சனைவேத்தியம் தூபதீபம் ஸ்தோத்திரம் ஆகன்

எனய்

மூர்த்தி தல தீர்த்த சருத்தம்.

ஆல்தியன்றமட்டும் செய்பவர்கள் மேலானபலன்களை உடைவார்கள். வேதபாரகாளுக்கு அனேகம்வெள்ளிப்பாத்திரம்தானாஞ்செய்வதைப்பார்க்கிலும் சிவாபிஷேகத்திற்கு ஒருமண்பாத்திரமேனுங்கொடுப்பது நூற்பங்குவிசேஷமாகும் புஷ்பங்கள் தன்னுலுண்டாக்கியதோட்டத்தில் எடுப்பது உத்தமம். வனத்தில் எடுப்பது மத்தமம் பிறர்தோட்டத்தில் எடுத்தால் தான் பெறும் பலனில் பாதி தோட்டத்தாரைச் சேரும். கந்தல் புழுக்கடி நாகரம் இல்லாத புஷ்பங்கள் உத்தமம். சீவலோகத்தை உடைய வேதபாரகாளுக்குப் பதினாயிரம்பாரம் சொர்ணதானம் பண்ணினபலனை ஒருபுஷ்பார்ச்சனையால் அடையலாம். வில்வார்ச்சனையால் மூன்று ஜென்மபாபம் நீங்கிச் சிவலோகத்தை உடையவர்கள். கருணமத்தை கண்டங்கத்திரி தயரை அலரி மந்தாரம் கந்தியாவர்த்தம் ஜாதி வெள்ளெருக்கு நீலோற்பலம் காட்டுவாளைப் புஷ்பங்களும் நாயுருவி ருசுபுஷ்பமும் அர்ச்சித்தால் இஷ்டசித்தியை அடைவார்கள். ஆபிரம் நீலோற்பலம் அர்ச்சித்தால் பக்திவளரும். வீரதாண்டவரின் ருஞ்சிதபாதத்தில் நீலோற்பலம் அர்ச்சித்தால் வாலாம்பிகையின் கிருபை பூர்ணமாகும். நீலோற்பலமாலோரத்தின் காலனாது பயங்கரஉருவம் தோன்றுது. அமுதீசரைக் கருணமத்திப்பூவால் அர்ச்சித்தால் உத்தமர்களுக்கு கன்றுடனிலகைம்பசுதானம் பண்ணினபலனும் ஸாயுஜ்யமும் பெறுவார்கள். கண்டங்கத்திரிப்பூவால் பக்தியோடு அர்ச்சிக்கின் பதினாயிரம்பசுதானம் பண்ணினபலனும் சிவபதமும் பெறுவார்கள். நச

யுருயிப்பத்திரத்தில் ஏலத்துள்ளகலந்து மார்க்கண்டேயதீர்த்தத்துடன் அமுதலிங்கத்தின் சிரசில் சாற்றினால் பதினான்கு இந்திரப்பட்டம்வரையில் இந்திரனுடைய ஆசனத்தில் இத்திரனுடன் வீற்றிருப்பார்கள். ஒருபடிசம்பாஅரிசியால் சருபாகமய் செய்து சதுர்த்தசியில் நிவேதித்கால் அதிலுள்ள ஒவ்வொரு அன்னத்திற்கு ஆயிரம்புகமாகச் சிவலோகத்தில் வசிப்பார்கள். மாசிமாதம் சதுர்த்தசியில் அன்னாபிஷேகஞ் செய்தால் சிவலோகத்தைப் பெறுவர்கள். அமுதீசஅபிராமசன்னிதியில் பசுவின் நெய்யால் தீபம் ஏற்றினால் அக்ஞான இருளீங்கி ஞானப்பிரகாசமாகி ரூரியனையொத்தவிமானத்தில் ஆரோகணித்துக் கைலாசம் அடைந்து நெடுமேள்வசித்துப் பூவுலகில் உலவவிரும்பின் பிராம்மணனாகவாவது சக்கிரவர்த்தியாகவாவது விளங்குவர். கார்த்திகைமாதம் சோமவாரத்தில் அலங்கிருதமாய் அனேகதீபாராசைகள் இடிந் சர்வவியாபகத்துவம் பெறுவர்கள் சோமவாரம் நியோதசி சதுர்த்தசி பெளர்ணமி இவைகளில் நெய்விளக்கடிந் அத்தீபம் எதுவரையில் எரிகிறதோ அவ்வளவின் ஒவ்வொரு நியிஷத்திற்கு ஆயிரம்புகமாகப் பதினாயிரம் ரூரியர் மோத்த இரத்தத்தில் தன் குலத்தவர்களுடன் ஆரோகணித்துச் சிவலோகஞ்சென்று வசிப்பார்கள். அரிசிமாவில் பசுவின் நெய் சர்க்கரை தேன் கலந்து நெய்யூற்றித் தாமரைநூலால் விளக்கடிந் தீர்க்காயுகம் தீர்க்கமாகல்யடும் இஷ்டசித்திகளும் பெறுவார்கள். கோதுமைமாவால் இடிந் புத்திரங்கள்திராதி ஸ்ரீமூ அஷ்டல

மிகடாகூதம்பெருகி பறாசுந்தோஷசௌக்கியத்துடன் வாழ்ந்து பின்பு சிவலோகத்தை யடைவாகாள். அளவிலாக் கோடி ஜன்மம் சிவத்தியானஞ்செய்தால் இரதஸ்வயம்புகேசுத்திரத்தில் நற்சிந்தையோடு வசிப்பதற்கு ஏதுவுண்டாகும். ஜம்பூத்வீபில் இதற்குச்சமமான லேஹதலம் கிடையாது. மூர்த்தி தலம் தீர்த்தம் இம்மூன்றாம் அமுதமாய்விளங்குவது இவ்வில்வாரண்யமேயாகும். ஸ்வயம்புகேசுத்திரங்களில் மிகவிசேஷம்சுதாகெடபாம். அதேனெனில் அமுதமீதில் ஸ்வயம்புலாபுதித்தகாலாகும். இதரகேசுத்திரங்களில் நெடுநாள்வசிக்கும்புண்யபலனை இதலத்தில் மாதிரிபொழுதில் பெறலாம். பக்திபளவாய் அரைமாதிரை நமைப்பொழுது வசித்தும் பெறலாம். இதற்குச்சமமானதலம் இலாவரையில் உண்டானதும்இல்லை இன்ன ண்டாகப்போகிறதும்இல்லை.!! ஸந்தாடிபூஜிஷ்டாநா நலகுதம்நலவிஷ்டி கேசுத்திரங்களிலும் தீர்த்தங்களிலும் இலங்குகளிலும் மிகவிசேஷமுள்ளது வில்வாரண்யமாகும்.!! ஸ்ராமகேஷுக்ஷயகேஷுக்ஷயத்திஷ்டாஷ்டி திதித்யா பஞ்சபூத ஜடத்தைத்தாங்கிய எவ்விதப் பிராணிகளும் ஒருகூணமேனும் இத்தலத்தில் நிச்சிந்தையுடன் வசிக்கால் சிவஞானத்தையடைந்து முக்திபெறும். அமுதகடத்தின் தெரிசனத்தால் காலமிருத்யுவின உபாதியுண்டாகாது. அபமிருத்யுவை ஜெயிக்கலாம் அமுதலிங்கத்தை ஏகாக்ஷித்தமாய் எக்காலத்திலும் உள்ளத்திருத்தி னால் காலமிருத்யுவையும்ஜெயித்துநித்யம்பெறலாம் மற்றைய

தலங்களைப்பார்க்கிலும் வில்வாரணயத்தில்கொண்டதும்புண்ய பலன்சொல் கோடிபங்காய் வளரும், அமுதநலிங்கத்தைச்சுதாதி யாவிப்பவர்கள் கல்பபரியந்தம் கருவடைமாரர்கள், அமுதநலிங்கத் திற்குஅச்சமின்றி அபராதஞ்செய்தவர்கள் கல்பபரியந்தமாறி மாறிக் கருநரகமடைவார்கள் பூவுலகில் ஜென்மம்ம்கொளார், அமுதபுஷ்க்கரணிஸ்நானத்தால் அமுதப்பிராசனஞ்செய்தப லனும் அத்தீர்த்தரகசியதொத்தமாயுள்ளசர்வஸ்தலங்களிலு ம்உள்ளதீர்த்தங்களில்ஸ்நானஞ்செய்தபலனையும் ஞானத்தையுங் அடைவர். இத்தமுன் றம் தெய்வானித்தால் கிடை க்குமேயொழிய இலகுநிர் கிடைக்கமாட்டாது, இத்தலவாச ரும் அமுதபுஷ்க்கரணி தீர்த்தஸ்நானமும் அமுதநலிங்கதெரிச னமும் செய்து ஆநமார்த்தபூஜையாக அமுதலங்கத்தைஉன் னிசரஸ்திரபூஜைசெய்து நிதியத்துவம்பெற இயலாதவர்கள் சந்தியாவேளையில் அமுதீசரைத்தெரிசித்தேற்றியேனும் மற் றையதலங்களில் அமர்ந்துதியானித்தேனும் மிருத்யுஞ்செய மூன்றகூரத்தை மனமலையாதுஸ்மரித்தேனும் இம்முன்னு லைப்பூஜித்து வாசித்தேனும் உண்போர் சர்வமங்களத்தையு ம் பெறுவார்கள், காலையில்எழுந்து அமுதபுஷ்க்கரணியில்ஸ்நா னஞ்செய்து பக்தியுடன்புஷ்பங்கையெடுத்து த்தூபபீபமிட் டு விதிப்படிபூஜித்து த்தியானிப்பவர்களின் அன்பிற்சூடாய் கரும்பும் அதன்இரசமும் பாகும் கண்டாயும் அமுதீசர் உள் ளத்துறைவர் இத்தலத்தில் மூன்றுநாள்வசித்து அமுதபுஷ்க் கரணியில்ஸ்நானஞ்செய்து அபிராமியம்பாளையும் அமுதீசவ

மரையும் தெரிசித்தால் சர்வகேசுத்திரங்களிலும் வசித்துச் சர்வதீர்த்தங்களிலும் ஸ்ரானஞ்செய்து சர்வமூர்த்திகளையும் தெரிசித்த பலனும் ஞானமுதண்ணவும் பெய்வார்கள். மூன்றாம் அல்லதுமூன்றாகாவும் அத்தலத்தில் வசிக்கவும் அமுதபுஷ்கரணியில்தோயவும் அமுதீசுவரனைப் பூஜிக்கத்தெரிசிக்கவும் கூடாவிட்டாலும் பக்தியுடன் ஒருசரயரகைக்காலம் வழுவாது அமுதீசர் ஆலயஞ்சென்று தெரிசித்தால் மேற்கண்டபலனையடைவார்கள். ஜீவனகட்டுக்கு இனிதில் அமுதும் கொடிதில் எமதண்டனையும் சிரேஷ்டமாகும் ஞானமுதைப்பெறவும் எமதண்டனையைமாற்றிக்கொள்ளவும் பிர்மமரதிரதலத்தில் அமுதீசரை அவர் அருள் அருவருவத்தியானத்தால் அடைந்தால் ஒழியவேறு எவ்விதத்தாலும் முடியாது. மரணகாலத்தின் தொண்ணூறுநாழிகையளவின்முன் ஒருமாதிரைப்பொழுதேனும் அமுதீசருவத்துடன் அபிராமசந்திரியையும் ஓர்மையுற உள்ளத்தமர்த்தி மறவாதாரைக் காலன் அணுகான். அமுதீசர் சக்தியுடன் ரூபாதீதமாகி ஞானனந்தாமுதைப் பொழிவர். அவ்வமுததாரைகளால் புருமத்தியில் ஆபிரம்இசுழ்களையுடைய ஆத்மம்என்னும் கமலம் தம்முருக்கண்டு மேல்விரிய அவ்வாறே சூக்ஷ்மாதார ஹிந்தயகமலமும் ஸ்தூலாதார உந்திக்கமலமும் ஒங்கிக் காரணசகஸ்திரதளமலரில் ஒன்றிருபாசமுத்திரமாகிய அமுதீசரின் ஸ்தூலமாகிய சகஸ்திரமலர் கிரியாதாரமாகிய அநிருக்கும அமுததாரையின் வழி ஒங்கி ஞானமய சர்வகாரணபூரணமுத்கெடத்துள் படிந்து காலங்காற்ற

நித்தியமாக்கிநிஷக்களமாகும். மரணகாலத்தில் மறவாச்சிந்
தையுற்றுப் பேரின்பம்பெறும்படி இந்திரியநுழுவதல் உண்டா
வதற்குமுன் திரியாக்ஷரத்தொனிவிளங்கும் சகஸ்திரசங்கங்க
ளால் அபிஷேகம் விதிமுறைசெய்து தெரிசித்து அன்பைவள
ர்ப்போர் அமுதீசரை மறவாச்சிந்தையுடன் சர்வசித்திக
ளும் பெறுவர்சள். வீந்துநாதம் ஒன்றாகருவும் ஞானமும்
தாயின்நீசுவும் யோகமும் தாரகமின்றிச்சடமும் கிரீகையு
ம் தன்னியம்பாலடை முதலிய வின்விதாரகபானமும் சரிதை
யும் உண்டாகாது சுருப்பத்திற்குத்தாயும் சிசுவிற்குத்தார
கமும். தாரகத்திற்கு தன்னியம்பாலடை மிடறுமுதலி
யதுபோலவே சரிதையாதியாதாரமாகும் ஆனதால்மனோ
மயமாய் அலைபாது அமுதீசபக்தியாய் உஷக்காலத்தி
ல் அமுதபுஷக்காணியில் ஸ்நானஞ்செய்து அமுதகணபதி
அபிராமசுந்தரி வில்வவிருகூதம் நந்திகேசுவரர் மஹாவிஷ்ணு
நடராஜமூர்த்தி ஸ்கந்தர் பாபஹரேசுவரர் புண்யவர்
த்தனர் வில்வநாதர் சக்ஷிணமூர்த்தி நவசக்திசொருபமா
கியபிஞ்சிலம் தர்மராஜா வீரதாண்டவர் சோரணேசர் நாத
மய அந்தப்புர அபிராமசுந்தரி அமுதகடேசுவரையுந்தெரிசித்
து இருமுறைவலம்பந்து சண்டிகேசுவரதெரிசனஞ்செ
ய்து நந்திகேசுவரர் முன்னமஸ்கரித்து அபிராமசுந்தரியை
யும் பணிபெண்டு நான்கு அல்லதுஇரண்டு முறைவலம்பந்து ந
மஸ்கரித்துத்தன்மனது அறியாதசெய்த அபராதபிராயச்சித்
த நிமித்தம் அகோராஸ்தரமும் பஞ்சாக்ஷரமும் ஐபித்து வெ

ளிவந்தேனும் மேற்கு றியமூர்த்திகளைத்தயானித்து அமுதீச அ
 பிரமஸ்வரணையுடன் வீதிவலம்வந்தேனு'ம எதிர்க்காலேசுவர
 ர் இராமநந்தீசுவரர் அனாமந்தேசுவரர் சப்தமங்களைசுவரர்
 சாம்புவேசுவரர் மிருகண்டேசுவரர் நாகேசுவரர் கைலாசநாத
 ர் பிரமதீசுவரர் அபிமுக்தீசுவரர் சுந்தரவணேசுவரர் பிம்மபு
 ளீசுவரர் சோளீசுவரர் ரெத்னகைடேசுவரர் மார்க்கண்டேய
 ரின்டூர்வஜ்ஜனமங்களில் புஜித்த ஆரபார்த்தகலிங்கத்தையு
 ம் தினம்தெரிசித்தேனும் அல்லது சிந்தித்தேனும் மார்க்கண்
 டேயர் தர்மமராஜா இவர்களைச்சிந்தித்தால சுபுத்திரவாஸு'
 ம் கீர்த்திமாஸ்யும் மஹாசௌபாக்கியவாஸ்யும் சந்துஷ்டியு
 டன் ஜீவன்முத்தயாய சிவஞானவீதேககைவல்ய மோக்ஷசா
 ம்பிராச்சிபப் பேரானந்தத்தை யடைவர்கள். சர்வஜீவன்களி
 னிடத்தும் அறிவிறசுறியாய் அழியாது அகலாது அறிதற்கரி
 தாய் நிறைவாய் உள்ளும்புறம்பும் ஆனந்தமயமாயும்நாதசோ
 தமயமாயும்மந்திரபாவனாமயமாயும் அருள்வடிவாயும் அயர்
 ந்து போதத்தைவினைக்கும் அமுதலிங்கம் அபிராமசுந்தரி
 யோடு விளங்கும் பிரம்மரந்திரம்என்கிற வில்வவனமான்டிய
 த்தைக் கேட்பவர்கள் வியாசாதிரிஷிகளால் தெரிந்த இந்தமு
 ன்ணூலை வாசிப்பவர்கள் பூஜிப்பவர்கள் கேட்க வாசிக்க அ
 வாவுடையவர்கள் இட்டையுறுது அமுதீசனைச் சிந்தித்து
 ஏற்றிமதி நீதிவாழ்ந்தகுணவன்களையடுத்து இம்முண்ணு
 லை அவர்களால்சொல்லக் கேட்டு அவ்வாறு துதிப்பவர்கள் தி
 டசரீரமும் தீர்க்காயுகம் புத்திரப்பேறும் இடம்பொருள் ஏ

வலும் சாதுரங்கப்பயிற்சியும் பக்தியினாலும் மாறாமலிருக்கும் பெற்றுச் சர்வவினைகளும் அற்று நானப்பிரகாசமோகாதாம பிராபுரியவைபவநித்தியமங்ளைபேரானந்தவாழ்வை அடைவர்கள். இத்தனூல்மிகமேன்மையுமு இரகசியமுமானதால் உத்தமபக்தர்கட்கன்றி நானர்கட்குரைப்பலாகாது தினம்புலி நூவாசிப்பவர்கள் சர்வசித்திகளுடன் நித்தியானந்தம்பெறுவர்கள். என்றுசூதபுராணிகட்குன்று அமுதீசரையும் அபிராமசுந்தரியையும் சிந்தித்து மூன்றுமுகாததகாலம் நிப்பதித்தையுற்று ஹரஹரஹரவென்றறற்றி சிரமேற்கைகூப்பி மெய்ப்புளகாங்குதமகொள்ள ஆனந்தபாஷ்பம்பொழிய அங்கைகொட்டி மிருத்யுஞ்செயாபாகிகொளப்பதேயென்று அனைகமுறைதுதித்து ஆனந்தத்துடன் நடித்தார். நைமிசுரண்யவாசிகள் அனைவரும் மஹாசூதேதாசுலத்துடன் சப்தசாகரஜீரவாரம்போல் சிவஸ்மரணசெய்து மெய்மயிர்பொடிப்ப விழிநீர்பெருக கரதாளமிட்டு நெடுநேரம் ஆனந்தசீர்த்தம்புரிந்து ஏகாகிரசித்தமாய் அபிராமசுந்தரியையும் அமுதலிங்கத்தையும் போற்றிச்சூதபுராணிகரைப் புகழ்ந்தார்கள்.

சூதபுராணியாய்நூலாயநீலவண்ணாயஸாஹவெக்சுநுடி
ஸாயஸவாயநீலவண்ணவாயகெந்நீ

ஆசிரியத்திருவடியேதுணை.

சிவமயம்.

திருக்கடவுளில் அபிராமசுந்தரியின் பூரணகிருபைபெற்ற அபிராமப்பட்டர் என்கிற பாரதிவம்சத்தில் முன்னோர்களாற்செய்தருளிய பாடல்களில் இப்போதுள்ள பிரம்ம ஸ்ரீ நாராயணபாரதிகள் சர்வத்தினாளும் துதிக்கும்படி கிருபைகூர்ந்து வெளியிட்ட

ஸீஹாரமூர்த்தி பதிநம்

சுடர்மணிக்குழையு மலர்க்கரத்துழையுந் தும்பிகளிடையு டைதுழையுந், தும்பைமாலிகையும் வம்புவாரசடையுந் தண்டவெண்பிறையுமுந்நூலும், நடனபங்கயமூங் கிரணகங்கணமும் நங்கைபங்கமர்ந்தசுந்தரமும் நயனமூன்றுடைய கோலமுங்கண்டோர் நமனையுங்காணவல்லர்களோ, கொடிபலதொடுத்த செடியமாமணி பொற் கோபுரம்பாரிடந்தொடுத்துக் கொழுந்தவிட்டெழுத்து வாளிலவெறிப்பக் கொண்டல்வந்துதவியேநிலவும், கடிமலர்த்தடமுஞ் சருதியோதிடமுங் கன்னிமாமாடமுஞ்சூழ்ந்த கனவளஞ்சிறந்த கடவையம்பதியாய் காலனைக்காய்ந்ததற்பரணே. (1)

தண்டமுங்கயிறுஞ் குலமும்புகைத்த தழுவமிழ்கண்களும்வளைக் கதந்தமுஞ்சிவந்தகுஞ்சிபுகளரிய சைலமேயனையமேனியுமாய், அண்டயசுமனைக் கண்டளமயங்கி யறிவழிந்திருவிழிகளும்பஞ் சடைந்து வாய்புலர்த்து மெய்ம்மறந்திடுபோ தம்பினைகதன்னுடன்வருவாய் வண்டிகள்முன்று முகைமுதுக்குடைந்து மதுமழைபொழிந்துதாத லோந்து மடல்விளிந்தலர்த்து பொன்னிறம்பொதிந்த மண்டலங்கொன்றைவாரசடையாய், கண்டவருளமுங் கண்ணுமேகவருங் கனதன வனிதையர்நெஞ்சுங் கனவளஞ்சிறந்த கடவையம்பதியாய் காலனைக்காய்ந்ததற்பரணே. (2)

தனபதிகராய்ச் செல்வமேபெறினுஞ் சதமகன்போகமே பெ
றினுந் தாரணிசுமந்த சேடனே நிகராய்த் சககதோமறிவெலாம்பெ
றினும், அனகணைநிகரா யமகுநாம்பெறினுந் அருமறைக்கிழவனா
னாலு மையரின் கடைக்கண் ணருட்டவறியபே ரங்கையோடேந், தி
நின்றுமல்வார், பணகங்கணத்தா யளப்பருங்குணத்தாய் பார்வதி
வாமபாகத்தாய் பவளன்னிநத்தாய் தவளனாநிதத்தாய் பரிபுரமலம்
புபொற்பத்தாய், கணகமூர்த்திஊர் தாளமும்வயிற் கலன்களும்
நிலந்தொறுமிடைந்த கணவனஞ்சிறந்த கடவையம்பதியாய் கால
னைக்காய்தத்தற்பனே.

(3)

தந்தைபை மீனையெயை பொக்கலேத்துணையத் தாயையென்குத
லைவாய்ச்சேயை தனத்தையெளவனத்தையின்பமோகத்தைத் தை
யனல்லான்பெறுந்திறத்தை, யந்தியும்பகலும் விரும்பிமெய்சோம்பி
யாழ்கடற்படுதரும்பாகி யலக்கிழிசேனைப புலப்படத்திருத்தி யாட்
கோளநினைந்திலாயன்றோ, சிந்தைநைந்தருக விண்ணிசைபடித்துச்
சிலம்பொலியாரவேதடித்துச் செழும்புனற்சடைமேற் கரந்தையை
முடித்துத் திருவெணீறுடலெலாந்திரிந்து, கந்தைகோவணந்தோற்
பொக்கணந்தாகங்கி கபாலமொன்றேந்திநின்றவனே கணவனஞ்சிற
ந்த கடவையம்பதியாய் காலனைக்காய்தத்தற்பனே.

(4)

வஞ்சகங்கிணராய்த் துன்பவாரிதியாய்வறுமையென்பதற்கிருப்
பிடமாய் மறம்பொதிசுடிவாயசத்தியவியதையாய் மயல்வினைசுழனியா
ய்ப்பாவ, சஞ்சிதமாயசருக்கரைப்புரமாய்ச் சங்கடநோய்களஞ்சிய
மாய்த் தலைத்தொழித் திரியுமென்றனக்குன் றண்ணருங்கிடைக்கு
மோவறியேன், நஞ்சமும்புகவாய்ச் சுழலக மூள்ளெயிற்று நகைம
ணிப்பாந்தோளோடேய்ந்த நளிரிளம்பிறையு மிளிர்கெழுஞ்சுடையாய்
நங்கையர்முழுமதிமுகத்தைத், கஞ்சமென்மலர்கள் கண்டிவாயொ

ஈஅயி

ஸம்மார மூர்த்தி பதிகம்.

ங்குவ் கந்தமுந்தியதடஞ்சும்ந்தகனவளஞ்சிறந்த கடவையம்பதியாய்
ய் காலனைக்காய்ந்ததற்பரணே. (5)

பிரமனுஞ்சலிக்கத் தாயர்சஞ்சலிக்கப் பேதையர்கண்டசங்குதி
க்கப் பிணிகளும்பகைக்க மூப்புவுந்தலைக்கப் பின்னொடர்ந்தாசைசெ
ன்றிழுக்கத், தருமனும்வெறுக்க நாசமுமொறுக்கத் தாமணிசுமந்து
நொந்தினைக்கச்சகடெனச்சுழலும் கறங்கெனக்கொடியசடலமேயெ
டுக்கநாளிலக்கோ, குறுமணியிமைசுகும் புதுமலர்த்தடத்திற் கோட்
டினமோட்டிமாமேதிக் குலங்கன்போய்ப்படிந்து நலங்கிளர்செழும்
தேன் குவலை. மென்றொழுகியதேற்றங், கரியமாகடலிற் புருந்து
நீரருந்துங் காளமேகக்களோவெணலாய்ச் கனவளஞ்சிறந்த கடவை
யம்பதியாய் காலனைக்காய்ந்ததற்பரணே. (6)

செயல்பணிவிடையாய் செப்பலெந்தெழுத்தாய்த் திரிதலேவலம்
புரிதலுமாய் சிந்தையின்னினைவே தியானமாயுண்டு தெவிட்டனை
வேதனச்சிறைப்பாய்த், துயிறல்வந்தனைடாய்த் திருவுளத்துவந்து
துள்ளுவெண்விடையின்மேலேறித் தொண்டரும் விசுமபி லண்டரு
ங்காணத் தோகையோடெனக்குவந்தருள்வாய், வயல்வரம்புறைந்த
கடைச்சியர்முகத்தையமென்றதிசயமிருந்துவரும்பகலிடத்துமிர
வினுங்குவளை வாயொடுங்காமலேவிளங்குப!! கயனெடுத்த முங்கமு
முகமுனைக்காட்டியகன்னலும்பொதிந்த! கனவளஞ்சிறந்தகடவை
யம்பதியாய் காலனைக்காய்ந்ததற்பரணே. !! (7)

மறுகுவெஞ்சினத்தர் தெறுமவகுணத்தர் வஞ்சகம்பொதிந்தநெ
ஞ்சகத்தர்! வழுக்கமொன்றில்லாப் பிழச்சுருமுடர் மதியிலாப்பதிதர்
காலனுதிப்! பெறுமையின்றரும நெறியினிற்சேடன் புலமையிற்
தரியமுனிவன்! புரந்தரவெனைவு புரந்தரமபசுந்து பொருதவ

ம்போக்கினனன்றோ!! வெறிமலர்ப்பிரசஞ்செளிந்துவண்டினங்கள் மி
டைந்துமாழுகுவினைக்கிழித்து! மேவிடத்திரவி பசும்புரவிகளாய்
விளங்கியே விண்டலமுகட்டைக்!! சுறுவினின்றோங்கிச் செறியுமை
ந்தருக்கள் சுற்பகத்தருவினையொப்பாய்க் கனவளஞ்சிறந்த கட
வையம்பதியாய் காலனைக்காய்த்ததற்பரணே. (8)

நெஞ்சகங்குழைத்து பணிவிடைக்கிசைந்து நீரெடுகண்டுகை
புனைந்து! நிலவுபொற்கோயி லதைவலம்புரிந்து நெகிழுமுன்னுண்
மலரெடுத்த!! வஞ்சமாமயக்கி மயங்குமைம்புலனா மாற்றலர்வலிமை
யைக் கவர்ந்துன்!! மலர்ப்பதத்திருத்தி யவக்கணைத்தரத்தி மதிமிகு
வாழ்வளித்திடுமாஞ்!! சுஞ்சகவெனுந் தூயமூன்றெழுத்தைச் சு
கிர்தமாய்க்கொண்டருச்சனைசெய் தொண்டர்களுறவைக்கொண்டு
னைப்பணியச் சுணக்கனமெனக்கருள்புரிவாய், கஞ்சமென்மலர்மீதஞ்
சுகம்பசக்கக்கார்மயிலோரமாய்நடிகுங்கனவளஞ்சிறந்தகடவையம்ப
தியாய்காலனைக் காய்த்ததற்பரணே. (9)

மைக்கயல்விழியால் மடக்கியுள்ளருக்கி மஞ்சளால்முகத்தினை
மினுக்கி, மணிகைபெருக்கி யாசையுண்டாககி வளரிளமுலைத்துக்
லிறுக்கி, பக்கல்வந்தமார்துமென்மொழிபகர்ந்து பரவசம்போலமே
ல்விழுந்து, படிதுளமுணர்ந்தே யசத்தியமுரைத்துப் பறித்திடக்கு
றித்த பாவையர்காய்த், துக்கசாகரத்தி லமுருகிரோடோறும் தேரத
ப்பட்டபாதகனைத், துய்யசெங்கமலச் செய்யதாளினைக்கே தொண்டு
கொண்டாற் குறையறுமோ, கைக்கழங்காந் திறத்தினைநிகராய்
கமலமென்மலர் மிசையறுகாற் களிப்பரிசுழலங் கடவையம்பதிய
ய் காலனைக்காய்த்ததற்பரணே. (10)

சம்மார மூர்த்தி பதிகமுறும்.

நின்றபுழைபுதேசமுட்கொண், மனந்தனைத்தன்ளி யெனதுநா
 னனுமான மில்லாடலேதரத்தி யிந்திரியவாயில்களை யிறுத
 டுபுதத்தாநெஞ்சிருவறவிளக்கேற்றியே, வானநதமானவிழ்
 பன்னமேயுள்ளையென் மனத்தாமரைப்போதினே வைத்து
 வேறேகவிலையற்றமேலுற்றபா வசமாகியழியாததோர், ஆ
 னந்தவாரிதியி லாழ்கின்றதெனதுகா ணுசிகடவூரில்வாழ்வே
 பழுதிரோருடாக மகலாதசுகபாணியருள்வாமி யபிராமி
 யே . (5)

நிடுவிலகங்களுக் காதாரமாய்நின் னு நித்தமாய்முத்திவடி
 வாய்நியமமுடன்முப்புகிரண்டறம்வளர்க்கின்ற நீமனைவி
 யாயிருநதும், வீடுவீடுதோறு மோடிப்புருநதுகா லவேசற்
 டுலெச்சையும்போய் வெண்டுகிலரைக்கணிய விதியறறுசீர்
 ளவாநா லெடமுங்கொண்டு தைக்கோர், ஒடேதிறாடெங்கு
 டுள்ளந்தளர்தனின் றுனமத்தனாயம்மா வுன்கணவனொ
 கெங்கு மையம்புகுதேங்கி புழல்கின்றதேதுசொல்வாய், ஆ
 டிகொடியாடி மிசைமாதர்வினையாடிவரு மாதிக-வுரிலவாழ்
 வே பழுதிரோருடாக மகலாதசுகபாணியருள்வாமி யபி
 ராமியே. (6)

பல்குஞ்சாந்தோட் டெறும்புகடையானதொரு பல்லுயி
 ர்க்குங்கல்லிடைப் பட்டதேரைக்குமன் றர்ப்பனித்திடு கரு
 ப்பத்தனிற்சீவனுக்கும், மல்குஞ்சராசரப் பொருளுக்குமிமை

யாத வானவர்குழாத்தினுக்கும் மற்றுமொருமூவர்க்கு மி
யாவர்க்குமவரவர் மனச்சலிப்பிசில்லாமலே, நன்குந்தொழிற்பெ
ருமை புண்டாயிருந்துமிருவநிதியுனக்கிருந்தும் காணொருவ
ன்வறுமையிற் சிறியனானான் எனைப்புனக்கேடில்லவோ, அ
ல்கலந்தும்பர்நா டளவெடுக்குஞ்சேரலையாதிட ஆரில்வாழ்வே
யமுதீச ரொருபாக மகலாத சுகபாணி யருள்வாமி யபிரா
மியே.

(7)

வாடாம லுயிரெனும் பரிர்சழைத் தோங்குவர வருண்ம
லழ பொழிந்துமின்ப வாந்தியிலேகின்ன தன்பெனுஞ்சிற
கால் வருந்தாமலேயேனைத்துக். கோடாமல்வளர் குஞ்சரங்
தொட்டெனும்; நடை கொண்டகருவானஜீவ கோடிகள் த
னக்குப்பொசிக்கும்பொசிப்பினைக் குறையாமலேசொடுத்து,
நீடாழியுலகங் வளியாவையுந்திருவுந்தி செட்டுதரிலேதரிக்கும்
நின்னை யகிலங்களுக் கனையென்றோதாமல் நீலியென்றோது
வாரோ, ஆராயநான்மறையின் வேள்வியாலேக்குபுகழ் தி
கடவுரில்வாழ்வே யமுதீச ரொருபாக மகலாத சுகபாணி ய
ருள்வாமி யபிராமியே.

(8)

மறிடல்களேழையுந் திகளியொருந் நனையு மாதிரக்க
ரிபெட்டையு மானாகமானதையு மாமேருவானதையும் மா
ர்மமானதையுமோர், பொறியரவுதங்குவரு புலனமீரே
நழையும் புத்தேளிர்கூட்-தீதையும் பூமகனையுந்நிகரி னாயனை

ஈழமறையினிற் புலியாடையுடைமாளையு, முறைமுறைகளாய்
ன்ற முத்திகளாய்ப்பழைப்பதலை முறைகள் செய்யாதநீனை
மூவுலகிலுள்ளவர்கள் வாலையென்றறியாமல்மொழிகின்றதே
துசொல்வா, யழிவுடையபேர்மனத் தானந்தவாசியே யாதிக
டவூரிலவாழ்வேயமுதீச, ரொருபாக மகலாதசுகபாணியரு
ள்வாமியபிராமியே. (9)

மகாவார்குழல்மே டடர்த்துருமிழ்பீதினில் மறைத்துவா
ளைத்துறந்துமைக்கயலேவேண்டுகின் செக்கமலவிழியருள்வா
மபெற்றபேர்சான்னோ, செகமுழுதுமொற்றைத் தனிகுது
டைகவித்துமேற் சிங்காசனத்திலுற்றச செங்கோலுமனு
தி முறைமையுமபெற்றமிகு கிசிரியுலகாணுபென்பு, புகர்மு
பததைராஸதப்பாகராசிறை புத்தெளிர்வந்துபோற்றிப்போ
கத்தவேந்தர னென்புமுவிண்ணிற் புலையினையொடுஞ்
கிப்பார், அகரமுதலாகிவள மானந்தருபியே யாதிகடவூரில
வாழவே யமுதீச ரொருபாக மகலாதசுகபாணி யருள்வாமிய
பிராமியே. (10)

உ

துயதமிழ்ப்பாமாலை சூட்டுசற்குழும்மதனால் வாயைங்
கரன்றாள்வமுததுவாம் தேபர்நீதம் எண்ணுமபுகழ்கடவூ ரெ
ங்களபிராமயல்லி நண்ணும்பொறபாதத்தனன்கு (11)

சங்கையொடு துப்பையு மணிந்தவர்வியக்குங் கலாமதி
டைநிகர் வதனுமுங் கருணைபொழிவிழிகளும் விண்முதலக

ள்வெளிநெனக் காட்டியகருங்கூந்தலும், சங்கையில்லாதொ
ளிநு மாங்கல்பதாரணந தங்குமணிமிடறுமிக்கச் சதுர்பெரு
குதுங்கபாசாங்குசுமில்வங்குதர தலமு. விரலிலணியுமரவும் பு
ங்கவர்க்கமுதருளும்தரகுஜங்களும் பொலியுமவணிநூபுரம்
பூண்டசெஞ்சேவடியுமீவடியேன விதம் போற்றியென வா
ழ்த்தவிடையேல், உங்ளமிருநக்சின்பதிசினெடும்வந்தருள
செய்வளர்திருக்கடவுரில் வாழ் வாமிசுப தேமிபுகழ்நாமிசிவ
சாமிமகிழ் வாமி யபிராமியுமையே, (1)

சந்திரசுடாதரி முகுந்தசோகரி தங்க சலசலோசனமா
தரி சம்பரமபயோதரி சுமங்கலி சுலகூணி சாற்றருங்கருண
கரி, அகதரி வராகி சாம்பவி யமரதோதரி யமலை ஜகஜால கு
தரி அகிலாத்மகாரணிவிஜேதஜயகாரணி யசுண்ட சிண்டயபூ
ரணி, சுந்தரி சீரந்தரி தூரந்தரி வரைமரஜ கருமாரி கௌ
மாரியுத் துங்ககல்பாணி புஷ்பப்பாஸ்திராபபூஜபாணி தொண்
டர்கட்கருள் சர்வாணி, வந்தரிமலர்ப்பிரம னாதிதுதி வேத
வொலி வளர்திருக்கடவுரில் வாழ் வாமிசுபதேமி புகழ்நாமி
சிவசாமி மகிழ்வாமி யபிராமி யுமையே. (2)

வாசமலர் மருவளக பராமுந் தண்கிரண மதிமுகமும
யில் விழிகளும் வள்ளநிகர் முலையுமன நடைபு நகைமொ
ழிகளும் வளமுடன்கண்டு மின்னார், பாசபந்தத்திடை மன
ங்கலங்கித்தினம் பலவழியுமெண்ணி யெண்ணிப் பழிபாவு

மின்னதென்றநியாமல் மாயாப்ரபஞ்சவாழ் வுண்மையென்
றே, ஆசைமேவிட்டு வீணாக நாய்போற்றி ரித்தலைவதல்லாம
லுன்ற னம்புயப்போதெனுஞ் செம்பதநதுதியாத அசுடன்
மேற்கருணை வருமோ, மாசிலாதோங்கிய குணாரிபவானி
சீர் வளர்திருக்கடவுரில்வாழ் வாமிசுபநேமிபுகழ் நாமிசிவ
சாமி மகிழ் வாமிபரோமி யுமையே, (3)

நன்றென்று திதென்று நவிலுமி விரண்டின் முன் வின்ற
தேயுலகி லுள்ளோர் நாவொர்முகமாயடியேனு மவ்விதம் நா
டினே னாடினாலும், இன்றென்றுசொல்லாமல் நினது திருவு
ள்ளம் திதங்கியருன்செய்கு வாயே லேழையே னுய்குவேன்
மெய்யான மொழியிஃது னிதையமறியாததுண்டோ, குன்ற
மேல்லாமுறைத்தென்றுமன்பர்க்கருள் குமார தேவனையளி
த்த குமரிமரகத வருணிவிமலிபரவிருணை குலவுகிரிராஜபு
த்தி, மன்றலமிருநகனவனங்கள்சிறையளி முரல்வளர்திருக்
கடவுரில்வாழ் வாமிசுபநேமிபுகழ்நா மிசிவசாமிமகிழ்வாமிய
பிராமிபுமையே, (4)

ஒருநாளி ரண்டுநாளல்லநா, னுலகத்துதித்தவின்னாள்
வரைக்கு, மொழியாதகவலைபாற்றிராதவின்னல்கொண்டுள்
ளந்தளர்ந்தமிகவும், அருநாணியற்றிட்ட வீற்போலிருக்குமிய்
வடிமைமீதிற் கருணைகூர்ச் சஞ்சேலெனச்சொல்லி யாதரிப்
பவர்களுனையென்றியிலே யுண்மையாக, இருநாழிகைப்போது

ப வேண்டாது நிமிடத்தி லிவ்வகிலபுவனத்தைப் பியற்றிய
ருளுந்தநங் கொண்டநீ யேழைபே னினைஸ் தீர்த்தருளல
ரிதோ, வருநாவலூர் முதலோர்பரவு மினிபுழ வளர்திரு
க்கடவுரில்வாழ் வாமிசுபரேமிபுகழ் நாமிசிவசாமிமகிழ்வாமிய
பிராமியுமையே (5)

எண்ணிக்கையில்லாததுன்புகள்மென்மேலு மேறிட்
டெர்றுக்கவந்தோ எவ்விதமுளஞ்செததும்குவே னிப்பொ
ழு தெடுத்திட்டஜென்மமிதனில், நண்ணியெள்ளவுசுடமான
தொருநாளினும் நானனுபவித்ததில்லை நாடெலாமறியுமிது
கேழ்ப்பதேனின்னுளமு நன்றாயறிந்திருக்கும், புண்ணியம்
பூர்வஜெனனத்தினிற்செய்யாத புலையனானுமினது பூரண
கடாசுதவிசுஷண்ணியஞ்செய்தெனது புன்மையைமகற்றியரு
ள்வாய், மண்ணவர்கள்விண்ணவர்களித்ததும் பரவுமிசை
வளர்திருக்கடவுரில்வாழ் வாமிசுபரேமிபுகழ் நாமிசிவசாமிமகி
ழ்வாமியபிராமியுமையே (6)

தெரிந்தோவல்லாததெரியாமலோவிவ்வடிமை செய்திட்
டபிழையிருந்தாற் சினங்கொண்ட தோர்கணக் காகவையா
துதின் றிருவுளமிரங்கிமிகவும், பரிந்துவந்தினியெனும்பாழ்
வினையிலாழ்ந்தினற் படாதுநல்வரமளித்துப் பாதுகர்த்த
ருள்செய்யவேண்டுமெண்டாண்டவுயிர் பரிவுடனளித்தமுதல்
வி புரந்தரன்போதன்மாதலஞ்சியோர்கள் துதி புரியும்பதா

மடியமலர்ப் புலகனிபுரத்தகிபுரத்தரிபுரத்தரி புராணிதிருபு
வனைகவரிமருந்தினு நயந்தசொறபைங்குனிவராகியெழில் வ
ளர்திருக்கடவுளில்வாழ் வாமிசுபதேமிபுழ் நாமிசிவசாமிம
கீழ்வாமியபிராமியுபையே (7)

வஞ்சகச்சொடியோசளநட்பவேண்டாமலு மருந்தி
னுக்காவேண்டி னு மறந்த மேற்பொய்மொழி சொலாமலுந்தி
மையாம் வழியினிற்செல்லாமலும், விஞ்சுநெஞ்சதனிற்
பொறுமைதரியாமலுமவிணவாபுபுரிபாமலு மிக்ஃபெரிடோ
ரகள் சொ லுமவார்த்தைகள் ளாமலும் வெஞ்சியவைகொள்
ளாமலும், தஞ்சமெனினதுபையாதமலர்ததிச்சிடத் சடிய
னுக்கருள்புரிநது சர்வவகாலமுமெனைககாத்தருளவேண்டி
னேன் சலககயல்கள்விழியையனைய, வஞ்சியர்செவ்வாய்கிதரு
வாவியாம்பன்மலரும் வளர்திருக்கடவுளில்வாழ் வாமிசுப
தேமிபுழ்நாமிசிவசாமிமகீழ்வாமியபிராமியுபையே, (8)

எனதின்னலின்னபடி யென்றுவேறொருவர்க்கிசைத்தி
டவுமவர்கள்ேட்டிவ்வின்னல்தீர்த்துள்ளத்திதங்குண்மைகள்
செயவு மெள்ளவுமுடியாதுதின், னுன்காருவுங்கடைககண்
ணருட்சிறிதுசெயி னுதவாதநான் மணல்சாளுமோங்குமாற்று
யர் சொன்னமையாகு மதுவன்றி புயரகலபுலனங்களைக்கள
முடனளித்துமுப்பத்திரண்டறமுங் கவினபெறச்செய்யுநின்
னைக் கருதுநல்லடியவர்க்கெளிவந்துகதிவினிற் கார்த்திரகதித்

தேவீர்த்து, வனசநிகர்நின்பாத நம்முனென் வந்த நுன்செய்
வார்திருந்த ஆரில்வாழ் வாமிசபநேமிபுகழ்நாமிசிவ சாரிம
கிழ்வாமியபிராமிபுமைமே. (9)

சுருநீலவடிவவார்மாதேந்திரச்சண்ட சனதண்டமொழிச
முங் சைககொண்டசண்டமாகாலனமுனெ தீர்க்கமார்துண்ட
ன்வெருண்டநோகுகி, யருநீலண்டனெனு நிலபதியையுள்ள
த்திலன்புகொண் டர்ச்சனைசெய வரனு மலிவிங்காபிளப்பதி
ன்னெடுமேதான்நி யவீர்செய் கலத்தினு ன்நிப், பெருநீலமலை
யென நிலகதிலனைவான்விழப பிறங்குதான் லுதைத்துப் பே
சுமுனி மைந்தனுக்குருளசெய்ததுவாகிரி பேரருளின்வண்ண
மலவோ, வநீலபடமாநர்விழிபென்னமலர்வாவிவளா திருத்
நட ஆரில்வாழ் வாமிசபநேமிபுகழ்நாமிசிவ சாரிமகிழ்வாமியபி
ராமிபுமைமே. (10)

சுகலசெல்வங்களுந்தருமிமைகிரிபாஜ தனையமாதேவி
சின்னைச சதம்மாய்சிதம் முள்ளத்திற் றுதிக்குமுத்தமருக்கிர
ங்கி மிகவும் அசிலநதில்மே, பினமைமல் விதனசானிய மழகு
புகழ்ப்பெருமையினமை யந்வுசந்தானம்வலிதுணிவுவாழ்நான்
வெற்றி யாருவல்லுந்துக்சி, தொகைதரும்பதினாறுபேறு
தேவருட் சுகானதேவாழ்வனிப்பாய், சுகர்தகுணசாலி பரி
பாலியனு கூலிதிரிகுலிமங்கனவிசாலி, மசவுகான்தாயனிக்கொ
ணைதாமகமை வளர்திருக்கட ஆரில்வாழ் வாமிசபநேமிபுகழ்
நாமிசிவசாரி மகிழ்வாமியபிராமிபுமைமே, (11)

சம்மார மூர்த்தி பதிகம்.

அந்தரத்தமார் மந்தரந்தையொலியிலேகடற்றலை நிறுத்தின் றமுலுறக்கடைய வதலிடத்துடையவமுதமுற்றடையுமண்ணலா, கந்தரத்திடை கறுப்பினூர்கொரி கணகளித்திடுமுறப்பினூர் காலகாலகடவூரர்கோலமது கண்டுதண்டனிடவல்லபேர், பந்தராயசையவமான கீதனை பழிபபசத்தியமனப்பயப்படி றவஞ்சனை யனர்ததமால்கொடுமை பாபமீறுகொலை சஞ்சலந் தொந்தபோகமவ்வேகமாசுசதி துயரமுடமுழுவைவாரீள் தோதகங்குடி லமவகுணந்தவறுசோகமுநதவிருவார்களே,

(1)

வெங்குபத்துரியர் பங்கயர்குகரியர் வேதவம்பரியர் தீதிலர் விசர்விஞ்சுகர்வினோதர்கஞ்சுகர் வெற்றிமால்மகிழ்மத்தலார், கங்குணத்தர்மிது வெங்கணத்தலைவர் களத்திசைந்த டொருசீர்த்தனர் காலகாலகடவூரர்கோலமது கண்டுதண்டனிடவல்லபேர், திங்களவெண்குடைகவிப்பமுற்றுரசு சென்றுசென்றெதிரொலிப்பவெண் டிசைபுரக்குமனர் கைமுகிட்டவிகலெவ்வருந்திறையளப்பமேல், மங்கைமார்கொளிகாசுப்பபெருமேகரதோரண வளப்பபாய் மத்தயானைமிசை வெற்றியாளரென வையகந்தனி லிருப்பாரே,

(2)

திருகுவெள்ளையிற் வரிநெடுங்கழிற் செய்யகுஞ்சியொ
டு நஞ்செனச் சீமகோபமுடனேறுத்பவிழி தெறுமிடிச் சூர
ல் முழங்கியே, கருமலைக்குங்க ரெருமையிற்பெரிய கால்மலைக்
குவடு போல்வருங் காலகால்கடவூரர்கோலமது கண்டிதண்
டனிடவல்லீபர், பொருமழுப்படையிலங்குசெஞ்சடைபொ
ருந்துவெளவிடைதிருந்துவெண் பூதியாகமொரு தோகைபா
மழல் பொங்குநாகமணி கங்கணம், பெருகுகங்கைத்தி முடி
வளங்கிவதி பிஞ்சுமாமதி கொழுந்தழற் பெய்தபெற்றிபெறு
மொற்றைநெற்றிவிழி பெற்றிருப்ப டையாளமே, (1)

பெண்ணிடம் பரிபுரத்தின ரொளி பிறந்திடம் பரிபுரக்
தினார் பிறைமுடிக்கு ளணிகங்கையார்மறைப் பொருளை
வைத்துளணிகங்கையார், கண்ணிரைந்ததொரு மூன்றினரு
ரிய கைலைதாழ நகமூன்றினர் காலகால்கடவூர் கோலம
து கண்டிதண்டனிடவல்லீபர், மண்ணாளந்த சரணர்க்கு
மென்முளரி மாலையாபரணருக்குமோர் வச்சிரத்திறைவரு
கு வெண்டிகரி மாத்திரத்துறைவருக்குமே, விண்ணவர்க்கு
பிரகுபண்ணவர்க்கு முயர் வித்தகர்க்கு மதியொத்துவாழ்
மெய்த்தவத்து நிலைபெற்றவர்க்கு மவர்மேலிருப்பரடையா
மே, (2)

உரககுண்டலர் நெருங்கிவிண்டல ருறைந்தவண்டுமூர்.
கொன்றைபார் உத்தரீகமல ரொப்பிலாதசிலை பெய்த செ

ந்நிமலைமங்லையார், கரகபாலந்திரி சூலர் நீலமணி கண்டர்
புண்டரிகவாடையார் காலகால கடஞ்சார்மேவிவளர் கண்டு
தண்டனிடவல்லபேர், விரகமானதி லுணங்கி டாருடல் வேத
னைப் படவறிந்திலார் வெகுளியானது செறிந்திலாருலகை
வேண்டியினரை வணங்கிடார், நாகமென்பதினி லெய்திடார்
கரும நல்லதல்லதவர்செய்திடார்மணிநுந்த திசைகண்டிடாரி
முதிநானுமேபகுதியாவமே. (5)

தூலைநிறுக்குமொரு வணிகனுக்குமத சூதனுக்குமனு
நீதிசேர் தொல்புவிக்கரசனுக்கு மிகச்சுமழ் சொல்லுமோர்
புலவனுக்குமாய்க், கலையனுக்குமதி நடுவனுக்குமுணிகாத
லர்க்கு மினிதருள்செயுங் காலகால கடஞ்சார்மேவிவளர் கை
லை போலவரு மயிலனர், முலைமருந் பிவருபனசமே யினிய
மொழியுமின்ப முறுபனசமே முதனையொத்தமணி மூர
லைவணிகள் மொத்தத்தோள்களிலேவோலேசிலையிரண்டனைய
புருவமேயிரதி தேவியொத்ததவருருவமே திருமிடற்ற
முது சங்கமேயமுது சிந்தமாணடி டசங்கமே. (6)

விதிசேர்த்தைய ரிபழியாஞ்சுகளை வேளுரத்தையெரி வி
நியர்மா மேருநிற கையினர் நேர்கடுக்கையினர் வேள்விபிற
பணியும் வள்ளலார், கதிரவன்றனது தந்தமம்புவிபி லுதிர
வன்பொடு புடைத்திடுங் காலகாலகடஞ்சார் மேவிவளர் கை
லைபோலவரு மயிலனர், மதியினஞ் சமுயிருக்குமோகரிப ம

ஞ்சுமாலிகை கரிக்குமோ வாலாலவழித முறுமோகனை வ
ராயிலே புளகமீறுமோ, எதர்கலன டலதிருத்துமோவிடையி
லெகுமேகலைபொருததுமோ. (7)

இவலயிந்து வருபகையினார் புரமெரிந்திடுங் கொடிப
கையினார் எரிமழுப்படைவலத்தினர் முடியிலேது மீறியா
லத்தினார், ககனமண்டல முழுருவி சின்றுவித காடுறணுத
தொருகாணுவார் காலநால கடவூர்மேவிவளர் கைலைபோ
லவருமாவிலினர், முகபதிபக வடைபுகலுவாரளிகள் மொய்கு
ழற்குவமை நவலுவார் முலையினுக்கு வமைபகரு வாரினி
ய மொழியினுக்கு வமைமொழிருவார், கையினுக்கு வமை
கூறுவார் சரணடைவினுக்கு வலைமபேசுவார் பெயறிந்திடு
மை சொல்லுவாபெவருநி வறிந்தவர்களில்லையே, (3)

சிறைபனத்தனறை பெழவனத்தறிவர் துனமனத்தி
டைதியானமே செய்துதங்கல்வாமெய்து தற்கரிய தேவ நே
வர்பரிபூரனார் கறைமிடற்றலைவரலைகடற் பரியர்கதிரங்கு
ரவை வெருவிலார் காலகாலகடவூர்கோலமதுகண்டி கைதொ
ழுதுமொண்டு காணொறிதிரைப்பறை முழுகியங்கை தனிளி
க்கு வார்சிலைவனக்கி நீ விருதலைக்கு மளிநாணி றுக்கிமுனை
பூந்து மீரைபைமுறுகி வேள்,வெறிமலர்க்களை யெடுத்த
துங்கொடிய வேகமாயதுதொடுத்தது மெய்யினிற் படவிடுத்
தனஞ் செவியிலவிண்டு விண்டு சொல்வெணுமோ. . (9)

குயில்பொழிப்புனர் முலைக்கருங்கனொரு கோதைபாதி
புறை சோதியார் கொக்கரித்து வருகக்கருநயிர் குறை,
தெழுந்திடுமறத்தினர், கைலைநாதர் கணநாதர்பூதியணிகா
காயகமுமாயினோ காலகாலகடவூரர்கோலமது கண்ணை
தொழுது வண்டுகாள், அயிலினங்கொடிய வம்பினன்ம து
பாரவாரமிசைவேயினு ஸ்தாரந்தனிசைந்து நின்றடருமம
முக்கொடியசீயினு துயில்துறந்து மெய்மறந்து வாடி மிக
சேரக மாகபிறந்துளத் தோதகப்படவு நானகப்படுதல் டொல்
வயிர்மகனைவெல்லவே. (1)

கள்ள விநாயகர் பதிகம்.

பந்தயத்தானு மொருநான்குதோளு ம்படாமுகமும்,
நெஞ்சின் கோடும் வளர்மோ தகத்துடன் ரெங்கையிலே, அங்
சசயாசமு மாகிவந்தென்றனை யாண்டருள்வாய், வெங்கய
மடகடவூர் வாழுங்கள்ளவிநாயகனே. (1)

உண்ணும்பொழுது முறங்கும்பொழுது மொருதொழி
கப்பண்ணும்பொழுதும் பகரும் பொழுது நிற்பாதத்திலே,
ண்ணுங்கருத்துத் தமிழேனுக் கென்றைக்குநல்குவையே
யிண்ணும்புகழ்கடவூர் வாழுங் கள்ளவிநாயகனே. (2)

வெதொன்றையாகிலு மெண்ணியபோதுன னிணைக்கமல்
பாதம்பரவிய பேர்கட்கலாது பளித்திடுமோ, பேதந்தெரிந்
மறையோர்தமது பெருந்தெருவில், வேதம்பயில் கடவூர்
வாழுங்கள்ளவிநாயகனே. (3)

அரனென்பவனையும் அம்புயந்தோனையும் ஆழிதங்கு, க
னென்பவனையுங் கைதொழுவேண்டினுன் கால்தொழுவார்,
ஹவம்பகலு மியலிசைநாடக மென்னுநன்னால் விரவுந்தமிழ்
கடவுர்வாழுங்கள் ளவிராயகனே. (4)

துதியேனெனினுந் தொழுகேனெனினும் முற்றொண்ட
ர்தமை மதியேனெனினும் வணங்கேனெனினும் வலியவந்து,
திபேதரும்வழி காட்டிடுவாய் கின்கருணையினுல். விநிபேபு
ரழ் கடவுர்வாழுங் கள்ளவிராயகனே. (5)

நாகன் ஹரகம் பலபணியாடை நவநிதிள் பாகஞ்சுமெ
ன்மோழியாள்போகமும் உன்றன் பாதத்திலே, மோகந்திக
ழப்பணிந்தோர்க்கல்லாமல் முயன்றிடுமோ மேம்பயில் கட
வுர் வாழுங்கள் ளவிராயகனே. (6)

இளங்குஞ்சாரர்செழுங் கன்றையெனச்சொலி யேத்திந
ன்றாய், உளங்குகித்தங்கையர் குட்டிக்கொண்டோர்க்குக்கு
றையுமுண்டோ வளங்கொண்டமூவர் தமைமறித்தே தமிழ்
மலைகொண்டு, விளங்கும் புகழ் கடவுர்வாழுங் கள்ளவிராய
கனே. (7)

கண்டாபுதக்கைபுஞ் சுவாயுதக்கையர் ாங்கியென்னைக், கண்
ரவிகொள்ள நமன வுழம்பேனையிற் காத்திடுவாய், வண்டா

ரபாமஞ் செழுமலாசு சேரலை வளப்பழுடன், விண்டாவிய
டவுள்வாழுகு சுள்ளவிநாயகனே. (8)

உவருந்தங்கள் தொழிலேபுரிந்திட முத்திமுத்தித்
தாவருமெற்றிபில் தாசுகுபுன்னாந்ததைச ராத்திவிவரி, தே
வரும்பொதற்பதேவே யுலாயன்றித் தெய்வமுண்டோ மேல
ருஞ்சி சடவுள்வாழுகு சுள்ளவிநாயகனே (9)

மைப்பொருவாரண மாமுகமீதினில் வாய் மதுநதித்
ப்பொருளென்று கைதொழுநீவர்க் துந் கருணைவைப்ப
ய், அப்பணியு மழுதிசர்ம்குழ பிராயியர் கை மெப்பொரு
ளோடவுள்வாழுகு சுள்ளவிநாயகனே. (10)

